

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Pardubicích rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Roberta Vršanského a přísedících Bc. Veroniky Jiráskové a Zdeňka Honse v hlavním líčení konaném dne 18. prosince 2023 v Pardubicích

takto:

Obžalovaný

XXX, narozený **XXX**, v ČR u **XXX**,

je vinen, že

I.

nejpozději od začátku **XXX** 2022 do přelomu **XXX** a **XXX** 2022, když žil se svou **XXX**, nar. **XXX**, v bytě na adrese **XXX**, kde s nimi bydlely i **XXX** z **XXX**, jí v rámci slovních rozepří sprostě nadával, také jí kontroloval mobil, mazal různé chaty na sociálních sítích, odepisoval vulgární zprávy jejím přátelům, dále ji ve společném bytě, ale i na jiných místech na **XXX**, kam ji vozil autem, nejprve jednou týdně a postupem času vícenásobně za týden, koncem období denně bil fackami i pěstmi do **XXX**, nikoli však velkou silou, tahal za vlasy, případně s ní smýkl po zemi, minimálně třikrát za celou dobu ji škrtil, a to vždy do momentu před ztrátou vědomí, pravidelně jí vyhrožoval, že **XXX** a že z ní udělá „**XXX**“, což činil proto, aby mu opatrovala jednak formou půjček, jednak krádežemi finanční prostředky (které on neměl) na pervitin, který pravidelně užíval, přičemž vyžadoval, od **XXX** 2022 každý den, aby ho brala poškozovaná též, což nechtěla, protože jí vždy nutil bitím **XXX** a dalšími výše popsanými způsoby a zmíněnými výhrůžkami si pervitin s ním aplikovat, čemuž se nakonec poškozovaná podvolovala, stejně tak se pro něj dopouštěla na **XXX** různých krádeží, aby pro něj měla peníze na drogy, neboť z něj měla strach, stejně tak měla strach **XXX**, potažmo nechtěla být více bita,

tedy

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Drápalíková.

- týral osobu blízkou žijící s ním ve společném obydlí,
- nutil jiného pohrůžkou násilí, aby něco konal,
- nabídnul a jinak jinému opatřil psychotropní látku,

II.

dne XXX 2022 odpoledne v blízkosti XXX za XXX a bydliště poškozené XXX nar. XXX, tj. na adrese XXX, když tudy projížděl ve voze XXX, spatřil poškozenou, přibrzdil a chtěl, aby si nastoupila, a když to odmítla, zastavil, vystoupil z vozu, chytil ji za XXX a natlačil ji silou do vozidla na sedadlo spolujezdce a dojel s ní k vlakovému nádraží v XXX, kde vozidlo zastavil, vrátil jí černý mobil a začal na ni sprostě řvát, což poškozená nevydržela a odešla z vozu, asi po dvou minutách jí obžalovaný zavolaal, jestli nemá cigarety a XXX, přičemž poškozená mu vyhověla, načež jí slíbil, že už je klidný, omluvil se a nabídl jí odvoz domů, s čím poškozená souhlasila a nesedla si do vozu, kde ji uchopil za XXX, které si XXX, načež takto dojeli na parkoviště u XXX, kde ji bil rukama do XXX a nadával jí, načež se poškozená rozbřečela, poté ji velmi silně přivázał XXX a řekl jí, ať si vybere mezi odvozem na XXX, kde ji prodá jako „XXX“, nebo tím, že tento den nepřežije, načež si poškozená vybrala prodej na XXX, a současně ho prosila, aby jí půjčil mobil, že zavolá někomu, kdo jí půjčí peníze, které potřebuje obžalovaný na drogy, obžalovaný na to chtěl odvést do XXX, kde na staveništi poškozenou vytáhl z vozu a opět ji vícekrát udeřil pěstmi do XXX, čemuž se poškozená neměla sílu bránit, potom ji natlačil do vozu a odvezl do XXX, kde si ve voze připravil lajnu pervitinu a chtěl, aby si s ním poškozená šňupla, a když to odmítla, chytil ji XXX a začal jí mlátit XXX o XXX vozu a také ji škrtil XXX, až téměř ztrácela vědomí, přitom na ní křičel, že nedá-li si s ním, zabije ji, proto si s ním poškozená pervitin dala, následně ji odvezl k XXX, kde poškozenou ve voze nutil s nožem v ruce XXX k tomu, aby se svlékla, neboť jí chtěl nafotit a prodávat ji jako XXX, proto poškozená vystoupila a sundala si triko, v tom ovšem okolo projel jiný vůz, proto z místa odjeli, přičemž musela řídit poškozená, a dojeli k XXX, kde musela zastavit, obžalovaný jí XXX s tím, že on se zachrání, v důsledku čehož se poškozená opět rozbřečela a prosila ho, aby jí řekl, co má ukrást, že to udělá, také ho prosila, aby poslal SMS XXX, aby se postarala o děti, že se už nikdy nevrátí domů, což učinil, poté jeli do XXX, opět řídila poškozená, načež zastavila u obchodu jménem XXX, kde měla poškozená nakládat XXX a kde jí obžalovaný řekl, že jestli uteče, on bude doma dříve a podřeže XXX, přesto poškozená využila momentální situace a utekla do vedlejší ulice, kde sehnala pomoc,

výše popsaným jednáním poškozené způsobil po fyzické stránce otok v týlní krajině hlavy, drobné oděrky kůže pod bradou a menší i větší krevní výrony na přední straně krku (u štítné chrupavky), dále podkožní krevní výrony na pravém rameni, levé paži (na více místech), v nadbřišku a na levém a pravém stehnu,

tedy

- nutil jiného násilím i pohrůžkou násilí, aby něco konal i trpěl, a takový čin spáchal se zbraní,
- jinému bez oprávnění bránil uživat osobní svobody,
- nabídnul a jinak jinému opatřil psychotropní látku,

čímž spáchal

pod bodem I.

přečin týrání osoby žijící ve společném obydlí § 199 odst. 1 tr. zákoníku,
přečin vydírání podle § 175 odst. 1 tr. zákoníku,
přečin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1 tr. zákoníku,

práce, začali hrát automaty, brali si půjčky, brala je poškozená, protože jemu by je nedali, není státní příslušník a nemá trvalý a ani přechodný pobyt, půjčky byly dobrovolné, první byla na její auto ve výši asi 80 000 Kč z České spořitelny, další byla na vybavení domácnosti nebo na hazardní hry. Dostali se do situace, kdy brali půjčku za půjčkou. Půjčky si brala kvůli němu, nikoliv pod nátlakem, sjednávala je telefonicky, peníze si z části nechala, z části mu nějaké dala. Vzájemné útoky byly po dvou, třech dnech braní pervitinu, byli nevyspalí, bylo toho na ně psychicky hodně, začala mít hysterické scény, že si vezme život, když chtěla XXX, tak ji chytl za XXX a řekl jí, ať se uklidní, že se to nějak vyřeší a nějak to dopadne. Nikdy jí nechtěl nožem ublížit. Nikdy ji nebil, nikdy ji neškrtil. Fyzický konflikt měli, smála se mu do tváře, tak mu vylítla ruka a dal jí facku, ona jemu taky. Nebylo to denně a nebylo to před XXX, jinak by o tom někomu už dávno řekly. Situace s fackou se stala 2-3x určitě. Oboustranně probíhaly i sprosté nadávky. Různá obvinění nejsou pravdivá, kdyby chtěla, dávno to oznámí policii a dávno se to řeší. Bála se i před svou rodinou říct, že je uživatelka pervitinu, provalilo se to kvůli jednomu incidentu, kdy už nevěděla, jak dále, protože na XXX vzala půjčky a ta na to přišla. Nepřiznala to i proto, že má XXX, a bála se, že XXX. Proto obvinila jeho, že ji nutil užívat pervitin. Každý den chodila ke XXX, ale nikdy jí a XXX neřekla, že jí ublížil. Pokud sousedi slyšeli křik, bylo to na psa, kterého měli. Když docházely finance, byly žárlivé hádky z obou stran. Žárlivost nebyla na nikoho konkrétního. Není násilnický typ, z hádky raději odcházel. Měli vzájemně přístupy do telefonu. Když 2 dny nespala a začala psát známým blbosti, tak zprávy mazal, aby nevypadali v očích okolí jako idioti. Jejím přátelům psal, ať se starají o sebe. Snažil se jí omezit v kontaktu s rodinou a známými, aby se nepřišlo na to, že bere drogy, a neměla problémy. Modřiny mohla mít i z práce, nějaké mohla mít od něj, ale úmyslně jí žádné zranění neudělal. Vyhrožoval jí pouze tím, že když nepřestane fetovat, tak to poví její rodině a nahlásí to XXX.

3. Ke skutku pod bodem II vypověděl, že v té době spolu bydleli, čekal na ni, šla pro XXX, odvedla ji domů, sedla do auta a jeli shánět pervitin, sehnali ho směrem na XXX, kde zastavili, aby odcizili XXX, na místě užili pervitin, ona nechtěla, začali se mezi sebou hádat, o drogách, penězích a o rodině, což bylo tématem všech jejich hádek, řekla, že tak nechce žít, chtěla XXX, chytl ji za XXX a řekl jí, ať se vzpomene, začala ho škrábat, vyskočila z auta, kolem jela nějaká paní, která jí zastavila, nasedla do auta a odjela s ní. Jízdu zakončili tak, že došel benzin, on šel na XXX, klíče od auta měla poškozená, zamkla ho. Řídil on, ale když odešel, tak klíče zůstaly jí. Nepamatuje si to přesně, byl na drogách. V autě měl malý nůž, který se dá zavěsit na klíče, používal ho třeba i na houby, ve vztahu k poškozené s ním nemanipuloval. V přípravném řízení v procesním postavení obviněného vypověděl, že ji chytl za XXX a strhl ke své noze, aby jí zabránil vystoupit, dal jí dvě facky XXX, oběma rukama ji chytl kolem krku při snaze opustit vozidlo, neškrtil ji, nenutil jí, aby se svlékla, nepoutal jí kabelem. Rozpor vysvětlil tím, že v době první výpovědi nebyl strážlivý, podstata je ale zachycena přesně. Celkově vyjádřil lítost nad tím, že se jejich vztah zhoršil a rozpadl, protože brali drogy.
4. Obžalovaný se k jednání částečně doznává v dopisech, které psal poškozené z vazby, např. v dopisu ze dne XXX je uvedeno „prepač mi to prosím že som ti tak strašne ublížil, že si koli mne zadlžená až po uši, že som ti tak hnusne nadával, že XXX nemal som si to čo dovolit' a hlavne si si to nezaslúžila, davala si mi všetko išla si sap re mňa rozkrájat', a ja som sa choval jako zver“, ďalej je popisován strach obžalovaného, že jej poškozená opustí, ktorý se umocnil užívaním drog a přeměnil v žárlivost, z obžalovaného se stal paranoik a lidská troska, ďalej je uvedeno „stále som nechaval, ako to mohlo zajst' tak ďaleko, jako som sa mohlo nechat' ovládnut' stími skurvenými fetmi že to so mňa robilo iného človeka a že som ubližoval jedinemu človeku ktori ma tak strašne miloval a ktoreho som a stále milujem ja“...“nemohol som a nechcel verit' č osa stalo a stále som si do okola v hlave prehrával č osa v ten večer stalo, pamätam si že sme sa hadali že sme šli do XXX na XXX a viem že som ti dal XXX že som ti hnusne nadával a že keď si chcela vystúpiť s auta tak XXX“. V tomto a ďalších dopisech je opakovaně projevováno lítost nad tím, co se stalo vlivem užívání drog, jak obžalovaný poškozené strašně ublížil.
5. Z trestné činnosti je obžalovaný usvědčován především výpovědí poškozené ve spojení s provedenými důkazy. Poškozená podrobně popsala vztah s obžalovaným, shodují se do doby první

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Drápalíková.

aplikace pervitinu. Obžalovaný následně soužití označuje jako rovnocenný vztah dvou osob trpících psychickými a majetkovými problémy v důsledku závislosti na pervitinu, kde obžalovaný byl tím, kdo poškozenou zachraňoval od sebepoškození a od zjištění okolností, že je závislá na pervitinu. Poškozená soužití označuje jako nerovnocenný vztah násilné týrající osoby a oběti. Její výpověď sama o sobě neobsahuje žádné vnitřní rozpory či jiné vady, které by vedly k pochybnostem o tom, že poškozená vylíčila své autentické zážitky. Vypovídala spontánně, nejprve v podstatných rysech sama, bylo zjevné, že jí podrobná výpověď činí problém, jak vyjádřila, že to nechce říkat celé od začátku, že jí je z toho špatně. Všechny podstatné skutečnosti poté vypověděla podle toho, na jaké téma byly dotazy kladeny, jednalo se o obsáhlou výpověď, která se jen v několika detailech neshodovala s výpovědí z přípravného řízení, a tyto okolnosti poškozená věrohodně vysvětlila. Ke skutku II se vzhledem k rozsahu jeho popisu v podstatě vyjadřovala u soudu třikrát, nejprve k dotazům soudu, poté k dotazům státního zástupce a poté k dotazům obhájce, a vždy shodně.

6. Výpověď poškozené je podporována dalšími provedenými důkazy. Poškozená se svěřila jednak svému bývalému partnerovi a XXX, XXX, který na ní několikrát pozoroval modřiny v obličeji, které mu vysvětlovala tak, že jí obžalovaný zbil, rovněž jej v tomto duchu informovala i přes telefon, pozoroval, že hubne, radil jí, ať vztah ukončí, a byl to on, komu dne XXX 2022 volala, že jí obžalovaný unesl a zmlátil, že mu utekla a ať jede rychle domů pro XXX, protože jí obžalovaný vyhrožoval, že tam dojde dřív XXX, u domu se s ní setkal, byl vyděšená a jen neustále opakovala, že má hrozný strach, že obžalovaný zabije XXX. Násilnou povahu obžalovaného pozorovala i XXX XXX, která z jejich bytu slyšela sprosté nadávky obžalovaného a rozbíjení věcí. XXX poškozené na poškozené pozorovala modřiny až těsně před posledním incidentem, kdy jí je poškozená vysvětlovala, že se uhodila o něco v práci, již dříve ale zaznamenala změny v chování jejího XXX, který s postupem vztahu nechtěl nikomu říkat, co se doma děje, a poté nechtěl jezdit ke svému XXX, dle XXX poškozené ze strachu o poškozenou (o tomto shodně vypovídala poškozená). K XXX poškozené se poškozená dostala spolu s XXX dne XXX 2022 a i na ni působila vyděšeně, a popisovala, že jí obžalovaný fyzicky napadal a vyhrožoval, že ji odveze na XXX. Poškozená se s fyzickým násilím svěřovala i sestře XXX během XXX, svěřovala se jí i s vyhrožováním obžalovaného, že mu musela shánět peníze pod pohružkou ublížení XXX, pozorovala změny v chování poškozené již od XXX, kdy se s nimi začala výrazně méně stýkat, také na ní pozorovala modřiny v obličeji i na rukách, které jí vysvětlovala důvody, kterým neuvěřila, rovněž zjistila, že jí i dalším přátelům místo poškozené odepisuje obžalovaný a napadá ji. Stejně skutečnosti uvedla i XXX, obě též shodně popsaly, že poškozená v létě nosila dlouhé rukávy, ačkoliv to nikdy nedělala. Ona a její partner XXX shodně popsali, jak mu volal obžalovaný s tím, že mu má poslat 17 700 Kč, jinak poškozenou zmlátí a nechá někde na nádraží, což učinil ze strachu o poškozenou, které se nemohli dovolat. Modřin na poškozené si všiml i XXX, na dotaz se jim poškozená přiznala, že jí to udělal obžalovaný. Změny v chování poškozené zaznamenaly a o fyzickém násilí obžalovaného vůči poškozené byly poškozenou v době vztahu informovány i kolegyně v práci, a to XXX, a nadřízená XXX, která to slyšela přes sádrokartonovou zeď. Většina uvedených osob shodně popsala, že poškozená sdělovala, že jí obžalovaný napadá, ale pak se jí omluví, a takto dokola, a že jí nutí dělat věci, které nechce, a že jí vyzývaly, ať vztah ukončí. O násilí obžalovaného vůči poškozené svědčí dále protokoly o prohlídce těla ze dne XXX 2022 a navazující znalecký posudek z oboru zdravotnictví znalce MUDr. Jana Rejthárka, v nichž byly u poškozené zaznamenány modřiny na hlavě, rameni, nadbřišku, obou pažích, rukách i nohou, i oděrky na přední straně krku. Znalec dospěl k závěru, že uvedená zranění odpovídají mechanismům vzniku popisovaným poškozenou, včetně možnosti škrčení do krátké ztráty vědomí, a soud neshledává důvody pro pochybnosti o správnosti znaleckého posudku. Prohlídkou těla nebylo zjištěno poranění odpovídající přiložení nože a svázání kabelem od nabíječky, podle znalce by v prvním případě muselo jít o působení velmi malé intenzity a ve druhém by poranění vzniklo až při připoutání po delší dobu. O tom, že poškozená byla v kontaktu s nabíječkou, svědčí závěr odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví genetika, o shodě DNA profilu na této nabíječce. Nakonec byla slyšena i svědkyně XXX, která poškozenou dne XXX 2022 odvezla do

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Drápalíková.

XXX poté, co ji poškozená před jejich domem požádala, aby ji odvezli, že se potřebuje rychle dostat domů, na svědkyni působila hodně vystrašeně, klepala se, plakala, schovávala se, volala z jejího telefonu neúspěšně XXX, a poté XXX, aby jel pro XXX, jinak jim ublíží její XXX, který ji unesl.

7. Pro oběti domácího násilí je typické, že se za situaci, kterou prožívají, stydí, jsou na pachateli citově závislé, mnohdy mají pocit, že si za danou situaci mohou samy, oběť je násilnou osobou systematicky a vytrvale přesvědčována, že je neschopná, nemožná, nic neumí a je kritizován její vzhled. Její sebevědomí postupně klesá, nevěří si, není schopna aktivního odporu. V tomto směru lze odkázat např. na usnesení Ústavního soudu ze dne 26. 6. 2008, sp. zn. III. ÚS 1285/08, podle něž ustanovení § 215a tr. zákona (nyní § 199 tr. zákoníku) chrání osoby, u nichž vůči pachateli je dána specifická forma vzájemné závislosti, která v nejširším smyslu vyplývá z nutnosti sdílet s pachatelem určitý soukromý prostor jako obydlí (srov. Šámal, P., Púry, F., Rizman, S.: Trestní zákon. Komentář. II. díl. 6. doplněné a přepracované vydání. Praha: C. H. Beck, 2004, str. 1271). Tato závislost může být založena nejen faktickou neschopností oběti sdílené obydlí opustit (např. z důvodů ekonomických, jež jí neumožňují se odstěhovat), ale může jít i o určitý typ závislosti sociální a psychické, jež vzniká mezi blízkými osobami a zabraňuje poškozenému, aby soužití s pachatelem ukončil. Je také naprosto typické, že v případech domácího násilí, které se děje tzv. za zavřenými dveřmi, jsou jeho jedinými svědky právě pouze jeho aktéři, tedy násilná osoba a oběť, tudíž možnosti jiných osob zachytit autentickou atmosféru domácnosti jsou velmi omezené, a stejně tak nemusí být až do ukončení vztahu okolí oběti zřejmé, že se v domácnosti odehrává domácí násilí.
8. Týrání je zlé nakládání s osobou blízkou nebo jinou osobou žijící s pachatelem ve společném obydlí vyznačující se vyšším stupněm hrubosti a bezcitnosti a určitou trvalostí, které tato osoba pociťuje jako těžké příkoří (srov. R 20/2006). Vyznačuje se určitou trvalostí, přičemž dosahuje takové intenzity, aby bylo způsobilé vyvolat stav, který týraná osoba pociťuje jako těžké příkoří. Opodstatněnost závěru, že týraná osoba pociťuje jednání pachatele jako těžké příkoří, je nutné posuzovat podle srovnatelných případů. Pro naplnění tohoto znaku není rozhodné, zda nastal následek na fyzickém nebo duševním zdraví týrané osoby (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 24. 1. 2018, sp. zn. 7 Tdo 40/2018). V dané věci se bezpochyby o týrání jedná.
9. Z provedeného dokazování je třeba uzavřít, že verze obžalovaného byla vyvrácena výpovědí poškozené a dalšími uvedenými důkazy, které tvoří uzavřený řetězec svědčící o tom, že se oba skutky staly tak, jak pro ně byla podána obžaloba a jak jsou uvedeny ve výroku shora. Vlivem užívání pervitinu se vztah obžalovaného a poškozené stal nerovnocenným, obžalovaný se projevoval násilně a paranoidně, poškozená se dostala do podřízené a závislé pozice, ve které ji obžalovaný udržoval vyhrožováním újmou, kterou by způsobil XXX poškozené, v kombinaci s fyzickým násilím, nadávkami a ponižováním a nucením ke krádežím a braní půjček. Tento stav umocňoval tím, že ji nutil brát drogy a setrvávat tak ve stavu fyzické a psychické slabosti. Je zřejmé, že mechanismus nakládání obžalovaného s poškozenou spočíval na donucení poškozené k těmto činnostem způsoby, které podle subjektivního přesvědčení obžalovaného pod stálým vlivem drog nebudou zřejmé okolí, avšak objektivně toto možné nebylo, jednalo se o relativně krátké období vyznačující se vysokou mírou zlého nakládání, které na poškozené bylo zjevné a které její okolí pozorovalo, ona sama byla schopna o tom hovořit, nebyla však schopna vztah ukončit. Veškeré podstatné prvky týrání poškozené popsané v bodě I se v extrémní míře projevíly dne XXX 2022 popsaném v bodě II. Opakující se motiv potřeby sehnat peníze na drogy byl umocněn tím, že poškozená v tomto období dávala obžalovanému jasné známky toho, že chce vztah s ním ukončit, čehož se on paranoidně bál. V tomto kontextu je třeba posuzovat jednání z uvedeného dne, které se vyznačovalo vysokou mírou brutality fyzické i psychické, obžalovaný šel na hranu vydírání a vyhrožování, mnoha různými způsoby poškozené způsobil fyzickou bolest a vzbudil v ní zcela reálný strach o vlastní život a o život XXX. Soud neshledává důvod, proč by právě ve dvou detailech skutku pod bodem II – svázání kabelem a použití nože - měla poškozená vypovídat nepravdivě. Naopak, není pochybnost o tom, že obžalovaný byl ve stavu paranoidního ohrožení

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Drápalíková.

koncem vztahu, ve strachu, ale zároveň v nenávisti schopen použít veškeré dostupné prostředky týrání poškozené, které měl právě k dispozici, ovšem s výjimkou těch, kterými by poškozené způsobil krvácivé zranění, což neučinil nikdy. Použil vše, co měl ve vozidle k dispozici, prostě proto, že se to tam nacházelo a mohl to proti poškozené použít. Bylo vysvětleno znalcem, že poškozená nebyla kabelem svázána po tak dlouhou dobu, aby to muselo zanechat viditelné zranění na rukou, a nebyly nalezeny známky zranění nožem, čehož dle názoru soudu obžalovaný nebyl schopen a přiložil jej na poškozenou pouze tak, aby jí donutil udělat, co chtěl, ale nezranil ji.

10. Obžalovaný svým jednáním pod body I a II naplnil znaky skutkové podstaty všech uvedených trestných činů, v bodě II použil zbraň k překonání odporu poškozené (§ 118 tr. zákoníku). Trestné činy spáchal v úmyslu přímém podle § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku a porušil tak zájem společnosti na ochraně svobodného rozhodování člověka, ochraně osob před domácím násilím a ochraně společnosti a lidí proti možnému ohrožení, které vyplývá z nekontrolovaného nakládání s omamnými a psychotropními látkami. Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, znalce doc. MUDr. Vladimíra Pidrmána, Ph.D., bylo zjištěno, že obžalovaný netrpěl a netrpí duševní poruchou ani poruchou osobnosti, nebyl závislý na pervitinu, jeho rozpoznávací schopnosti byly zcela zachovány, ovládací schopnosti byly sníženy v míře nepodstatné.
11. Při úvaze o druhu a výši ukládaných trestů soud vycházel z hledisek uvedených v § 38, 39, 41, 42 a 55 tr. zákoníku. Obžalovaný byl v České republice odsouzen jedenkrát, a to rozsudkem citovaným ve výroku, ve Slovenské republice byl odsouzen třikrát za majetkovou trestnou činnost, a to v letech 2019 – 2021. Ze spolupráce se slovenskými orgány byla zjištěna informace o násilné trestné činnosti z roku 2004, která se však v evidenci rejstříku trestů neprojevila. Obžalovaný je odsuzován za spáchání jednoho zločinu a pěti přečinů a za sbíhající se jeden další přečin, který je ve srovnání s posuzovanou věcí zcela nízké závažnosti. Závažnost jednání v projednávané věci plyne především ze způsobu spáchání, jak vyplývá v popisu skutků a jak již bylo uvedeno výše v bodě 9. K odsouzení uvedenému ve výroku bylo nutné uložit trest souhrnný, neboť se obžalovaný jednání v této věci dopustil dříve, než byl vyhlášen citovaný rozsudek. Nejprísněji trestným činem je v tomto případě zločin vydírání podle § 175 odst. 2 písm. c) tr. zákoníku, u něhož zákon stanoví rozpětí trestní sazby od 2 do 8 let trestu odnětí svobody. Závažnost jednání vylučuje uložení jiného než nepodmíněného trestu odnětí svobody. Za přiměřený trest vzhledem k této závažnosti a počtu spáchaných trestných činů soud považoval trest odnětí svobody stanovený ve třetině zákonné trestní sazby. Pro výkon trestu byl obžalovaný zařazen do věznice s ostrahou, pro zařazení do věznice se zvýšenou ostrahou nebyly shledány důvody. Dále byl obžalovanému uložen trest propadnutí věci, která byla užita ke spáchání trestného činu.
12. Poškozená se řádně a včas připojila k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody ve výši 666 870,12 Kč spolu se zákonným úrokem z prodlení a na náhradu nemajetkové újmy za duševní útrapy ve výši 350 000 Kč spolu se zákonným úrokem z prodlení. Provedeným dokazováním bylo prokázáno, že se obžalovaný trestné činnosti dopustil, jedná se o trestnou činnost závažného charakteru a všechny trestné činy byly spáchány úmyslně. Trestná činnost výrazně negativně zasáhla do osobnostních práv poškozené. Oblast nemajetkové újmy je zahrnuta v ustanovení § 81 a 82 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku (dále jen „o. z.“), tato ustanovení realizují právo na ochranu osobnosti člověka včetně všech jeho přirozených práv. Podle § 81 odst. 2 o. z. ochrany požívají zejména život a důstojnost člověka, jeho zdraví a právo žít v příznivém životním prostředí, jeho vážnost, čest, soukromí a jeho projevy osobní povahy. V § 82 odst. 1 o. z. je pak zakotveno právo člověka, jehož osobnost byla dotčena domáhat se toho, aby bylo od neoprávněného zásahu upuštěno nebo aby byl odstraněn jeho následek. S ohledem na ustanovení § 43 odst. 3 tr. řádu, kdy v adhezním řízení je možné navrhnout uložení povinnosti obžalovanému nahradit nemajetkovou újmu jen v penězích, nepřichází nepeněžní reparace nemajetkové újmy v trestním řízení v úvahu. Podle § 2951 odst. 2 o. z. nemajetková újma se odčiní přiměřeným zadostiučiněním a zadostiučinění musí být poskytnuto v penězích, nezajistí-li jeho jiný způsob skutečné a dostatečně účinné odčinění způsobené újmy. Pokud jde o způsob rozhodnutí o výši náhrady nemajetkové újmy v penězích, tu upravuje § 2955 o. z., a to tak, že nelze-li výši náhrady přesně určit, určí ji podle spravedlivého

uvážení jednotlivých okolností případu soud. Podle § 2956 o. z. vznikne-li škůdci povinnost odčinit člověku újmu na jeho přirozeném právu chráněném ustanoveními první části občanského zákoníku, nahradí škodu i nemajetkovou újmu, kterou tím způsobil; jako nemajetkovou újmu odčiní i způsobené duševní útrapy. Pokud jde o způsob a výši přiměřeného zadostiučinění, musí být určeny tak, aby byly odčiněny i okolnosti zvláštního zřetele hodné, jimiž jsou úmyslné způsobení újmy, zvláště pak způsobení újmy s použitím lsti, pohrůžky, zneužitím závislosti poškozeného na škůdci a vezme se v úvahu i obava poškozeného ze ztráty života nebo vážného poškození zdraví, pokud takovou obavu hrozba nebo jiná příčina vyvolala (viz § 2957 o. z.).

13. U nároku na náhradu nemajetkové újmy dospěl soud k závěru, že není třeba provádět další doplňující dokazování ani k charakteru zásahu do osobnostních práv, ani ve vztahu k intenzitě takového zásahu, neboť podstatné skutečnosti, z nichž je možné nárok na nemajetkovou újmu dovodit, jsou obsaženy již v trestním spise. Předmětné trestné činy výrazně negativně zasáhly do osobnostních práv poškozené. Výše přiznaného nároku na náhradu nemajetkové újmy se odvíjí zejména od podstaty jednání páchaného na poškozené a od způsobených následků, jak byly zjištěny z výpovědi poškozené a z jí doložených zpráv o poskytované podpoře. U poškozené soud uzavřel, že se jedná o poškozenou, která byla na škůdci (obžalovaném) závislá, především citově, ale též existenčně, přičemž obžalovaný této závislosti zneužil při páchání popsané trestné činnosti (viz usnesení Nejvyššího soudu ze dne 22. 6. 2017, sp. zn. 8 Tdo 478/2017). Poškozená byla trestnou činností zasažena intenzivním způsobem v relativně kratším časovém období, když k této docházelo pravidelně a zčásti v domácnosti, ve které se nacházely XXX, které to vnímaly, v poškozené byl opakovaně vzbuzován strach o XXX. Z těchto okolností soud dovodil, že náhrada nemajetkové újmy je u poškozené adekvátní ve výši 250 000 Kč.
14. U nároku na náhradu škody v podobě finančních prostředků, které si formou půjček brala poškozená nucena fyzickým a psychickým násilím obžalovaného, dospěl soud k závěru, že by pro rozhodnutí bylo třeba provádět další dokazování, které by podstatně protáhlo trestní řízení. Jednotlivé půjčky nebyly součástí popisu skutku, bylo by třeba vést dokazování podrobnými výsledky obžalovaného a poškozené, listinnými důkazy, případně i výsledky svědků, aby byly zjištěny přesné okolnosti každé z půjček tak, aby to soudu umožnilo učinit rozhodnutí.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení jeho opisu. Odvolání se podává u Okresního soudu v Pardubicích a rozhoduje o něm Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích. Právo podat odvolání nemá ten, kdo se ho platně vzdal.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Rozsudek lze napadnout odvoláním také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout též příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh.

Odvolání musí být ve stanovené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Pardubice 18. prosince 2023

JUDr. Robert Vršanský v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Drápalíková.

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 2. dubna 2024 v senátě složeném z předsedy JUDr. Aleše Holíka a soudkyně JUDr. Brigity Košinové a Mgr. Daniely Jeřábkové **o odvolání obžalovaného XXX**, narozeného XXX, bytem XXX **a státní zástupkyně** Okresního státního zastupitelství v Pardubicích, proti rozsudku Okresního soudu v Pardubicích ze dne 18. prosince 2023, č. j. 1 T 152/2023 - 348,

takto:

*Z podnětu odvolání obžalovaného a státní zástupkyně se napadený rozsudek podle § 258 odst. 1 písm. e), f), odst. 2 tr. řádu **zrušuje** ve výroku o trestu odnětí svobody a způsobu jeho výkonu a ve výroku o náhradě nemajetkové újmy a podle § 259 odst. 3 tr. řádu se **nově rozhoduje** tak, že se obžalovanému **ukládá** podle § 175 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 2 tr. zákoníku souborný trest odnětí svobody v trvání **4 (čtyř) let a 6 (šesti) měsíců**.*

*Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon trestu **zařazuje do věznice s ostrahou**.*

*Podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku se **zrušuje** výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v Pardubicích ze dne 7. 9. 2023, č. j. 1 T 126/2023-85, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, ke níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu.*

*Podle § 228 odst. 1 tr. řádu se obžalovanému **ukládá** povinnost zaplatit poškozené XXX, na náhradu nemajetkové újmy částku **150 000 Kč**.*

Shodu s prvopisem potvrzuje Pavla Josková.

Podle § 229 odst. 2 tr. řádu se poškozená XXX se zbytkem nároku na náhradu nemajetkové újmy odkazuje na řízení ve věcech občanskoprávních.

*V dalších výrocích zůstává napadený rozsudek **nezměněn**.*

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem byl obžalovaný XXX uznán vinným pod bodem I. přečinem týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1 tr. zákoníku, přečinem vydírání podle § 175 odst. 1 tr. zákoníku a přečinem nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1 tr. řádu zákoníku pro skutek spočívající v tom, že nejpozději od začátku XXX 2022 do přelomu XXX a XXX 2022, když žil se svou partnerkou XXX, v bytě na adrese XXX, kde s nimi bydlely i XXX z XXX, jí v rámci slovních rozepří sprostě nadával, také jí kontroloval mobil, mazal různé chaty na sociálních sítích, odepisoval vulgární zprávy jejím přátelům, dále jí ve společném bytě, ale i na jiných místech na XXX, kam ji vozil autem, nejprve jednou týdně a postupem času vícenásobně za týden, koncem období denně bil fackami i pěstmi do XXX, nikoli však velkou silou, tahal za XXX, případně s ní smýkl po zemi, minimálně třikrát za celou dobu ji škrtil, a to vždy do momentu před ztrátou vědomí, pravidelně jí vyhrožoval, že jí sebere XXX nebo že je zabije a že z ní udělá „XXX“, což činil proto, aby mu opatrovala jednak formou půjček, jednak krádežemi finanční prostředky (které on neměl) na pervitin, který pravidelně užíval, přičemž vyžadoval, od XXX 2022 každý den, aby ho brala poškozená též, což nechtěla, pročež jí vždy nutil bitím po celém těle a dalšími výše popsány způsoby a zmíněnými výhrůzkami si pervitin s ním aplikovat, čemuž se nakonec poškozená podvolovala, stejně tak se pro něj dopouštěla na XXX různých krádeží, aby pro něj měla peníze na drogy, neboť z něj měla strach, stejně tak měla strach o XXX, potažmo nechtěla být více bita.
2. Pod bodem II. byl obžalovaný uznán vinným zločinem vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. c) tr. zákoníku, přečinem omezování osobní svobody podle § 171 odst. 1 tr. zákoníku a přečinem nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1 tr. zákoníku pro skutek spočívající v tom, že dne XXX 2022 odpoledne v blízkosti sportovní haly za XXX a bydliště poškozené XXX když tudy projížděl ve voze XXX, spatřil poškozenou, přibrzdil a chtěl, aby si nastoupila, a když to odmítla, zastavil, vystoupil z vozu, chytil ji za XXX a natlačil ji silou do vozidla na sedadlo spolujezdce a dojel s ní k vlakovému nádraží v XXX, kde vozidlo zastavil, vrátil jí černý mobil a začal na ni sprostě rvát, což poškozená nevydržela a odešla z vozu, asi po dvou minutách jí obžalovaný zavolal, jestli nemá cigarety a nepřinese mu je k vozu, že stojí u obchodu XXX, přičemž poškozená mu vyhověla, načež jí slíbil, že už je klidný, omluvil se a nabídl jí odvoz domů, s čím poškozená souhlasila a nesedla si do vozu, kde ji uchopil za XXX, které si XXX, načež takto dojeli na parkoviště u XXX, kde ji bil rukama XXX a nadával jí, načež se poškozená rozbřečela, poté jí velmi silně přivázel XXX kabelem na nabíjení mobilu a řekl jí, ať si vybere mezi odvozem na XXX, kde ji prodá jako „XXX“, nebo tím, že tento den nepřežije, načež si poškozená vybrala prodej na XXX, a současně ho prosila, aby jí půjčil mobil, že zavolá někomu, kdo jí půjčí peníze, které potřebuje obžalovaný na drogy, obžalovaný na to chtěl odvést do XXX, kde na staveništi poškozenou vytáhl z vozu a opět jí vícekrát udeřil pěstmi do XXX, čemuž se poškozená neměla sílu bránit, potom ji natlačil do vozu a odvezl do XXX na XXX, kde si ve voze připravil lajnu pervitinu a chtěl, aby si s ním poškozená šňupla, a když to odmítla, chytil ji za XXX a začal jí mlátit XXX a také jí škrtil stlačením ohryzku prsty, až téměř ztrácela vědomí, přitom na ní křičel, že nedá-li si s ním, zabije ji, proto si s ním poškozená pervitin dala, následně ji odvezl k XXX, kde poškozenou ve voze nutil s nožem v ruce XXX k tomu, aby se svlékla, neboť jí chtěl nafotit a prodávat ji jako XXX, proto poškozená vystoupila a sundala si triko, v tom ovšem okolo projel jiný vůz, proto z místa odjeli, přičemž musela řídit poškozená, a dojeli k XXX, kde musela zastavit, obžalovaný jí přivázel XXX již dříve použitým kabelem na nabíjení

Shodu s prvopisem potvrzuje Pavla Josková.

mobilu ke XXX a chtěl, aby se rozjela do XXX, že on se zachrání, v důsledku čehož se poškozená opět rozbrečela a prosila ho, aby jí řekl, co má ukrást, že to udělá, také ho prosila, aby poslal SMS její XXX, aby se postarala o XXX, že se už nikdy nevrátí domů, což učinil, poté jeli do XXX, opět řídila poškozená, načež zastavila u obchodu jménem XXX, kde měla poškozená nakládat XXX a kde jí obžalovaný řekl, že jestli uteče, on bude doma dříve a podřeže XXX, přesto poškozená využila momentální situace a utekla do vedlejší ulice, kde sehnala pomoc,

výše popsaným jednáním poškozené způsobil po fyzické stránce otok v týlní krajině hlavy, drobné oděrky kůže pod bradou a menší i větší krevní výrony na přední straně krku (u štítné chrupavky), dále podkožní krevní výrony na pravém rameni, levé paži (na více místech), v nadbřišku a na levém a pravém stehnu.

3. Za uvedené jednání byl obžalovaný odsouzen i za sbíhající se přečin porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku a přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku ukončený ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku jímž byl uznán vinným rozsudkem Okresního soudu v Pardubicích ze dne 7. 9. 2023, č. j. 1 T 126/2023-85, podle § 175 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 2 tr. zákoníku k souhrnnému nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání čtyř roků. Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku byl pro výkon trestu zařazen do věznice s ostrahou.
4. Podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku byl zároveň zrušen výrok trestu z citovaného rozsudku Okresního soudu v Pardubicích ze dne 7. 9. 2023, sp. zn. 1 T 126/2023, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.
5. Podle § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku byl dále obžalovanému uložen trest propadnutí věci, a to kapesního zavíracího nože s dřevěnou rukojetí a čepelí o délce 7 cm.
6. Podle § 228 odst. 1 tr. řádu byla obžalovanému uložena povinnost nahradit poškozené XXX nemajetkovou újmu ve výši 250 000 Kč. Podle § 229 odst. 2 tr. řádu byla poškozená se zbytkem svého nároku na náhradu nemajetkové újmy odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních.
7. Podle § 229 odst. 1 tr. řádu byla pak poškozená odkázána s celým svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.
8. Proti rozsudku podal včasné odvolání obžalovaný i státní zástupkyně. Obžalovaný podal odvolání do výroku o vině a trestu, a to výlučně do výroku o vině pod bodem II. Podle obžalovaného nebylo prokázáno, že by poškozenou poutal kabelem nabíječky mobilního telefonu, ani to, že by při konfliktu s poškozenou jakkoliv manipuloval se svým nožem, tím méně, že by jej použil k nějakému nátlaku na poškozenou. Byl uznán vinným pouze na základě obsahu výpovědi poškozené. Obžalovaný se však domnívá, že v průběhu hlavního líčení byl proveden důkaz, který nepřímou potvrzuje jeho tvrzení, že nepoužil ani kabel nabíječky ani nůž a podporuje jeho verzi, a to výpověď svědkyně XXX. Ta s poškozenou dne XXX. 2002 bezprostředně po konfliktu s ním po dobu 25 až 30 minut mluvila, svědkyni poškozená sdělila, že jí měl přítel zbít, že jí vyhrožoval ublížením jejím XXX, dokonce neopomněla sdělit i to, že jela s přítelem krást do XXX. Podle obžalovaného se jeví krajně nepravděpodobné, že by poškozená při svém bezprostředně učiněném popisu konfliktu neuvedla nejzákladnější okolnosti, a to, že měla být přítelem spoutána a ohrožována nožem. Svědkyně XXX byla také přítomna tomu, když poškozená telefonovala svému XXXa z její výpovědi vyplývá, že ani jemu poškozená v telefonátu nic o spoutání a ohrožování nožem neříkala. Je zřejmé z výpovědi svědkyně, že jí poškozená ukazovala podlitiny, které jí měl obžalovaný způsobit. Obžalovaný nezpochybňuje závěr znalce MUDr. Rejthárka o tom, že poškozená neměla v době pořízení fotodokumentace a zkoumání na těle žádné stopy od nože či od kabelu nabíječky. Je přesvědčen, že kdyby poškozenou kabelem silně svázal, jak je mu kladeno za vinu, měla by v místě údajného svázání alespoň dočasně otláčenou kůži. Poškozená byla v uvedenou dobu oblečena do šortek a trika a ukazovala svědkyni své podlitiny s tím, že se jedná o následky násilí, Shodu s prvopisem potvrzuje Pavla Josková.

kterého se vůči ní obžalovaný dopouštěl. Obžalovaný se domnívá, že je velmi nepravděpodobné, že by si svědkyně za těchto okolností nevšimla dočasného otlaku kůže ruky po údajném silném svázání tenkým kabelem.

9. Ve vztahu ke spoutání poškozené okresní soud povšechně pouze konstatoval, že výpověď poškozené neobsahuje žádné vnitřní rozpory či jiné vady, které by vedly k pochybnostem o tom, že vylíčila své autentické zážitky. Soud si byl svého pochybení zjevně vědom a na zdánlivou podporu svého závěru ve vztahu ke spoutání poškozené uvedl, že poškozená byla v kontaktu s nabíječkou, o čemž svědčí odborné vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví genetika. Kontakt s nabíječkou by mohl být významným důkazem ve skutkově zcela odlišné situaci, avšak v případě, kdy byli obžalovaný a poškozená delší dobu životními partnery a poškozená zcela běžně užívala předmětný automobil, je důkazní hodnota nálezu DNA poškozené na kabelu od nabíječky ve vztahu k prokázání posuzovaného skutku zcela nulová. Obžalovaný se domnívá, že takový závěr soudu je nepřijatelný a tendenční, spoutání a ohrožování nožem nebylo žádným důkazem prokázáno.
10. Závěrem obžalovaný navrhl, aby krajský soud zrušil výrok pod bodem II. rozsudku, a i výroky o uložených trestech a výroky nenavazující, a rozhodl, že přinejmenším nebyly prokázány skutečnosti zakládající kvalifikovanou skutkovou podstatu trestného činu vydírání. S ohledem na to je pak přesvědčen, že nebyly splněny podmínky pro uložení trestu propadnutí věci.
11. Státní zástupkyně podala odvolání výlučně do výroku o trestu v neprospěch obžalovaného. Okresní soud podle ní správně rozhodl, že je nutné uložit souhrnný trest a s ohledem na závažnost jednání je na místě i uložení nepodmíněného trestu odnětí svobody a propadnutí věci, ovšem okresní soud dostatečně nepřihlédl ke všem skutečnostem. S ohledem na neexistenci polehčujících okolností a na druhé straně přitěžující okolnost, kterou je nepochybně spáchání více trestných činů, z nichž jeden je zločinem, dále okolnost, že se jednání obžalovaný dopustil ve zkušební době podmíněného odsouzení ve Slovenské republice a vysokou závažnost jeho jednání (jednání pod bodem I. trvalo 3 měsíce), bylo podle státní zástupkyně namísto uložení přísnějšího trestu, a to nepodmíněného trestu v polovině zákonné trestní sazby.
12. Závěrem státní zástupkyně navrhla, aby krajský soud zrušil výrok o nepodmíněném trestu a uložil obžalovanému souhrnný nepodmíněný trest v trvání pěti let se zařazením do věznice s ostrahou.
13. Z podnětu odvolání obžalovaného a státní zástupkyně přezkoumal krajský soud podle § 254 odst. 1 tr. řádu zákonnost a odůvodněnost výroku napadeného rozsudku pod bodem II. a výrok o trestu a o náhradě škody a nemajetkové újmy, jakož i správnost postupu předcházejícího řízení, a to zejména z hlediska vytýkaných vad. K vadám, které nebyly odvoláním vytýkány, by přihlédl pouze tehdy, pokud by měly vliv na správnost výroku, proti nimž odvolání směřovalo. V daném případě krajský soud, ačkoliv námitky učiněné v odvoláních nesměřovaly výslovně do výroku o náhradě škody a nemajetkové újmy, přezkoumal i tyto výroky.
14. Po přezkoumání věci nezjistil soud druhého stupně v řízení, které předcházelo vyhlášení napadeného rozsudku, žádné procesní vady vyžadující jeho zrušení. Orgány činné v trestním řízení, včetně nalézacího soudu, dodržely ustanovení zabezpečující objasnění věci ve smyslu ustanovení § 2 odst. 5 tr. řádu a právo obžalovaného na obhajobu, které nebylo jejich postupem omezeno ani zkráceno.
15. Krajský soud považuje dokazování za úplné, soud prvního stupně provedl dostatek důkazů, které mu umožnily zjistit skutkový stav v potřebném rozsahu bez důvodných pochybností. Provedené důkazy okresní soud hodnotil způsobem uvedeným v § 2 odst. 6 tr. řádu podle svého vnitřního přesvědčení založeného na uvážení okolností případu jednotlivě i v souhrnu. Pokud jde o hodnocení provedených důkazů, to je ve výlučné kompetenci soudu prvního stupně a takový postup je výsledkem respektování zásady bezprostřednosti a ústnosti, tudíž odvolací soud nemůže do hodnocení důkazů, které bylo provedeno soudem prvního stupně, zásadně zasahovat, pouze

Shodu s prvopisem potvrzuje Pavla Josková.

pokud by zjistil, že některé podstatné důkazy nalézací soud nehodnotil, nebo, že jeho hodnocení důkazů je nelogické a vnitřně rozporné. Hodnocení nalézacího soudu však považuje odvolací soud za logické, s jeho argumentací se ve vztahu ke skutkovým závěrům ztotožnil a ztotožnil se i s dovozenou právní kvalifikací jednání obžalovaného pod bodem II. napadeného rozsudku.

16. Odvolání obžalovaného směřovalo výlučně do výroku o vině podvodem II., tudíž krajský soud neměl důvod zkoumat správnost výroku pod bodem I., kterým se měl dopustit přečinu týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1 tr. zákoníku, přečinu vydírání podle § 175 odst. 1 tr. zákoníku a přečinu nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1 tr. zákoníku.
17. Ve vztahu ke skutku popsanému pod bodem II. napadeného rozsudku obžalovaný napadl skutková zjištění, na základě kterých bylo jednání kvalifikováno jako zločin vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. c) tr. zákoníku, a to, že by poškozenou svazoval kabelem od mobilního telefonu a k vyhrožování použil kapesní nůž. Podle odvolacího soudu ale lze souhlasit se způsobem, jakým okresní soud vyhodnotil veškeré provedené důkazy a jaké závěry z nich dovedl. Průběh samotného děje popsala velmi podrobně sama poškozená, nalézací soud také převážně z její výpovědi při formulování skutkových zjištění vycházel. Ovšem výpověď poškozená nebyla ojedinelá. Že obžalovaný použil vůči poškozené násilí, prokazuje soudně lékařský posudek, při ohledání automobilu byla nalezena nabíjecí šňůra k mobilnímu telefonu i nůž. Výpověď poškozené nepřímo potvrzují i výpovědi dalších svědků, kteří byli s poškozenou v kontaktu, kamarádi a rodinní příslušníci, kterým se svěřila a kteří viděli na jejím těle i různá zranění, modřiny, velmi významnou je výpověď svědkyně XXX, která pomáhala poškozené bezprostředně po jednání obžalovaného popsaného ve skutku pod bodem II. Ze všech provedených důkazů bylo prokázáno, že poškozená byla velmi rozrušená, vystrašená, bála se, volala svému XXX, aby zajistil v místě bydliště XXX, aby jim obžalovaný neublížil, když vyhrožoval jejich podřezáním. I závěry znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství podporují průběh události, tak jak jej poškozená vylíčila. I odvolací soud považuje skutek za dostatečně a spolehlivě prokázaný. Ve vztahu k popsanému jednání pod bodem II. okresní soud dovedl i správnou právní kvalifikaci jednání obžalovaného, když zásadní se jeví zločin vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. c) tr. zákoníku, jehož znaky naplnil obžalovaný tím, že nutil poškozenou násilím (přivazováním kabelem, škracením) i pohrůžkou násilí (že ji zabije a podřeže XXX), aby něco konala (svlékala se, kradla, vzala si pervitin) a trpěla, a spáchal takový čin se zbraní (s kapesním nožem).
18. Obžalovaný v odvolání namítl, že poutání kabelem a použití nože vůči poškozené nebylo prokázáno žádným dalším důkazem, uvedené skutečnosti vyplývají pouze z výpovědi poškozené. To je sice pravda, ovšem ve výpovědi poškozené nebyly shledány žádné zásadní rozpory, které by její výpověď znevěrohodňovaly, poškozená ve všech svých výpovědích vypovídala spontánně, neměla žádnou tendenci zhoršovat postavení obžalovaného a vymýšlet si skutečnosti, které se nestaly. Její výpověď považuje i krajský soud za zcela věrohodnou a bylo možné z ní vycházet.
19. Lze souhlasit s obžalovaným, že zajištění stopy DNA poškozené na nabíjecím kabelu není podstatným důkazem toho, že byla kabelem svázána, neboť poškozená stejně jako obžalovaný předmětný automobil používala i v jiných dnech a je možné, že se do kontaktu s nabíjecím kabelem mohla dostat i jindy. I bez takového důkazu však považuje krajský soud skutečnosti o vázání poškozené kabelem za prokázanou, právě s ohledem na způsob výpovědi poškozené a její autenticitu.
20. Krajský soud nepovažuje za podstatnou skutečnost, že poškozená se nesvěřila bezprostředně po jednání ze XXX svědkyni XXX a svému XXX o tom, že byla obžalovaným svázána kabelem, a že na ni obžalovaný vytáhl nůž. Sdělovala jiné skutečnosti, zejména strach o XXX, kterým obžalovaný vyhrožoval před poškozenou podřezáním. Je logické, že v takové chvíli sdělovala jenom skutečnosti, které vnímala jako nejzásadnější, a to byl zejména strach XXX.

21. Že nemuselo svázání rukou poškozené kabelem zanechat následky, vysvětlil znalec ve znaleckém posudku tím, že pokud se jedná o krátkodobé svázání, nemusí nechat na kůži žádné stopy. Poškozená navíc vypověděla, že se nesnažila násilím ze svázání vykrotit, neboť jí v tom bránil strach o život. Oproti obžalovanému se krajský soud domnívá, že velmi významnou výpovědí podporující tvrzení poškozené je výpověď svědkyně XXX, která byla první osobou v bezprostředním kontaktu s poškozenou po napadení obžalovaným a vypovídala o jejím projevu, její vystrašenosti, pláči, modřinách, které viděla u poškozené na rukou i nohou, vypověděla o obsahu rozhovoru poškozené s jejím XXX, neboť jí poskytla za účelem zavolání mobilní telefon.
22. Krajský soud se zcela ztotožnil se skutkovými zjištěními učiněnými okresním soudem, na které v podrobnostech odkazuje a ztotožnil se i s právní kvalifikací jednání obžalovaného popsáno ve výroku napadeného rozsudku pod bodem I. i II.
23. Pokud se týká uloženého trestu, okresní soud správně ukládal obžalovanému trest souhrnný, a to i za sbíhající se přečiny podle § 178 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku a § 205 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku, neboť projednávaného jednání se obžalovaný dopustil dříve, než byl Okresním soudem v Pardubicích pod sp. zn. 1 T 126/2023 vyhlášen rozsudek za uvedené přečiny, za které mu byl uložen peněžitý trest. Okresní soud s ohledem na ukládání trestu i za sbíhající se trestnou činnost, ukládal trest celkem za sedm přečinů a jeden zločin. Správně také ukládal trest podle paragrafu pro nejpřísněji trestný čin, což byl právě zločin vydírání podle § 175 tr. zákoníku, kde byl obžalovaný ohrožen ve druhém odstavci trestní sazbou od 2 do 8 let odnětí svobody.
24. Státní zástupkyně s ohledem na množství spáchaných trestných činů a skutečnosti, že se obžalovaný dopustil projednávané trestné činnosti ve zkušební době podmíněného odsouzení za odsouzení ve Slovenské republice, požadovala uložení nepodmíněného trestu ve výměře pěti let, když trest uložený nalézacím soudem ve výměře čtyř roků, v sazbě od dvou do osmi let, tedy ještě v dolní polovině trestní sazby, považovala za nepřiměřeně mírný. Argumentovala i tím, že se obžalovaný stíhaného jednání pod bodem II. dopustil poté, co mu již bylo doručeno usnesení o zahájení trestního stíhání pro jednání pod bodem I. Takovou skutečnost ale krajský soud ze spisového materiálu nezjistil, usnesení o zahájení trestního stíhání pro oba skutky, tedy pod bodem I., i pod bodem II., bylo obžalovanému doručeno dne 8. 9. 2022, tedy již po spáchání obou skutků. S ohledem na toto zjištění se krajský soud domnívá, že není na místě ukládat trest o jeden rok vyšší, ovšem s ohledem na množství trestných činů, intenzitu jednání pod bodem II., způsob jednání obžalovaného, dospěl k závěru, že trest uložený nalézacím soudem výrazně pod polovinou trestní sazby je nepřiměřeně mírný a jeho výměru zvýšil o půl roku na čtyři a půl roku. Při úvaze o výměře trestu krajský soud zohlednil ve prospěch obžalovaného, že se stíhaného jednání měl dopouštět přibližně tři měsíce, tedy nejednalo se o zásadní dobu, a také skutečnost, že dosud nebyl ve výkonu trestu odnětí svobody, tudíž i trest mírnější než navrhovala státní zástupkyně, by mohl být pro nápravu obžalovaného trestem dostatečným. Pro výkon trestu byl obžalovaný v souladu se zákonem zařazen do věznice s ostrahou. Výrok o způsobu výkonu trestu a výrok o propadnutí věci, nože, který obžalovaný použil proti poškozené, převzal krajský soud z napadeného rozsudku. Beze změny také zůstal výrok o uložení souhrnného trestu. Bez úprav krajský soud ponechal i výrok o vině pod bodem I. i II.
25. Odůvodněním výroku o náhradě nemajetkové újmy za duševní útrapy, které byly poškozené způsobeny jednáním obžalovaného, se okresní soud podrobně nezabýval, pouze konstatoval, že poškozená požadovala náhradu nemajetkové újmy za duševní útrapy ve výši 350 000 Kč spolu se zákonným úrokem z prodlení, že trestná činnost výrazně negativně zasáhla do jejích osobnostních práv, a citoval obecná ustanovení občanského zákoníku ve vztahu k náhradě nemajetkové újmy i příslušná ustanovení trestního řádu. Podle okresního soudu nebylo nutné provádět doplňující dokazování, když vycházel z důkazů obsažených v trestním spise a výši přiznaného nároku odvíjel od podstaty jednání páchaného na poškozené, od způsobených následků, které byly zjištěny z její výpovědi a založených zpráv o poskytované podpoře. Konstatoval, že poškozená byla na Shodu s prvopisem potvrzuje Pavla Josková.

obžalovaném závislá, především citově, ale též existenčně, ten toho zneužil při páchání popsané trestné činnosti. Poškozená byla zasažena intenzivním způsobem v relativně kratším časovém období, když zčásti se vše odehrávalo v domácnosti, ve které se nacházely i XXX, které mohly jednání obžalovaného negativně vnímat a v poškozené byl opakovaně ze strany obžalovaného vzbuzován strach o ně. Okresní soud dovedl, že je možné přiznat poškozené nemajetkovou újmu ve výši 250 000 Kč. Proč právě takovou částku ale okresní soud nezdůvodnil. Ve vztahu k přiznané částce, která představuje nemajetkovou újmu za duševní útrapy poškozené, obžalovaný sice žádné konkrétní námitky nevznesl, ovšem s ohledem na nedostatečné zdůvodnění okresním soudem považoval krajský soud za důležité nárok a jeho výši podrobněji přezkoumat a zdůvodnit oprávněnost přiznané částky, tak aby odpovídala běžně přiznávaným částkám soudy v České republice.

26. Krajský soud vycházel z materiálu Nejvyššího soudu, který shrnuje rozhodovací činnost soudů ve vztahu k přiznávání nemajetkové újmy v posledních letech. Například Okresní soud v Chrudimi pod sp. zn. 2 T 10/2022, ve spojení s rozhodnutím Krajského soudu v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích sp. zn. 13 To 246/2022, za zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) tr. zákoníku, přečin ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. d), odst. 3 písm. b) a zvláště závažný zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. b) tr. zákoníku, spočívající ve fyzickém a psychickém týrání a znásilnění, kdy obžalovaný opakovaně a dlouhodobě fyzicky a psychicky zle nakládal se svou XXX i za přítomnosti nezletilých XXX, dopustil se i znásilnění na starší z nezletilých XXX ve stadiu pokusu, byla poškozené dospělé přiznána nemajetková újma ve výši 300 000 Kč. Ve věci Okresního soudu v Pelhřimově, sp. zn. 7 T 57/2022, za fyzické a psychické násilí, kdy následkem jednání vznikla u poškozené posttraumatická stresová porucha a kdy obžalovaný opakovaně přistupoval zejména k násilným fyzickým útokům vůči poškozené, kterou mimo jiné opakovaně rdousil, udeřil jí několikrát hlavou o zem, udeřil jí několikrát pěstí do břicha, požadovala poškozená v adhezní řízení nemajetkovou újmu v částce 200 000 Kč, ovšem okresní soud shledal za adekvátní částku ve výši 40 000 Kč. Okresní soud v Českém Krumlově pod sp. zn. 4 T 79/2022 za zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) tr. zákoníku, kdy bylo způsobeno poškozené psychické a fyzické násilí, neboť ji obžalovaný, jako XXX poškozené, opakovaně psychicky ponižoval a fyzicky napadal, požadovala poškozená nemajetkovou újmu ve výši 500 000 Kč, byla jí přiznána částka ve výši 140 000 Kč. Okresní soud v Berouně pod sp. zn. 2 T 120/2021 za zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) tr. zákoníku, přečin nebezpečného vyhrožování podle § 353 odst. 1 tr. zákoníku a zločin vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. e) tr. zákoníku, kterých se obžalovaný dopouštěl v rozmezí let 2013-2019 tím, že poškozenou izoloval od rodiny, přátel, omezoval ji a kontroloval v práci i ve volném čase, pod smyšlenými záminkami poškozenou fyzicky napadal a vyhrožoval jí, kdy následkem byla psychická újma poškozené, byla poškozené přiznána částka ve výši 30 000 Kč, když poškozená požadovala částku ve výši 200 000 Kč. Okresní soud v Náchodě pod sp. zn. 11 T 146/2021 za zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) tr. zákoníku, kdy šlo o psychické a fyzické týrání druhem, a následkem jeho jednání byly u poškozené zjištěny psychosomatické problémy a posttraumatická stresová porucha, kdy poškozená byla obžalovaným dlouhodobě psychicky i fyzicky týrána tím, že omezoval její sociální kontakt, fyzicky ji napadal a vulgárně jí nadával, byla přiznána poškozené nemajetková újma ve výši 70 000 Kč, tak jak požadovala. Krajský soud v Praze pod sp. zn. 7 T 30/2021, za trestný čin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písmeno a), odst. 3 písm. a), c) tr. zákoníku, vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. c) tr. zákoníku, týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) tr. zákoníku a výroby a jiného nakládání s dětskou pornografií podle § 192 odst. 1 tr. zákoníku, kdy obžalovaný psychicky a fyzicky týral svou partnerku a dvě XXX tak, že nutil partnerku k pohlavnímu styku, vydíral ji se zbraní, napadal ji, omezoval ji na svobodě a šířil dětskou pornografií, přičemž poškozené byly jednáním obžalovaného způsobeny modřiny, zranění v obličejí, musela

utéct ze společného obydlí, trpěla nedůvěrou a flashbacy, přiznal poškozené XXX náhradu nemajetkové újmy v požadované výši 200 000 Kč.

27. Krajský soud s ohledem na výčet shora uvedených případů a jejich porovnání s projednávaným případem dospěl k závěru, že nemajetková újma přiznaná poškozené ve výši 250 000 Kč, je s ohledem na krátkodobost trvání jednání obžalovaného (tři měsíce), které však vyvrcholilo jednáním dne XXX2022 a jeho intenzitu, částkou nepřiměřeně vysokou. Za odpovídající s ohledem na obdobné případy zvolil částku ve výši 150 000 Kč, kterou také poškozené přiznal. Se zbytkem požadovaného nároku odkázal poškozenou na řízení ve věcech občanskoprávních.
28. Pokud se týká nároku na náhradu majetkové škody, kdy byla poškozená s celým nárokem odkázána na řízení ve věcech občanskoprávní, tak do tohoto výroku nalézacího soudu odvolací soud nezasahoval, neboť se ztotožňuje s okresním soudem v tom směru, že nebylo možné na základě provedených důkazů dovést, které půjčky využil obžalovaný a které poškozená, které získané peníze byly společné a které nikoliv, jaké částky utratila poškozená, jaké obžalovaný. Takové dokazování by zcela jistě přesáhlo potřeby trestního řízení.
29. Krajský soud tedy k odvolání obžalovaného a státní zástupkyně upravil pouze výrok o trestu, když výměru trestu zvýšil o půl roku na čtyři a půl roku a ve vztahu k nemajetkové újmě za duševní útrapy poškozené snížil nalézacím soudem přiznanou částku ve výši 250 000 Kč o 100 000 Kč, na částku 150 000 Kč. Se zbytkem nároku, stejně jako okresní soud, odkázal poškozenou na řízení ve věcech občanskoprávních. Jinak zůstal napadený rozsudek beze změny.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **není** další řádný opravný prostředek přípustný.

Nejvyšší státní zástupce a obžalovaný však mohou proti tomuto rozhodnutí podat dovolání. Obžalovaný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Dovolání se podává u okresního soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni, a to do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. Navrácení lhůty k podání dovolání není přípustné. Dovolání jen proti důvodům rozhodnutí není přípustné.

O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud ČR v Brně.

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 3 tr. řádu) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) nebo § 265b odst. 2 tr. řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Pardubice 2. dubna 2024

JUDr. Aleš Holík v. r.
předseda senátu

Vypracovala
Mgr. Daniela Jeřábková

Shodu s prvopisem potvrzuje Pavla Josková.

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Pardubicích rozhodl v hlavním líčení konaném dne 17. června 2025 v senátu složeném z jeho předsedy Mgr. Matěje Piláta a přísedících Daniely Špatenkové a Jarmily Strnadové,

takto:

Obžalovaný

XXX, narozený dne XXX, bytem XXX, t.č. ve výkonu trestu odnětí svobody ve Věznici XXX,

je vinen, že

1)

v blíže nezjištěné době od XXX2021 do XXX 2021 v průběhu vztahu s poškozenou XXX, narozenou XXX, se kterou obýval střídavě společnou domácnost na adrese XXX a XXX, poškozenou opakovaně fyzicky napadal, a to tak, že XXX, rovněž ji opakovaně napadal slovně, kdy jí vulgárně nadával slovy: XXX, opakovaně poškozené vyhrožoval XXX, XXX, kdy v rámci jednoho z konfliktů dne XXX 2021 do poškozené XXX, XXX, a způsobil jí tak poranění v oblasti XXX,

dne XXX 2021 v XXX do XXX, kdy si uvedené zranění vyžádalo operativní zákrok a následnou léčbu s podstatným omezením v obvyklém způsobu života po dobu 4 týdnů,

dne XXX 2021 v bytě poškozené po předchozí slovní rozepři poškozenou fyzicky napadl XXX,

v průběhu vztahu si na poškozené XXX v blíže nestanovené četnosti opakovaně slovně a následně fyzicky vynucoval XXX, kdy nejméně v měsíci XXX 2021, kdy se poškozená léčila se zraněním XXX, které jí způsobil při jednom z fyzických útoků, a poškozená měla XXX, XXX, po této požadoval XXX, XXX, kde ji přes její zjevný nesouhlas XXX, dále v blíže nezjištěných případech

si opakovaně většinou o XXX vynucoval na poškozené XXX, poškozené vyhrožoval násilím, pokud se jeho přání nepodvolí, často v době, kdy poškozená již XXX XXX

v blíže nezjištěné době nejméně však od XXX hodin dne XXX 2021 do ukončení jejich vzájemného soužití poškozené XXX, narozené XXX, opakovaně podával XXX, někdy i pod pohrůžkou násilí či po fyzickém napadení poškozenou donutil, aby jím připravený XXX užila, a to XXX, což poškozená ze strachu činila, a jednání se dopustil bez příslušného povolení a s vědomím, že látka XXX je dle zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách zařazena jako zakázaná omamná látka v nařízení vlády č. 463/2013 Sb., o seznamech návykových v příloze č. 1 omamných látek zařazených do Seznamu I. podle Jednotné úmluvy o omamných látkách,

v blíže nezjištěné době nejméně však od XXX hodin dne XXX 2021 do ukončení jejich vzájemného soužití dne XXX 2021 poškozené XXX, narozené XXX, opakovaně sděloval, že pokud bude vypovídat na policii pravdu k události ze dne XXX 2021 vedené Policií České republiky XXX, kdy došlo z jeho strany k fyzickému napadení poškozené, které si vyžádalo její následné lékařské ošetření v nemocnici v XXX, tak ji XXX,

svým shora uvedeným jednáním vůči poškozené v této vyvolal důvodnou obavu o její život a zdraví, kdy XXX, přičemž v důsledku uvedeného jednání se u poškozené rozvinula posttraumatická stresová porucha, která trvá doposud,

tedy

- týral osobu blízkou žijící s ním ve společném obydlí, a způsobil takovým činem těžkou újmu na zdraví,
- jiného násilím a pohrůžkou násilí donutil k pohlavnímu styku, a čin spáchal souloží a jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží,
- neoprávněně jinak jinému opatřil omamnou látku,
- jinému úmyslně ublížil na zdraví,
- jinému vyhrožoval usmrcením takovým způsobem, že to mohlo vzbudit důvodnou obavu, a čin spáchal se zbraní,
- jiného pohrůžkou násilí nutil, aby něco opominul, a čin spáchal na svědkovi

2)

dne XXX 2021 v XXX, kam si šel pro své osobní věci v době, kdy nebyla poškozená XXX doma, úmyslně poškodil majetek poškozené, a způsobil tak škodu na LED TV XXX ve výši 6.900 Kč, mobilním telefonem zn. XXX typ XXX ve výši 1.140 Kč, plovoucí laminátové podlaze ve výši 2.000 Kč, lampičce XXX ve výši 900 Kč, elektronické cigaretě ve výši 650 Kč a obývací sedačce ve výši 2.010 Kč, čímž způsobil škodu v celkové výši 13.600 Kč poškozené XXX, narozené XXX,

tedy

poškodil cizí věc, a způsobil tak na cizím majetku škodu nikoli nepatrnou,

3)

v blíže nezjištěné době od XXX hodin dne XXX 2022 do XXX hodin dne XXX 2022 v XXX a dále pak v prostoru XXX v XXX opakovaně nejprve slovně výrazy "XXX" a poté fyzicky napadl svou přítelkyni XXX, narozenou XXX, tak, že XXX, poškozená následně vyhledala lékařské ošetření, kdy XXX v XXX, přičemž uvedený útok byl způsobilý ke vzniku poranění (XXX), která

lze hodnotit jako poranění lehké omezující v obvyklém způsobu života po delší než přechodnou dobu,

tedy

- dopustil se na místě veřejnosti přístupném výtržnosti tím, že napadl jiného,
- dopustil se jednání, které bezprostředně směřovalo k dokonání trestného činu a jehož se dopustil v úmyslu jinému úmyslně ublížit na zdraví, přičemž k dokonání trestného činu nedošlo,

4)

v době od XXX 2022 do XXX 2022 v XXX v bytě na adrese XXX po předchozí slovní rozepři, kterou vyvolala přijatá SMS zpráva od XXX poškozené XXX, narozené XXX, týkající se agresivního a násilného chování obviněného vůči jeho předchozí partnerce XXX, kdy tuto SMS zprávu si přečetl, a následně vyvolal hádku, při které XXX, čímž poškozené způsobil XXX v XXX, XXX, přičemž poškozenou následoval do XXX, zde ji XXX, než mu XXX, a až poté XXX, avšak ihned XXX, následně vyhledala lékařské ošetření v místě svého bydliště v XXX, kdy její poranění XXX si vyžádalo chirurgický zákrok, přičemž ze strachu z obviněného poškozená uvedla, že si poranění způsobila svou nešikovností při pádu,

5)

v blíže nezjištěné době v průběhu měsíce XXX 2022 v bytě na adrese XXX slovně napadl poškozenou XXX, narozenou XXX, pak XXX, což vzhledem k jeho předchozímu násilnému a agresivnímu chování vůči ní vyvolalo v poškozené strach o její život a zdraví, XXX,

6)

v blíže nezjištěné době měsíce XXX 2022, kdy poškozená XXX, narozená XXX, ze strachu o svůj život a zdraví přerušila s obviněným veškerý fyzický i telefonický kontakt a skrývala se u svých XXX z obavy z dalšího napadení, ji vyhledal ve XXX, kam oba XXX, přistoupil k poškozené a začal se jí omlouvat, přemlouval poškozenou ke XXX, kde jí vše vysvětlí, poté, co ho poškozená odmítla, začal XXX, poškozenou XXX, poškozenou neustále několikrát denně telefonicky kontaktoval, a to i z cizích blíže nezjištěných telefonních čísel, kdy jí slovně vyhrožoval, aby si pořádně rozmyslela, co na policii bude vypovídat, aby nedopadla stejně jako jeho předchozí partnerka XXX, že pokud půjde kvůli poškozené sedět, XXX, udělá XXX, když již v předchozí době na poškozenou naléhal, aby při výslechu na Policii České republiky XXX, kde řešili jeho napadení poškozené v XXX, uvedla, že si nic nepamatuje a obviněný je její osoba blízká, tudíž nebude proti němu vypovídat,

tedy

- jinému bez oprávnění bránil užívat osobní svobodu,
- jinému vyhrožoval usmrcením takovým způsobem, že to mohlo vzbudit důvodnou obavu, a čin spáchal se zbraní,
- jiného pohružkou násilí nutil, aby něco opominul, a čin spáchal na svědkovi

čímž spáchal

- zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. b) trestního zákoníku pod bodem 1),
- zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku ve znění účinném do 31. 12. 2024 pod bodem 1),
- přečin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1 trestního zákoníku pod bodem 1),
- přečin ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 trestního zákoníku pod bodem 1),
- přečin nebezpečného vyhrožování podle § 353 odst. 1, odst. 2 písm. c) trestního zákoníku pod bodem 1),
- zločin vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. f) trestního zákoníku pod bodem 1),
- přečin poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 trestního zákoníku pod bodem 2),
- přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku pod bodem 3),
- přečin ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 trestního zákoníku ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku pod bodem 3),
- přečin omezování osobní svobody podle § 171 odst. 1 trestního zákoníku pod body 4-5),
- přečin nebezpečného vyhrožování podle § 353 odst. 1, odst. 2 písm. c) trestního zákoníku pod bodem 5),
- zločin vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. f) trestního zákoníku pod body 4, 6)

a odsuzuje se

za tyto trestné činy a dále za sbíhající se zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, 2 písm. b), d), trestního zákoníku, zločin vydírání podle § 175 odst. 1, 2 písm. c), písm. f) tr. zákoníku a přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, kterými byl uznán na vinu rozsudkem Okresního soudu v Hradci Králové ze dne 3. 7. 2024, sp. zn. 4 T 31/2024,

podle § 185 odst. 2 tr. zákoníku ve znění účinném do 31. 12. 2024, za použití § 43 odst. 2 tr. zákoníku a § 43 odst. 1 věta druhá tr. zákoníku, k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **7 (sedmi) let a 6 (šesti) měsíců.**

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon trestu zařazuje do věznice **s ostrahou.**

Podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku se zrušuje výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v Hradci Králové ze dne 3. 7. 2024, sp. zn. 4 T 31/2024, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu.

Podle § 228 tr. řádu se obžalovanému ukládá povinnost nahradit poškozené společnosti Všeobecná zdravotní pojišťovna se sídlem Orlická 4/2020 Praha 3, IČ: 41197518, škodu ve výši 219 784 Kč spolu se zákonným úrokem z prodlení ve výši 12,75 % p.a. z částky 175 262 Kč a ve výši 12 % p.a. z částky 64 423 Kč, oboje jdoucí od právní moci tohoto výroku do zaplacení.

Podle § 228 tr. řádu se obžalovanému ukládá povinnost nahradit poškozené společnosti Vojenská zdravotní pojišťovna České republiky se sídlem Drahobejlova 1404/4, Praha 9, IČ: 47114975, škodu ve výši 8 329 Kč.

Podle § 228 tr. řádu se obžalovanému ukládá povinnost nahradit poškozené XXX, nar. XXX, trvale bytem XXX, škodu ve výši 13 600 Kč spolu se zákonným úrokem z prodlení ve výši 12,75% p.a. jdoucím od 11. 9. 2024 do zaplacení.

Podle § 228 tr. řádu se obžalovanému ukládá povinnost odčinit poškozené XXX, nar. XXX, trvale bytem XXX, nemajetkovou újmu ve výši 951 838,60 Kč, spolu se zákonným úrokem z prodlení ve výši 12,75% p.a. jdoucím od 11. 9. 2024 do zaplacení.

Podle § 228 tr. řádu se obžalovanému ukládá povinnost odčinit poškozené XXX, nar. XXX, trvale bytem XXX, nemajetkovou újmu ve výši 150 000 Kč spolu se zákonným úrokem z prodlení ve výši 12,75% p.a. jdoucím od 11. 9. 2024 do zaplacení.

Podle § 229 odst. 2 tr. řádu se poškozené XXX a XXX odkazují se zbytky svých nároků na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Státní zástupkyně podala dne 14. 6. 2024 obžalobu, ve které vinila obžalovaného ze spáchání většího množství trestných činů uvedených ve výroku rozsudku. Soud ve věci rozhodoval v hlavních líčeních konaných ve dnech 10. 9. 2024, 24. 9. 2024, 27. 11. 2024, 22. 1. 2025, 5. 3. 2025, 15. 4. 2025, 6. 5. 2025, 5. 6. 2025 a 17. 6. 2025.

Rozhodnutí o vině

2. Obžalovaný u prvního hlavního líčení prohlásil vinu skutky pod body 2), 4), 5), 6) a 7) obžaloby. Soud toto prohlášení viny přijal a následně tedy obžalovaného uznal na vinu spácháním těchto skutků.

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Karlíková.

3. U skutků označených pod body 1) a 3) obžaloby pak obžalovaný vinu neprohlásil. Připustil, že opakovaně fyzicky napadl poškozenou XXX, sporoval však intenzitu tohoto napadání a důrazně vyloučil jakékoliv sexuální násilí vůči poškozené, veškeré sexuální praktiky byly dle jeho názoru z obou stran konsenzuální. Veškeré násilí, které páchal, se dělo pod vlivem XXX, jeho násilné chování je XXX, snaží se na něm pracovat. Obžalovaný připustil, že poškozené vulgárně nadával, mohl použít i slova uvedená v obžalobě. Vyloučil však, že by kdy poškozené vyhrožoval XXX, dne XXX. nuž držela poškozená, XXX. Obžalovaný rovněž popřel, že by poškozenou někdy XXX, či jí ohrožoval jakýmkoliv předmětem. Rovněž poškozené nikdy nebránil v kontaktu s osobami blízkými, za XXX do XXX ji i vozil. Obžalovaný přiznal, že poškozené podával XXX, popřel však, že by tak činil násilím.
4. K jednání ze dne XXX 2021 obžalovaný uvedl, že byli s poškozenou na XXX v XXX, byla u toho i XXX. Poškozená XXX. Po návratu domů se začali hádat ohledně té scény, poškozená mu XXX, nejvíce jej vytočilo, že mu řekla, že je jen „XXX“. V reakci na to ji, ona XXX na XXX a tím incident skončil.
5. K incidentu ze dne XXX 2021 obžalovaný uvedl, že k němu přijel XXX, na návštěvě byla i XXX XXX a poškozená. Nejprve ve městě vypili nějaký alkohol, poté jeli k němu domů. Tam se bavili, užívali alkohol a později také XXX. Okolo půlnoci XXX odjela, obžalovaný následně šel XXX pro XXX, když se vrátil, přistihl poškozenou a XXX, jak XXX. To jej rozčílilo, začali se s XXX přetahovat, to trvalo zhruba 10 minut. V tom ucítil, že jej XXX a XXX jí, ona XXX XXX. S XXX si to vyříkali, poškozenou však chtěl vyhodit z domu. Vyhodil jí XXX, zpětně chápe, že se asi v noci bála. XXX. Pak přijela policie, které to s XXX vysvětlili, následně mu i psala poškozená z XXX, bylo mu jí líto. Nabídl jí pomoc s domácností a také služby XXX, která XXX. V průběhu dalšího vztahu při hádkách mu poškozená vyhrožovala, že po něm chce peníze, jinak mu zničí kariéru. XXX poškozené rovněž volal XXX a chtěl po ní peníze, jinak to nahlásí na policii. Když ho poškozená vydírala nahlášením věci na policii, tak jí řekl, že XXX, nikdy to však neměl v plánu učinit.
6. Dne XXX 2021 rovněž došlo k hádce, kdy byli XXX, v té době již chodil na XXX a chtěl ze situace odejít, aby se nedopustil dalšího násilí. Odešel do XXX, poškozená však přišla za ním a chtěla se dále hádat. On už to nevydržel, začal na ní křičet a XXX, to mu pak bylo líto, pomáhal jí to ledovat, na ošetření to nebylo. XXX. XXX, vyříkali si to a šli spát. Určitě jí toho dne XXX.
7. Co se týče sexuálního násilí, toto obžalovaný kategoricky popřel. Uvedl, že XXX. Rovněž XXX. Ani žádná z jiných poškozených si nestěžovala, že by je nutil k XXX. Nikdy poškozené nevkládá XXX. Obžalovaný rovněž popřel, že by XXX.
8. Obžalovaný následně požádal o další výslech, u kterého popsal jejich sexuální život. XXX.
9. Hlavním usvědčujícím důkazem proti obžalovanému je výpověď poškozené XXX. Ta uvedla, že se seznámili s obžalovaným na přelomu XXX a XXX 2021, i když od vidění jej znala již dříve. Už jejich první schůzka byla problematická, XXX, ale bližší kontakt nechtěla. Obžalovaný ji XXX XXX. Poškozená XXX, následně se bavili, měli pak spolu i dobrovolný sex v XXX, následně mu poškozená psala, že si to s ním užila. XXX. I třetí intimní kontakt byl problematický, kdy v XXX u obžalovaného XXX začal pohlavní styk dobrovolně, XXX a obžalovaný přes XXX v sexuálním styku pokračoval. XXX. Obžalovaný po ní také vyžadoval sex poté, XXX. Do pohlavního styku násilím ji také nutil v XXX, ona odmítla XXX. Dále na poškozené vyžadoval obžalovaný XXX i přes její XXX, které jí způsobil, což pro ni bylo bolestivé. Poškozená nesouhlasila, XXX. Poškozená uvedla, že na prvotním výslechu o znásilnění nemluvila, protože věděla, že by jinak musela uvádět všechny intimní detaily, měla navíc jinou představu o tom, co je znásilnění, až zpětně si začala uvědomovat, že chování obžalovaného bylo znásilněním.

10. K prvnímu fyzickému napadení ze strany obžalovaného došlo dle poškozené XXX XXX, kdy byli na XXX. Obžalovaný se bavil s XXX, to mu vytknula, následně pak XXX jeho XXX, obžalovaný na ni XXX, XXX. Následně jeli k XXX, v rámci hádky mu řekla, že si hraje na XXX, i když je jen XXX. To obžalovaného rozčílilo, XXX, až XXX. Na to mu řekla, ať odejde, on začal XXX, tak mu odpustila. Po tomto incidentu začal obžalovaný více žárlit, kontroloval jí telefon, podezříval jí, že spolupracuje s policií, musela mu vysvětlovat obsah svých zpráv.
11. Další incident se odehrál XXX 2021, kdy byl na návštěvě XXX. Už první večer spolu měli verbální konflikt a obžalovaný ji obvinil, že s XXX flirtuje. Druhý den jeli XXX, pak jeli i s XXX k nim XXX. Poté co XXX odjela, zůstala chvíli s XXX sama, když šel obžalovaný pro XXX, na žádost XXXX jej XX a když to viděl obžalovaný, přistoupil k nim a XXX do poškozené, až XXX. Mezi tím obžalovaný útočil na XXX, poškozená se snažila obléct a odejít, když šla kolem obžalovaného, tak jí XXX. Pak XXX. Všimla si, že XXX. Poté co opustila pozemek obžalovaného, volala 112 s tím, že XXX, nechtěla, aby operátor volal policii, ovšem ten jí sdělil, že musí, tak se schovala na XXX. Nechtěla, aby obžalovaný měl problém s policií kvůli jeho zaměstnání, již před tím jí říkal, že XXX.
12. Poškozené následně na XXX sdělili, že s agresivitou obžalovaného se dá něco dělat, pokud nebude užívat návykové látky, XXX. Na nějakou dobu fyzické napadání ustalo, ale stupňoval se psychický teror, vyhrožoval XXX. Rovněž jí vyhrožoval, že XXX. Následně došlo k další hádce potom, co si obžalovaný přečetl její zprávy. Vyhrožoval, že jí XXX.
13. Poslední útok byl asi nejhorší, spouštěčem bylo to, že se jí XXX přes zprávy ptal, zda mají doma „XXX“, ona mu odpověděla, že spíše „XXX.“ Bála se, že si to obžalovaný přečte, tak se mu raději přiznala. Na to jí XXX Když se probrala, XXX, obžalovaný po ní chtěl XXX a ona se podvolila, aby přestal ve fyzickém napadání. Začal XXX. Poté se setkala s XXX a následně obžalovanému sdělila, že jejich vztah končí. Obžalovanému přišly nějaké pomůcky XXX, měli XXX. Když následně přijela XXX poškozené do XXX a uviděla nepořádek a XXX, vyděsila se, cca ve XXX ráno jí volal obžalovaný, že za ní jede a nemůže bez ní být, tak s XXX sbalily nejnnutnější věci a XXX. Obžalovaný si pak do bytu šel pro své věci, zničil jí u toho vybavení, například televizi a lampu.
14. Co se týče XXX, tak ten zajišťoval obžalovaný, užívala jej dobrovolně, ovšem chtěla maximálně jednou měsíčně, nakonec jej užívali každý víkend. Poškozená s tím chtěla skončit, obžalovaný na tom však trval, asi dvakrát či třikrát jí ho podal násilím, celkem užili XXX v 20 – 25 případech.
15. Poškozená dále uvedla, že soužití s obžalovaným mělo XXX. XXX.
16. Ve věci byl zpracován znalecký posudek z oboru soudního lékařství týkající se zranění poškozené XXX zpracovaný XXX. Co se týče události z XXX. 2021, tam z lékařské dokumentace nebyla zjištěna žádná objektivně verifikovatelná zranění. U události ze dnů XXX. pak byl zjištěn XXX v XXX. Tato zranění XXX. Popis události poškozenou by dobře vysvětloval tato zranění, nebyly však zjištěny úrazové změny odpovídající opakovanému násilí směřujícímu XXX. Popis události ze strany obžalovaného pak vznik zranění nevysvětluje, zejména nevysvětluje poranění v XXX. K události ze dne XXX 2021 znalec uvedl, že byly zjištěny XXX v XXX, kdy mechanismus vzniku těchto poranění lze velmi dobře vysvětlit opakovaným působením tupého násilí malé intenzity XXX. Co se týče hodnocení zranění, tak nejzávažnější byla XXX XXX, která je ze soudně lékařského hlediska hodnocena ještě jako lehké zranění. Co se týče poškozenou zmiňovaného XXX, tak ve zdravotnické dokumentaci nebyly nalezeny záznamy, které by to prokazovaly, to lze ale dobře vysvětlit odložením lékařského vyšetření o několik dní, absence úrazových změn v dokumentaci nevylučuje působení násilí XXX.

17. Klíčovým důkazem pro posouzení věrohodnosti poškozené XXX pak byl znalecký posudek z oboru klinické psychologie. Znalce PhDr. Tereza Sejkorová Benešová popsala osobnost poškozené a následky, které jednání obžalovaného mělo na její psychický vývoj. U poškozené nebyly zjištěny žádné tendence ke zveličování, zkreslování prožitého či k fabulování. Dle názoru znalce byl popis prožitých událostí ze strany poškozené autentický, stabilní s přiléhavým doprovodem emočním a vegetativním, mimika a gesta odpovídaly obsahu výpovědi. Popis událostí odpovídal zjištěné osobnosti poškozené. XXX. Znalce dále uvedla, že to, že se obžalovaný na ostatních partnerkách neměl dopouštět sexualizovaného násilí nikterak nevylučuje, že se jej dopouštěl na poškozené XX, v takových vztazích je násilí primárně prvkem kontroly, a to se týká i sexualizovaného násilí.
18. Znalec MUDr. Vlastimil Tichý, který zpracoval znalecký posudek na poškozenou XXX z oboru psychiatrie, uvedl, že jako přímý následek útoku obžalovaného na poškozenou se u ní vyvinula posttraumatická stresová porucha, která trvala i v době zpracování znaleckého posudku, XXX. XXX. Jednalo se o posttraumatickou stresovou poruchu středního stupně. Poškozená nejprve docházela do XXX, dále se XXX. Dále XXX. Co se týče dopadů na pracovní život poškozené, tak tam došlo k dočasné pracovní neschopnosti. Posttraumatická stresová porucha stěžovala poškozené výkon zaměstnání i na dále, XXX. U osob s posttraumatickou stresovou poruchou je běžné, že jejich pracovní okolí nepozoruje zhoršení výkonnosti. XXX.
19. Dále byl zpracován znalecký posudek z oboru psychiatrie a sexuologie na osobu obžalovaného. Znalec MUDr. Kolomazník uvedl, že u obžalovaného je vyloučena duševní choroba v pravém slova smyslu, byl u něj přítomen abúzus alkoholu a XXX. Kromě incidentu v XXX byly jeho ovládací schopnosti sníženy vlivem užití návykových látek pouze měrou nepodstatnou. Obžalovaný XXX, znalec tudíž nenavrhuje ochranné léčení. Obžalovaný odmítl absolvovat PPG vyšetření, XXX. XXX
20. Dalším znaleckým posudkem zpracovaným v řízení byl znalecký posudek z oboru klinické psychologie, a to na osobu obžalovaného. Znalec doc. PhDr. Jan Lašek, CSc. uvedl, že obžalovaný je velmi XXX. Psychicky XXX. XXX, XXX. Prognóza resocializace je u obžalovaného velmi dobrá. Znalec připustil, že je možné, že se obžalovaný na poškozené dopouštěl sexualizovaného násilí, nicméně se nedomnívá, že by to byla převažující forma agrese.
21. V řízení byla dále vyslechnuta jako svědkyně XXX, XXX poškozené. Ta uvedla, že již v počátku soužití poškozené s obžalovaným se jí XXX svěřovala, že k nějakému násilí došlo. XXX 2021 v noci jí XXX volala, že je v XXX, aby pro ni došla. Vypadalo to, že bude s jejich vztahem konec, následně jí začal obžalovaný kontaktovat a přesvědčil ji k pokračování ve vztahu. Od té doby spolu žili u poškozené v bytě, ta s XXX přestala komunikovat. Následně jí volala po posledním napadení, svědkyně k XXX přijela do bytu, XXX. Zůstala u ní, kolem XXX volal obžalovaný, že si jede pro věci, XXX. K události ze dne XXX jí XXX řekla, že ji obžalovaný napadl, XXX. Dále jí řekla, že ji obžalovaný napadal i sexuálním způsobem. Také jí XXX povídala, jak ji obžalovaný XXX. Také vyprávěla, jak už toho bylo na ni moc, XXX. Poškozená rovněž líčila, jak XXX. XXX.
22. Dále byl jako svědek vyslechnut XXX, XXX poškozené. Ten uvedl, že jel po napadení pro XXX do XXX, měla XXX. Říkala mu, že ji obžalovaný napadl, XXX. O sexuálním životě s ním XXX nemluvila. Kromě XXX také na poškozené XXX viděl v jiných případech XXX. Svědek dále popsal, že po konci vztahu byla poškozená XXX, XXX,XXX. Svědek uvedl, že volal XXX obžalovaného a ptal se, jestli o tom ví, ta řekla, že to není možné, nevěřila mu to. Žádné peníze po ní nepožadoval.
23. V řízení byl také vyslechnut svědek XXX, který incident XXX popsal obdobně jako obžalovaný. Uvedl, že poté, co obžalovaný odešel XXX pro víno si s poškozenou povídali, říkal jí o svých

problémech, ona jej objala, aby jej utěšila. Obžalovaný je viděl a svědka napadl. Prali se, poškozená je XXX, na základě toho XXX, stěžovala si, že ji XXX. Jednalo se o nehodu. Obžalovaný ji pak vyhazoval z domu, u toho samotného však nebyl zůstal ve vedlejším pokoji. Neslyšel, že by obžalovaný poškozené vyhrožoval, či ji dále napadal, byl XXX, takže by to slyšel, kdyby se tak dělo. S obžalovaným se nebavili o tom, co budou říkat policii. Svědek nevěří, že by se obžalovaný vůči poškozené dopouštěl násilí.

24. K incidentu ze dne XXX byl vyslechnut také XXX, policista, který u incidentu zasahoval. S kolegy dorazili jako první a našli poškozenou na XXX, stěžovala si na XXX. Uváděla, že došlo i k XXX na XXX, z toho důvodu volali záchranku. Poškozená také uváděla, že ji XXX. Když přišli k brance, bavil se s nimi spíše obžalovaný, ten celou věc bagatelizoval, že se nic nestalo, byl velmi XXX. Byl tam přítomný i druhý člověk, XXX, ten spíše stál opodál a nechtěl se s nimi moc bavit, když jej policisté oslovili, skákal do řeči obžalovaný. Byl takový XXX. Sdělili jim, že došlo ke konfliktu, do toho se poškozená připletla a měla upadnout. Celou věc na místě posoudili jako přestupek proti občanskému soužití.
25. Dále byla vyslechnuta svědkyně XXX XXX poškozené. Ta uvedla, že již po měsíci vztahu s obžalovaným jí poškozená říkala o prvním napadení. Následně musela jít na operaci se XXX. Nejprve jí sdělovala, že po sexuální stránce je vše skvělé, po nějaké době se však svěřila, že docházelo i k sexuálním stykům proti vůli poškozené, to však bylo pravděpodobně až zpětně. Rovněž se jí svěřovala, že byla ze strany obžalovaného XXX. Všechny informace má od poškozené, ale viděla ji s XXX a XXX.
26. Jako svědkyně byla vyslechnutá také XXX, XXX obžalovaného. Ta uvedla, že nikdy nebyla svědkem násilí ze strany obžalovaného vůči poškozené. Pracuje jako XXX, obžalovaný domluvil, že k XXX, u toho se jí řekla, že vypadá XXX. Po incidentu v XXX jí nabídla pomoc s rehabilitací, zařídila jí také XXX. K večeru, který tomu uváděl, svědkyně řekla, že poškozená nejprve v XXX vyprovokovala XXX a odešla, následně ji našli XXX, jak se XXX. K samotnému průběhu úrazu jí poškozená řekla, že je našel obžalovaný, jak se XXX s XXX, obžalovaný se s ním začal prát, poškozená se je snažila odtrhnout a u XXX. V následujících dnech jí volal XXX poškozené a chtěl po nich peníze, jinak věc nahlásí na policii, že obžalovanému zničí XXX. Svědkyně odmítla mu jakékoliv peníze dát. Poškozená s ní neprobírala sexuální život, XXX. Nikdy jí nenapadlo, že by obžalovaný bral drogy.
27. Dále byl vyslechnut XXX poškozené v rozhodné době, XXX. Ten uvedl, že zhruba v XXX 2021 si všiml, že má poškozená na XXX XXX, řekla mu, že XXX. Neměl z jejich vztahu dobrý pocit, pořád chodili XXX. Poté co mu poškozená volala, že má XXX, ptal se jí, zda to má od obžalovaného a ona řekla, že ano, popsala mu incident obdobně jako u své výpovědi u soudu. Za pár dnů s ní mluvil, to mu sdělila, že má úmysl ve vztahu s obžalovaným pokračovat, on jí doporučil, ať se obrátí na XXX. Sexuální život s ním neprobírala. Svědek nezaznamenal změnu chování poškozené v souvislosti se vztahem s obžalovaným. Obecně byla poškozená občas XXX. Svědek nezaznamenal zhoršení pracovního výkonu poškozené v souvislosti s předmětnými událostmi.
28. Dále byla vyslechnuta XXX, XXX poškozené v předmětném období. Ta uvedla, že v době, kdy poškozená měla vztah s obžalovaným spolu neměly až tak blízký vztah. Všimla si, že XXX, to jí přišlo podezřelé. Poškozená se jí svěřovala ohledně napadení a také XXXXXX. Ani svědkyně si nevšimla, že by u poškozené došlo ke zhoršení pracovního výkonu.
29. Na návrh obhajoby byl dále jako svědek vyslechnut XXX, který uváděl, že se mu poškozená svěřovala s napadením, ukazovala mu fotky XXX. O sexuálním životě se s ní nebavil. Až v průběhu vyšetřování mu poškozená mezi řádky naznačila, že se mělo jednat i o sexuální násilí. Dále byl

vyslechnut svědek XXX, XXX obžalovaného, který uvedl, že s poškozenou se viděl cca dvakrát až třikrát, vždy za přítomnosti obžalovaného. S poškozenou jejich sexuální život nikdy neprobíral, obžalovaný se mu svěřoval, že má ráda XXX, ale že je to v normě. Svědek zná i ostatní partnerky obžalovaného, žádná z nich si nestěžovala na sexuální násilí či jiné napadání.

30. V řízení byla také jako svědkyně vyslechnuta XXX, XXX, která s obžalovaným pracovala na jeho problémech s XXX. Poprvé jí obžalovaný navštívil v XXX 2021, následně se ozval až v XXX 2022, pak proběhly tři nebo čtyři návštěvy, následně byla spolupráce pro nečinnost ukončena. Mezi XXX v roce 2023 se obžalovaný ozval znova, že by rád znova spolupracoval, tentokrát i s partnerkou. Schůzka se již nepodařila zrealizovat, protože byl obžalovaný vzat do vazby. Spolupráce pokračovala i ve výkonu vazby, měla charakter spíše podpůrný než psychologický. Obžalovaný měl zájem naučit se pracovat se svými emocemi. Svědkyně vyjádřila názor, že obžalovaný je na správné cestě, náprava u něj možná je. Po propuštění by měla následovat další psychologická péče.
31. Dále byl se souhlasem stran přečten protokol o výpovědi poškozené XXX. Ta ve své výpovědi popsala jednání, kterého se vůči ní obžalovaný dopouštěl pod body 3) až 6) výroku o vině, u kterých obžalovaný prohlásil vinu. Co se týče jejich sexuálního života, poškozená uvedla, že byl obžalovaný místy při sexu velmi agresivní, XXX, nikdy to však nepřekročilo určité hranice. Poškozená dále uvedla, že když se s obžalovaným hádali, požadoval po ní následně sex a když jej odmítla, tak se na ní dopouštěl fyzického násilí.
32. Zmocněnec poškozených navrhl zpracování znaleckého posudku z oboru soudního lékařství, který by osvětlil, jaká zranění mohla poškozená XXX utrpět při XXX ze strany obžalovaného. Soud dospěl k závěru, že takový důkaz by byl nadbytečný a jen by vedl k prodloužení trestního řízení, protože obžalovaný od XXX poškozené dobrovolně upustil, takže i když další XXX bezpochyby bylo způsobilé ohrozit poškozenou na zdraví či životě, tak i kdyby obžalovaný měl v úmyslu závažnější následek přivodit, došlo by k zániku trestnosti pokusu. Zmocněnec dále navrhoval opětovný výslech svědka XXX a znalkyně XXX s ohledem na tvrzené nedostatečné poučení těchto osob, soud však neshledal v jejich poučení nedostatky, které by zapříčinily procesní nepoužitelnost těchto výpovědí a opakované výslechy osob, u nichž byl nad to zmocněnec přítomen, považuje soud za zcela nadbytečné.
33. Obhájce navrhl dále vyslechnout svědkyni XXX k incidentu, který se udál dne XXX. 2021. Jelikož z výpovědi obžalovaného i poškozené XXX vyplynulo, že svědkyně odešla dříve, než došlo k násilí obžalovaného vůči poškozené, dospěl soud k závěru, že výpověď svědkyně by na důkazní situaci nemohla nic změnit. Dále po celé řízení obhajoba navrhovala výslech svědka XXX k událostem, které se staly v XXX na počátku vztahu obžalovaného s poškozenou. Soud byl ochoten tohoto svědka vyslechnout, i když pro objasnění důkazní situace jeho výpověď klíčová nebyla, protože události z tohoto dne nebyly součástí obžaloby. Obhajoba však nebyla schopna předložit funkční kontaktní údaje na svědka, předložené telefonní číslo svědek opakovaně nezvedal, ani obhájce nezajistil jeho účast u hlavního líčení a soud nedisponoval osobními údaji této osoby. Obhájce dále navrhl vyslechnout svědkyni XXX, XXX poškozené, která měla popsat, zda neslyšela násilné incidenty vůči poškozené. I v tomto případě dospěl soud k závěru, že vyslyšet XXX po více než třech letech k tomu, zda něco nezaslechla, by nemohlo přinést nic dalšího. I kdyby sousedka sdělila, že nic neslyšela, je třeba zdůraznit, že část jednání se odehrávalo v domě obžalovaného, nad to XXX nemusela být doma v době, kdy docházelo k násilí vůči poškozené v jejím bytě a po tak dlouhé době by soud sotva mohl tuto skutečnost prokázat. Obhájce dále navrhl výslech svědkyně XXX, XXX svědka XXX, kterým se měla poškozená svěřovat s tím, jak je XXX. Soud svědka XXX vyslechl, ten nic takového nepotvrdil, uvedl, že je kamarádem obžalovaného, poškozenou XXX viděl zhruba dvakrát až třikrát vždy za přítomnosti obžalovaného a o intimním životě se

spolu nebavili. Soud tedy dospěl k závěru, že ani výslech této osoby by nepřispěl k objasnění důkazní situace, navíc i kdyby poškozená někomu sdělovala, že je XXX se sexuálním životem s obžalovaným, na důkazní situaci by to nic nezměnilo, zejména s ohledem na závěry znaleckého posudku z odvětví klinické psychologie, kdy znalkyně uvedla, že je naprosto běžné, když oběť zažívá periody spokojenosti se sexuálním životem a následné periody, kdy vůči ní dochází k sexuálnímu násilí. Dále pak byl navržen znalecký posudek, který měl posoudit dynamiku vztahu mezi obžalovaným a poškozenou, zejména s ohledem na případné spoluzavinění poškozené XXX v otázce vzneseného nároku na odčinění nemajetkové újmy. I zde má soud důkazní situaci za dostatečně prokázanou, v řízení byly vyslechnuti znalci z odvětví klinické psychologie i psychiatrie, kteří zpracovali znalecké posudky jak na obžalovaného, tak na poškozenou a v jejich posudcích soud neshledal žádné zásadní rozpory, které by jej vedly k potřebě dalšího znaleckého zkoumání. Další znalecké zkoumání by tak pouze prodloužilo trestní řízení a vedlo by k prohloubení sekundární viktimizace poškozené jakožto zvlášť zranitelné oběti. Soud tak shora uvedené důkazní návrhy zamítnul.

34. Když soud hodnotil provedené důkazy samostatně a v souvislostech, dospěl k závěru, že žalované jednání bylo až na drobné detaily bez důvodných pochybností prokázáno. Klíčovým důkazem je pochopitelně svědectví poškozené XXX, která do podrobností popsala závadové jednání, kterého se obžalovaný vůči ní dopouštěl. Je třeba zdůraznit, že výpověď poškozené tu nestojí osamoceně, je podpořená zejména znaleckým posudkem z odvětví klinické psychologie, kdy znalkyně u ní neshledala žádné tendence k zveličování prožitých událostí či motiv msty na obžalovaném. Naopak při popisování prožitých událostí byla výpověď poškozené doprovázena adekvátními emočními i somatickými projevy. Rovněž znalec z oboru psychiatrie u poškozené shledal vznik posttraumatické stresové poruchy a její výpověď považoval za popis reálně prožitých událostí.
35. Obhajoba se snažila incident ze dne XXX 2025 vykreslit jako nešťastnou náhodu, kdy obžalovaný pouze při XXX se svědkem XXX omylem XXX do poškozené, která XXX a následně XXX. Je pravdou, že obdobně popsal tuto událost i svědek XXX. Soud však dospěl k závěru, že věrohodná je v tomto případě verze poškozené, zejména s ohledem na závěry znaleckého posudku z odvětví soudního lékařství, kdy byl na těle poškozené zjištěn XXX v XXX, vysoko v XXX, což neodpovídá popisu události ze strany obžalovaného. Znalec vyloučil, že by zranění poškozené jako celek mohla být způsobena tak, jak obžalovaný uváděl. Znalec dále uvedl, že nebyla zjištěna zranění na XXX poškozené, tato část z popisu skutku tak byla vypuštěna. Je pochopitelné, že popis způsobu napadení ze stran účastníků incidentu s ohledem na časový odstup a užití návykových látek nebude zcela přesný, nicméně přítomnost zranění XXX poškozené svědčí o tom, že obžalovaný na ní úmyslně útočil. Je třeba rovněž podotknout, že poškozená již v den napadení sdělila policistům, že jí obžalovaný úmyslně XXX, což vedlo ke XXX, jak potvrdil svědek XXX. Rovněž policii sdělila, že byla napadena XXX, to je vedlo k zavolání záchranné služby. Výpověď svědka XXX pak soud považuje za nedůvěryhodnou, jelikož obžalovaný měl motiv i čas se se svědkem na výpovědi domluvit, než přijela policie, jedná se navíc o XXX obžalovaného. I chování svědka XXX a obžalovaného v okamžiku příjezdu policie svědčí o tom, že neuváděli pravdu, kdy svědek byl dle sdělení policisty XXX, nechtěl se s nimi bavit, naopak obžalovaný se choval sebejistě a arogantně a pokud již svědek XXX něco policistům říkal, skákal mu u toho do řeči. Dále pak popis události ze strany obžalovaného se soudu rovněž jeví jako velmi nedůvěryhodný, kdy dle svého sdělení omylem XXX tak, že nešťastně XXX, ta si stěžovala na XXX. Pokud by tomu tak bylo, kdy poškozená byla v té době jeho družkou, sotva by ji následně XXX, namísto toho, aby se zajímal o její zdravotní stav a zajistil ji potřebnou lékařskou pomoc. Soud tak dospěl k závěru, že napadení poškozené v rámci tohoto incidentu proběhlo tak, jak poškozená popisovala a k útoku na poškozenou, který vedl k jejímu XXX, došlo úmyslně. Způsobení zranění, tedy XXX, pak obžalovaný spáchal minimálně v úmyslu nepřímém.

36. Stěžejní otázkou řízení bylo, zda se obžalovaný dopustil vůči poškozené XXX zločinu znásilnění podle § 185 odst. 2 tr. zákoníku ve znění účinném do 31. 12. 2025. Obžalovaný po celou dobu sexuální násilí popíral a uváděl, že veškeré sexuální praktiky mezi ním a poškozenou byly na dobrovolné bázi. Ani v tomto případě soud neshledal důvodů nevěřit výpovědi poškozené XXX, že na ní obžalovaný vynucoval sex i přes její nesouhlas a pomocí násilí. Svědkyně XXX uvedla, že v rámci prvotního podání vysvětlení skutečně sdělila policii, že o znásilnění v jejím případě nešlo, věrohodně však vysvětlila, že to bylo zejména z důvodu její zkreslené představy o tom, co vlastně znásilnění je. Až s odstupem času si začala uvědomovat, že se často obžalovanému podvolila proti své vůli, a to i z obavy z dalšího fyzického napadání. Skutečnost, že poškozená měla s obžalovaným často i dobrovolný pohlavní styk neznamená, že některé z pohlavních styků vůči ní nebyly vynucené ze strany obžalovaného. Zejména pokud obžalovaný opakovaně používal poměrně brutální fyzické násilí vůči poškozené, je pochopitelné, že pak pohrůžka násilím byla implicitně přítomna v jednání obžalovaného vůči poškozené na každodenní bázi a poškozená XXX. Obžalovaný tvrdil, že by si sex na poškozené nikdy násilím nevynucoval, je však s podivem, proč by v tomto ohledu respektoval tělesnou integritu poškozené, když jinak neměl problém ji fyzicky napadnout, jak sám přiznal. Znalkyně z oboru klinické psychologie vysvětlila, že chování, kdy obžalovaný přeneše svou agresivitu do sexuálního života je naprosto běžné a z dobrovolného pohlavního styku v jiných případech nelze dovozovat, že byl tento styk vždy konsenzuální, či že dokonce nebylo použito přímého násilí k vynucení pohlavního styku. Poškozená navíc vysvětlila, XXX, proto po delší dobu tolerovala násilí vůči své osobě, měla totiž dojem, že XXX. Obhájce v závěrečné řeči namítal, že pokud poškozená znalkyni nesdělila, že po počátečním pohlavním styku, který nesl znaky násilí, následně měla s obžalovaným dobrovolný pohlavní styk, tak to činí celý posudek nevěrohodným, soud však tento názor nesdílí. Znalkyně byla s touto skutečností konfrontována při výslechu a potvrdila, že ani toto není nijak neobvyklé a je pochopitelné, že poškozená do detailu se znalkyní neřešila veškeré sexuální zážitky s obžalovaným. Poškozená do detailů popsala případy, kdy došlo k sexuálnímu styku přes její projevený nesouhlas, a to jak užitím přímého násilí, XXX, tak i případy, kdy se sexuálnímu styku podvolila XXX z dalšího napadání ze strany obžalovaného. XXX. Obžalovaný se dále hájil, že žádná z dalších poškozených si na sexuální násilí nestěžovala, proto nelze poškozené XX věřit, že se vůči ní tohoto násilí dopouštěl. Tato obhajoba je však mylná. V první řadě je třeba uvést, že vůbec není vyloučeno, že se takového jednání obžalovaný dopouštěl pouze vůči jedné ze svých obětí. Nad to však poškozená XXX uvedla, že i vůči ní byl v sexu obžalovaný agresivní, vzrušovalo jej XXX a v případě, že poškozená s pohlavním stykem nesouhlasila, docházelo k jejímu napadání. Soud o tomto skutku nemohl rozhodovat, jelikož nebyl součástí obžaloby, nicméně tato výpověď znevěrohodňuje tvrzení obžalovaného, že by se nikdy sexuálního násilí na ženě nedopustil. Na základě výše uvedeného dospěl soud k závěru, že výpověď poškozené je věrohodná i v této části a uznal jej na vinu dle podané obžaloby.

Právní hodnocení

37. Zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. b) tr. zákoníku spáchá ten, kdo týrá osobu blízkou nebo jinou osobu žijící s ním ve společném obydlí a způsobí takovým činem těžkou újmu na zdraví. V řízení bylo prokázáno, že obžalovaný v době, kdy žil s poškozenou XXX střídavě v jeho domě a v bytě poškozené, se vůči ní dopouštěl jednání spočívající ve fyzických útocích, vyhrožování a sexuálního násilí. V důsledku jednání obžalovaného se u poškozené rozvinula dlouhotrvající středně těžká posttraumatická stresová porucha, která poškozenou omezovala v běžném způsobu života po dobu výrazně přesahující šest týdnů. Tím byly naplněny zákonné znaky citované skutkové podstaty.
38. Zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku ve znění účinném do 31. 12. 2024 spáchá ten, kdo jiného násilím nebo pohrůžkou násilí nebo pohrůžkou jiné těžké újmy donutí k pohlavnímu styku, nebo kdo k takovému činu zneužije jeho bezbrannosti a tento čin

spáchá souloží nebo jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží. V řízení bylo prokázáno, že obžalovaný opakovaně vykonal přes nesouhlas poškozené XXX. Dále bylo prokázáno, že po fyzickém napadení ze strany obžalovaného se poškozená podvolila ze strachu z dalšího napadání pohlavnímu styku, kdy pohružka násilím byla dána již jejím předchozím napadením. Soud dospěl k závěru, že obžalovaný jednal v úmyslu přímém, když mu muselo být zřejmé, že překonává odpor poškozené, a že pod vlivem fyzických útoků má poškozená z jeho osoby vážné obavy. Tím byly naplněny zákonné znaky citované skutkové podstaty.

39. Přečinu nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1 trestního zákoníku se dopustí ten, kdo neoprávněně vyrobí, doveze, vyveze, proveze, nabídne, zprostředkuje, prodá nebo jinak jinému opatří nebo pro jiného přechovává omamnou nebo psychotropní látku, přípravek obsahující omamnou nebo psychotropní látku, prekursor nebo jed. V řízení bylo prokázáno, že obžalovaný v cca 20 případech obstaral poškozené XXX XXX, v několika případech jí nad to donutil jej užít proti její vůli. Došlo tak k naplnění zákonných znaků citované skutkové podstaty.
40. Přečin ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 trestního zákoníku spáchá ten, kdo jinému úmyslně ublíží na zdraví. V řízení bylo prokázáno, že obžalovaný v rámci jednání pod bodem 1) výroku o vině dne XXX 2021 XXX do poškozené XXX tak, že XXX a XXX, kdy takové zranění obvykle znamená omezení běžného způsobu života na dobu čtyř týdnů. Obžalovaný jednal minimálně v úmyslu nepřímém, kdy musel být srozuměn s tím, že takovéto násilné jednání může vést k obdobnému zranění. Tím byly naplněny zákonné znaky citované skutkové podstaty. Jelikož spáchání tohoto trestného činu došlo v jednočinném souběhu se zločinem týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. b) tr. zákoníku, zkoumal soud otázku, zda v daném případě nedošlo k faktické konzumpci této skutkové podstaty. S ohledem na judikaturu Nejvyššího soudu vyjádřenou například v usnesení ze dne 7. 10. 2015, sp. zn. 6 Tdo 1062/2015 jednočinný souběh těchto skutkových podstat vyloučen není a záleží na okolnostech případu. Intenzita zásahu do zdraví poškozené, kdy délka léčby dalece přesáhla jeden týden vyžadovaný k naplnění skutkové podstaty, vede soud k závěru, že za dané situace nedošlo k faktické konzumpci této skutkové podstaty, a že je ublížení na zdraví poškozené třeba hodnotit jako samostatný trestný čin. Následně pak obžalovaný v rámci skutku pod bodem 3) výroku o vině napadl poškozenou XXX takovým způsobem, že ačkoliv nedošlo ke zranění, u kterého by omezení v běžném způsobu života přesahovalo jeden týden, s ohledem na způsob a intenzitu útoků k těmto zraněním dojít mohlo a obžalovaný s tím musel být minimálně srozuměn. Jednání obžalovaného pod bodem 3) výroku o vině tak bylo klasifikováno také jako přečin ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 tr. zákoníku, spáchané ve stádiu pokusu.
41. Přečinu nebezpečného vyhrožování podle § 353 odst. 1, odst. 2 písm. c) trestního zákoníku se dopustí pachatel, který jinému vyhrožuje usmrcením, těžkou újmou na zdraví nebo jinou těžkou újmou takovým způsobem, že to může vzbudit důvodnou obavu a tento čin spáchá se zbraní. V řízení bylo prokázáno, že obžalovaný opakovaně vyhrožoval XXX poškozené XXX, k zesílení výhrůžek také ve více případech použil XXX, který poškozené XXX. I v tomto případě dospěl soud k závěru, že intenzita hrozby byla natolik vysoká, že se vymyká běžnému vyhrožování v rámci týrání osoby žijící ve společném obydlí, a tudíž není možné dojít k závěru, že došlo k faktické konzumpci této skutkové podstaty. Dále pak obžalovaný v rámci skutku pod bodem 5) vyhrožoval fyzickým násilím poškozené XXX, kdy k zesílení své výhrůžky použil jako zbraň XXX. I v tomto případě tak došlo k naplnění citované skutkové podstaty.
42. Zločinu vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. f) trestního zákoníku se dopustí ten, kdo jiného násilím, pohružkou násilí nebo pohružkou jiné těžké újmy nutí, aby něco konal, opominul nebo trpěl a spáchá-li takový čin na svědkovi, znalci nebo tlumočnickovi v souvislosti s výkonem jejich

povinnosti. V řízení bylo prokázáno, že obžalovaný nejprve požadoval po poškozené XXX, aby proti němu nesvědčila na policii s ohledem na zranění způsobené při incidentu ze dne XXX 2021, kdy vyhrožoval XXX. Oproti podané obžalobě však soud dospěl k závěru, že toto jednání bylo spácháno v jednočinném souběhu se skutkem pod bodem 1) obžaloby, tento skutek tak byl začleněn do popisu skutku pod bodem 1) výroku o vině. Obdobným způsobem následně požadoval po poškozené XXX, aby proti němu nesvědčila na policii, i zde vyhrožoval fyzickým násilím a XXX, pokud neuposlechne. Tím byly v obou případech naplněny zákonné znaky citované skutkové podstaty.

43. Přechinu poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 trestního zákoníku se dopustí ten, kdo zničí, poškodí nebo učiní neupotřebitelnou cizí věc, a způsobí tak na cizím majetku škodu nikoli nepatrnou. Bylo prokázáno, že obžalovaný skutkem pod bodem 2) výroku o vině zničil vybavení domácnosti poškozené XXX, kdy celková výše škody přesáhla hranici škody nikoliv nepatrné. Tím byly naplněny zákonné znaky citované skutkové podstaty.
44. Přechin výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku spáchá ten, kdo se dopustí veřejně nebo na místě veřejnosti přístupném hrubé neslušnosti nebo výtržnosti zejména tím, že napadne jiného, hanobí hrob, historickou nebo kulturní památku, anebo hrubým způsobem ruší přípravu, průběh nebo zakončení organizovaného sportovního utkání, shromáždění nebo obřadu lidí. Obžalovaný v rámci skutku pod bodem 3) výroku o vině na veřejnosti, konkrétně na ulici v centru města XXX, napadl poškozenou XXX. Tím byly naplněny zákonné znaky citované skutkové podstaty.
45. Přechinu omezování osobní svobody podle § 171 odst. 1 trestního zákoníku se dopustí ten, kdo jinému bez oprávnění brání užívat osobní svobody. Obžalovaný v rámci skutku pod bodem 4) výroku o vině XXX, následně v rámci jednání pod o pod bodem 5) výroku o vině rovněž poškozenou XXX.
46. Zmocněnec poškozené XXX u prvního hlavního líčení nejprve navrhol posoudit jednání obžalovaného v rámci skutku pod bodem 4) výroku o vině jako pokus vraždy podle § 140 odst. 1 tr. zákoníku, jelikož XXX může dojít i k usmrcení oběti, například při XXX. Soud dospěl k závěru, že v daném případě toto právní hodnocení není příléhavé, kdy nebylo prokázáno, že by obžalovaný jednal, byť v nepřímém úmyslu poškozenou XXX usmrtit, nad to je třeba zdůraznit, že obžalovaný dobrovolně zanechal svého jednání, takže v daném případě by bylo třeba uplatnit ustanovení o zániku trestnosti pokusu. Dále v rámci závěrečné řeči zmocněnec navrhl kvalifikovat toto jednání jako zločin omezování osobní svobody podle § 171 odst. 1, 3 písm. c) tr. zákoníku. Ani v tomto případě soud nepovažoval argumentaci zmocněnce za příléhavou, jelikož nebylo prokázáno, že by uzamčením poškozené v bytě skutečně došlo k jejímu fyzickému či psychickému utrpení v takové míře, že by došlo k naplnění této skutkové podstaty. Jelikož poškozená nedošlo k vážnější újmě na zdraví poškozené v souvislosti se XXX ze strany obžalovaného, má soud za příléhavé kvalifikovat dané jednání jako dílčí útok zločinu vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. f) tak, jak učinila obžaloba.

Uložený trest

47. Při stanovení druhu trestu a jeho výměry soud přihlédl k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům pachatele a k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnosti jeho nápravy. Soud také přihlédl také k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro budoucí život pachatele.
48. Povaha a závažnost trestného činu jsou určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou jeho zavinění a jeho pohnutkou, záměrem nebo cílem. Při stanovení druhu trestu a jeho výměry soud přihlédl k polehčujícím a přitěžujícím okolnostem (dle § 41 a 42

tr. zákoníku), k době, která uplynula od spáchání trestného činu, k případné změně situace a k délce trestního řízení, trvalo-li nepřiměřeně dlouhou dobu.

49. Obžalovaný se žalovaného jednání dopustil před vyhlášením odsuzujícího rozsudku ze strany Okresního soudu v Hradci Králové, sp. zn. 4 T 31/2024, kterým byl obžalovanému uložen nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání tří let. Soud tak v souladu s ustanovením § 43 odst. 2 tr. zákoníku ukládal souhrnný trest k tomuto odsouzení.
50. Obžalovanému je v tomto řízení ukládán trest za spáchání celkem patnácti trestných činů, u šesti z nich se jedná o zločiny. Soud tak dospěl k závěru, že je na místě uplatnit ustanovení § 43 odst. 1 věta druhá tr. zákoníku a zvýšit horní hranici trestní sazby o jednu třetinu. Soud pak ukládal trest podle ustanovení nejpřísněji trestného, kterým je zločin znásilnění podle § 185 odst. 2 tr. zákoníku ve znění účinném do 31. 12. 2024, kdy je obžalovaný ohrožen zvýšenou sazbou trestu odnětí svobody od dvou let do třinácti let a čtyř měsíců.
51. Obžalovanému polehčuje jeho předchozí vedení řádného života, přihlédnout je třeba rovněž k částečnému prohlášení viny a částečnému doznání u skutků, kde vina prohlášena nebyla. Rovněž je třeba přihlédnout k tomu, že obžalovaný zaslal poškozené XXX část náhrady nemajetkové újmy, a že se ve výkonu trestu odnětí svobody chová řádně a snaží se pracovat na svém problému s XXX.
52. Přitěžující okolností je pak jednoznačně rozsah spáchané trestné činnosti a závažnost následků, které jednání obžalovaného mělo na jeho oběti. Dále obžalovanému přitěžuje, že ve svém jednání pokračoval i poté, co mu bylo sděleno obvinění za trestnou činnost vůči poškozené XXX a v páchaní trestné činnosti ustal až poté, co byl vzat do vazby.
53. S ohledem na výše uvedené polehčující a přitěžující okolnosti dospěl soud k závěru, že je na místě obžalovanému uložit trest odnětí svobody mírně pod polovinou zákonné trestní sazby, tedy v trvání sedmi let a šesti měsíců, což reflektuje jednak závažnost spáchaného jednání a na druhou stranu skutečnost, že obžalovaný nebyl před spácháním trestných činů doposud soudně trestán. Státní zástupkyně s ohledem na navržený trest v trvání osmi let žádala o zařazení obžalovaného do věznice se zvýšenou ostrahou v souladu s § 56 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku. Soud dospěl k závěru, že v současné době není nezbytné zařazovat obžalovaného do věznice se zvýšenou ostrahou. V prvé řadě byl obžalovanému uložen nepodmíněný trest odnětí svobody, který nedosahuje délky osmi let, nejsou tak splněny podmínky uvedené v § 56 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku. I kdyby však obžalovanému byl uložen osmiletý trest odnětí svobody, má soud za to, že by bylo vhodnější jej zařadit do věznice s ostrahou, jelikož obžalovaný je ve výkonu trestu poprvé a je již zařazen ve věznici s ostrahou, svůj trest vykonává řádně a snaží se pracovat na své resocializaci. Za těchto okolností dospěl soud k závěru, že zařazení obžalovaného do věznice s ostrahou povede k jeho lepší nápravě.

Náhrada škody a nemajetkové újmy

54. Poškozená všeobecná zdravotní pojišťovna se postupně k trestnímu řízení připojila s nároky na náhradu škody v celkové výši 219 784 Kč, kdy se jedná o náklady vynaložené na péči poškozené XXX. Pojišťovna vynaložené náklady řádně doložila a v řízení bylo prokázáno, že to bylo jednání obžalovaného, které vedlo k vynaložení nákladů na lékařskou péči poškozené. Soud tak uložil obžalovanému povinnost nahradit škodu dle vzneseného nároku. Pojišťovna dále požadovala úroky z prodlení jdoucí od právní moci výroku o náhradě škody do zaplacení, výše úroků byla stanovena dle okamžiku, kdy byl obžalovaný prokazatelně seznámen s nárokem pojišťovny.
55. Poškozená Vojenská zdravotní pojišťovna České republiky se k trestnímu řízení připojila s nárokem na náhradu škody ve výši 8 329 Kč spočívajícím v nákladech vynaložených na léčbu poškozené XXX. I v tomto případě byla výše nákladů řádně doložena a není pochyb o tom, že

náklady byly vynaloženy v souvislosti s útoky ze strany obžalovaného, pojišťovně tak byl přiznán nárok na náhradu škody v požadované výši.

56. Poškozená XXX se k trestnímu řízení připojila s nárokem na náhradu škody a odčinění nemajetkové újmy, který byl finalizován v rámci závěrečné řeči jejího zmocněnce. Poškozená po obžalovaném požadovala nahradit majetkovou škodu ve výši 13 600 Kč za věci zničené v rámci skutku pod bodem 2) výroku o vině. Dále požadovala odčinění nemajetkové újmy, a to bolestného ve výši 121 077,40 Kč z titulu bolestného, 903 301 Kč z titulu ztížení společenského uplatnění, oboje dle § 2958 o.z. a také odčinění újmy na přirozených právech ve výši 128 000 Kč podle § 2956 o.z. U všech nároků pak poškozená požadovala úroky z prodlení ve výši 14,75 % p.a. od 11. 9. 2024 do zaplacení
57. Co se týče majetkové škody, zde byla výše škody zjištěna odborným vyjádřením a obžalovaný ohledně tohoto skutku prohlásil vinu, tento nárok tak byl, co základu přiznán v plné výši. V případě požadovaného bolestného předložila poškozená znalecký posudek XXX, znalec byl následně u hlavního líčení vyslechnut. Znalec řádně zpracoval bodové ohodnocení v souladu s metodikou Nejvyššího soudu a soud neshledal důvodů se od tohoto posudku odchýlit. Pouze pro úplnost soud dodává, že v rámci zranění ze dne XXX znalec uváděl dvě varianty možného zranění s ohledem na absenci XXX ošetření, znalec se přiklonil k variantě poranění v místě XXX a své důvody pro tento závěr dostatečně vysvětlil. Soud tak v souladu s metodikou Nejvyššího soudu o uznávání bolestného přiznal poškozené nárok na odčinění bolestného ve výši 121 077,40 Kč. Poškozená dále požadovala částku 903 301 Kč z titulu ztížení společenského uplatnění, kdy doložila znalecký posudek z oboru stanovení výše nemajetkové újmy zpracovaný XXX. Ta stanovila základní výši ztížení společenského uplatnění na částku 752 751 Kč a dále navrhla zvýšení této částky o 20 % s ohledem na nízký věk poškozené. Soud dospěl k závěru, že užití tohoto koeficientu v daném specifickém případě není na místě, jelikož ze znaleckých posudků MUDr. Tichého a PhDr. Sejkorové Benešové vyplývá, že u poškozené je dobrá prognóza zlepšení stavu poškozené do budoucna, aplikace zvýšeného koeficientu je pak na místě za situace, kdy si následky mladý člověk ponese po celý život. Co se týče základu stanoveného znalkyní, tak tam soud neshledal důvodů pro jeho modifikaci. Obhajoba argumentovala tím, že poškozená zvládla dále vykonávat své zaměstnání a neprojevovalo se to na jejím pracovním výkonu, MUDr. Tichý však ve své výpovědi vysvětlil, že to je u tohoto typu posttraumatické stresové poruchy běžné, přičemž výkon zaměstnání pro poškozenou znamenal výrazně zvýšené psychické úsilí z důvodu utrpěné posttraumatické poruchy. Obhajoba dále namítala, že obvyklé částky přiznávané v obdobných případech jsou mnohem nižší a argumentovala také rozsudkem Okresního soudu v Hradci Králové, kdy poškozené XXX byla na náhradě nemajetkové újmy přiznána toliko částka 263 437 Kč. Zde však soud musí poukázat na odlišný právní základ, kdy Okresní soud v Hradci Králové a rovněž soudy obdobných případech běžně nerozhodují o nároku na ztížení společenského uplatnění, jelikož nemají podklad pro toto rozhodnutí ve formě znaleckého posudku, zpravidla se pak musí poškození s tímto nárokem obrátit na civilní řízení. V posuzovaném případě pak poškozená řádně doložila znalecký posudek a soud z něj tudíž mohl vycházet. Co se týče posledního nároku na odčinění nemajetkové újmy, tedy újmy na přirozených právech, zde soud dospěl k závěru, že částka 128 000 Kč požadovaná poškozenou je v kontextu jiných obdobných případů spíše nízká, obžalovaný zasáhl do celé řady přirozených práv poškozené, zejména do práva na tělesnou integritu, důstojnost v sexuální oblasti a práva na svobodu rozhodování. Jelikož soud z tohoto titulu nemohl přiznat více, než bylo požadováno, byl poškozené XXX přiznán nárok na odčinění nemajetkové újmy z titulu zásahu do jejich přirozených práv ve výši 128 000 Kč. Celkem tak byla přiznána částka 951 838,60 Kč po odečtení částky 50 000 Kč, kterou již obžalovaný poškozené uhradil. Co se týče úroků z prodlení, ty byly stanoveny dle seznámení obžalovaného

s nároky poškozené, tedy u prvního hlavního líčení, a to ve výši 12,75% p.a. Se zbytkem svých nároků pak byla poškozená odkázána na řízení ve věcech občanskoprávní.

58. Poškozená XXX se k trestnímu řízení rovněž připojila s nárokem na náhradu nemajetkové újmy, který byl finalizován v rámci závěrečné řeči zmocněnce. Poškozená požadovala částku 13 167,97 Kč z titulu bolestného a částku 256 000 Kč z titulu újmy na přirozených právech. I poškozená XXX žádala přiznání úroků z prodlení ve výši 12,75% p.a. od 11. 9. 2024 do zaplacení. Co se týče výše bolestného, tuto výši sice zmocněnec poškozeného sám vyčíslil v rámci závěrečné řeči, nicméně soud tento způsob stanovení bolestného nepovažuje za dostatečný, kdy běžnou soudní praxí a metodikou Nejvyššího soudu je vyžadována minimálně lékařská zpráva se stanovením bodového ohodnocení pro výpočet bolestného. Žádná tato lékařská zpráva ani znalecký posudek však dodány nebyly, ačkoliv soud vyhověl žádosti poškozené o rozhodnutí, že náklady na zpracovaný znalecký posudek ponese stát. Soud tak poškozené nemohl přiznat nárok na odčinění nemajetkové újmy z titulu vytrpěné bolesti. Co se týče odčinění zásahu do přirozených práv, zde je třeba uvést, že obžalovaný zasáhl do většího množství přirozených práv poškozené, zejména do práva na tělesnou integritu, kdy jí opakovaně fyzicky napadal, vyhrožoval jí XXX i za použití XXX a zejména ji dvakrát XXX i přes předchozí fyzické napadení. Soud dospěl k závěru, že s ohledem na to, jak je rozhodováno v obdobných případech, je adekvátní částka odčinění nemajetkové újmy spočívající v zásahu do přirozených práv 150 000 Kč, se zbytkem svého nároku pak byla poškozená XXX odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních. I v tomto případě byla výše úroků z prodlení stanovena na 12,75% p.a. podle okamžiku, kdy se obžalovaný o nároku poškozené dozvěděl.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení jeho opisu. Odvolání se podává u Okresního soudu v Pardubicích a rozhoduje o něm Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku a obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Rozsudek lze napadnout odvoláním také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout též příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh.

Odvolání musí být ve stanovené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Právo podat odvolání nemá ten, kdo se ho platně vzdal.

Pardubice 17. června 2025

Mgr. Matěj Pilát v. r.
předseda senátu

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 30. září 2025 v senátě složeném z předsedy JUDr. Aleše Holíka a soudců JUDr. Davida Čejky a Mgr. Daniely Jeřábkové **o odvolání obžalovaného XXX**, narozeného XXX, XXX, bytem XXX, nyní ve výkonu trestu odnětí svobody ve Věznici XXX, **o odvolání státní zástupkyně** Okresního státního zastupitelství v Pardubicích a **odvolání poškozených XXX**, narozené XXX, bytem XXX, a XXX, narozené XXX, bytem XXX, proti rozsudku Okresního soudu v Pardubicích ze dne 17. června 2025, č. j. 3 T 33/2024-1268,

takto:

I.)

Z podnětu odvolání obžalovaného a státního zástupce se napadený rozsudek podle § 258 odst. 1 písm. d), e) odst. 2 tr. řádu **zrušuje** ve výroku o vině pod bodem 1, ve výroku o trestu, ve výroku o náhradě škody Všeobecné zdravotní pojišťovně a ve výroku o odškodnění nemajetkové újmy XXX.

Podle § 259 odst. 3 tr. řádu se **nově rozhoduje** tak, že

obžalovaný XXX

se uznává vinným, že

1a) v blíže nezjištěné době od XXX 2021 do XXX 2021 v průběhu vztahu s poškozenou XXX, narozenou XXX, se kterou obýval střídavě společnou domácnost na drese XXX v XXX (byť poškozené) a XXX (dům obviněného), poškozenou opakovaně fyzicky napadal, a to tak, že poškozenou XXX, rovněž ji opakovaně napadal slovně, kdy jí vulgárně nadával slovy: "XXX",

Shodu s prvopisem potvrzuje Magdaléna Pivková

opakovaně poškozené vyhrožoval XXX, kdy k zesílení výhrůžek opakovaně použil XXX, kterým poškozenou i přímo ohrožoval tak, že XXX, dále poškozenou ohrožoval XXX,

kdy v rámci jednoho z konfliktů dne XXX 2021 do poškozené XXX, a způsobil jí tak poranění v oblasti XXX,

dne XXX 2021 v domě v XXX XXX, že poškozená XXX, pokračoval v napadání XXX, čímž došlo ke XXX, kdy si uvedené zranění vyžádalo operativní zákrok a následnou léčbu s podstatným omezením v obvyklém způsobu života po dobu 4 týdnů,

dne XXX 2021 v bytě poškozené po předchozí slovní rozepři poškozenou fyzicky napadl XXX,

v průběhu vztahu si na poškozené XXX v blíže nestanovené četnosti opakovaně slovně a následně fyzicky vynucoval XXX, kdy nejméně v měsíci XXX 2021, kdy se poškozená léčila se zraněním XXX, které jí způsobil při jednom z fyzických útoků, a poškozená měla XXX, že věděl, jaké bolesti a problémy jí toto činí, XXXjí XXX, dále v blíže nezjištěné době poškozenou XXX, kde ji přes její zjevný nesouhlas začal XXX, a nutil ji k XXX, když toto poškozená odmítla, řval na poškozenou, že pokud mu nevyhoví, XXX, dále v blíže nezjištěných případech si opakovaně většinou o XXX vynucoval na poškozené XXX, poškozené vyhrožoval násilím, pokud se jeho přání nepodvolí, často v době, kdy poškozená XXX,

v blíže nezjištěné době nejméně však od XXX hodin dne XXX 2021 do ukončení jejich vzájemného soužití poškozené XXX, narozené XXX, opakovaně podával XXX, někdy i pod pohrůžkou násilí či po fyzickém napadení poškozenou donutil, aby jím připravený XXX užila, a to XXX, což poškozená ze strachu činila, a jednání se dopustil bez příslušného povolení a s vědomím, že látka XXX je dle zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách zařazena jako zakázaná omamná látka v nařízení vlády č. 463/2013 Sb., o seznamech návykových v příloze č. 1 omamných látek zařazených do Seznamu I. podle Jednotné úmluvy o omamných látkách,

kdy poškozená pro svůj XXX, přičemž v důsledku uvedeného jednání se u poškozené rozvinula posttraumatická stresová porucha, která trvá doposud,

tedy

- týral osobu blízkou žijící s ním ve společném obydlí, a způsobil takovým činem těžkou újmu na zdraví,
- jiného násilím a pohrůžkou násilí donutil k pohlavnímu styku, a čin spáchal souloží a jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží,
- neoprávněně jinak jinému opatřil omamnou látku,
- jinému vyhrožoval usmrcením takovým způsobem, že to mohlo vzbudit důvodnou obavu, a čin spáchal se zbraní,

1b) v blíže nezjištěné době nejméně však od XXX hodin dne XXX 2021 do ukončení jejich vzájemného soužití dne XXX 2021 poškozené XXX, narozené XXX, opakovaně sděloval, že pokud bude vypovídat na policii pravdu k události ze dne XXX 2021 vedené Policií České republiky XXX pod sp. zn. XXX, kdy došlo z jeho strany k fyzickému napadení poškozené, které si vyžádalo její následné lékařské ošetření v nemocnici v XXX, tak jí XXX, a svým shora uvedeným jednáním vůči poškozené v ní vyvolal důvodnou obavu o její život a zdraví,

tedy

Shodu s prvopisem potvrzuje Magdaléna Pivková

- jiného pohrůžkou násilí nutil, aby něco opominul, a čin spáchal na svědkovi,

čímž spáchal

ad 1a)

- zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. b) trestního zákoníku,
- zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku ve znění účinném do 31. 12. 2024,
- přečin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1 trestního zákoníku,
- přečin nebezpečného vyhrožování podle § 353 odst. 1, odst. 2 písm. c) trestního zákoníku,

ad 1b)

- zločin vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. f) trestního zákoníku

a odsuzuje se

za tyto trestné činy a dále za přečin poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 trestního zákoníku pod bodem 2) napadeného rozsudku, přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku pod bodem 3), přečin ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 trestního zákoníku ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku pod bodem 3), přečin omezování osobní svobody podle § 171 odst. 1 trestního zákoníku pod body 4-5), přečin nebezpečného vyhrožování podle § 353 odst. 1, odst. 2 písm. c) trestního zákoníku pod bodem 5), zločin vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. f) trestního zákoníku pod body 4, 6), ohledně nichž zůstal rozsudek nezměněn,

a dále za sbíhající se zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, 2 písm. b), d), trestního zákoníku, zločin vydírání podle § 175 odst. 1, 2 písm. c), písm. f) tr. zákoníku a přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, kterými byl uznán na vinu rozsudkem Okresního soudu v Hradci Králové ze dne 3. 7. 2024, sp. zn. 4 T 31/2024,

podle § 185 odst. 2 tr. zákoníku ve znění účinném do 31. 12. 2024 za použití § 43 odst. 2 tr. zákoníku tr. zákoníku **k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 9 (devíti) let.**

Podle § 56 odst. 3 tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon trestu zařazuje **do věznice s ostrahou.**

Podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku se **zrušuje** výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v Hradci Králové ze dne 3. 7. 2024, sp. zn. 4 T 31/2024, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž zrušením došlo, pozbyla podkladu.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu se obžalovanému **ukládá povinnost nahradit poškozené společnosti Všeobecná zdravotní pojišťovna** se sídlem Orlická 4/2020 Praha 3, IČ: 41197518, škodu ve výši 219 784 Kč spolu se zákonným úrokem z prodlení ve výši 12,75 % p.a. z částky 175 262 Kč a ve výši 12 % p.a. z částky 64 423 Kč, oboje jdoucí od právní moci tohoto výroku do zaplacení.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu se obžalovanému **ukládá povinnost** zaplatit na odškodnění nemajetkové újmy **poškozené XXX**, nar. XXX, trvale bytem XXX, **částku 525 077,40 Kč**, spolu se zákonným úrokem z prodlení ve výši 12,75 % p.a. jdoucím od 11. 9. 2024 do zaplacení.

Podle § 229 odst. 2 tr. řádu se **poškozená XXX odkazuje** se zbytkem nároku na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

II.)

Odvolání poškozených XXX a XXX se podle § 256 tr. řádu **zamítají**.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem byl obžalovaný XXX odsouzen pod bodem 1) pro zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. b) tr. zákoníku, pro zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku ve znění účinném do 31. 12. 2024, pro přečin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1 tr. zákoníku, přečin ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 tr. zákoníku, přečin nebezpečného vyhrožování podle § 353 odst. 1, odst. 2 písm. c) tr. zákoníku a zločin vydírání podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. f) tr. zákoníku. Dále byl odsouzen pod bodem 2) pro přečin poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 tr. zákoníku, pod bodem 3) pro přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1 tr. zákoníku a pokus přečinu ublížení na zdraví podle § 21 odst. 1 k § 146 odst. 1 tr. zákoníku, pod body 4) a 5) pro přečin omezování osobní svobody podle § 171 odst. 1 tr. zákoníku. pod bodem 5) pro přečin nebezpečného vyhrožování podle § 353 odst. 1, odst. 2 písm. c) tr. zákoníku a pod body 4) a 6) pro zločin vydírání podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. f) tr. zákoníku.
2. Za tyto trestné činy a současně za sbíhající se zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. b), d) tr. zákoníku, zločin vydírání podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. c), f) tr. zákoníku a přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, pro něž byl obžalovaný již dříve odsouzen rozsudkem Okresního soudu v Hradci Králové ze dne 3. 7. 2024, sp. zn. 4 T 31/2024, mu okresní soud uložil podle § 185 odst. 2 tr. zákoníku ve znění účinném do 31. 12. 2024 za použití § 43 odst. 2 tr. zákoníku a 43 odst. 1, věta druhá tr. zákoníku souhrnný nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání sedmi let a šesti měsíců. Pro výkon trestu obžalovaného zařadil podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku do věznice s ostrahou. Zároveň podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku zrušil výrok o trestu ze zmíněného rozsudku Okresního soudu v Hradci Králové sp. zn. 4 T 31/2024, jakož i další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující. Podle § 228 tr. řádu uložil obžalovanému povinnost zaplatit na náhradu škody Všeobecné zdravotní pojišťovně částku 219 784 Kč spolu s úrokem z prodlení a Vojenské zdravotní pojišťovně České republiky částku 8 329 Kč. Rovněž uložil obžalovanému povinnost nahradit poškozené XXX škodu ve výši 13 600 Kč spolu s úrokem z prodlení. Dalšími výroky pak rozhodoval o nárocích na odškodnění nemajetkové újmy, a to tak, že podle § 228 tr. řádu uložil už obžalovanému povinnost na odčinění nemajetkové újmy zaplatit poškozené XXX částku 951 838,60 Kč spolu s úrokem z prodlení a XXX částku 150 000 Kč spolu s úrokem z prodlení. Podle § 229 odst. 2 tr. řádu odkázal poškozené XXX a XXX se zbytky nároků na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.
3. Uvedených trestných činů se podle výroku rozsudku dopustil obžalovaný tím, že
 - 1) v blíže nezjištěné době od XXX do XXX 2021 v průběhu vztahu s poškozenou XXX, narozenou XXX, se kterou obýval střídavě společnou domácnost na adrese XXX (byť poškozené) a XXX (dům obviněného), poškozenou opakovaně fyzicky napadal, a to tak, že poškozenou XXX, rovněž ji opakovaně napadal slovně, kdy jí vulgárně nadával slovy: "XXX ", opakovaně poškozené vyhrožoval XXX, kdy k zesílení výhrůžek opakovaně použil XXX, omezoval poškozenou tím, že

jí bránil v kontaktu s XXX, kdy v rámci jednoho z konfliktů dne XXX 2021 do poškozené XXX, a způsobil jí tak poranění v XXX,

dne XXX 2021 v domě v XXX XXX, kdy si uvedené zranění vyžádalo operativní zákrok a následnou léčbu s podstatným omezením v obvyklém způsobu života po dobu 4 týdnů,

dne XXX 2021 v bytě poškozené po předchozí slovní rozepři poškozenou fyzicky napadl XXX,

v průběhu vztahu si na poškozené XXX v blíže nestanovené četnosti opakovaně slovně a následně fyzicky vynucoval XXX, kdy nejméně v měsíci XXX 2021, kdy se poškozená léčila se zraněním XXX, které jí způsobil při jednom z fyzických útoků, a poškozená měla XXX, dále v blíže nezjištěné době poškozenou XXX, a nutil ji k XXX, když toto poškozená odmítla, řval na poškozenou, že pokud mu nevyhoví, XXX, dále v blíže nezjištěných případech si opakovaně většinou o XXX vynucoval na poškozené XXX, poškozené vyhrožoval násilím, pokud se jeho přání nepodvolí, často v době, kdy poškozená již XXX, provozoval na poškozené XXX,

v blíže nezjištěné době nejméně však od XXX hodin dne XXX 2021 do ukončení jejich vzájemného soužití poškozené XXX, narozené XXX, opakovaně podával XXX, někdy i pod pohrůžkou násilí či po fyzickém napadení poškozenou donutil, aby jím připravený XXX užila, a to XXX, což poškozená ze strachu činila, a jednání se dopustil bez příslušného povolení a s vědomím, že látka XXX je dle zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách zařazena jako zakázaná omamná látka v nařízení vlády č. 463/2013 Sb., o seznamech návykových v příloze č. 1 omamných látek zařazených do Seznamu I. podle Jednotné úmluvy o omamných látkách,

v blíže nezjištěné době nejméně však od XXX hodin dne XXX. 2021 do ukončení jejich vzájemného soužití dne XXX 2021 poškozené XXX, narozené XXX, opakovaně sděloval, že pokud bude vypovídat na policii pravdu k události ze dne XXX. 2021 vedené Policií České republiky XXX pod sp. zn. XXX, kdy došlo z jeho strany k fyzickému napadení poškozené, které si vyžádalo její následné lékařské ošetření v nemocnici v XXX, tak ji XXX,

svým shora uvedeným jednáním vůči poškozené v této vyvolal důvodnou obavu o její život a zdraví, kdy XXX, přičemž v důsledku uvedeného jednání se u poškozené rozvinula posttraumatická stresová porucha, která trvá doposud,

2)

dne XXX 2021 v bytě na adrese XXX v XXX, kam si šel pro své osobní věci v době, kdy nebyla poškozená XXX doma, úmyslně poškodil majetek poškozené, a způsobil tak škodu na LED TV zn. XXX ve výši 6.900 Kč, mobilním telefonem zn. XXX ve výši 1.140 Kč, plovoucí laminátové podlaze ve výši 2.000 Kč, lampičce z XXX ve výši 900 Kč, elektronické cigaretě ve výši 650 Kč a obývací sedačce ve výši 2.010 Kč, čímž způsobil škodu v celkové výši 13.600 Kč poškozené XXX, narozené XXX,

3)

v blíže nezjištěné době od XXX hodin dne XXX 2022 do XXX hodin dne XXX 2022 v centru XXX na ulici a dále pak v XXX v ul. XXX opakovaně nejprve slovně výrazy "XXX" a poté fyzicky napadl svou přítelkyni XXX, narozenou XXX, tak, že ji opakovaně XXX, poškozená následně vyhledala lékařské ošetření, kdy při útoku XXX XXX, přičemž uvedený útok byl způsobilý ke vzniku poranění (například XXX), která lze hodnotit jako poranění lehké omezující v obvyklém způsobu života po delší než přechodnou dobu,

4)

v době od XXX 2022 do XXX 2022 v XXX v bytě na adrese XXX po předchozí slovní rozepři, kterou vyvolala přijatá SMS zpráva od XXX poškozené XXX, narozené XXX, týkající se agresivního a násilného chování obviněného vůči jeho předchozí partnerce XXX, kdy tuto SMS zprávu si přečetl, a následně vyvolal hádku, při které XXX, čímž poškozené způsobil XXX, které

Shodu s prvopisem potvrzuje Magdaléna Pivková

si odešla ošetřit do XXX, přičemž poškozenou následoval do XXX, zde ji i přes to, že XXX, vzhledem k tomu, že poškozená XXX, avšak ihned XXX, následně vyhledala lékařské ošetření v místě svého bydliště v XXX, kdy její poranění XXX si vyžádalo chirurgický zákrok, přičemž ze strachu z obviněného poškozená uvedla, že si poranění způsobila svou nešikovností při pádu,

5)

v blíže nezjištěné době v průběhu měsíce XXX 2022 v bytě na adrese XXX slovně napadl poškozenou XXX, narozenou XXX, pak XXX, což vzhledem k jeho předchozímu násilnému a agresivnímu chování vůči ní vyvolalo v poškozené strach o její život a zdraví, XXX,

6)

v blíže nezjištěné době měsíce XXX 2022, kdy poškozená XXX, narozená XXX, ze strachu o svůj život a zdraví přerušila s obviněným veškerý fyzický i telefonický kontakt a skrývala se u svých XXX z obavy z dalšího napadení, ji vyhledal ve XXX, kam oba XXX, přistoupil k poškozené a začal se jí omlouvat, přemlouval poškozenou ke XXX, kde jí vše vysvětlí, poté, co ho poškozená odmítla, začal XXX, poškozenou XXX, poškozenou neustále několikrát denně telefonicky kontaktoval, a to i z cizích blíže nezjištěných telefonních čísel, kdy jí slovně vyhrožoval, aby si pořádně rozmyslela, co na policii bude vypovídat, aby nedopadla stejně jako jeho předchozí partnerka XXX, že pokud půjde kvůli poškozené sedět, XXX, udělá XXX, když již v předchozí době na poškozenou naléhal, aby při výslechu na Policii České republiky XXX, kde řešili jeho napadení poškozené v XXX, uvedla, že si nic nepamatuje a obviněný je její osoba blízká, tudíž nebude proti němu vypovídat.

4. Proti tomuto rozsudku podali v zákonné lhůtě odvolání obžalovaný, státní zástupkyně a obě poškozené.
5. Obžalovaný své odvolání zaměřil do výroku o vině ve vztahu ke skutku, který se týkal poškozené XXX, uvedenému v napadeném rozsudku pod bodem 1) a v obžalobě uvedeném původně pod bod 1) a 3), které okresní soud v rozsudku spojil do bodu jediného. Ohledně všech dalších bodů obžaloby totiž obžalovaný prohlásil vinu a okresní soud jeho prohlášení viny přijal. Odvolání obžalovaný zaměřil i do výroku o trestu a do výroků týkajících se nároků poškozených na odškodnění.
6. Zásadní pochybení vidí obžalovaný v posouzení svého jednání jako zločinu znásilnění. Už od počátku, kdy pro tento skutek bylo rozšířeno jeho trestní stíhání, s tím vyjádřil nesouhlas. Tato právní kvalifikace byla připojena až později, a to v návaznosti na jednání zmocněnkyně poškozené, která žádala o toto rozšíření. Obžalovaný zdůraznil, že v prvním vyjádření na policii poškozená jednoznačně uvedla, že se znásilněná necítí, o údajném znásilnění začala hovořit až při výslechu dne XXX 2022. Při předchozím podání vysvětlení z XXX 2021 o ničem podobném nemluvila, naopak znásilnění ze strany obžalovaného popřela.
7. Obžalovaný doznal, že z jeho strany docházelo na poškozené k násilí, ale nikdy se nejednalo o násilí týkající se jejich sexuálního soužití. Nikdy poškozenou k pohlavnímu styku ani jiným sexuálními praktikám nenutil, naopak poškozená v tomto směru byla XXX, XXX. Tyto okolnosti byly prokázány svědeckými výpověďmi. Okresní soud však verzi obžalovaného nevzal v potaz, naopak uvedl, že neshledal důvody nevěřit výpovědi poškozené. Okresní soud spíše dovozuje, že pokud obžalovaný spáchal jeden skutek, musel kauzálně spáchat i ten druhý. Vyvozuje to na základě domněnky, že pokud obžalovaný vůči poškozené užíval násilí, není důvod nedomnívat se, že ho neužíval i pro vynucení sexu. Takováto domněnka je však nedostatečná a nesprávná. Běžně může být přítomno jen násilí a absentovat násilí sexuální, či naopak. Jde o dva různé typy jednání, které je vždy nutné posuzovat samostatně. Mezi poškozenou a obžalovaným probíhal jinak běžný a vřelý romantický vztah, o čemž poškozená opakovaně hovořila. Sama měla důvod ve vztahu pokračovat, XXX. Okresní soud pak dochází k absurdnímu závěru, že poškozená je věrohodná stran tvrzení, že došlo ke znásilnění, ale už není věrohodná v tom, jak byla ve stavu spokojena a jak probíhal Shodu s prvopisem potvrzuje Magdaléna Pivková

jejich intimní život. Vina obžalovaného je tak založena na vnitřně rozporné domněnce, která nekoresponduje se skutkovým stavem.

8. Obžalovaný opakovaně navrhoval přecíst úřední záznam o podaném vysvětlení poškozené z XXX 2021, kde výslovně uvedla, že se znásilněná necítí, že k ničemu takovému v průběhu vztahu nedocházelo. Uvedla sice, že XXX, nicméně jako znásilnění to necítí. Názor poškozená změnila až v průběhu trestního řízení a okresní soud pochybil, pokud soustavně odmítal přecíst zmíněný úřední záznam. S tvrzením ohledně nedobrovolného pohlavního styku tak přišla poškozená až později.
9. Obžalovaný připomněl zásady vztahující se k situaci, kdy proti sobě stojí tvrzení jedné osoby proti tvrzení osoby druhé, z jiných důkazů pak nevyplývá, že by mělo docházet k jakémukoliv nekonsensuálnímu pohlavnímu styku, naopak svědci uváděli, že XXX. Jediným důkazem, který má pak sloužit k usvědčení obžalovaného, je krom výpovědi poškozené provedený znalecký posudek. To však pokládá obžalovaný za nedostatečné. Znalecky byla zkoumána hodnověrnost výpovědi poškozené, nijak znalecky nebyla hodnocena hodnověrnost výpovědi obžalovaného, ten ale vypovídal po celé řízení neměnným způsobem, což se nedá říct o poškozené. Pokud existuje neměnná výpověď obžalovaného a měněná výpověď poškozené a je proveden jeden znalecký posudek, který má podpořit její výpověď, nejde o usvědčující důkaz, ale o porušení práva na obhajobu a nezákonně provedené dokazování. Znalecký posudek ostatně není žádným přímým důkazem. Poškozená má zájem na výsledku řízení, není osobou nestrannou, mezi ní a obžalovaným jde o bývalé partnery a není důvod bezvýhradně akceptovat závěry znalkyně, pokud uvedla, že u poškozené neshledala žádné motivy msty.
10. Obžalovaný vyjádřil nesouhlas s právní kvalifikací události proběhlé v XXX dne XXX 2021. On sám opakovaně namítl, že k danému incidentu nemohlo dojít tak, jak ho popisovala obžaloba. Obžalovaný tehdy jednal v afektu, poškozenou od sebe XXX omylem, když se vpletla mezi obžalovaného a svědka XXX, kteří se prali, a okresní soud zde chybně dovodil, že ze strany obžalovaného šlo o úmyslné jednání. Záměrem obžalovaného nebylo způsobit následné zranění poškozené, ke kterému došlo vlivem XXX, a neměl tak být uznán vinným za úmyslné jednání. Podle obžalovaného i závěry znalce XXX nezhodnotil okresní soud v celém rozsahu. Na rozdíl od popisu události podaného poškozenou totiž nebyly v dostupné zdravotnické dokumentaci zjištěny žádné úrazové změny, které by svědčily pro XXX. Nebyly přítomny ani známky toho, že by došlo k úrazovým změnám XXX. Výpověď poškozené se tak jeví vůči závěrům znalce rozporná. Poškozená přitom vyhledala lékařskou pomoc ještě též večer, takže bezprostředně po události byl její zdravotní stav vyšetřen. Podobně znalec XXX potvrdil, že v oblasti XXX u poškozené nebyly objektivizovány úrazové změny, ani na těle nebyly popsány žádné úrazové změny XXX, což jsou nejčastější zranění, která vznikají při XXX. Obžalovaný ani nespouje, že poškozená XXX, nepopírá ani XXX, čemuž nasvědčují závěry znaleckého zkoumání. Znalec však potvrzuje, že krom XXX poškozené nedošlo k žádnému jinému jednání obžalovaného. To, že k XXX došlo nechtěně, podporuje výpověď svědkyně XXX, které se poškozená později svěřovala se vznikem zranění.
11. V tomto bodě shledává obžalovaný i pochybení v právním posouzení, kdy okresní soud vedle zločinu týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. b) tr. zákoníku, použil i právní kvalifikaci přečinu ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 tr. zákoníku, ačkoliv zde mělo dojít k faktické konzumpci. Okresní soud uvedl, že k posouzení faktické konzumpce důvody neshledal, nicméně v posouvaném případě se jednání obžalovaného nijak neodlišovalo od jeho chování v případech dalších. Pokud okresní soud uvedl, že intenzita jeho jednání byla natolik vysoká, že se vymykala běžnému vyhrožování v rámci týrání osoby žijící ve společném obydlí, neuvedl žádná konkrétní hlediska na podporu tohoto názoru.
12. Uložený trest pak pokládá obžalovaný za nepřiměřeně přísný. V převážné míře se ke spáchání trestné činnosti doznal, nicméně odmítá být potrestán za něco, co nezpůsobil.

13. Obžalovaný dále odmítl závěry vyvozené ze znaleckého posudku XXX ve vztahu ke ztížení společenského uplatnění u poškozené XXX. Znalce totiž užila metodiku výpočtu pomocí procentního vyjádření z absolutního vyřazení ze všech sfér společenského zapojení. Vycházela jen z posudku dalších znalců a lékařských zpráv a provedla vyšetření s poškozenou, nijak se ale nezaobírala posuzováním, zda a do jaké míry jsou tvrzení poškozené vůbec možná, a zda odpovídají skutečně objektivnímu stavu. Znalce ani nevysvětlila, jak vyšetření probíhalo a jaké metody užila. Zřejmě šlo jen o rozhovor s poškozenou a její tvrzení vzala znalce za prokázaná. Z vyvozených závěrů není jasné patrné, zda při zjišťování psychického stavu poškozené vycházela znalce jen ze svého vyšetření nebo brala v úvahu i jiné znalecké posudky a lékařské zprávy. To nijak nerozvedla a nevysvětlila. Nijak ani nepopsala, proč užila právě tu, kterou položku a s jakým koeficientem, v některých případech uváděla kapacitu obtíží 14,5 jinde 37, dále 20 či 10. Srozumitelným způsobem intenzitu obtíží ve znaleckém posudku nevysvětlila. Obžalovanému není ani zřejmé, proč vybrala jen některé položky a jiné ne, a to zejména s ohledem na sporné skutečnosti, jako byl konsensuální styk v době ukončení vztahu se sexuálními pomůckami, konsensuální styk po domnělém znásilnění při XXX apod.
14. Výhrady vznesl k obžalovaný úvahám vztahujícím se k příčinám a rozvoji posttraumatické stresové poruchy i k některým tvrzením poškozené, například pokud uváděla, že se XXX uvedl, že pracovní výkon poškozené se nezměnil a zůstal totožný. Z dokazování nevyplývalo, že by měla poškozená problémy s prací, případně se zhoršila její pracovní aktivita. Poškozená tak popisovala jen svoje subjektivní pocity týkající se XXX. Ani otázka XXX nebyla blíže řešena. Znalce v tom směru neprovedla žádné zkoumání, nepoukázala na konkrétní případ, z něhož by objektivně zjistila zhoršení pozornosti poškozené. Příčinou vlastního vnímání poškozené mohou být i různé další okolnosti. Jaký modifikační koeficient užila v jednotlivých bodech, a proč nepoužila jiný rovněž znalce srozumitelně nevysvětlila. Obžalovaný namítl, že poškozená po incidentu normálně pracovala, to potvrdil její nadřízený, nedošlo u ní k vytržení z pracovní činnosti.
15. Otázkou, zda následky zůstanou trvalé, se znalce nijak nezabývala, ze samotných podkladů, které použila, přitom plyne, že stav poškozené je léčitelný. Není tak zřejmé, zda jde jen o dočasné či trvalé následky, případně po jakou dobu se budou projevovat. Okresní soud se blíže obsahem znaleckého posudku nezabýval, zmiňované okolnosti nebral v úvahu, podle obžalovaného nebyl posudek náležitě odůvodněný a nevychází z důkazů, které byly provedeny. Okresní soud tak přiznal nárok poškozené na základě nezákonně provedeného důkazu, který je nekompletní a vnitřně rozporný. Závěry znalce mechanicky převzal, kriticky je nezkoumal, a přijal je i přesto, že jsou v rozporu s jinými provedenými důkazy.
16. Obžalovaný pak zdůraznil řadu významných polehčujících okolností svědčících v jeho prospěch, které podle něj okresní soud nezohlednil. Měly se přitom promítnout do rozhodování o trestu. Obžalovaný spáchal trestný čin poprvé a pod vlivem okolností na něm nezávislých. V minulosti nebyl trestán, a k popisovanému jednání vůči poškozeným docházelo vlivem jednání, které sám nemohl ovlivnit. Poškozené ho často provokovaly, přestože věděly, že má problémy se XXX. Dané jednání páchal pod vlivem návykové látky a vždy šlo o kumulaci vlivu těchto látek a provokace ze strany poškozených, které v něm vyvolávaly pocity žárlivosti, či ho nějak shazovaly, nebo si z něj dělaly legraci. Obžalovaný tím nechce bagatelizovat své jednání, toho upřímně lituje a pracuje na své nápravě, jen upozorňuje, že jeho jednání bylo vždy ovlivněno okolnostmi, které byly na něm nezávislé. Obžalovaný spáchal trestný čin v silném rozrušení, pod nímž se vlivem těchto okolností nacházel. Útok z jeho strany následoval až po jednání poškozených, když ho přemohla emotivní stránka a situaci bohužel řešil zjištěným způsobem. Nikdy se takto nechoval bez přítomnosti předchozího jednání, které ho dostalo do stavu silného rozrušení, o čemž poškozené věděly a mohly na něm vidět známky silného diskomfortu a rozrušení. Situaci nezvládnutí vlastních silných negativních emocí řešil obžalovaný i s odborníky, o čemž věděly i poškozené. Byl XXX. Poškozené ho přitom provokovaly. Obě poškozené byly velmi inteligentní a vnímavé a bylo zřejmé, že si jsou vědomy tohoto neuhodného obžalovaného, který s ním též řešily. O tom svědčí i znalecké zkoumání

PhDr. Jana Leška, CSc, který uvedl, že XXX. Tohoto problému si je nicméně nyní vědom a intenzivně pracuje na zlepšení kontroly svých prudkých emocí. Obžalovaný se jednání často dopouštěl pod vlivem návykových látek, často ve značné intenzitě, a jejich požití velkou měrou snižovalo jeho rozpoznávací a ovládací schopnosti. V té době byl na nich závislý a konzumoval je ve velké míře. Šlo tedy o jednání pod vlivem jeho závislosti na návykových látkách.

17. Obžalovaný od počátku trestního řízení postupoval tak, aby se pokusil v co nejvyšší míře odškodnit následky svého škodlivého jednání. Poškozeným zaslal omluvný dopis, svého jednání velmi litoval. Poškozené XXX zaslal 50 000 Kč jako snahu dobrovolně nahradit způsobenou škodu. Tuto částku zaslal zcela z vlastní iniciativy. Poškozená XXX původně uvedla, že od obžalovaného nic nechce, a proto jí tedy nic nezasílal. Nárok uplatnila až u hlavního líčení, což bylo v rozporu s jejím předchozím vyjádřením. Pokud by se původně vyjádřila jinak, zaslal by ji obžalovaný rovněž částku 50 000 Kč jako svědkyni XXX. Tuto aktivitu okresní soud náležitě nezohlednil.
18. Ke škodlivému jednání se obžalovaný doznal a nemohl se doznat jen ke skutkům pod body 1) a 3) obžaloby, protože tato jednání nespáchal a policejní orgán podle něj jednal v těchto bodech zcela nezákonným způsobem. Nebyl však důvod nezohlednit jeho doznání ve všech dalších situacích. Navíc šlo o trestnou činnost, která se odehrávala v rámci partnerského soužití, tedy za zavřenými dveřmi, což běžně vyvolává problémy s jejím prokazováním. Doznáním obžalovaného tak došlo ke zjednodušení celého trestního řízení. S ním souvisí i pomoc obžalovaného při objasňování vlastní trestné činnosti. Od počátku svého jednání obžalovaný upřímně litoval a snažil se následky svého jednání odčinit. V minulosti nebyl nikdy soudně trestán, žil předtím spořádaný život, věnoval se řádnému studiu, poté pracoval jako XXX, připravoval se na XXX, rovněž XXX a vedl XXX. I nyní se snaží jednání v co největší míře odčinit. Důsledně na sobě pracuje, ve výkonu trestu se aktivně zaměřuje na vlastní resocializaci.
19. V dosavadním řízení podle obžalovaného došlo k závažným procesním pochybením, na která opakovaně upozorňoval. Ta pak negativně zasahují do výroku o vině i do výroku o trestu. Stran stíhání obžalovaného pro skutek posuzovaný jako znásilnění bylo obžalovanému před výsledkem pouze sděleno, že došlo k rozšíření skutku, a to na popud tehdejší zmocněnkyně poškozené. Nebylo však pro tento bod proti němu zahájeno trestní stíhání, policejní orgán pouze vydal vyrozumění o doplnění právní kvalifikace a rozšíření popisu skutku, kterým dosavadní právní kvalifikaci skutku doplnil o zločin znásilnění podle § 185 odst. 1 tr. zákoníku, a to po zjištění dalších nových skutečností. Toto vyrozumění však nenaplnňovalo standardy usnesení o zahájení trestního stíhání. Obžalovaný tak byl vyslýchán i pro nový skutek, o němž trestní stíhání nebylo zahájeno a nemohlo probíhat. Takovýto postup, byl podle něj zcela v rozporu s podstatou vedení trestního stíhání jako takového. I proto se rozhodl nevypovídat, dokud mu nebylo sděleno, pro jaký skutek je trestní stíhání rozšířeno a jaké podklady pro toto trestní stíhání policejní orgán shromáždil a na podkladě kterých rozhodl. Obžalovaný tak logicky nemohl spolupracovat s policejním orgánem, když ani netušil skutečnosti, na které má ze zákona nárok.
20. Další procesní pochybení shledává obžalovaný v odmítnutí navrhovaného přečtení úředního záznamu o podaném vysvětlení poškozené XXX z XXX. 2021. Obžalovaný tím chtěl demonstrovat zásadní změnu verze poškozené, která do té doby nemluvila o žádném sexuální násilí. Tento úřední záznam okresní soud opakovaně odmítl přečíst i přes zjevné rozpory, na které obžalovaný upozornil. V tomto směru poukázal na rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 5 Tdo 974/2016 a náleží Ústavního soudu sp. zn. III. ÚS 2042/08, které soudu vytkly, že se nezabýval závažnými skutečnostmi vyplývajícími z úředních záznamů o podaném vysvětlení. Je tedy namístě i takovýto úřední záznam o podaném vysvětlení použít, pokud obsahuje skutečnosti, které mají vypovídací hodnotu o věrohodnosti tvrzení. V případě poškozené, která měnila zásadně výpověď, pak měl soud vycházet z verze pro obžalovaného nejpriznivější. Odlišný postup porušuje zásadu presumpce nevin, kráčí právo obžalovaného na řádnou obhajobu, směřuje proti zásadě vyšetřovací a v konečném důsledku porušuje princip in dubio pro reo.

21. Pochybení shledává i v odmítnutí návrhu na výslech dalších svědků přítomných jednání mezi obžalovaným a poškozenou XXX. Svědkyně XXX měla být vyslechnuta, když byla přítomna hovoru mezi XXX poškozené a XXX obžalovaného, kdy XXX poškozené XXX XXX obžalovaného a vyhrožoval jí. I tato okolnost měla být zohledněna minimálně ve vztahu k nátlaku okolí a vnějším okolnostem nezávislým na obžalovaném. Dále byl navržen výslech svědka XXX, XXX v XXX, kde mělo podle slov poškozené údajně dojít ke znásilnění. Ten se mohl vyjádřit k předmětné noci, vyjasnit některé sporné skutečnosti týkající se průběhu schůzky mezi obžalovaným a poškozenou, a jeho výpověď mohla mít význam pro posouzení věrohodnosti poškozené XXX ohledně údajného znásilnění. K incidentu v XXX ze dne XXX 2021 měly být vyslechnuty svědkyně XXX, XXX, které mohly dosvědčit, co předcházelo jednání obou zúčastněných, jak se k sobě chovali a co se tam dělo. Zamítnutím těchto návrhů okresní soud postupoval v rozporu s principem presumpce nevin, neumožnil obžalovanému vedení řádné obhajoby a neobjasnil skutkový stav tak, aby bylo možné o vině bez dalších pochybností rozhodnout.
22. K incidentu v XXX připomněl obžalovaný výpověď policisty XXX, který byl na místo přivolán. Policisté tehdy na místě věc hodnotili jako přeštep proti občanskému soužití a svědek XXX uvedl, že pokud by tehdy měli pocit, že mohlo dojít ke spáchání trestného činu, postupovali by jinak. Tehdy nedovodili, že by šlo o případ domácího násilí a nebyl důvod pro vykázaní žádných osob. Záchranou službu volali, protože poškozená tvrdila, že mělo dojít k XXX, které popsala, a chtěli tak mít jistotu, že bude řádně lékařsky vyšetřena. Poškozená měla přijít ke zranění XXX, ale nevybavuje si, že by jí XXX. Svědek si přitom nevybavil, že by na poškozené pozoroval nějaká viditelná zranění, pouze si XXX, o které uváděla, že jí bolí. V kontextu se závěry znalce XXX a výpovědí svědka XXX, který XXX v situaci, kdy se je snažila XXX odtrhnout, označil za nehodu a uvedl, že neviděl, že by obžalovaný poté, co XXX, dále napadal nebo vyhrožoval, tak lze dovodit, že průběh popsaný poškozenou neodpovídá zjištěnému stavu. Její výpověď zůstává osamocena oproti dalším důkazům, tedy znaleckému zkoumání i výpovědím svědků XXX a XXX.
23. Poškozená XXX u výslechu uváděla, že se obávala o svůj život, když ji měl obžalovaný mimo jiné hrozit u XXX, který byl ve XXX. Obžalovaný však byla s poškozenou jen v bytě XXX, ta bydlí jen ve XXX, a i z toho je patrné, že poškozená má tendenci určité okolnosti zveličovat. Její výpověď tak nemůže být považována za důvěryhodnou.
24. Obžalovaný se vyjádřil i k odvolání státní zástupkyně a odmítl argumenty, na podkladě nichž se domáhala zpřísnění trestu. Nesouhlasí s tím, že by se trestné činnosti měl dopouštět i v době, když byl trestně stíhán. Sice se dopustil trestné činnosti vůči třem partnerkám, šlo ale o izolované případy, ke kterým sice došlo v uvedeném časovém rozmezí, ale rozhodně ne po celou dobu tohoto časového rozpětí. Vztah s poškozenou XXX trval necelé XXX. Mezi popisovanými jednáními obžalovaného byl mezi partnery naplňující romantický vztah a není tedy pravdou, že by se jednalo o permanentní páchaní trestné činnosti. Pokud státní zástupkyně uváděla, že poškozené XXX a XXX i v době projednávání věci stále pociťovaly následky jednání obžalovaného, pak není jisté, zda se nejednalo pouze o subjektivní pocity, ale o objektivně měřitelné následky trestné činnosti.
25. Obžalovaný rozhodně odmítá, že by se dopustil zvláště závažného zločinu znásilnění, je přesvědčen, že poškozená vždy s pohlavním stykem souhlasila, šlo o dobrovolný styk, naopak druhý den popisovala jednání jako XXX, děkovala za „XXX“ s tím, že XXX, a vyjadřovala se podobně. Takto se podle obžalovaného nechová osoba, která byla znásilněna. Pokud se po tomto zážitku rozhodla navázat s obžalovaným intimní vztah a vyžadovat intenzivní sexuální kontakt je zřejmé, že nemohlo dojít ke znásilnění.
26. K odvolání poškozených namítl obžalovaný, že s jejich argumentací nesouhlasí. Řadu výhrad vnesl vůči znaleckému posudku o údajném ztížení společenského uplatnění poškozené XXX a s obsahem odvolání poškozených vyslovil nesouhlas.
27. Obžalovaný tak shledává řadu důvodů, pro něž je třeba napadený rozsudek zrušit, a to pro podstatné vady řízení a porušení ustanovení, jimiž se má zabezpečit objasnění věci nebo právo Shodu s prvopisem potvrzuje Magdaléna Pivková

obhajoby, pro vady rozsudku, nejasnost a neúplnost jeho skutkových zjištění, a protože se nevypořádal se všemi okolnostmi významnými pro rozhodnutí, pro neúplné dokazování a pochybnosti o správnosti skutkových zjištění, i porušení ustanovení trestního zákona, uložení nepřiměřeně přísného trestu a chybné rozhodnutí o uplatněném nároku poškozených na odškodnění nemajetkové újmy. Navrhl proto, aby byl napadený rozsudek zrušen podle § 258 odst. 1 písm. a) b), c), d), e), f) tr. řádu a věc poté vrácena okresnímu soudu k dalšímu řízení.

28. Státní zástupkyně podala odvolání v neprospěch obžalovaného do výroku uloženém trestu. Připustila, že lze obžalovanému přiznat jako polehčující okolnost vedení řádného života i částečné prohlášení viny, rovněž zaslání finanční částky a částečné odškodnění, i příznivé hodnocení jeho chování ve výkonu trestu odnětí svobody, kde se snaží pracovat na svém problému s XXX. Přítěžujícími okolnostmi jsou naopak vysoký počet trestných činů a závažnost následků pro oběti obžalovaného. Podle ní okresní soud dostatečně nezohlednil dlouhou dobu, po jakou trestná činnost trvala, to, že se dopouštěl násilného jednání vůči celkem třem partnerkám, a to i v době, kdy už byl trestně stíhán, když posledního přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázaní podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku se dopustil 5. 2. 2024. Připomněla, že poškozené XXX a XXX i v průběhu řízení neustále pocítovaly následky jednání obžalovaného a odkázala na závažnost spáchané trestné činnosti. Navrhla proto, aby odvolací soud výrok o trestu zrušil a obžalovanému nově uložil souhrnný trest odnětí svobody v trvání osmi let se zařazením do věznic s ostrahou.
29. Intervenující státní zástupce, jímž byl u veřejného zasedání shodou okolností státní zástupce, který původně u Okresního státního zastupitelství v Pardubicích vykonával dozor nad uvedenou trestní věcí, u veřejného zasedání zpřisnil návrh na uložení nového trestu obžalovanému.
30. Odmítl námitky obžalovaného týkající se údajných procesních pochybení a zdůraznil, že obžalovaný byl stíhán pro trvajících trestný čin týrání osoby žijící ve společném obydlí a ve stejném období na téže poškozené se měl dopustit znásilnění, přičemž šlo o jednání, které spadalo do delší dobu trvajících jednání vůči poškozené, o němž již bylo trestní řízení vedeno. Správně tak byl obžalovaný jen upozorněn na další právní kvalifikaci svého jednání. Státní zástupce pak zdůraznil vysokou závažnost a nebezpečnost jednání, jehož se obžalovaný vůči poškozeným dopustil. Dvě z poškozených XXX. Svým jednáním poškozené XXX způsobil posttraumatickou stresovou poruchu, následek v podobě těžké újmy na zdraví, a pokud by bylo prokázáno, že tento následek bezprostředně souvisel se zločinem znásilnění, v úvahu by přicházela ještě přísnější právní kvalifikace. Dále připomněl intenzivní dopad trestné činnosti do osobního života všech tří poškozených, a namítl, že obžalovaný se doznal až pod tlakem shromážděných důkazů. S ohledem na vysoký počet trestných činů, za něž byl ukládán souhrnný trest, a závažnost posuzovaného jednání, které se svou povahou vymyká běžným věcem projednávaným u okresního soudu, pokládal za naplněné důvody k navýšení horní hranice trestní sazby uvedené v § 185 odst. 2 tr. zákoníku ve znění účinném do konce roku 2024, takže trest měl být ukládán ve výměře s horní hranicí až třináct let a čtyři měsíce.
31. Podle státního zástupce v dané věci vyvstaly důvody k tomu, aby byl trest uložen nad horní hranici trestní sazby uvedené v § 185 odst. 2 tr. zákoníku ve znění účinném do 31. 12. 2024, tedy nad hranici deseti let, s tím, že si dovede představit uložení trestu až při horním limitu trestní sazby zvýšené o jednu třetinu. Rovněž navrhl, aby byl obžalovaný zařazen pro výkon trestu do věznic se zvýšenou ostrahou s ohledem na délku nově ukládaného trestu převyšujícího osm let. Navrhl poté vyhovět i odvoláním poškozených.
32. Poškozená XXX podala odvolání proti výroku, jímž byla odkázána se zbytkem nároku na odškodnění nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních. Podle ní okresní soud pochybil, pokud akceptoval závěry znalkyně v posudku k odškodnění ztížení společenského uplatnění, ale přiznal jen základní částku a neprovedl její navýšení o 20 %, jak navrhovala znalkyně. Ta svůj postup odůvodnila mladistvým věkem poškozené, která bude po delší dobu zatížena

následky z jednání obžalovaného. Pokud okresní soud nepovažoval navýšení částky za důvodné, nešlo z jeho strany o úvahu podloženou, ale nesprávnou, a přiznal pak náhradu nepřiměřeně nízkou. Navyšovací koeficient je i podle metodiky Nejvyššího soudu neoddělitelně spjat s věkem poškozené a nejde tak o navyšování volnou úvahou znalce. Okresní soud tak bez řádného důvodu odmítl akceptovat odborný závěr a náležitě nezjistil skutkový stav.

33. Duševní útrapy nebyly odškodňovány v rámci bolestného, protože překročily obvyklou zátěž a staly se trvalými a bylo namístě odškodnit je v rámci náhrady za ztížení společenského uplatnění. Úvaha soudu nemůže být nepodložená a libovolná, ale musí být odůvodněna tak, aby bylo zřejmé, z jakých východisek soud vyšel a jaká kritéria použil. Znalce i u hlavního líčení setrvala na původně vyvozených závěrech. Soud sice nebyl povinen použít právě tuto metodiku výkladu, nicméně rozhodl-li se postupovat podle posudku, měl by jím doporučená pravidla respektovat, anebo náležitě odůvodnit, proč se od něj odchyluje. Tomu odůvodnění neodpovídá a přiznaná částka se tak jeví jako nízká. S ohledem na principy odškodňování obsažené v občanském zákoníku mohl okresní soud částku požadovanou poškozenou navýšit.
34. Navrhla proto, aby odvolací soud zrušil výrok, jímž byla odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních, a nad rámec původně přiznané částky uložil obžalovanému ještě povinnost zaplatit poškozené XXX částku 150 550 Kč, když v dalších výrocích o odškodnění měl zůstat rozsudek nezměněn.
35. Poškozená XXX vyjádřila nesouhlas s tím, že nebyl přiznán finanční nárok na odškodnění bolestného. Má za to, že už z vypracovaných lékařských zpráv bylo možné poměrně snadno vyšší odškodnění stanovit, a navrhla, aby jí odvolací soud v novém rozhodnutí přiznal nárok proti obžalovanému na úhradu částky 119 167,97 Kč spolu s úrokem z prodlení. Již v dříve přiznané částce by měl zůstat rozsudek nezměněn.
36. V den konání veřejného zasedání předložila poškozená XXX prostřednictvím zmocněnce znalecký posudek vypracovaný XXX, znalcem z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, který byl vypracován k datu 29. 9. 2025 a v němž ve vztahu k bodovému hodnocení bolestného stanovil znalec za incident z XXX 2022 celkem 110 bodů a za incident z XXX. 2022 131 bodů. Na podkladě tohoto posudku navrhla poškozená, aby jí byla přiznána jako bolestné částka 155 569 Kč s úrokem z prodlení od 11. 9. 2024 do zaplacení.
37. Poškozené se pak prostřednictvím zmocněnce vyjádřily k podaným odvoláním, navrhly jako nedůvodné zamítnout odvolání obžalovaného, naopak se připojily k odvolání státního zástupce s tím, že by měl být obžalovanému uložen nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 11 let s výkonem ve věznici se zvýšenou ostrahou.
38. Z podnětu podaných odvolání musel odvolací soud ve smyslu § 254 tr. řádu přezkoumat v napadeném rozsudku výrok o vině pod bodem 1), dále byl povinen přezkoumat celý výrok o trestu a rovněž výroky o náhradě škody, respektive náhradě nemajetkové újmy, pokud byly napadeny odvoláním poškozených, či pokud navazovaly na výhrady obsažené v odvolání obžalovaného, jež rovněž směřovalo proti výrokům o odškodnění nemajetkové újmy u obou poškozených. Odvolací soud pak dospěl k následujícím závěrům.
39. Výrok o vině byl napaden jen v důsledku odvolání obžalovaného a ten nebyl oprávněn odvolání zaměřit do výroků, ohledně nichž prohlásil vinu a soud toto prohlášení viny přijal. Přezkum výroku o vině se tak omezil na jednání, které bylo v obžalobě uvedeno pod body 1) a 3), ohledně nichž obžalovaný vinu neprohlásil, a které bylo posléze v rozsudku začleněno do jediného bodu 1).
40. Stěžejní námitka obžalovaného směřovala proti uznání na vinu zločinem znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku ve znění účinném do 31. 12. 2024. Obžalovaný namítal, že na samém počátku trestního řízení, kdy se poškozená obsáhle vyjadřovala, mluvila o násilí, kterého se na ni obžalovaný dopouštěl, jednoznačně uvedla, že se znásilněna necítila. Teprve v pozdějších

výpovědích toto vyjádření změnila, takže až posléze byla použita vůči jednání směřovaného proti poškozené XXX i tato právní kvalifikace.

41. Okresní soud sice neprovedl jako důkaz úřední záznam o podaném vysvětlení ze strany poškozené XXX, ta však nikdy nepopírala, že se tímto způsobem na počátku řízení vyjádřila a během řízení vedeného před soudem opakovaně vysvětlovala, proč se tímto způsobem tehdy vyjádřila, a proč uvedla, že se znásilněná necítila. Zmíněným rozdílným vyjádřením poškozené se tedy okresní soud náležitě zaobíral. V tomto směru byly cíleny i otázky na znalkyni a s uvedeným momentem se v napadeném rozsudku okresní soud logicky a přesvědčivě vypořádal. V této souvislosti lze připomenout i pasáž z výpovědi znalkyně, že samotná poškozená XXX, přitom tato okolnost tak intenzivně vnímaná poškozenou je z pohledu trestněprávního posouzení jednání obžalovaného vcelku okrajová. Obžalovaný namítal, že se poškozená projevila jako XXX, dále pak poukazoval na to, že v samém závěru jejich soužití, které bylo provázáno incidenty a při kterém docházelo k opakovanému zranění poškozené, si nakonec poškozená ještě XXX, které společně objednali. I k těmto momentům se vyjadřovala jak poškozená, tak znalkyně, a okresní soud mohl logicky vyložit, že ani tyto zmiňované okolnosti nemusí vylučovat závěr, že v některých situacích si obžalovaný násilím vynucoval na poškozené pohlavní styk za použití násilí.
42. Jako nepřesvědčivá vyznívá argumentace obžalovaného, že se sice v některých situacích, ať vlivem emocí nebo pod vlivem drog, choval vůči poškozeným násilně, nicméně v oblasti intimního života vůči poškozené XXX nikdy násilí nepoužil. Pokud obžalovaný ve vyhrocených situacích XXX, odmítal akceptovat nesouhlas poškozené, která se nechtěla podvolovat všem jeho přáním, pokud v některých případech byl i pod vlivem drogy, jeví se jako věrohodné tvrzení poškozené, že podobně jako v jiných situacích, ohledně jiných problémů či rozporů, nebyl obžalovaný ochoten akceptovat odlišné stanovisko poškozené a její odmítnutí a své požadavky si vynucoval za použití násilí. Taková úvaha se jeví jako zcela srozumitelná, logická a znalkyně v tomto směru podrobně vyložila, proč v některých situacích mohlo dojít mezi obžalovaným a poškozenou ke konsensuálnímu pohlavnímu styku, zatímco v jiných situacích, kdy chtěla poškozená požadavky obžalovaného odmítnout, reagoval obžalovaný násilím a takto si vynucoval své požadavky v oblasti intimního života.
43. Jako důvodnou neshledal odvolací soud ani námitku obžalovaného vztahující se k postupu stran stíhání obžalovaného pro zmíněný zločin znásilnění. V tomto směru postupovaly orgány činné v trestním řízení v souladu s ustanovením § 160 odst. 6 tr. řádu. Pokud již byl obžalovaný stíhán pro jednání, jehož podstata spočívala v tom, že po určité delší časové období se dopouštěl násilného jednání na poškozené XXX, pak při zjištění, že ve stejném období vůči téže poškozené si vynucoval za použití násilí pohlavní styk, nebylo namístě považovat toto jednání za samostatný odlišný skutek, ve vztahu k němuž by bylo nutno zahajovat trestní stíhání, ale bylo namístě obžalovaného jen na novou právní kvalifikaci upozornit a učinit o tom záznam do protokolu. V této souvislosti lze poukázat na rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 15 Tdo 887/2014 ze 17. 12. 2025, publikované pod č. 17/2015 Sb. rozh. tr., v němž velký senát trestního kolegia Nejvyššího soudu vyjádřil názor, že trestný čin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 tr. zákoníku je trestným činem trvajícím a nejde o trestný čin pokračující tvořený jednotlivými dílčími útoky. V této věci Nejvyšší soud shledal nepřijatelnými požadavky soudu na řádné zahájení trestního stíhání obviněného pro ty části jeho jednání, které nebyly uvedeny v popise skutku v usneseních vydaných policejním orgánem. Usnesení upravené ustanovením § 160 tr. ř. jako jediné lze pokládat za realizaci obviněnému garantovaného práva stíhání jen ze zákonných důvodů (čl. 8 Listiny), to však platí jen tehdy, pokud má jít o skutek nový, pro který dosud trestní stíhání obviněného řádně zahájeno nebylo (v případě pokračujícího trestného činu stran procesního skutku ve smyslu § 12 odst. 12 tr. ř.), kdy je zapotřebí respektovat ustanovení § 160 odst. 5 tr. ř. (vyjde-li během vyšetřování najevo, že se obviněný dopustil dalšího skutku, který není uveden v usnesení o zahájení trestního stíhání, postupuje se ohledně tohoto skutku způsobem uvedeným v § 160 odst. 1, 2 tr. ř.). Jinak je tomu ale v případě téhož skutku, kvalifikovaného jako trvajícím trestným činem, jehož šíře se toliko nově

vymezuje na základě poznatků získaných při objasňování věci. Požadavek na postup podle § 160 odst. 1, 6 tr. ř. je pak důvodný v případě stíhání obviněného pro další (konkurující) trestný čin, je-li jeho skutkový popis, umožňující toto další právní posouzení, obsažen v usnesení, jímž k zahájení trestního stíhání obviněného již došlo. V takovém případě dostačuje postup spočívající v upozornění obviněného na to, že jeho jednání, pro které se trestní stíhání vede, bude dále posuzováno i podle dalšího v úvahu přicházejícího ustanovení trestního zákoníku.

44. Jinak byl obžalovaný v přípravném řízení seznámen s podstatou obvinění, s tím, pro jaké jednání je stíhán a jak je toto jednání právně posuzováno, měl možnost se k věci vyjadřovat, a to jak v přípravném řízení, tak před soudem, a odvolací soud neshledal, že by jeho obhajovací práva byla krácena způsobem, který by vyžadoval zrušení vyhlášeného rozsudku okresního soudu. Jako nadbytečné bylo možné odmítnout i návrhy na provedení dalších důkazů, když podle výrok rozsudku nebyl intimní styk mezi obžalovaným a poškozenou v XXX pokládán za vynucený, další svědci pak nebyli přítomni přímo u posuzovaných událostí.
45. Ve vztahu k posuzovanému skutku uvedenému pod bodem 1) v napadeném rozsudku okresní soud náležitě zohlednil obsah všech provedených důkazů a závěry, které z nich vyvodil, lze pokládat za rozumné a přesvědčivé a vyvozené z logického vyhodnocení provedených důkazů.
46. V případě incidentu v obci XXX dne XXX 2021 utrpěla poškozená XXX. Obžalovaný v zásadě ani tuto okolnost nepopíral, namítal ale, že nešlo z jeho strany o úmyslné jednání, kdy k XXX. S ohledem na intenzitu XXX poškozené a předchozí agresivní chování obžalovaného bylo možné i v tomto spatřovat úmyslné jednání spojené minimálně se srozuměním obžalovaného, že poškozená může utrpět zranění. Na druhou stranu mechanismus tohoto útoku na poškozenou se svou povahou a intenzitou nijak nevymyká jiným případům napadání poškozené ze strany obžalovaného. Naopak v jiných případech šlo o útoky ještě intenzivnější, třeba v podobě XXX. Jestliže v dané situaci obžalovaný poškozenou XXX a ta si XXX, kdy následek byl hodnocen jako prosté ublížení na zdraví, nikoliv jako těžká újma na zdraví, pak tento mechanismus útoku i přes vyvolaný následek se v zásadě nijak významně neodlišuje od jiných případů napadání těžce poškozené. Podle odvolacího soudu tak v daném případě bylo namístě dovodit faktickou konzumpci, kdy i tento útok na poškozenou bylo možné podřadit pod jeden ze způsobů týrání poškozené jako osoby žijící s obžalovaným ve společném obydlí ve smyslu posouzení jeho jednání jako zločinu týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 tr. zákoníku.
47. Provedené důkazy bez pochybnosti prokazují, že obžalovaný přiměl poškozenou, aby užívala drogu, kterou obžalovaný opatřil, stejně tak bylo prokázáno, že opakovaně poškozenou fyzicky napadal takovým způsobem, že ji způsobil různá zranění, která si vyžádala lékařské ošetření, a s ohledem na výpověď obžalované a závěry znalkyně se jeví jako věrohodné tvrzení poškozené, že v konkrétně uvedených situacích odmítl obžalovaný akceptovat nesouhlas poškozené s vyžadovanými sexuálními praktikami, a ty si posléze obžalovaný vynucoval za použití násilí. Není přitom samozřejmě vyloučeno, že v některých situacích mohlo dojít ze strany poškozené k dobrovolnému pohlavnímu styku, který si třeba poškozená i pochvalovala, ale zejména v situaci, kdy předcházel konflikt nebo spor mezi obžalovaným a poškozenou, se mohla poškozená rozhodnout požadavky obžalovaného odmítnout, a ten si je pak vynucoval i za použití přímého násilí. V popisu skutku ve vztahu k této právní kvalifikaci se pak neobjevuje soulož, k níž mělo dojít na počátku vztahu mezi obžalovaným a poškozenou XXX, kdy zejména k této situaci se obžalovaný v rámci své argumentace opakovaně vracel. To, že v průběhu soužití byly XXX které si v závěrečném období poškozená zkoušela XXX, rovněž nějak nevylučuje možnost násilného chování obžalovaného v případech, které poškozená podrobně a přesvědčivě popsala.
48. Dlouhodobé násilné chování obžalovaného se XXX. Podle odvolacího soudu tak okresní soud ve zmíněném bodě důvodně uznal obžalovaného vinným ze spáchání zločinu týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. b) tr. zákoníku, kdy ke spáchání tohoto trestného činu obžalovaný ani zásadní výhrady nevznesl, podobně jako k odsouzení pro přečin

nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1 tr. zákoníku. Míra výhrůžek obžalovaného odůvodňuje kvalifikaci přečinu nebezpečného vyhrožování podle § 353 odst. 1, odst. 2 písm. c) tr. zákoníku, a to v případě XXX, kterým obžalovaný poškozenou ohrožoval. S ohledem na shora uvedené závěry pak byla důvodně použita i kvalifikace zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku, a to ve znění účinném do 31. 12. 2024. Odvolací soud nicméně dospěl k závěru, že nebylo namístě jednání právně posuzovat jako přečin ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 tr. zákoníku, a to ve vztahu ke způsobení XXX, kterou poškozená utrpěla poté, co byla XXX obžalovaným a XXX. Jak bylo uvedeno výše, v tomto případě bylo namístě dovodit, že došlo k faktické konzumpci, takže s ohledem na tento právní názor musel odvolací soud z podnětu odvolání obžalovaného zrušit celý výrok o vině pod bodem 1) napadeného rozsudku a v této části nově rozhodnout.

49. Odvolací soud přitom převzal jako věcně správná skutková zjištění vyvozená okresním soudem použil stejný popis skutku, nicméně vypustil právní kvalifikaci přečinu podle § 146 odst. 1 tr. zákoníku, když dovodil, že došlo k faktické konzumpci ve vztahu ke zločinu podle § 199 odst. 1, odst. 1 písm. b) tr. zákoníku.
50. Další část jednání uvedenou původně pod bodem 3) začlenil okresní soud jako součást jediného skutku, nicméně šlo o jednání, které bylo posouzeno odlišně, kdy obžalovaný pohrůžkami nutil obžalovanou, aby výpověď na policii ve vztahu k incidentu z XXX 2021 upravila v jeho prospěch a hrozil XXX. Shodně se závěry vyvozenými v původním rozsudku i toto jednání odvolací soud posoudil jako zločin vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. f) tr. zákoníku, nicméně oddělil je jako samostatný skutek.
51. V případě dalších trestných činů, pro něž byl obžalovaný uznán vinným, soud přijal prohlášení viny obžalovaného. Tyto výroky tedy nemohly být ani odvoláním obžalovaného napadeny a ani státní zástupce proti těmto výrokům odvolání nepodal.
52. Předmětem přezkumu, respektive nového rozhodnutí poté, kdy část výroku o vině byla zrušena a odvolací soud nově rozhodl, byl pak výrok o souhrnném trestu, který měl být obžalovanému uložen. Státní zástupce, podobně jako okresní soud v napadeném rozsudku dovodil, že bylo namístě navýšit horní hranici trestní sazby dopadající na nejzávažnější trestný čin o 1/3 s ohledem na ustanovení § 43 odst. 1 tr. zákoníku. Okresní soud sice ve výroku citoval zmíněné ustanovení, zároveň však dovodil, že postačuje uložit trest v rámci základní trestní sazby. Přitom souhrnný trest odnětí svobody v trvání sedmi let a šesti měsíců uložený v rámci trestní sazby od dvou do deseti let je trestem uloženým jen mírně nad polovinou trestní sazby. Za této situace, pokud okresní soud pokládal za postačující trest v takovéto výměře, nebyl důvod, aby aplikoval zmíněné ustanovení § 43 odst. 1 tr. zákoníku.
53. Státní zástupce sice poukázal na velký počet trestných činů, za něž byl souhrnný trest ukládán, nicméně zmíněné ustanovení se vztahuje jen na případy vícečinného souběhu většího počtu trestných činů. Nejde tedy o pouhý počet jednotlivých trestných činů, ale podstatný je počet skutků, za něž se v tomto případě souhrnný trest ukládá. V posuzované věci se jednalo o trestné činy páchané celkem na třech poškozených, jež se promítly do kvalifikace více trestných činů, pokud však byl trest ukládán v rámci trestní sazby od dvou do deseti let dopadající na nejprísnejší zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku (v tehdy účinném znění), pak byl obžalovaný uznán vinným ze spáchání jen jediného zločinu podle tohoto ustanovení a další zločiny, pro něž byl odsouzen, byly ohroženy nižší trestní sazbou. I s ohledem na skutečnost, že obžalovaný dosud nebyl soudně trestán a poprvé mu byl ukládán nepodmíněný trest odnětí svobody, nepovažoval odvolací soud za nezbytné, aby byla výměra trestní sazby vyplývající z § 185 odst. 1, odst. 2 tr. zákona v tehdy účinném znění ještě dalším způsobem navyšována a trest ukládán nad horní hranici této trestní sazby.
54. Při rozhodování o trestu však nebylo možné akceptovat námitky obžalovaného v té podobě, jak je uplatnil ve svých podáních. Obžalovaný sice část trestné činnosti doznal, do značné míry však Shodu s prvopisem potvrzuje Magdaléna Pivková

povahu svého jednání vůči poškozeným bagatelizoval. Namítal, že jeho jednání bylo ovlivněno okolnostmi, na které neměl vliv, přitom poukazoval na zneužívání drogy, k jemuž užívání přiměl i poškozenou XXX, a své jednání podával jako výjimečné výbuchy v afektu a mimořádné emotivní jednání. Tato argumentace však není souladná s tím, že stejného jednání se dopouštěl opakovaně či spíše soustavně, a to nejen ve vztahu s první poškozenou, ale opakoval ho i v soužití s dalšími poškozenými, s nimiž navázal vztah později. Intenzita jeho útoku na poškozené byla přitom mimořádně vysoká. XXX, podobně jako další mechanismy útoku byly velmi značné intenzity. Ve prospěch obžalovaného tak jistě bylo možné zohlednit skutečnost, že dříve vedl spořádaný život a dosud nebyl soudně trestán, stejně jako prohlášení viny k řadě jednotlivých trestných činů, nicméně s ohledem na povahu a závažnost spáchané trestné činnosti, způsob a intenzitu útoků vedených postupně na tři poškozené, závažnost posttraumatické stresové poruchy, která u poškozené XXX neodezněla ani po více než třech letech od události, byly okolnostmi, které bylo namíste adekvátně promítnout do ukládaného trestu, jenž byl ukládán za větší počet trestných činů. Nelze pominout ani skutečnost, že k incidentu v XXX byla volána policie, záležitost začala být policií šetřena, a i poté obžalovaný opakovaně páchal násilí nejen na této partnerce, ale i na partnerkách dalších.

55. S ohledem na uvedené tak dovodil odvolací soud, že je namíste uložit obžalovanému souhrnný trest sice v rámci hranic trestní sazby uvedené v § 185 odst. 2 tehdy účinného tr. zákoníku, nicméně blízko samé horní hranice tohoto zákonného rozpětí. Z podnětu odvolání státního zástupce přitom mohl být výrok o trestu změněn v neprospěch obžalovaného a odvolací soud přitom nebyl vázán či omezován původním návrhem obsaženým v odvolání, kde státní zástupkyně navrhovala uložit nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání osmi let. S přihlédnutím ke shora zmiňovaným okolnostem tak odvolací soud dovodil, že za odpovídající a zohledňující rozsah trestné činnosti a intenzitu popsaného jednání i při zvážení zmiňovaných polehčujících okolností je možné považovat nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání devíti let.
56. S ohledem na takovouto výměnu trestu by mohl být obžalovaný zařazen pro výkon trestu do věznice se zvýšenou ostrahou ve smyslu § 56 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku. Odvolací soud však zároveň musel přihlídnout k tomu, že obžalovaný bude poprvé vykonávat nepodmíněný trest odnětí svobody, během stávajícího výkonu trestu byl hodnocen dobře, zapojil se do různých převýchovných programů, těm se úspěšně podrobil. Jde o XXX a není předpoklad, že by nebyl schopen bez problémů vykonávat nepodmíněný trest i v mírnějším typu věznice. Za použití § 56 odst. 3 tr. zákoníku jej proto odvolací soud pro výkon trestu odnětí svobody zařadil do věznice s ostrahou, kde ostatně vykonává trest i v současné době.
57. V návaznosti na zrušený výrok o vině pod bodem 1), kdy v této části odvolací soud nově rozhodl, bylo nutné zrušit i výroky na něj navazující, a to nejen výrok o trestu, ale i výrok týkající se nároku na náhradu škody Všeobecné zdravotní pojišťovně ČR, která hradila výdaje spojené s léčením poškozené XXX po útocích obžalovaného. V novém rozhodnutí rozhodl odvolací soud obdobným způsobem, když této zdravotní pojišťovně přiznal vůči obžalovanému nárok na náhradu nákladů souvisejících se zdravotní péčí o poškozenou po útocích obžalovaného, a to včetně úroků z prodlení.
58. Odvolací soud se dále zabíral výroky, jimiž bylo rozhodováno o nárocích na odškodnění nemajetkové újmy u obou poškozených. V případě XXX mohl odvolací soud akceptovat přiznané bolestné 121 077,40 Kč i odškodnění duševních útrap částkou 128 000 Kč. Okresní soud pak této poškozené přiznal i sumu vyčíslenou znalkyní za ztížení společenského uplatnění, ale odmítl tuto částku navýšit o 20 %.
59. Předloženým znaleckým posudkem ovšem není soud bezvýjimečně vázán a odvolací soud v posuzované věci považoval za nutné zohlednit to, že vyčíslení provedené znalkyní podle metodiky vypracované Nejvyšším soudem vychází v zásadě z představy, že zjištěné omezení v určitých oblastech sociální činnosti zůstane pro poškozenou trvalé a celoživotní, nezmění se a bude ji zatěžovat stejným způsobem až do konce jejího života. Takováto úvaha však nezohledňuje

některá další zjištění vyplývající z provedených důkazů. Znalkyně XXX, která ve znaleckém posudku provedla kalkulaci k vyčíslení odškodnění za ztížení společenského uplatnění, uvedla, že není schopna se vyjádřit k prognóze léčby u poškozené, jde o otázku mimo její obor. Z jiných důkazů lze přitom dovodit, že psychický stav poškozené XXX se od události do současné doby nepochybně významně zlepšil. I když se i v současné době podrobuje léčbě a její obtíže zcela nepominuly, při výslechu u hlavního líčení uvedla znalkyně PhDr. Mgr. Tereza Sejkorová Benešová, že poškozená je XXX, prognóza vývoje zdravotního stavu je u ní dobrá, událost by na ni nemusela mít zásadní celoživotní následky. Ke zdravotnímu stavu poškozené se vyjadřoval i další znalec, psychiatr MUDr. Vlastimil Tichý. I ze znaleckého posudku XXX je přitom zřejmé, že poškozená není trvale vyřazená prakticky z žádné oblasti sociálních činností. V některých oblastech se u ní mohou projevit určité obtíže, nikoliv však nepřekonatelného rázu. Určitá omezení či XXX nebo XXX nepovažoval odvolací soud za natolik zatěžující, aby si vyžádala tak vysoké finanční ohodnocení, jaké jim přiřadila znalkyně.

60. S ohledem na uvedené tak dospěl odvolací soud k závěru, že při novém rozhodnutí bude možné pokládat za dostačující v případě této poškozené přiznat nárok za ztížení společenského uplatnění jen v polovině základní částky, kterou původně stanovila znalkyně, tedy ve výši 376 000 Kč, a spolu s dalšími položkami převzatými z původního rozhodnutí, tak nově poškozené XXX přiznal na odškodnění nemajetkové újmy celkovou sumu 525 077,40 Kč. Se zbytkem nároku na odškodnění nemajetkové újmy pak byla tato poškozená odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních.
61. Poškozená XXX u veřejného zasedání předložila znalecký posudek znalce z odvětví soudního lékařství, který vyčíslil bolestné odpovídající zraněním, která tato poškozená utrpěla. Obžalovaný nicméně u veřejného sedání odmítl udělit souhlas se čtením znaleckého posudku, s jehož obsahem se předem nemohl seznámit. Odvolací soud pak nepokládal za účelné odročovat veřejné sedání jen kvůli výslechu znalce ke způsobu výpočtu bolestného u poškozené XXX, když zmocněnec poškozené mohl posudek opatřit a předložit daleko dříve. Přitom na stejného znalce se obracel už před řadou měsíců v souvislosti s výpočtem bolestného pro poškozenou XXX. Výpočet bolestného v tomto posudku se přitom odlišuje od způsobu, jakým původně bolestné vyčíslil sám zmocněnec.
62. Výše bolestného tak nebyla dosud zcela spolehlivě prokázána, proto odvolací soud neshledal důvody v tomto směru vyhovět návrhu poškozené XXX na přiznání bolestného. Její odvolání jako nedůvodné zamítl, podobně jako odvolání poškozené XXX, pokud se domáhala navýšení přiznané částky oproti rozsudku okresního soudu.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **není** další řádný opravný prostředek přípustný.

Nejvyšší státní zástupce a obžalovaný však mohou proti tomuto rozhodnutí podat **dovolání**. Obžalovaný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Dovolání se podává u okresního soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni, a to do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. Navrácení lhůty k podání dovolání není přípustné. Dovolání jen proti důvodům rozhodnutí není přípustné.

O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud ČR v Brně.

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 3 tr. řádu) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) nebo § 265b odst. 2 tr. řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Shodu s prvopisem potvrzuje Magdaléna Pivková

Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Pardubice 30. září 2025

JUDr. Aleš Holík v. r.
předseda senátu

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Pardubicích rozhodl v hlavním líčení konaném dne 20. prosince 2021 v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Barbory Kocourkové a přísedících Jana Štětiny a Vladimíry Petržílkové,

takto:

Obžalovaný

XXX, narozený XXX v XXX, trvale bytem a doručovací adresa XXX, nezaměstnaný,

je vinen, že

1)

nejméně od měsíce XXX 2010 do XXX 2019 v XXX v místě bydliště v ulici XXX čp. XXX, XXX a dále XXX, kde bydlel společně s XXX XXX, narozenou XXX, XXX XXX, narozeným XXX, a XXX, narozeným XXX, a XXX XXX, narozenou XXX, v přesně nezjištěných dnech v nepravidelných intervalech, ale zpravidla jednou týdně a v posledním roce téměř denně pod vlivem alkoholu, ale i v době, kdy byl střízlivý, opakovaně fyzicky, hrubým a bezcitným jednáním napadal svoji XXX XXX tak, že ji bil jak fackami otevřenou dlaní, tak i zatátnými pěstmi do obličeje, do vlasové části hlavy, až jí XXX, bil a kopal ji do břicha a i celého těla tak, že měla XXX, držel ji opakovaně pod krkem až XXX, v jednom případě v hádce vzal do ruky kladivo, kterým jí nad její hlavou mával, čímž v ní vyvolal obavu o její život, podobně pak vzal na poškozenou nůž o délce čepele cca 25 cm a řval, že ji zabije, zakazoval jí stýkat se s kamarádkami, neustále ji kontroloval, když se vrátila z nákupu o pár minut později, vyčítal jí, kde byla, sprostě jí nadával, že je „kurva, píča, děvka“, křikem, musela mu odevzdávat vydělané peníze, o kterých rozhodoval, jakým způsobem se použijí,

nejméně od roku 2017 do XXX 2019 opakovaně fyzicky a hrubým bezcitným jednáním napadal XXX XXX, narozeného XXX, kterého bil někdy zatátnými pěstmi, někdy otevřenou dlaní do různých částí hlavy a obličeje, bil ho také po celém těle, kdy poškozený XXX, dále poškozeného házel na podlahu nebo postel a nejméně v jednom případě ho chytil pod krkem a pevně ho držel, až tento XXX, dále XXX XXX opakovaně bil gumovým obuškem po hlavě a celém těle, kdy při po posledním útoku dne XXX 2019 byl nezletilý XXX ošetřen na Chirurgickém oddělení Nemocnice Pardubického kraje se XXX, kdy tato poranění si vyžádala následnou hospitalizaci na Dětském oddělení v Nemocnice Pardubického kraje, obdobným způsobem trestal i XXX XXX, narozeného XXX, a to nejméně od roku 2017 do XXX 2019, kterého bil někdy otevřenou dlaní a někdy pěstí po celém těle, v několika případech ho uchopil a hodil s ním na postel nebo na podlahu a v blíže nezjištěném počtu případů ho bil gumovým obuškem po těle, kdy po napadení mu pravidelně XXX, nejméně od roku 2017 do XXX 2019 fyzicky napadal i XXX XXX, narozenou XXX, tak, že ji bil otevřenou dlaní do obličeje, kdy XXX ve většině případů po takové facce upadla na zem a XXX a nejméně v jednom případě ji zbil přes zadek a dolní končetiny gumovým obuškem,

k napadání XXX docházelo převážně v dětském pokojíčku a v ložnici, ve většině případů za přítomnosti dětí a rovněž k napadání dětí docházelo vždy před ostatními sourozenci, XXX se XXX.

tedy

týral osobu, která byla v jeho výchově, a spáchal takový čin nejméně na dvou osobách a páchal takový čin po delší dobu,

týral osobu blízkou žijící s ním ve společném obydlí a páchal takový čin po delší dobu,

2)

v blíže nezjištěné době v odpoledních hodinách dne XXX 2020 v XXX na XXX, v bytě, který v tu dobu obýval, poté, co ho po předchozí telefonické domluvě navštívila jeho XXX XXX, narozená XXX, tuto v bytě uzamkl a následně po ní požadoval sex, poté, a když ho poškozená odmítla, chytil ji za ruce a přitáhl k sobě, začal ji XXX, čemuž se poškozená snažila bránit a slovně neustále obviněnému dávala najevo svůj nesouhlas, toto trvalo asi 1 minutu, kdy následně svého jednání zanechal a poškozenou pustil, tato si vzala své věci a z bytu ihned odešla,

tedy

jiného násilím donutil k pohlavnímu styku,

čímž spáchal

zločin týrání svěřené osoby podle § 198 odst. 1, odst. 2 písm. c, d) trestního zákoníku pod bodem 1)

zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2, písm. d) trestního zákoníku pod bodem 1),

přečin znásilnění podle § 185 odst. 1 trestního zákoníku pod bodem 2)

a odsuzuje se

za shora uvedené trestné činy a dále za sbíhající se přečin nebezpečného vyhrožování podle § 353 odst. 1 tr. zákoníku, jímž byl uznán vinným trestním příkazem Okresního soudu v Pardubicích ze dne 30. 6. 2020, č.j. 2 T 87/2020-42, který nabyl právní moci ohledně viny a trestu dne 28. 7. 2020 a který byl doručen obžalovanému dne 18. 7. 2020,

podle § 198 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 2 tr. zákoníku k **souhrnnému trestu** odnětí svobody v trvání **4 (čtyř) let a 6 (šesti) měsíců**.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon trestu odnětí svobody zařazuje do věznice **s ostrahou**.

Podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku se zároveň **ruší** výrok o trestu z trestního příkazu Okresního soudu v Pardubicích ze dne 30. 6. 2020, č.j. 2 T 87/2020-42, který nabyl právní moci ohledně viny a trestu dne 28. 7. 2020 a který byl doručen obžalovanému dne 18. 7. 2020, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný povinen zaplatit poškozené XXX, dříve XXX, narozené XXX, bytem XXX, nemajetkovou újmu ve výši **100 000 Kč**.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný povinen zaplatit poškozenému nezletilému XXX, narozenému XXX, trvale bytem XXX, nemajetkovou újmu ve výši **XXX Kč**, k rukám jeho opatrovníka Magistrátu města Pardubic se sídlem Pardubice, Pernštýnské náměstí 1.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný povinen zaplatit poškozenému nezletilému XXX, narozenému XXX, bytem XXX, nemajetkovou újmu ve výši **XXX Kč**, k rukám XXX XXX, dříve XXX, narozené XXX.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný povinen zaplatit poškozené nezletilé XXX, narozené XXX, bytem XXX, nemajetkovou újmu ve výši **XXX Kč**, k rukám XXX XXX, dříve XXX, narozené XXX.

Podle § 229 odst. 2 tr. řádu se poškozený XXX, narozený XXX, XXX, narozený XXX, XXX, narozená XXX a XXX, dříve XXX, narozená XXX odkazují se zbytkem svého nároku na nemajetkovou újmu na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Náměstkyně okresního státního zástupce v Pardubicích podala dne 20. 5. 2021 na obžalovaného XXX obžalobu pro skutky, které jsou podrobně specifikovány ve výrokové části rozsudku. Uvedeným jednáním se měl obžalovaný dopustit pod bodem 1) obžaloby zločinu týrání svěřené osoby podle § 198 odst. 1, odst. 2 písm. c), d) tr. zákoníku, pod bodem 1) obžaloby zločinu týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, 2 písm. d) tr. zákoníku a pod bodem 2) obžaloby přečinu znásilnění podle § 185 odst. 1 tr. zákoníku.
2. V trestní věci bylo Okresním soudem v Pardubicích dne 29. 6. 2021 a dne 20. 12. 2021 konáno hlavní líčení. Na podkladě dokazování provedeného u hlavního líčení okresní soud uzavřel, že se obžalovaný dopustil skutků, kterými byl uznán na vinu tak, jak jsou podrobně popsány ve výrokové části rozsudku.
3. Obžalovaný v přípravném řízení i u hlavního líčení svoji vinu popřel. V přípravném řízení uvedl, že se s paní XXX hádal, ale takové fyzické násilí, co vypovídá, tak k tomu vůči ní ani vůči dětem nedocházelo. S XXX začali žít ve společné domácnosti v XXX 2008. Vzali se XXX 2009. Když byl na rodičovské dovolené (byl mu svěřen XXX do péče) a paní XXX chodila do práce, tak to bylo asi nejkrásnější období jejich vztahu. Narodil se jim XXX, pak se přestěhovali do ulice XXX. XXX byla na mateřské a on chodil na brigády. Začal se měnit jejich vztah, když nastoupil

do stálého zaměstnání. XXX nevládala domácnost, nebylo nakoupeno. Většinu času strávila u kamarádek. Začali se hádat. V roce 2012 se potkala se staronovým přítelem XXX, se kterým ho začala podvádět. V XX 2012 přišla, že je těhotná. Finanční situace nebyla úplně vhodná, vztah byl narušený. Řekl jí, že by bylo rozumnější, kdyby těhotenství přerušila. V XXX 2014 se přestěhovali do většího bytu. Ze začátku to fungovalo, pak začaly zdravotní problémy XXX a začalo se to hroutit, hlavně potom, co měl úraz XXX a byl dva roky doma. Pak se seznámila se XXX a potkávali se defakto večer. Tehdy došlo k incidentu se XXX, ví, že to přehnal, i se za to omluvil. Už v XXX 2018 od něho jednou odešla, když se po týdnu vrátila. XXX trávila většinu volného času s XXX (XXX), vždycky měla jiný plán. Vždy brala děti a jemu přišlo, že ho postupně vytlačuje z dění kolem dětí a rodiny. Začala jednou za měsíc jezdit za kamarádkami na akce. Přes noc nebyla doma, bylo to vždy v období, kdy se pan XXX vracel ze zahraničí. O volném čase rozhodovala ona. Rodinou kasu musel držet on, oddělily se peníze na nájem, školu, školku. Co zbylo, se dávalo v kuchyni do hrníčku, takže to bylo volně dostupný. Když začaly peníze rychle mizet, vzal je a uložil do banky. Kolikrát dal XXX kartu, mohla s penězi volně disponovat. Nadávky byly vzájemný, znělo tam „debile, kreténe, píčo, čuráku“. Takhle se oslovovali navzájem. Nehádali se před dětmi, hádali se tak jednou za týden. Nic XXX nezakazoval. V kuchyni vznikla hádka, tak jí řekl, ať do něho neryje, když má v ruce nůž, že jestli se s ním chce hádat, tak někde jinde. S tím kladívkem přibíjel hodiny a říkal jí, ať se tam nemotá, aby mu nesjela ruka a nepraštil ji do hlavy. Začala pozdě chodit ze školky, tak jí volal. Když zjistil, že se nic neděje, tak jí přestal volat. Po celou dobu vztahu byl na rodičovské dovolené, chodil na brigády, pak se mu stal ten úraz a potom nastoupil do zaměstnání. XXX jednou zmydlil obuškem, protože začal mít výchovné problémy. Kradl doma peníze, vyvolával hádky, XXX ho nedokázala usměrnit, tak ho požádala, aby zasáhl a on pak byl ten špatný. Ten den byli na výsledku kvůli krádeži, kdy u kamarádky odcizil částku 20 000 Kč a ještě mobilní telefon, který pak dal XXX s tím, že ho našel. Dne XXX 2019 si všiml hlíny před vchodem a doma pak zjistil, že je na balkoně vysypaná hlína. Hned mu řekl, jestli to udělal. On to popřel, začali se hádat a on to psychicky nevládl a zmlátil ho tím obuškem. Dětem dal oběd a řekl mu, ať zmizí z očí, že půjdou na OSPOD to řešit, že ho doma nechce. Asi za deset minut se šel podívat do pokoje, XXX tam nebyl, na balkoně našel svázané prostěradlo. Děti na zadek dostaly, obuškem je netrestal, ten sloužil jako zastráňovací manévr. Když hodně zlobily, tak párkrát ten obušek vzal a uhodil s ním o stůl a zeptal se jich, jestli chtějí dostat tím obuškem na zadek. Jednou dal XXX facku, když slyšel, jak v pokoji XXX nadává. XXX je provokatérka, když něco vyvolala, dostali pak na zadek oba. Děti trestal tím, že dostávaly na zadek, sebral jim tablet, měly jen výchovné tresty. Když na XXX zvýšil hlas, tak se XXX. Po konfliktu plakala, to bylo psychický. Nekopal do XXX a do dětí. Neškrtil XXX, možná XXX, ale to už je dlouho. Tenkrát mu vzal peníze. On je citlivý, dlouho je v klidu a pak pukne, tak je prostě vznětlivější. XXX je žárlivá, urážlivá, vznětlivá, mezi nimi to byla „těžká Itálie“ a je nezodpovědná. Ke skutku pod bodem 2) obviněný uvedl, že se nezakládá na pravdě. Není si vůbec vědom, že by se takového skutku dopustil. Intimní vztah s XXX udržoval i po rozvodu. Naposledy to bylo asi ke konci XXX 2019, kdy styk byl z obou stran dobrovolný. K uvedenému datu může říct, že on potřeboval sepsat nějaké dokumenty. Paní XXX mu vyhověla a pak z bytu odešla.

4. U hlavního líčení na své výpovědi setrval. Ohledně svého jednání k nezletilým dětem zopakoval, že je netýral. Připustil, že mu u XXX „ujely nervy“, když ho „zmydlil“. Měl takový záchvat, že si to moc nepamatuje. „Zmydlil“ ho zřejmě obuškem, bylo to pouze v tomto jednom případě. Dostal jím po rukách, nohách. Bránil se, rány vykrýval. Tresty přijímal vzdorovitě. Popřel, že by XXX chytil pod krkem, až by ztratil vědomí. Když ztratil vědomí, bylo to poté, co uklouzl. Se XXX byly výchovné problémy, začal krást. Nyní je s ním v pravidelném telefonickém kontaktu. Se XXX si hráli na judo, jako se prali, různě ho převracel, netřísknul s ním. Sám měl asi 90 kg a XXX asi 30 kg. XXX trestali spolu s XXX buď fyzicky, nebo např. mu brali tablet, měl domácí vězení. Přiznal, že u XXX „proběhla výchovná facka“ otevřenou dlaní. Ohledně XXX a XXX k žádným excesům z jeho strany vůči nim nedocházelo. Děti dostávaly přes zadek od něj i od

XXX. Na zadek jím dával, až když byly větší. Nemlátil je tak, že by jim XXX. XXX se dlouhodobě spouští krev z nosu. XXX měl modřiny z fotbalu, trpí tím, že se mu dělají podlitiny. XXX trestal i tím, že mu vzal třeba tablet nebo ho nevezal na fotbal. Obušek sloužil k zastrašení, byl v kuchyni v šuplíku. Pokud děti zlobily, práskl s ním do stolu v kuchyni. Obuškem nedostaly. Pokud jde o XXX, u něj probíhaly normální tresty, plácnutí na zadek, nikoli facky či pěsti. Také si s ním hrál na judo spolu se XXX. Připustil, že pouze jednou mu dal otevřenou dlaní po puse, neboť sprostě nadával XXX. XXX nikdy netrestal tak, že by jí tekla krev z nosu, dostávala pouze rukou na zadek. Na dětech strach nezaznamenal. Děti trestal, když zlobily. Když je paní XXX nezvládala, poslala ho, dostaly na zadek, brečely, ona je utěšovala, ona byla ta hodná a on ten zlý. Sama jim také dávala přes zadek i facky, ale neměla u dětí autoritu jako on. Pokud jde o jeho chování k paní XXX, napadali se vzájemně, fyzicky i verbálně, děti u toho nebyly. Hádky byly od roku 2011, 2012. Bylo to hlavně kvůli penězům a pořádku. Pěsti vůči ní nepoužil, facku otevřenou dlaní od roku 2012 do roku 2019 užil asi dvakrát. Nekontroloval ji. Neuměla sama hospodařit. Nedržel ji nikdy pod krkem, neměla podlitiny. Opětovně popřel užití kladiva a nože vůči ní. Jen jí řekl, když tyto předměty v ruce měl, ať ho nechá, aby je neužil. Poškozená je hodná, ale nezodpovědná. Je výbušná. Sebe označil jako vzteklouna. Ke skutku na XXX zopakoval, že k jednání uvedenému v obžalobě nedošlo. Poškozená si to vymyslela. Do XXX 2019 udržovali spolu dobrovolný intimní poměr. Rozuměli si po sexuální stránce, i když od září do XXX 2019 poškozená bydlela v XXX.

5. Obžalovaný byl z žalovaného jednání bezpečně usvědčován zejména podrobnou svědeckou výpovědí poškozené XXX, svědeckými výpověďmi nezletilých dětí XXX, XXX a XXX XXX, ale i dalšími svědeckými výpověďmi, a to XXX, XXX, XXX, XXX či XXX, ale i listinnými důkazy a znaleckými posudky níže podrobněji specifikovanými.
6. Poškozená XXX do protokolu o výsledku svědka v přípravném řízení uvedla, že v XXX 2008 si přivezli domů malého XXX. Bydlení sehnali na XXX. Obviněný byl na mateřské a ona chodila do práce. Vzala si ho XXX 2009, když vztah byl takový, že hádky probíhaly, facky probíhaly, ale měla ho ráda. Dne XXX se jim narodil XXX XXX a ona šla na mateřskou. Obviněný byl chvíli doma, chvíli v práci, hodně střídal zaměstnání. Pak si pořídili XXX XXX XXX, to už bydleli u XXX XXX, kam se stěhovali, když byla těhotná s XXX. Od XXX se stěhovali do XXX. Obviněný jí v době, kdy byla na mateřské, denně opakoval, že kdyby neseděl na penězích, tak jsou z nich bezdomovci. Na XXX se hádali každý den, a když něco řekla, tak jí jedna přilítla. U lehčích hádek to byla jen facka, v některých případech se jí spustila krev z nosu, nebo spadla na zem. Takhle mohla dostat tak jednou nebo dvakrát za měsíc. Potom se to začalo stupňovat, začal jí bít už i pěsti, a to do levé části jejího obličejce, někdy přišlo i kopání, když spadla na zem, tak do břicha nebo do nohy. Většinou byl bos nebo v ponožkách. XXX měla hlavně na rukách a nohách, v bezvědomí nikdy nebyla, ale bolela ji hlava. Když to schytala do ledvin nebo břicha, tak jí bylo zle od žaludku. Krev jí mohla téct tak dvakrát do měsíce z nosu po fackách. V několika případech asi jednou za dva měsíce po útoku obviněného i zvracela. Nejhorší to začalo být asi dva roky před tím, než od něho s dětmi odešla. Jestli ona v době manželství řekla dvakrát, že je „debil“, tak to je moc. Oslovoval ji slovy „kurvo, píčo, magore, debile, krávo, idiote“ atd. Když po ní něco chtěl, tak ji oslovoval XXX. Hádku podle obviněného vyvolala vždy ona. Jednou za tři měsíce měla povoleno vyrazit za kamarádkami, a i takto to bylo moc, byla většinou i vázána na práci, děti. Moc hezkých chvil nebylo, neříká, že to bylo jenom černý, ale toho normálního bylo málo. Nikdy obviněný nerespektoval její názor. Alkohol požíval hodně, nejdříve byl v hospodě a pak už to dorážel i doma. Byly případy, když se vrátil v pohodě. Byly i případy, kdy se plazil po schodech. Pod vlivem alkoholu se měnil, byl zlý, házel po ní jogurty. Možná rozbil pár talířů. Když nebyl pod vlivem alkoholu, choval se k dětem relativně dobře. Když se napil, byl na ně zlý. Dětem sprostě nadával, hlavně XXX. Jak XXX rostl, začal se jeho stav k XXX měnit, nenávisť byla už šílená. Vyčítal mu, že je celá jeho XXX, šel po něm, „jak slepice po flusu“. Ve škole vzal XXX učitelce ze stolu lízátka, tak to od obviněného schytal. XXX měl obviněného rád, ale jak

mu začal nadávat, a začal ho bít, tak jí říkal, že ho nemá rád. Začalo to v době, když začal chodit do druhé nebo třetí třídy. Poslední dva roky společného soužití už XXX nadával každý den. Trestal ho fackami, pak už ho i škrtil, nebo ho stáhnul za nohu z postele. V několika případech to byl i gumový obušek, když XXX „zmydlil“, kam se trefil, většinou přes ruce, nohy a zadek. Takhle dostal asi ve třech případech, to škrcení bylo asi ve čtvrté třídě. Slyšela, že na XXX řve v pokojíčku, běžela tam a viděla, jak drží XXX pod krkem a třásl s ním o postel, XXX byl chvíli XXX, chtěla volat doktora, ale obviněný jí vytrhnul telefon a řekl, že to bude v pohodě. XXX odcizil z bytu spolužačky nějaké finance. Proběhl výslech, snažili se, aby o tom obviněný nevěděl, báli se jeho reakce, ale nešlo to a po výslechu pak šel obviněný do hospody. Druhý den šla do práce, bylo to začátkem XXX 2019 a obviněný jí volal, že XXX utekl z domu, že si svázal deku, prostěradlo. XXX byl v nemocnici a tam se dozvěděla, že XXX tvrdil, že chtěl přesadit kytky a vysypal hlínu. Obviněného to vytočilo, šel pro obušek a kluka „zmydlil“. XXX měl na těle XXX, říkal, že XXX. Pokud jde o XXX, ten se „potatil“, vytočí ho kdejaká „kravina“, dokáže i profackovat. Dokáže si vyskočit i na ni. XXX má obviněného do teďka rád, hráli spolu hry, občas si šli zakopat s míčem. Obviněný se mu věnoval víc, než XXX. Ani mu tak nenadával, ale občas mu taky řekl, že je „blbeček nebo debil“. Určitě netrestal XXX tolik, co XXX. Když dělali kluci „bordel“ v pokoji, pak dostali všichni tři i XXX. Děti vždy dostávaly přes hlavu. Dával jim facky přes hlavu, kdy XXX se spustila XXX. Ve většině případů XXX facku ustál, ale někdy taky dopadl na zem. U některých případů byla, ale většina se odehrála, když byla v práci, ale děti jí to pak řekly. XXX mohl obuškem dostat asi dvakrát, dostal, kam to padlo, ale většinou na nohy, záda. Dostal asi v pěti nebo šesti letech. XXX dostala poprvé asi ve čtyřech letech facku přímo do obličeje, vždycky dopadla na zem. Za přítomnosti svědkyně to mohlo být dvakrát nebo třikrát. Bez její přítomnosti netuší. Vždy jí XXX řekla, XXX, dostala jsem facku. Obuškem dostala dvakrát, měla asi pět roků. Děti v pokoji dělaly rámus a obviněný je šel uklidnit. Všechny tři děti začal trestat, když začaly chodit do školy. U XXX to byly rány přes obličej, párkrát ho vzal obuškem. XXX to taky párkrát schytala přes obličej. Někdy na ni vzal taky obušek. Obuškem XXX dostával po celém těle. XXX s XXX přes zadek. Ze začátku XXX dostal tak jednou za týden, ale pak už ho mlátil třikrát nebo čtyřikrát za týden. Po celou dobu vztahu u ní byly kamarádky asi dvakrát. Obviněný řekl, že v bytě nikoho mít nechce, pokud chce někoho vidět, ať si za ním dojde. Jednou se obviněný vrátil opilý, začal rvát, že je tam hrozný „bordel“, začal ničit to, co vyrobily (ona a děti ho chtěly překvapit a XXX). Začal to házet, šlapat na to. Ona mu řekla, že mu chtěli udělat radost a na to dostala napřed facku a pak ji chytil, přitlačil na zeď a držel pod krkem. Jednou psala sousedce, aby zavolala policii, protože přišel domů „nalitý“ a měla z něho strach. Jednou po ní chtěl, aby zavolala taxík, pak řval, kde ten taxík je, že ji zabije. Dostala strach, sbalila děti a utekla i s dětmi, ale uvědomila si, že zapoměla doklady v bytě, tak volala městskou policii a požádala o asistenci. XXX. Když dostala lehkou facku, utekla před ním do koupelny. On tam za ní přišel, začal jí nadávat, urážet a ona mu ve vzteku řekla, ať ji radši zabije, že už bude mít klid. To mohlo být někdy v roce 2015 až 2016. On šel na chodbu, vytáhl kladívko, přišel s ním do koupelny a on se proti ní tím kladivem rozmáchnul a zastavil ho asi 5 cm nad její hlavou. V jedné hádce se chytili v kuchyni, dostala už větší facku. Ze zvyku si sedla na zem jako „na bobek“. Neví, jestli něco křičela. Došlo ke slovnímu konfliktu a on šel k šuplíku a vytáhl z něj nůž, se kterým šel proti ní. Mířil na její hlavu. Ona zavřela oči, pak se nic nedělo. Pokud jde o zdravotní potíže, byla ve stresu, měla pár operací s ledvinami. Po jednom konfliktu mezi dětmi a obviněným vběhla do pokoje a obviněný jí řekl, že se do toho nemá montovat a zabouchl za ní dveře. Ona šla na záchod, on tam během dvou, tří minut dorazil a začal na ni rvát, že se mu nemá „srát“ do výchovy, a pak jí vrazil pěstí přímo mezi oči. Udělalo se jí špatně, zvracela, a když vylezla, tak jí řekl, aby si vzala nějakou mraženou zeleninu, aby to na ní nebylo vidět. S monokly šla do nemocnice na operaci ledvin, takže ji lékaři viděli. Řekla, že narazila hlavou do futer. Před obviněným zatajovali, když XXX něco udělal, a to ze strachu. Ke skutku pod bodem 2) poškozená XXX uvedla, že to bylo někdy v zimě. Volali jí, že musí mít podpis zákonného zástupce ohledně závěrečné zprávy o propuštění ze XXX. Volala obviněnému. Ten jí řekl, ať se

zastaví u něho na XXX. V pokoji vytáhla papíry s tím, že si je nechá podepsat a půjde. Podepsal jí ty papíry a ona se chystala k odchodu. Dávala mu najevo, že s ním nic nechce mít. On ji chytil za ruku, začal jí říkat, že není kam spěchat a že by si spolu mohli užít. Ona mu řekla, že ne. On začal couvat jakoby na postel, pořád ji držel za ruku, pak si ji k sobě přitáhnul. Opakoval, že to bude hezký. Ona si pořád stála za svým, že to prostě nechce. Chtěl po ní sex. Snažil se XXX. Řekla, že to nechce. Začal navrhopvat, že XXX Řekla, že je to „blbý“ vtip. Nic s ním nechtěla mít a odešla. Ten večer, když byla u kamarádky, tak jí XXX volal, proč s ním nechce mluvit, na to mu řekla, že by asi měl vědět, proč. On řekl, že jí nic neudělal a pak řekl, jestli je to kvůli tomu, že jí XXX Toto slyšela i její kamarádka XXX. Naposledy se intimně stýkali v XXX, červenci 2019.

7. U hlavního líčení poškozená doplnila, že facky dostávala od obžalovaného, pokud řekla svůj názor. Pokud i poté stála za svým názorem, útoky byly silnější. Docházelo na „pěst'ovky“, tj. rány pěstí XXX. Někdy dostala i kopance. Nožem s čepelí o délce 25 cm na ni útočil asi v roce 2016 či 2017, nuž držel od ní asi 10 až 15 cm, mířil jím mezi hlavu a krk. XXX. Pokud jde o užití kladiva, kladivem se rozmáchl asi 5 až 10 cm od její hlavy, kovová část měřila 15 až 20 cm. Připustila pouze jeden pohlavek z její strany vůči němu, spíš to bylo pohlazení zezadu. Fyzické ataky obžalovaného vůči ní děti slyšely, párkrát i viděly. XXX. Pokud jde o skutek na XXX, doplnila, že se obžalovaného XXX. Nesnažila se volat o pomoc, dveře byly zamknuté, okna zavřená. Svěřila se kamarádce XXX a XXX. Navštěvovala XXX.
8. U hlavního líčení byly postupem dle § 102 odst. 2 tr. řádu přečteny svědecké výpovědi všech tří poškozených dětí z přípravného řízení.
9. Svědek nezletilý XXX uvedl, že se obviněný k němu choval někdy hnusně. Když byl v hospodě, tak začal nadávat XXX a pak začal nadávat jim. Do hospody chodil každý den. Když se hádal obviněný s XXX, šli do pokoje a slyšeli řev a pak někdy jako ránu. Pak XXX utíkala, on se šel podívat do koupelny a tam byla díra ve dveřích. Obviněný přišel domů z chaty opilý, nadával jí, že XXX. Držel XXX pod krkem u zdi. Když bydleli na XXX, tak XXX ležela na zemi a XXX jí dupal nohama na záda, byl bos. XXX křičela, XXX, tak se šel podívat klíčovou dírkou, ona seděla na zemi v kuchyni mezi flaškami a XXX byl u kuchyňské linky s nožem v ruce. Takhle hodně se pohádali tak dvakrát do měsíce. Vždycky mezi nimi došlo k fyzickému kontaktu. Hádka končila tak, že XXX přišla k nim do pokoje a brečela. XXX jí říkal, že je „děvka, kráva, zkurvysynka“. XXX ho trestal kvůli blbostem. Vzpomíná si, že volala třídní učitelka, že vzal spolužačce slovník a XXX ho vzal aktovkou po hlavě. Mlátil ho i obuškem, dostal jim asi pětkrát. Mlátil ho všude, kam se trefil. Dostal pět až deset ran. Měl „šlince“, a když v XXX utekl, tak měl krev. Poslední útok, na který si vzpomíná, byl v XXX 2019. On vysypal hlínu z kytek z balkónu. To byla hlína z květináče a spadlo to dolů na nějakou rohožku. XXX šel do kuchyně, přišel s obuškem. On se snažil bránit, schovával se pod deku a XXX ho mlátil „hlava, nehlava“. Dostal do stehna, hlavy, ramena. Pak byl oběd, on dostal ránu, kdy zuby cvakl o talíř. Pak utekl tak, že sundal prostěradlo z peřiny a polštáře, svázal to na uzel, udělal si jakoby lano. XXX ho trestal i tak, že mu zakazoval chodit ke kamarádům, zabavoval mu mobil, mlátil ho rukou, nohou, vším. Rukou ho mlátil pěstí i fackou. Do zad ho mlátil pěstí a do obličeje fackou. Bylo to takovou silou, že vždycky někam spadnul. Říkal mu, že je „zkurvysyn“, že půjde do děcáku. Jednou zmlátil XXX, že mu XXX, XXX bylo asi šest. Jednou mu (XXX) XXX udělal monokl. Ptal se, proč má rozbitou pokladničku. On mu řekl, že jak ji po něm hodil. XXX po něm skočil a mlátil ho pěstí do obličeje. Když dupali, tak je XXX hodil na sedačku. Pamatuje si, že XXX byla někde na záchodě a pak mu řekla, že jí tam dal pěstí. XXX mlátil všechny, i XXX i XXX, mlátil je taky rukou, XXX i obuškem. XXX jenom rukou buď přes zadek, nebo přes hlavu. Obušek na ni asi nevzal. XXX se mu snažila zabránit, ale pak vždycky dostala ona. Měla XXX na rukách. Svěřil se ve škole paní psychologce a paní z OSPOD. XXX, když nebyl opilý, tak byl v pohodě. Je strašně výbušný, není těžký ho naštvat. XXX ho bil, protože si to zasloužil, ale někdy si myslí, že to bylo zbytečný. Mohli si o tom promluvit a nemusel dostat. Ve škole měl problémy. Jednalo se o krádeže. Tátovi

a XXX bral peníze. Zákazy chodit ven dostával, protože dělal různý průšvihy. K nim domů nemohli chodit kamarádi, XXX je tam nechtěl. XXX si nikoho radši nezvala.

- 10.Svědkyňě XXX uvedla, na otázku, zda XXX XXX pomáhal, že ano, ale někdy ji mlátil. Dále uvedla, že XXX je mlátil, ale neví, kvůli čemu. Mlátil ji, XXX, XXX a XXX. XXX vážně mlátil XXX na XXX. Viděla, že ji uhodil. Dával jí facky, jenom facky jí dával. Oni se spolu poprali. XXX začal mlátit XXX, že jí dával facky. Na otázku, co dělala XXX, odpověděla, že to asi neviděla. Na otázku, zda na sebe někdy křičeli, odpověděla, že ano. Myslí si, že nepoužívali u toho sprostý slova. XXX jí dával na zadek hodně facek. Pak ukazuje na obě tváře, ona kvůli tomu brečela, když on ji mlátil. Měla to skoro celý červený, ukazuje na obě tváře. Myslí si, že když dostala facku, tak že neupadla. Viděla, jak XXX zmlátil XXX a XXX, prostě je vzal a zmlátil je. Jestli je hodil nebo ne, to neví. Normálně hodně bil XXX. Dával mu po celém těle. Dále uvedla, že je někdy bouchal něčím. Už si nepamatuje, jak se to jmenuje. Mělo to hnědou barvu. Bylo to dlouhý a on ji mlátil tím po zadku. Na otázku, XXX. Když jí dá, tak se ho bála. Nerozbíjel věci, někdy na ně křičí. Když se zlobí, tak to bylo hrozný, když XXX mlátil, bylo to hrozný. Hodně ji mlátil, někdy po tom brečela. Mlátil ji rukama a kopal ji někdy, do nohy třeba. Pak jí mlátil hodně i do zad a bolí jí to. XXX se s ním pak pohádala. XXX XXX držela, aby je nemohl už mlátit. Viděla XXX, jak mlátil XXX, XXX a XXX.
- 11.Svědka XXX uvedl, že si pamatuje, že XXX něco udělala špatně a XXX jí dal facku, ona šla na záchod, XXX za ní šel a dal jí pěstí mezi oči. To neviděl, to mu říkala XXX. Na otázku, kvůli čemu se hádali, uvedl, že třeba kvůli věcem, co si XXX myslel, že jsou špatně nebo se mu to nelíbí. XXX nebyl „ožralý“ nikdy. XXX si myslela, že jo, ale nebyl, nikdy se nemotal. Vzpomíná si, že ho XXX škrtil, vzal ho pod krk a zvedl ho až ke stropu. Prostě ho chytil agresivně pod krk. Nemohl skoro dýchat. Bylo to, protože třeba oni v pokoji hrozně dupali, nebo běhali. Pamatuje si, že si hráli. XXX ho vzal do náruče a hodil na sedačku. On si myslel, že ho mlátí, ale nebyla to pravda, hráli si spolu. Dostal vařečkou na zadek. Měl XXX, ale XXX si udělá snadno. XXX mlátil XXX úplně stejně jako jeho, akorát mu dával větší ránu. Mlátil ho vařečkou. Dával mu na zadek, protože mu XXX lhal a kradl peníze. Byl bitý stejně jako XXX, protože furt kradl peníze. XXX dostával proto, že třeba dupal, nebo že něco dělal s XXX. XXX dostávala malinko, když byla malá. Když byla větší, tak trošku víc na zadek. XXX jim dala pohlavek. XXX dal XXX „lepák“, když ona mu začala nadávat, ona se pak snažila bránit. Rodiče na sebe křičeli oba dva. Používají nějaký sprostý výrazy. XXX jí nadával třeba „kurva“, nebo se za ní rozběhl, dal jí facku. Ještě si pamatuje, že ho XXX jednou zbil. Učitelce řekl, že je XXX mlátil doma. Přišel domů, XXX se to dozvěděl a tak ho začal mlátit. Obušek měli doma. Tím je taky bil, a to XXX a XXX na zadek, protože zlobil. Dostal málokrát a XXX tak trošku středně. XXX mu to vždycky říkal nebo to na něm viděl, že ho to bolí a měl potom často XXX. XXX obuškem dostala jenom jednou do nohy. Neví, jestli XXX dostala obuškem.
12. Se souhlasem všech stran byly u hlavního líčení dle § 211 odst. 1 tr. řádu přečteny svědecké výpovědi XXX a XXX.
- 13.Svědkyňě XXX k věci uvedla, že paní XXX je její nejlepší kamarádka. Poznala ji v XXX kolem XXX 2019. S obviněným nemluvila, ale byla přítomna několika jejich telefonních rozhovorů. Bylo poznat, že obviněný je pod vlivem alkoholu. Vulgárně nadával XXX. Potom vždy XXX. Posílal jí i SMS zprávy, většinou se to týkalo stále dětí a jejich výchovy. Ví o události, že XXX šla s obviněným něco řešit a on ji měl nabídnout, že by si to spolu mohli „rozdat“, což odmítla, a on jí měl zavést do nějakého pokoje a nutit ji, aby XXX. Takhle jí to v rychlosti popisovala, že pak sebrala svoje věci a rychle utekla. Pak měla XXX telefonát od obviněného a on se jí ptal, proč s ním nekomunikuje, jestli je to kvůli tomu, že po ní „vyjel“ a chtěl po ní sex.
- 14.Svědkyňě XXX, pracovnice OSPOD, která měla děti XXX na starosti od XXX 2019 do XXX 2020, uvedla, že ví, že volala paní XXX, ale konkrétně co říkala, už neví. Uvedla, že ji obviněný povalil na postel a ona utekla. Svědkyňě jí řekla, aby to oznámila na policii. Paní XXX je velmi

kontaktní klient, často vyhledávala jejich kontakt. Komunikace s obviněným byla náročnější. Byla setkání, kdy jí vulgárně nadával nebo jednání skončilo tím, že bouchnul dveřmi a sprostě nadával. Někdy nezvedal telefony a jindy vše bylo v pořádku. Někdy měla pocit, že je obviněný pod vlivem alkoholu.

15. Svědkyně XXX, dobrá kamarádka poškozené XXX, u hlavního líčení mimo jiné uvedla, že dlouho se jí XXX nesvěřovala. Měla neustále XXX, někdy XXX, někdy něco řekly děti, proto usoudila, že není něco v pořádku. Napřímo se jí zeptala, potom se začala důvěrně svěřovat. Děti se zmínily, že se XXX zlobil a bouchnul XXX. Nikdy neměli moc peněz, začali se přátelit, začala jim dávat oblečení po dětech. Obžalovaný chodil do hospody, byl stále bez peněz, poškozená chodila do práce, když byly děti větší, vzal jí výplatu a odešel. XXX měla poškozená v obličejí, na rukách. Měla je často. Vidaly se i několikrát týdně. Bolela ji žebra, nemohla se nadechnout. Měla poničené XXX, říkala, že jí samy vypadaly, měla je nastavené. Když poškozené volal obžalovaný, začaly se jí klepat ruce. Nejvíce se svěřoval XXX, řekl, že všechny děti i XXX obžalovaný zbil po zádech, po hlavě. XXX se začal svěřovat, když chodil do školy, ale XXX do školy ještě nechodil. XXX se moc nesvěřoval. XXX se svěřovala po XXX, potřebovala vidět, že někdo začne. XXX bylo asi 4-5 let, chodila do školky, když se začala svěřovat. Řekla, že XXX. Když začal zvonit telefon, XXX. Říkala, že je XXX bije. XXX i XXX, když to říkali, byli vystrašení, u XXX byl i pláč. XXX se poprvé svěřila nedlouho po dětech. Nejdříve se to snažila ustát, že děti zlobí, že někdy dostanou a ona, že je nešikovná, že občas upadne. Pak jí řekla, že to ví od dětí, že XXX říkal, že bije i ji. Postupně se svěřila i ona. Většinou šlo o peníze, musela dokládat, za co společné peníze utratila, když se mu to nezdálo, bylo zle. Byl dost žárlivý, kontroloval, kde a s kým je, co dělá. Neměl k tomu důvod. K XXX měl a má nejbližší XXX. K XXX asi XXX. I XXX měl k XXX lepší vztah než ke svému XXX, přestože ona není jeho XXX. Před incidentem, kdy XXX odešel z domu, jí říkala, ať vyhledá pomoc, ale byla přesvědčená, XXX. Když došlo k poslednímu incidentu, XXX se ztratil, hledali ho, dorazil sám na OSPOD, byl zbitý, skončil v nemocnici. Viděla ho, vypadal strašně, byl zbitý po zádech, po hlavě, po rukách, po nohách. Měl XXX typu krvavý, fialový pruh. Po tomto incidentu se rodina rozpadla. XXX sebrala děti a přestěhovala se do azylového bytu v XXX. Tam se ukryli, obžalovaný je tam stejně našel. Jezdil jim házet kameny do okna. Pomáhala jim i materiálně. Pro XXX. Z krizového bytu se stěhovali do podnájmu v XXX. I sem jezdil opilý obžalovaný je otravovat. Poškozenou XXX viděla naposledy v létě, ale i nyní si pravidelně volají, nyní je XXX. XXX i XXX viděla naposledy v létě. XXX neviděla dlouho, když s ním mluvila naposledy asi před půl, 3/4 rokem, řekl jí, že v ústavu mu je nejlíp. XXX se ho snaží manipulovat, on to už pozná ve svém věku, o tom tak mluví, že mu volá, a to i sociálním pracovnícím, snaží se ho přesvědčit, že bude žít s ním. XXX a XXX teď vypadají spokojeně. XXX když se vrátí od XXX, útočí na XXX i na XXX, trvá to 3-4 dny. Ví to od XXX a sama to na něm viděla. K sexuálnímu chování na XXX svědkyně uvedla, že obžalovaný, aby neztratil zřejmě kontrolu nad tím, co se v rodině děje, stále zadržoval některé věci XXX do školy, oblečení. Většinu dokladů dětí měl u sebe, odmítal je vydat. XXX řekla, že je konec, že bude rozvod, že chce doklady k sobě, že bude děti žádat do péče. Řekl jí, že nemůže, že ho bolí záda, ať přijede za ním na XXX. Varovali jí, ale byla naivní a pod vlivem obžalovaného. Poškozená XXX jela tedy z XXX k němu do bytu a tam se jí pokusil sexuálně napadnout. Jak se dostala z bytu, hned jí volala, že na ni zaútočil, že ji chtěl znásilnit, byla ubrečená, urvaná, vystresovaná, klepal se jí hlas. Když za ní za chvíli přijela, víc neřekla, byla ve stresu, pohybovaly se tam děti. Měla asi nějaké XXX na obou rukách, jak jí zmáčknul zápěstí. Nikdy se nenechala přesvědčit, že v takových situacích je třeba se sebrat a jet k doktorovi, neměla kam dát děti, dodneška se ho bojí. XXX jí řekl, že na XXX musela XXX spát s obžalovaným v jedné posteli, XXX chtěl spát s nimi, ale nemohl.

16. Svědek XXX u hlavního líčení uvedl, že XXX měl v pěstounské péči od jejich dvanácti let. Nyní jsou spolu v kontaktu, mají spolu hezké vztahy. Viděli se především, kdy za ním přijeli. Důvěřují si, relativně se svěřují. S obžalovaným není v kontaktu. Vztah ukončil, když byli u nich

na návštěvě na XXX asi před 3-4 roky zpátky, a to kvůli tomu, že nevrátil všechny peníze, které mu půjčila vlastní XXX. XXX se mu svěřovala o soužití s obžalovaným, o násilí, ale nikdy tomu nebyl přítomen. Řekla, že ji mlátil, že dostala rány. Nevěděl, v jakém období to bylo. Vztah k dětem měl obžalovaný asi normální. Nevěděl, jestli k něčemu docházelo. Hovořila o fyzickém násilí, hlavně vůči ní. Ohledně dětí to asi nebylo. Poranění na XXX ani dětech neviděl. Když se s ním chtěla rozejít, pomáhal jí odvážet věci z XXX. Odvážel ji na ubytovnu do XXX. Děti a XXX. XXX chvílema ukazoval, že by tátovi dal nejradši pěstí. Když se ještě všichni stýkali, navštěvovali, obžalovaný se k XXX i dětem choval normálně, XXX to samé. Nikdy mu XXX neříkala, že by obžalovaného napadla, že by vůči ní použil nestandardní předměty.

17. Svědek XXX, pracovník Magistrátu města XXX, oddělení sociálně právní ochrany dětí (dále jen OSPOD), u hlavního líčení uvedl, že od XXX 2021 je koordinátorem XXX. XXX viděl naposledy v XXX, když ho byl navštívit v zařízení ve XXX. Hodně blízký vztah má k paní XXX, k ní jezdí v současné době na víkendové povolenky, s ní má lepší vztah, je to pro něj nyní jediná osoba, která o něj jeví větší zájem, s XXX je spíše telefonicky v kontaktu. XXX je komplikovaná osoba sama o sobě, je dlouhou dobu v zařízení, mimo domov. XXX pro něho je možný únik ze zařízení, na jednu stranu ho chce vidět, ale zároveň mluví o tom, že spolu vztah nemají dobrý, protože XXX dlouhou dobu fungoval jako prostředník nenávisť mezi XXX a paní XXX. Vztah s XXX není dobrý, konflikty mezi nimi jsou. XXX. Telefon potřeboval mít u sebe, i když ho měl zakázaný. V zařízení vyhledával internetovou komunikaci, telefon, počítač, aby mohl navazovat kontakty s cizími lidmi po internetu, za účelem uspokojení finančního či lidského kontaktu. V zařízení v XXX telefon u sebe neměl, na osobu bylo vedeno trestní řízení, pokud měl nějaký telefon nebo internet, tak jen omezeně a bylo to hlídáno. V zařízení se k telefonu pravděpodobně dostal přes kamarády, kteří měli telefon u sebe.
18. U hlavního líčení Doc. MUDr. Vladimír Pidrman, Ph.D. stvrdil svůj znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie ve vztahu k obžalovanému. Ze znaleckého posudku plyne, že osobnost obžalovaného je XXX. Obviněný netrpěl duševní poruchou, netrpěl poruchou osobnosti. Schopnosti rozpoznávací byly plně zachovány. Schopnosti ovládací byly rovněž plně zachovány, popřípadě byly přechodně sníženy, ovšem pouze v míře nepodstatné, v důsledku přechodných fenoménů – možné přítomné opilosti prosté, případně v důsledku nastalého nezvládnutého afektu, popřípadě kombinace obou. Nezvládnutý afekt se pravděpodobně vyskytl během události dne XXX 2019. Netrpí žádnou trvalou duševní poruchou, není závislý na alkoholu či jiných psychoaktivních látkách, není nebezpečný pro společnost, proto nebylo navrženo ochranné léčení.
19. U hlavního líčení Doc. PhDr. Jan Lašek, CSc. stvrdil svůj znalecký posudek z oboru školství a kultura, odvětví psychologie ve vztahu k obžalovanému. Z psychologického znaleckého posudku plyne, že obžalovaný XXX U hlavního líčení znalec mimo jiné dodal, že se nejedná o primárního agresora, který útočí okamžitě, když se dostane do zátěžové situace. Spíše je to určitý způsob definování role XXX v rodině, která připomíná 19. století.
20. U hlavního líčení MUDr. Jan Kolomazník stvrdil svůj znalecký posudek z oboru zdravotnictví, z odvětví psychiatrie ve vztahu k poškozené XXX. Ze závěrů znaleckého posudku plyne, že je XXX. Netrpí, netrpěla duševní chorobou v pravém slova smyslu. Vlivem dlouhodobě konfliktního partnerského soužití a vlivem XXX. Lze konstatovat, že jednání obžalovaného zanechalo XXX. Od XXX do XXX 2020 XXX. U svědkyně byla vyloučena možnost posttraumatické stresové poruchy.
21. U hlavního líčení Mgr. Lenka Čermáková stvrdila svůj znalecký posudek z oboru školství a kultura, odvětví psychologie ve vztahu k poškozené XXX. Ze závěrů znaleckého posudku plyne, že porucha přizpůsobení má přímou návaznost na dlouhodobé chování partnera. XXX. Svědkyně se jeví jako pravá oběť domácího násilí ze strany obviněného. XXX. Je zvyklá, že je k ní okolí poměrně nepřátelské, byly epizody a situace, kdy byla i blízkými lidmi poškozována. XXX. Mírné

formy násilí a útlaku považovala za standard. Pak byly situace, kdy se bála o život, byla zraněná, kdy chránila děti. To, co by třeba jinak vybavená žena nikdy nepřipustila, ona se adaptovala, neřešila, rezignovala s pocitem, že je sama nehodnotná, nechtěla rozbít rodinu. Brání se, až když je ohrožen její život nebo život jejích dětí. Snese poměrně vysokou míru dehonestace a bezpráví vůči sobě.

22. U hlavního líčení PhDr. Iva Košťálová stvrdila svůj znalecký posudek z oboru školství a kultura, odvětví psychologie ve vztahu k poškozeným XXX. Ze znaleckého posudku na nezletilé poškozené plyne, že všechny děti jsou schopny zapamatovat si a reprodukovat prožitý děj na úrovni věku. XXX spíše v jednotlivých detailech bez souvislostí. XXX realistickým způsobem popisuje konkrétní děje s možným zkreslením míry a intenzity. XXX má jak věkové, tak intelektové velmi dobré předpoklady k zapamatování a popisu prožitého děje. Jeho výpověď je zkreslená osobnostním nastavením (mnoho vnitřních nezpracovaných rozporů), emočním akcentem i postojem k rodinným vztahům. Lživé sklony se u dvou mladších dětí neprojevují. XXX se nepravdivým vyjádřením nevyhne, zejména v situaci tlaku a obavy z následků či jako prostředek manipulace k získání výhod. Žádný přímý návod či tlak podle názoru znalkyně míru pravdivosti výpovědi nezletilých svědků neovlivnil. Výpovědi všech jsou ale ovlivněny situací v rodině (rodičovský konflikt) a jejich postavením. Nezletilá XXX je více ovlivněna postojem XXX, přesto si s XXX udržela kladný vztah, takže její vyjádření je možné považovat za pravdivé. Nezletilý XXX se snaží napětí mezi rodiči mírnit, pohybuje se velmi opatrně v konfliktu loajality, proto má spíše tendenci věci bagatelizovat. Líčení nezletilého XXX je dáno jak pozicí na straně XXX, tak jeho konfliktem s XXX. Ten má jistě základ v nevhodném chování XXX, ale může být také zesílen pubertálním vzdorem. V jeho osobnosti byla zjištěna i určitá teatrálnost přehrávání. Proto může být jeho výpověď ovlivněna potřebou své utrpení zvýraznit, zveličit. V detailech a konkrétních případech je ale možné jeho líčení považovat za pravdivé a je odrazem prožívání situací jako velmi náročných, v některých případech traumatizujících. Pokud jde o vliv skutku na psychiku dětí, tak v případě XXX se jedná o XXX. Toto je stav v dobrých podmínkách překonatelný. Nezletilý XXX má nastaven jednáním XXX XXX. Spolu XXX. Pokud bude nadále dobře veden, i zde je dobrá naděje na nápravu. Nezletilý XXX byl jednáním XXX. Traumatizace jednotlivými XXX. Znalkyně u hlavního líčení mimo jiné dodala, že výpovědi XXX je možno považovat s opatrností, ale za pravdivé. Když popisují jednotlivé konflikty, je to jádro, co se tam skutečně dělo. Ohledně frekvence útoku by vzhledem k věku u XXX mohlo dojít ke zkreslení. Komplexně je možno považovat její výpověď za realistickou výpověď pravdy.
23. U hlavního líčení byly provedeny i listinné důkazy. Součástí spisu jsou zprávy základní školy, mateřské školy, OSPOD, Dětského centra XXX, SKP Centra a ZDVOP XXX. Ze Základní školy XXX k nezletilému XXX bylo sděleno, že dne XXX 2018 proběhla schůzka, na které byly projednávány zranění XXX na XXX obličejí, kdy XXX uvedl, že pocházejí z fyzických střetů a bitek s mladším bratrem. Dále škola popisuje situaci se ztrátou klíče s čipem, kdy nezletilý XXX přicházel s různými variantami výpovědi a z těchto pouze vyplývalo, že se velmi bojí XXX. Škola měla dlouhodobé podezření, že žák je XXX nepřiměřeně fyzicky trestán. Z další zprávy pak vyplývá, že XXX na konzultaci dne XXX 2019, kdy napadl spolužáka, říkal, že takové chování, kdy někdo leží na zemi a další do něj buší, viděl u XXX. Mlátí je, jen když mu ujedou nervy. Dne XXX. 2019 ukazoval, že ho XXX napadl, že má na XXX a že ho to bolí. XXX byla nabídnuta možnost XXX, o které začal přemýšlet v souvislosti s blížícími se prázdninami, neboť se bál být doma sám s XXX. Ze zprávy Mateřské školy XXX vyplývá, že po rozchodu rodičů se XXX zklidnila, je pozitivní, uvolněná. Několikrát mluvila negativně o XXX, kdy používala slova „XXX je zlej“.
24. Z lékařské zprávy z oddělení dětské chirurgie XXX nemocnice ke zranění nezletilého XXX ze dne XXX. 2019, plyne, že byly zjištěny XXX, které jsou podrobně popsány s tím, že vznikly po napadení obuškem ze strany XXX. Ostatně k poranění poškozeného byla vypracována i fotodokumentace.

25. Z lékařské zprávy praktického lékaře XXX ze dne XXX 2020 plyne, že XXX navštěvuje ordinaci velmi často pro různé obtíže často charakteru XXX, které by mohly eventuálně mít původ v domácím násilí, ale tato skutečnost nebyla nikdy dokumentována.
26. Z lékařské zprávy dětských lékařek XXX a XXX vyplývá, že nezaznamenaly u nezletilého XXX XXX. Z lékařské zprávy dětské lékařky XXX. se podává, že nemá poznatek o XXX nezletilých XXX, XXX a XXX v letech 2017 až 2019.
27. Ze znaleckého posudku vypracovaného dne 7. 9. 2020 PhDr. Ivou Košťálovou ohledně nezletilého XXX ve věci úpravy péče a výživy vedené u nadepsaného soudu pod sp. zn. 25 P a Nc 79/2020 se mimo jiné podává, že paní XXX s nezletilým vytvořila koalici vůči XXX v době společného soužití a částečně i nyní. Tím nyní nepřímou negativně ovlivňuje jejich vzájemný vztah (který ale primárně nezvládá také XXX). Přímé navádění v současné době patrně není.
28. Rozsudkem Okresního soudu v Pardubicích č. j. 7 C 166/2019-28 ze dne 3. 12. 2019, který téhož dne nabyl právní moci, je dokladován rozvod manželství obžalovaného a XXX. Z odůvodnění citovaného rozsudku mimo jiné vyplývá, že výpověďmi účastníků bylo prokázáno, že spolu nevedou společnou domácnost ani se intimně nestýkají od XXX 2019, kdy XXX s dětmi opustila společnou domácnost.
29. Ze zprávy Dětského centra XXX ze dne 14. 12. 2021 se mimo jiné podává, že nezletilý XXX byl v jejich zařízení od XXX 2019 do XXX. 2020, byl propuštěn do péče XXX. Ke konci pobytu v zařízení se chování zhoršilo. Sebepoškozoval se.
30. Ze závěrečné zprávy o dítěti z Dětského diagnostického ústavu XXX ze dne 18. 8. 2021 je zjevné, že do zařízení byl nezletilý XXX přijat dne XXX 2020 na základě usnesení o nařízení předběžného opatření vydaného nadepsaným soudem.
31. Ze zprávy Magistrátu města XXX, oddělení sociálně právní ochrany dětí ze dne 15. 12. 2021 mimo jiné vyplývá, že obžalovaný byl za nezletilým XXX v Dětském centru ve XXX jednou ve dnech XXX 2019. Během pobytu v tomto zařízení probíhaly mezi nimi pravidelné telefonáty, kdy několik z nich bylo spojeno s vyčítáním ze strany XXX. XXX uváděl, že se na něj XXX zlobí pro to, co vypověděl na policii.
32. Záznam z jednání na OSPOD, kam se nezletilý XXX dne XXX 2019 po útoku obžalovaného dostavil, dokumentuje násilné jednání obžalovaného vůči poškozenému. Konečně i zpráva SKP – Centrum, o.p.s. ze dne 15. 5. 2020 popisuje, že centrum poskytuje XXX a všem třem dětem psychickou podporu a sociálně právní poradenství. Ze zprávy ZDVOP XXX FOD XXX ze dne 28. 5. 2020 mimo jiné vyplývá, že všechny tři nezletilé děti byly do zařízení přijaty dne XXX 2020 na základě žádosti OSPOD XXX o umístění a následně předběžným opatřením nadepsaného soudu. XXX.
33. Okresní soud uzavřel, že veškeré provedené důkazy, které jsou v podrobnostech rozebrány shora, tvoří ucelený řetězec usvědčujících důkazů, které jednoznačně v tomto konkrétním případě usvědčují právě obžalovaného. Tento pod bodem 1) obžaloby jednak týral osoby v jeho výchově (tři své nezletilé děti) a čin páchal po delší dobu. Dále týral i osobu žijící s ním ve společném obydlí (XXX) a čin páchal po delší dobu. Dále i násilím donutil tehdy již svou XXX k pohlavnímu styku.
34. Lze konstatovat, že poškozená XXX vypovídala u hlavního líčení spontánně a logicky provázaným způsobem, obsahově shodně s přípravným řízením. Poškozená detailně popsala zlé nakládání obžalovaného k ní a ke všem třem dětem. Spontánní projev poškozené u hlavního líčení svědčil o věrohodnosti její výpovědi. K tomuto závěru okresní soud dospěl i v kontextu se zjištěním znalkyně Mgr. Lenky Čermákové, která u poškozené uzavřela, že nebyly zjištěny sklony ke konfabulaci. Poškozená má tendence k bagatelizování. Je schopna si zapamatovat a později věrně reprodukovat prožitý děj. S vysokou mírou pravděpodobnosti se jeví jako pravá oběť

domácího násilí. Znalkyně podrobně vysvětlila i to, z jakého důvodu udržovala soužití s obžalovaným, kdy důvody jsou typické, charakteristické pro pravé oběti domácích násilí. Je osobnost XXX. XXX. Z obžalovaného měla strach. Lze XXX. Sama XXX. Navíc nutno dle soudu připomenout, že poškozená byla v přípravném řízení i u hlavního líčení poučena o trestněprávních následcích křivé výpovědi, křivého obvinění či pomluvy. Jen těžko si lze dle okresního soudu představit, že by obžalovaného svého bývalého XXX a XXX jejich dětí křivě obvinila, vědoma si toho, že bude muset vypovídat (i o zcela osobních, intimních záležitostech), na policii, u soudu a podrobí znaleckému zkoumání nejen sebe, ale všechny děti. Navíc, jak již bylo uvedeno, vypovídala v průběhu celého trestního řízení zcela konstantně.

35. Dále nutno uvést, že poškozená XXX se svěřila dvěma svým kamarádkám a nevlastnímu XXX. Svědkyně XXX podrobně popsala, že se jí poškozená svěřila až poté, co se jí svěřily nezletilé děti o násilí obžalovaného vůči nim i jejich XXX. Potvrdila, že s poškozenou a dětmi byla v častém kontaktu a na poškozené XXX viděla XXX a XXX velmi často. Popsala i její strach z obžalovaného, který se projevil, když jí telefonoval. Potvrdila též, že se jí XXX bezprostředně po sexuálním útoku obžalovaného na XXX svěřila právě i o tomto incidentu. Zopakovala, že byla poškozená XXX. O sexuálním útoku na poškozenou vypovídala konečně i další její kamarádka, a to XXX. Tato svědkyně byla navíc u toho, když obžalovaný poškozené bezprostředně poté zavolał, vyčítal jí, proč s ním nekomunikuje, zda je to proto, že po ní chtěl sex. Dle okresního soudu nebylo shledáno žádného důvodu pochybovat o věrohodnosti těchto svědkyň, ač se jedná sice o kamarádky poškozené, avšak byly i tyto poučeny o následcích křivé výpovědi. Jejich výpovědi se jeví soudu bez vnitřních logických rozporů. Dle okresního soudu i s ohledem na to, jak rychle po události se poškozená na svoje kamarádky obrátila, lze vyloučit, že by mohla jakkoli promýšlet např. pomstu, křivé obvinění svého tehdy již XXX. Též slyšený nevlastní XXX poškozené XXX uvedl, že se mu poškozená XXX svěřila o tom, že ji obžalovaný bije. I tato výpověď byla shledána soudem jako logická, spontánní.
36. K chování obžalovaného vůči XXX i jim samotným se podrobně vyjádřily všechny tři poškozené děti. Ve stručnosti lze shrnout, že nejvíce byl obžalovaným týrán nezletilý XXX. Sám popsal, jak často a kam jej XXX bil obuškem, podrobněji se vyjádřil k incidentu z XXX 2019, který byl konečně potvrzen i lékařskou zprávou o jeho ošetření na chirurgickém oddělení a mimo jiné nepřímo i svědkyní XXX, která poškozeného po útoku navštívila v nemocnici. Poškozený XXX potvrdil, že od XXX dostával pěsti, facky, bylo to takovou silou, že vždy někam spadl. Sprostě mu XXX nadával. Házet ho na sedačku. Potvrdil, že XXX mlátil i jeho dva sourozence. XXX i obuškem. Sám přiznal, že měl výchovné problémy, kradl. Popsal též XXX, které měla XXX od XXX. Viděl, jak XXX na XXX dupal, viděl u XXX během hádky nůž v ruce. Nezletilý XXX popsal, že všechny děti dostaly obuškem. Viděl i násilí XXX vůči XXX (facka, pěst). XXX ho i škrtil. Dostával vařečkou na zadek. Měl XXX. XXX dával XXX větší rány. XXX mu to říkal nebo to na něm viděl, měl též XXX. XXX dostávala málo. XXX i sprostě nadával. Nezletilá XXX též potvrdila, že XXX XXX bil, mlátil i všechny děti. XXX ji dával na zadek, na tváře, brečela. XXX bil oba XXX, hlavně XXX. Mlátil je něčím „hnědým“. Znalkyně PhDr. Iva Košťálová sice uvedla, že výpovědi nezletilých je nutno posuzovat opatrně, v jádru jsou však pravdivé. Konečně i XXX, který má k XXX nejbližší a věci spíše bagatelizuje, popsal násilné chování obžalovaného vůči nim jako dětem i vůči XXX. Taktéž nelze odhlédnout od toho, že se všechny tři děti svěřily svědkyni XXX, se kterou byly v pravidelném kontaktu, jak vyplynulo z její výpovědi. Výpovědi nezletilých jsou podporovány např. i lékařskou zprávou z chirurgie o ošetření XXX, zprávami ze základní, mateřské školy, záznamem z jednání na OSPOD.
37. Okresní soud dále konstatuje, že dle psychiatrického znaleckého posudku je obžalovaný XXX. Pokud byl pod vlivem alkoholu, tak nikdy v takové míře, že by to ovlivnilo jeho rozpoznávací či ovládací schopnosti. Dle psychologického znaleckého posudku obžalovaný je konzervativní především pokud se týče patriarchální a machistické role XXX a partnera. Jeho definování role XXX v rodině připomíná 19. století.

38. Právní kvalifikace obou zločinů, užitá v obžalobě a převzatá do rozsudku v plném rozsahu, týkající se jednání obžalovaného vůči dětem i jeho XXX, odpovídá charakteru jednání obžalovaného, jeho ztotožnění se s tím, jak se k dětem i XXX choval, jakou bolest jim způsoboval, zejména pokud jde o opakované bití, kdy děti bil i za použití obušku. Použití tohoto nástroje v kombinaci pak s cílem vedení útoku na různé části těla poškozených dětí, jakož i bití pěstmi a fackami apod., vedení stále se stupňujících ataků vůči své ženě v podobě facek, pěstí, kopů do různých částí těla poškozené, držení kladiva či nože při hádkách blízko poškozené, rozhodně nelze považovat ani ve vztahu k osobnosti obžalovaného za jednání, které by ho mělo vyvinut z týrání svěřené osoby, či osoby blízké žijící s ním ve společné domácnosti, když nepochybně i s ohledem na svou povahu a své rozumové či vývojové indispozice musel alespoň v nepřímém úmyslu být srozuměn s tím, že takovýmto jednáním způsobuje poškozeným příkoří a bolest v takové intenzitě a četnosti za použití shora vyjmenovaných nástrojů, které ještě více zintenzivní bolest a traumatizující prožitek z daného jednání. Navíc musel být srozuměn s tím, že takové jednání je nejen hrubé, ale i bezcitné.
39. Dle okresního soudu jednáním obžalovaného byla naplněna jak objektivní, tak subjektivní stránka posuzovaných zločinů a přečinů. Obžalovaný svým jednáním naplnil znaky skutkové podstaty zločinu týrání svěřené osoby podle § 198 odst. 1, odst. 2 písm. c), d) trestního zákoníku, neboť po delší dobu (nejméně po dobu 2 let) zle nakládal se svými třemi dětmi, které nepřiměřeně fyzicky trestal, kdy v některých případech došlo i k zraněním poškozených (XXX), tedy zle nakládal se svými dětmi, kdy jednání se vyznačovalo vyšším stupněm hrubosti a bezcitnosti, a toto jednání pocíťovali poškození jako těžké příkoří a mělo a má psychické následky u nezletilých tak, jak je výše uvedeno ve znaleckém posudku z psychologie, kde zejména u XXX došlo k XXX. Obžalovaný naplnil znaky skutkové podstaty zločinu týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2, písm. d) trestního zákoníku, neboť svoji XXX fyzicky napadal a psychicky týral tak, jak je uvedeno ve skutkové větě, a to po dobu několika let, kdy uvedené jednání se vyznačovalo vyšším stupněm hrubosti a bezcitnosti a určitou trvalostí a mělo výrazně negativní, přechodně poškozující vliv na psychické zdraví poškozené. Dále naplnil znaky skutkové podstaty přečinu znásilnění podle § 185 odst. 1 trestního zákoníku, neboť přes slovní i fyzický odpor XXX je třeba považovat za pohlavní styk, za který se považuje jakýkoli způsob ukájení pohlavního pudu na těle jiné osoby.
40. Z ustálené judikatury plyne, že za „týrání“ je považováno takové jednání pachatele, které se vyznačuje zlým nakládáním buď s osobou blízkou nebo jinou osobou, s níž pachatel žije ve společném obydlí, jímž pachatel se zřetelem k formě použitého násilí a jeho následků projevuje hrubší stupeň necitelnosti a bezohlednosti, takové jednání se vyznačuje určitou trvalostí popřípadě i soustavností, přičemž se nevyžaduje, aby blízké osobě vznikla újma na zdraví, ale musí jít o jednání, které blízká osoba pro jeho hrubost, bezohlednost nebo bolestivost pocíťuje jako těžké příkoří (viz rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR, sp. zn. 2 Tz 1/83).
41. Vzhledem k citované definici „týrání“ lze konstatovat, že šlo o jasné převažující vymezení role agresora (obžalovaného) a obětí (poškozených).
42. V projednávaném případě je nepochybné, že obžalovaný se opakovaně ve vztahu k poškozené XXX a třem poškozeným dětem dopouštěl zcela hrubého a necitelného jednání, když opakovaně poškozené fyzicky atakoval, a to v řadě případů značně hrubým způsobem, v případě dětí za použití obušku. Tyto ataky způsobovaly citelnou bolest, navíc je kromě opakovaného bití ponižoval, nadával jim, svou XXX neúměrně kontroloval.
43. Jednání obžalovaného poškození vnímali velmi úkorně, u poškozené XXX byla zjištěna XXX. XXX. Konečně i u nezletilých dětí zcela nepřijatelné chování jejich XXX (blíže popsáno v odstavci 22 odůvodnění tohoto rozsudku).
44. Pokud jde o délku doby, po kterou mělo k jednání obžalovaného docházet, tak soudní praxe považuje za rozhodující pro posouzení tohoto znaku nejen celkovou dobu týrání, ale přihlíží i ke

konkrétnímu způsobu provedení činu, intenzitě týrání, jeho četnosti, apod., přičemž v závislosti na konkrétních okolnostech není vyloučeno, aby i doba několika měsíců naplnila tento zákonný znak (viz rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR, sp. zn. 8 Tdo 105/2008). V daném případě bylo chování obžalovaného velmi časté, intenzivní s projevy necitelnosti i hrubosti ve vztahu k poškozeným dětem po dobu cca 2 let a ve vztahu k poškozené XXX, po dobu cca devíti let, kdy minimálně od roku 2015 se hrubé chování začalo stupňovat, a poslední dva roky bylo velmi intenzivní. Pokud tedy způsob chování a jednání obžalovaného ve vztahu k poškozeným trval shora uvedenou dobu, pak rozhodně lze takovou dobu považovat za znak podmiňující použití vyšší trestní sazby podle § 198 odst. 2 písm. d) tr. zákoníku a dle § 199 odst. 2 písm. d) tr. zákoníku.

45. Pokud jde o zažalovaný přečin dle § 185 odst. 1 tr. zákoníku, k němu nutno zopakovat, že za pohlavní styk, se považuje jakýkoli způsob ukájení pohlavního pudu na těle jiné osoby. Jde o široký pojem, kam patří mimo jiné i osahávání genitálií, prsou. Za násilí je dle soudní praxe považováno použití fyzické síly ze strany pachatele za účelem překonání či zamezení vážně myšleného odporu poškozené osoby a dosažení pohlavního styku proti vůli jiného. Není nezbytné, aby poškozená osoba kladla zřejmý fyzický odpor. Postačuje, pokud pachateli musela být zjevná nevole osoby s pohlavním aktem (viz usnesení Nejvyššího soudu ze dne 1. 8. 2018, sp. zn. 3 Tdo 885/2018).
46. Jako forma zavinění byl shledán u všech trestných činů minimálně úmysl nepřímý podle § 15 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku, neboť obžalovaný věděl, že svým jednáním může způsobem v trestním zákoně uvedeným porušit nebo ohrozit zájmy chráněné tímto zákonem a pro případ, že jej způsobí, byl s tímto srozuměn.
47. Ve stručnosti lze shrnout, že obhajoba obžalovaného, který jednání vůči své XXX popsané v bodě 1) a jednání vůči svým dětem popsané též v bodě 1) a vůči své tehdy již XXX popsané v bodě 2) zcela popíral, případně bagatelizoval, zůstala v kontextu ostatních provedených důkazů zcela osamocena. V podstatě připustil vůči XXX jen asi dvě facky, připustil, že nůž i kladivo měl při rozhovoru s poškozenou XXX v ruce (nezacházel s předměty ale dle tvrzení poškozené) a vůči XXX připustil, že ho XXX 2019 „zmydlil“ i obuškem. Jinak děti trestal standardním způsobem. V tomto ohledu lze připomenout závěry např. slyšeného psychologa k osobnosti obžalovaného, který jeho vzorce chování jako XXX a partnera připodobnil k 19. století. Tyto vzorce chování, byť obhájkyně obžalovaného upozornila, že si je obžalovaný převzal ze své rodiny, rozhodně nelze v současnosti akceptovat. Jednání obžalovaného neomlouvá ani to, že rodina měla tři děti a nezletilý XXX.
48. Obžalovaný též opakovaně zdůrazňoval, že poškození přesně časově neurčili, kdy k žalovanému jednání mělo dojít. V tomto ohledu lze připomenout zcela podrobnou výpověď poškozené XXX, které v přípravném řízení popsala, kdy a kde (případně ve vztahu k narození jednotlivých dětí) s obžalovaným žila a jak probíhalo soužití. Poškozená uvedla, že si obžalovaného vzala XXX 2009, už od počátku probíhaly hádky, facky. Např. v bydlíště na adrese XXX se hádali každý den kvůli maličkostem. Když něco řekla, tak jí jedna „přilítla“. Tekla jí krev z nosu. Postupně se přidaly pěsti a kopance. Nejhorší to bylo asi 2 roky předtím, než od obžalovaného s dětmi odešla. Např. roky 2015–2016 datovala události s kladivem a poté s nožem, blíže popsané ve výroku rozsudku. Závadové chování k dětem popisovala ve vztahu k jejich věku, návštěvě školy apod..
49. Pokud bylo obhajobou poukazováno na to, že zatímco svědkyně XXX popsala, že viděla často poranění na poškozené (XXX), tak svědek XXX nikoli, nutno konstatovat, že i posledně jmenovaný svědek zcela jasně vypověděl, že se mu poškozená svěřila, že ji obžalovaný mlátí, což rozhodně nevylučuje to, že sám na ní poranění neviděl. Lze též připomenout, že svědek uvedl, že asi 3-4 roky se společně v bydlíšti nevidali, vidali se v podstatě před domem, kdy naopak i četnější návštěvy poškozené doma u prvně uvedené svědkyně, za přítomnosti alespoň jednoho či všech třech dětí, mohly pro svědkyni dokumentovat situaci v rodině podrobněji. Konečně i svědek

XXX připustil, že nezletilý XXX, který má k XXX nejbližší, mu ukazoval v nepřítomnosti XXX, že by dal XXX pěstí.

50. Pokud bylo obžalovaným namítáno i to, že obžalovaný udržoval intimní poměr s poškozenou XXX minimálně do XXX 2019, tak nutno uvést, že k žalovanému jednání došlo 8. 1. 2020 a bylo prokázáno nejen výpovědí poškozené, ale nepřímo i výpověďmi dvou jejích kamarádek, kterým se poškozená svěčila. Konečně i rozsudek o rozvodu manželství potvrzuje tvrzení poškozené a vyvrací verzi obžalovaného o době ukončení jejich intimního soužití.
51. V rámci úvahy o uložení trestu soud hodnotil povahu a závažnost spáchaných trestných činů, osobní, rodinné, majetkové a jiné poměry obžalovaného, dosavadní způsob života a možnosti nápravy obžalovaného. Dále bylo posuzováno i chování obžalovaného po spáchání jednání. Konečně soud hodnotil i účinky a důsledky, které by bylo možno očekávat od trestu pro budoucí život obžalovaného.
52. Povaha a závažnost trestného činu jsou určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení a následky činu, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou zavinění a pohnutkou, záměrem nebo cílem. Soud musí ve věci hodnotit polehčující a přitěžující okolnosti podle § 41 a § 42 tr. zákoníku, dobu, která uplynula od spáchání trestného činu, případnou změnu situace a délku trestního řízení, trvalo-li nepřiměřeně dlouhou dobu.
53. K osobě obžalovaného bylo zjištěno, že je nezaměstnaný, zažádal o invalidní důchod. Na každé dítě posílá výživné ve výši 500 Kč. Dluhy má ve výši 100 000 Kč. V insolvenci není. Nyní je po operaci XXX.
54. Obžalovanému nesvědčila žádná polehčující okolnost. Společenskou škodlivost jednání obžalovaného považuje soud za mimořádně vysokou, neboť porušil především zájem společnosti na ochraně nezletilých a osob blízkých před zlým nakládáním a na ochraně člověka se svobodně rozhodovat o svém pohlavním životě. Taktéž nelze odhlédnout, že násilné chování vůči XXX trvalo po dobu mnoha let, kdy v posledním období se frekvence a intenzita stupňovaly.
55. V opisu z evidence rejstříku trestů má obžalovaný 11 záznamů, kdy k prvním 10 záznamům nelze z důvodu zahlazení, osvědčení či amnestie prezidenta republiky přihlížet. Obžalovaný byl naposledy odsouzen trestním příkazem Okresního soudu v Pardubicích ze dne 30. 6. 2020, pod sp. zn. 2 T 87/2020, který mu byl doručen dne 18. 7. 2020, který nabyl právní moci dne 28. 7. 2020, a to za přečin nebezpečného vyhrožování dle § 353 odst. 1 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 4 měsíců se zkušební dobou na jeden rok za současného vyslovení dohledu. V opisu z evidence přestupků nemá obžalovaný žádný záznam. Obžalovanému dále přitěžuje, že se dopustil více trestných činů.
56. Soud ukládal obžalovanému trest souhrnný podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku ve vztahu k ve výroku citovanému trestnímu příkazu Okresního soudu v Pardubicích ze dne 30. 6. 2020, pod sp. zn. 2 T 87/2020, který mu byl doručen dne 18. 7. 2020. Soud ukládal trest dle nejprísnejší právní kvalifikace, a to dle § 198 odst. 2 tr. zákoníku. Za přiměřený má soud trest odnětí svobody v délce trvání 4 let a 6 měsíců, tedy pod polovinou zákonné trestní sazby, která činí 2 roky až 8 let. Za této situace dospěl soud k závěru, že z hlediska naplnění účelu trestu není možné uvažovat o jakémkoli výchovném trestu. Trest byl tedy uložen jako nepodmíněný. Podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku byl zároveň zrušen výrok o trestu z trestního příkazu Okresního soudu v Pardubicích ze dne 30. 6. 2020, č.j. 2 T 87/2020-42, který nabyl právní moci ohledně viny a trestu dne 28. 7. 2020 a který byl doručen obžalovanému dne 18. 7. 2020, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu.

57. Pro výkon trestu odnětí svobody byl obžalovaný v souladu s ustanovením § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku zařazen do věznice s ostrahou, neboť nebyly dány podmínky pro zařazení do věznice se zvýšenou ostrahou.
58. S nárokem na náhradu nemajetkové újmy se do trestního řízení připojila poškozená XXX, a to s částkou 200 000 Kč. Z nároku této poškozené (obsahu jejího vyjádření) vyplývá, že svůj požadavek mimo jiné opírá o charakter a intenzitu jednání obžalovaného, které ji zasáhlo. Je tedy patrné, že uplatňovala nárok na nemajetkovou újmu zásahem do jejích osobnostních práv. Zmocněnkyně nezletilých dětí, nárok na uplatnění nemajetkové újmy podrobně specifikovala v písemném podání (č.l. 419-420), konkrétně požadovala pro nezletilého XXX částku XXX Kč, pro nezletilého XXX částku XXX Kč a pro nezletilou XXX částku XXX Kč.
59. V daném případě došlo nepochybně k zásahu do osobnostní sféry všech čtyř poškozených, tj. XXX i třech nezletilých dětí tj. XXX, XXX a XXX, a to za účinnosti občanského zákoníku č. 89/2012 Sb., proto je třeba z této právní úpravy vycházet. Oblast nemajetkové újmy je upravena v ustanovení § 81 a 82 občanského zákoníku, kdy tato ustanovení realizují právo na ochranu osobnosti člověka včetně všech jeho přirozených práv, kdy podle § 81 odst. 2 občanského zákoníku ochrany požívají zejména život a důstojnost člověka, jeho zdraví a právo žít v příznivém životním prostředí, jeho vážnost, čest, soukromí a jeho projevy osobní povahy. V § 82 odst. 1 občanského zákoníku je pak zakotveno právo člověka, jehož osobnost byla dotčena domáhat se toho, aby bylo od neoprávněného zásahu upuštěno nebo aby byl odstraněn jeho následek. S ohledem na ustanovení § 43 odst. 3 tr. řádu, kdy v adhezním řízení je možné navrhnout uložení povinnosti obžalovanému nahradit nemajetkovou újmu jen v penězích, nepřichází nepeněžní reparace nemajetkové újmy v trestním řízení v úvahu.
60. Z ustanovení § 2951 odst. 2 občanského zákoníku se podává, že nemajetková újma se odčiní přiměřeným zadostiučiněním a zadostiučinění musí být poskytnuto v penězích, nezajistí-li jeho jiný způsob skutečné a dostatečně účinné odčinění způsobené újmy. Pokud jde o způsob rozhodnutí o výši náhrady nemajetkové újmy v penězích, tuto upravuje § 2955 občanského zákoníku, a to tak, že nelze-li výši náhrady přesně určit, určí ji podle spravedlivého uvážení jednotlivých okolností případu soud. V projednávaném případě není třeba provádět žádné další dokazování, když podstatné skutečnosti, z nichž je možné nárok na nemajetkovou újmu dovodit, jsou obsaženy již v trestním spise.
61. Z těchto předestřených důvodů je tedy třeba, aby soud nejprve zkoumal, zda poškozený utrpěl nemajetkovou újmu, která mu vznikla v důsledku trestného činu obžalovaného, vůči němuž byl nárok uplatněn, a v případě, že se o nemajetkovou újmu jedná, posuzuje, zda dosahuje takové intenzity, kdy se již nejvíe postačujícím jen odčiněním přiměřeným zadostiučiněním podle § 2951 odst. 2 občanského zákoníku, ale kdy už má poškozený nárok na její náhradu v penězích. Musí se tedy jednat o takový zásah, který je objektivně způsobilý vyvolat nemajetkovou újmu a který spočívá v porušení nebo ohrožení osobnosti fyzické osoby, musí se jednat o zásah neoprávněný, resp. protiprávní a musí být dána příčinná souvislost mezi oběma uvedenými předpoklady (viz rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 30. 7. 2014, sp. zn. 6 Tdo 347/2014). O snížení důstojnosti poškozené osoby půjde tam, kde vzhledem ke konkrétní situaci, ve které k zásahu do osobnostních práv došlo, jakož i s přihlédnutím ke konkrétní poškozené osobě, lze spolehlivě dovodit, že by nastalou nemajetkovou újmu vzhledem k intenzitě a trvání škodlivého následku, spočívajícího ve snížení její důstojnosti, pocítovala jako závažnou zpravidla každá fyzická osoba nacházející se na místě a postavení poškozené. Tyto podmínky lze v tomto konkrétním případě nepochybně dovodit. U poškozené XXX se jednalo o zásah do pohlavní sféry poškozené, jakož i o zásah do její osobní integrity v důsledku dlouhodobého necitlivého a násilného chování obžalovaného, což by v obdobných případech stejně úkorně a ponížene vnímala každá jiná osoba stejného věku a postavení. U poškozených nezletilých dětí se jednalo též o zásah do jejich osobní integrity v důsledku dlouhodobého necitlivého a násilného chování obžalovaného, kdy následky

podrobně popsala PhDr. Iva Košťálová ve svém znaleckém posudku, zejména u nezletilého XXX došlo XXX.

62. Soud tedy uzavřel, že shora zmíněné podmínky ustanovení § 2951 odst. 2 a § 2956 občanského zákoníku pro poskytnutí nemajetkové újmy v penězích byly splněny. Jednáním obžalovaného došlo i k hrubému a zavrženíhodnému zásahu do základních práv poškozených, jako jsou lidská důstojnost, soukromý a rodinný život. V daném případě se jednalo o zásah do osobnostních práv poškozených, který byl závažný, a nepochybně tím došlo ke snížení jejich důstojnosti ve značné míře. Nepochybně se jednalo o způsobení XXX. Je nutno poukázat, že závažnost zásahu obžalovaného do osobnostní integrity poškozených, a tedy i závažnost a rozsah nemajetkové újmy, vyjadřuje i to, že skutky obžalovaného byly kvalifikovány jako zločin týrání svěřené osoby podle § 198 odst. 1, 2 písm. c), d) tr. zákoníku a zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, 2 písm. d) tr. zákoníku. Nelze též odhlédnout od sekundární újmy, která poškozeným vznikla v souvislosti s vyšetřováním této trestné činnosti, neboť byli nuceni se podrobit úkonům trestního řízení a znaleckému zkoumání.
63. Vzhledem k charakteru, četnosti útoků vůči poškozené XXX, které trvalo několik let, bylo rozhodnuto o přiznání nemajetkové újmy ve výši 100 000 Kč. Vzhledem k charakteru, četnosti útoků, ale zejména psychickým následkům vůči poškozenému XXX bylo rozhodnuto o přiznání nemajetkové újmy ve výši XXX Kč, u poškozených XXX a XXX u každého o částce ve výši XXX Kč, kdy chování vůči prvně uvedenému XXX bylo ze strany obžalovaného rozhodně nejvíce trýznivé a násilné. Tyto částky se jeví v souladu i s obecnou zásadou přiměřenosti (proporcionality) neboli spravedlivé únosnosti, když nezatěžují obžalovaného neúnosně. Lze předpokládat, že uvedené částky nebude obžalovaný schopen uhradit jednorázově, nicméně je v souladu s citovanou zásadou spravedlivé únosnosti, aby obžalovaný s ohledem na všechny okolnosti případu byl zatížen finanční povinností ve prospěch poškozených po určitou část svého života. Vzhledem k tomu dle § 228 odst. 1 tr. řádu soud poškozeným přiznal částky ve shora uvedené výši. Se zbytkem jejich nároku na náhradu nemajetkové újmy byli všichni čtyři poškození dle § 229 odst. 2 tr. řádu odkázáni na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze do osmi dnů od doručení jeho obsahu podat k Okresnímu soudu v Pardubicích odvolání. O odvolání rozhoduje Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy, pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy. Rozsudek lze napadnout odvoláním také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, pokud toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout též příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Odvolání musí být ve stanovené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Právo podat odvolání nemá ten, kdo se ho platně vzdal.

Odsuzuje-li soud obžalovaného za zločin k nepodmíněnému trestu odnětí svobody a přiznává-li poškozenému alespoň zčásti nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, poučí poškozeného o možnosti požádat o vyrozumění o

konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění z trestu odnětí svobody. Žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v prvním stupni.

Pardubice 20. prosince 2021

Mgr. Barbora Kocourková v. r.
předsedkyně senátu

USNESENÍ

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích projednal ve veřejném zasedání konaném dne 26. dubna 2022 odvolání **obžalovaného XXX**, narozeného XXX v XXX, trvale bytem XXX, proti rozsudku Okresního soudu v Pardubicích ze dne 20. prosince 2021, č. j. 2T 102/2021-515, a rozhodl

takto:

Odvolání obžalovaného a odvolání poškozených nezletilých dětí XXX, narozeného XXX, XXX narozeného XXX a XXX, narozené XXX, se podle § 256 tr. řádu zamítají.

Odůvodnění

1. Napadeným rozsudkem byl obžalovaný uznán vinným zločinem týrání svěřené osoby podle § 198 odst. 1, odst. 2 písm. c), d) tr. zákoníku, zločinem týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) tr. zákoníku a přečinem znásilnění podle § 185 odst. 1 tr. zákoníku. Za tyto trestné činy a dále za sbíhající se přečin nebezpečného vyhrožování podle § 353 odst. 1 tr. zákoníku, jímž byl uznán vinným trestním příkazem Okresního soudu v Pardubicích ze dne 30. 6. 2020, čj. 2T 87/2020-42, mu byl, při současném zrušení výroku o trestu z tohoto trestního příkazu, uložen souhrnný trest odnětí svobody v trvání čtyř let a šesti měsíců, pro jehož výkon byl zařazen do věznice s ostrahou. Podle § 228 odst. 1 tr. řádu byla obžalovanému uložena povinnost zaplatit poškozeným XXX a poškozenému nezletilému XXX, na náhradě nemajetkové újmy každému částku XXX Kč, poškozenému nezletilému XXX a poškozené nezletilé XXX pak nemajetkovou újmu každému ve výši XXX Kč. Se zbytky svých nároků na nemajetkovou újmu pak byli poškození odkázáni na řízení ve věcech občanskoprávních.
2. Podle skutkových zjištění napadeného rozsudku se obžalovaný dopustil shora uvedených trestných činů tím, že

1)
nejméně od měsíce XXX 2010 do XXX 2019 v XXX, kde bydlel společně s XXX XXX, narozenou XXX, XXX XXX, a XXX XXX, v přesně nezjištěných dnech v nepravidelných intervalech, ale zpravidla jednou týdně a v posledním roce téměř denně pod vlivem alkoholu, ale i v době, kdy byl střízlivý, opakovaně fyzicky, hrubým a bezcitným jednáním napadal svoji XXX XXX tak, že ji bil jak fackami otevřenou dlaní, tak i zatátnými pěstmi do obličeje, do vlasové části hlavy, až XXX, plakala, bil a kopal ji do břicha a i celého těla tak, že XXX, držel ji opakovaně pod krkem až XXX, v jednom případě v hádce vzal do ruky kladivo, kterým jí nad její hlavou mával, čímž v ní vyvolal obavu o její život, podobně pak vzal na poškozenou nůž o délce čepele cca 25 cm a řval, že ji zabije, zakazoval jí stýkat se s kamarádkami, neustále ji kontroloval, když se vrátila z nákupu o pár minut později, vyčítal jí, kde byla, sprostě jí nadával, že je „kurva, píča, děvka“, křikem, musela mu odevzdávat vydělané peníze, o kterých rozhodoval, jakým způsobem se použijí,

nejméně od roku 2017 do XXX 2019 opakovaně fyzicky a hrubým bezcitným jednáním napadal XXX XXX, kterého bil někdy zatátnými pěstmi, někdy otevřenou dlaní do různých částí hlavy a obličeje, bil ho také po celém těle, kdy poškozený XXX, dále poškozeného házel na

Shodu s prvopisem potvrzuje Tereza Šejvlová.

podlahu nebo postel a nejméně v jednom případě ho chytil pod krkem a pevně ho držel, až tento XXX, dále XXX XXX opakovaně bil gumovým obuškem po hlavě a celém těle, kdy při posledním útoku dne XXX 2019 byl nezletilý XXX ošetřen na Chirurgickém oddělení XXX se XXX, s XXX, XXX, kdy tato poranění si vyžádala následnou hospitalizaci na Dětském oddělení v XXX, obdobným způsobem trestal i XXX XXX, narozeného XXX, a to nejméně od roku 2017 do XXX. 2019, kterého bil někdy otevřenou dlaní a někdy pěstí po celém těle, v několika případech ho uchopil a hodil s ním na postel nebo na podlahu a v blíže nezjištěném počtu případů ho bil gumovým obuškem po těle, kdy po napadení mu pravidelně XXX, nejméně od roku 2017 do XXX 2019 fyzicky napadal i XXX XXX, tak, že ji bil otevřenou dlaní do obličeje, kdy XXX ve většině případů po takové facce upadla na zem a XXX a nejméně v jednom případě ji zbil přes zadek a dolní končetiny gumovým obuškem,

k napadání XXX docházelo převážně v dětském pokojíčku a v ložnici, ve většině případů za přítomnosti dětí a rovněž k napadání dětí docházelo vždy před ostatními sourozenci, XXX se mnohokrát bála o svůj život a život a zdraví svých dětí, měla z obviněného strach, což vyústilo až v XXX.

2)

v blíže nezjištěné době v odpoledních hodinách dne XXX 2020 v XXX, v bytě, který v tu dobu obýval, poté, co ho po předchozí telefonické domluvě navštívila jeho bývalá XXX XXX, XXX, tuto v bytě uzamkl a následně po ní požadoval sex, poté, a když ho poškozená odmítla, chytil ji za ruce a přitáhl k sobě, XXX čemuž se poškozená snažila bránit a slovně neustále obviněnému dávala najevo svůj nesouhlas, toto trvalo asi 1 minutu, kdy následně svého jednání zanechal a poškozenou pustil, tato si vzala své věci a z bytu ihned odešla.

3. Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný v zákonné lhůtě prostřednictvím svého obhájce odvolání. V odůvodnění svého odvolání namítl, že předmětné řízení zasáhlo do chodu celé rodiny. Chápe, že s ním XXX nechce být, ale trestní řízení je zneužíváno k tomu, aby mu děti nebyly předávány ke styku a on je tak nemohl vidat. V případě, že by se k poškozeným choval způsobem, který mu je kladen za vinu, nechápe chování poškozené XXX, které pomáhal se stěhování a která do bytu chodila zcela dobrovolně. Nic nenasvědčuje tomu, že by měla být napadána. Má své děti velmi rád a chce se i nadále podílet na jejich výchově. V případě vyslovení viny a uložení nepodmíněného trestu odnětí svobody budou důsledky pro něj a jeho děti fatální, kdy dojde k likvidaci jejich vzájemných vztahů. Je mu velmi líto, že dne XXX. 2019 zbil svého XXX XXX, rád by s ním vztah napravil, velmi se kaje za to, jak se zachoval, bohužel čas nemůže vrátit zpět. K samotnému průběhu trestní řízení a dokazování před soudem uvedl, že nebylo prokázáno, že by svým jednáním naplnil objektivní i subjektivní stránku žalovaných trestních činů. Důkazní řízení navíc trpí podstatnými vadami řízení, které spočívají v provedení, resp. neprovedení, důkazů v rozporu se zákonem během hlavního líčení, kdy soud v rozporu s ustanovením § 220 odst. 2 tr. řádu přihlíží ke skutečnostem, které nebyly probrány v hlavním líčení a opírá se o znalecké posudky, které nebyly provedeny. Znalci stvrdili při hlavním líčení své znalecké posudky, avšak znalecké posudky nikterak nepřednesli a tyto ani nebyly přečtené. Důkaz znaleckým posudkem tak nebyl řádně proveden. Nalézací soud měl znalce vyzvat, aby posudek přednesli, popř. přečetli.
4. Další provedeným dokazováním nebylo prokázáno, že by se žalovaných skutků dopustil. K trestnému činu znásilnění uvedl, že tomu nebyl nikdo přítomen, jedná se o tvrzení proti tvrzení. Ani svědkyně XXX nepotvrdili, že by k popsánému skutku mělo dojít. Ve výpovědi poškozené se navíc vyskytují jisté nejasnosti, např. ohledně toho, jak se dostala ven. Poškozená XXX do jeho bytu docházela dobrovolně a skutečnost, že jejich manželství bylo rozvedeno, ještě neznámá, že by nemohli udržovat intimní poměr. Soud se navíc nezabýval otázkou, že svého

chování zanechal dobrovolně. Odvolací soud by tak měl ctít zásahu in dubio pro reo a obžalovaného tohoto skutku zprostit.

5. Taktéž skutek, v němž je spatřován trestný čin týrání svěřené osoby a týrání osoby žijící ve společném obydlí nebyl vůbec prokázán. Okresní soud převzal četnost útoků z výpovědi poškozené XXX. V době, kdy dostal nezletilého XXX do své péče, však byl ze strany OSPODu prováděn dohled, který byl po cca dvou až třech letech zrušen; pokud by k nějakému násilí docházelo, jistě by si toho pracovnice všimly a existovala by o tom nějaká zpráva, v nejhrošším případě by mu byl XXX odebrán. Poškozená taktéž v řízení, v němž žádala o osvojení nezletilého, uváděla, že mají harmonický vztah. Pokud by měla z obžalovaného strach, zmíněné by nikdy neuvedla. Soud taktéž nepřihlédl ke znaleckému posudku vypracovanému PhDr. Košťálovou v rámci opatrovnického řízení, v němž je mimo jiné uvedeno, že poškozená XXX vytvořila s nezletilým XXX koalici vůči němu. Ze zpráv dětských lékařek nezletilých dětí taktéž nevyplývají žádné skutečnosti, které by svědčily o jejich týrání. Nic nenasvědčuje tomu, zejména v případě nezletilého XXX, že děti nedostávaly pouze výchovné pohlavyky. Není taktéž pravdou, že by poškozené XXX zakázal stýkat se s kamarádkami, což bylo vyvráceno i výpovědí jedné z nich, svědkyní XXX, která uvedla, že se s poškozenou pravidelně setkávala. Obžalovaný uvedl, že nepopírá, že vedl domácí rozpočet, nikoli však proto, aby poškozenou týral, ale s ohledem na úroveň její finanční gramotnosti. K výpovědi svědkyně XXX uvedl, že je evidentní, že si svou výpověď přibarvila, neboť je kamarádkou poškozené XXX, když např. svědkyně hovoří o známkách fyzického násilí, které na poškozené viděla, avšak svědek XXX žádné stopy fyzického násilí neviděl. Taktéž zmínky svědkyně o zničených zubech poškozené a házení kamení do okna azylového domu obžalovaných, nemá oporu v provedeném dokazování.
6. Obžalovaný namítl, že se soud I. stupně s rozpory vyplývajícími z dokazování řádně nevypořádal. Znaky žalovaných skutkových podstat nebyly naplněny, když nebyl naplněn znak týrání, nebylo prokázáno, že by skutek byl spáchán na dvou osobách, spornou je taktéž doba, kdy se měl žalovaných skutků dopouštět. Ve vztahu k uloženému trestu uvedl, že je nesmírně přísný a neshoduje se s jeho osobností, kdy není pro společnost nebezpečný. V případě uznání na vinu by tak postačil trest výchovný. Okresní soud pochybil, pokud trest ukládal jako trest souhrnný, když byl porušen zákaz dvojího trestání, neboť zkušební doba skončila dne 28. 7. 2021 a on podmínky pro osvědčení splnil. Ve vztahu k adhezním výrokům namítl, že soud nepřihlédl k jeho majetkovým poměrům a nebylo prokázáno, že by poškození utrpěli jeho jednáním nemajetkovou újmu, která by jim měla být přiznána v penězích. Navíc, konkrétní suma není nalézacím soudem nikterak odůvodněna. Při veřejném zasedání obhájkyne obžalovaného námítky rozšířila o další zcela novou námítku vztahující se k znaleckým posudkům, resp. ke znalcům, kteří dané znalecké posudky vypracovali, když namítla, že znalkyně Mgr. Lenka Čermáková a PhDr. Iva Košťálová jsou znalkyněmi z oboru školství a kultury, nikoliv odvětví klinické psychologie; nemají tak náležitou kvalifikaci. V petitu svého odvolání obžalovaný žádal, aby byl napadený rozsudek odvolacím soudem v celém rozsahu zrušen a on obžaloby v celém rozsahu zproštěn.
7. Svým odvoláním směřovaným do výroku o náhradě nemajetkové újmy napadly předmětný rozsudek okresního soudu i poškozené nezletilé děti, když nesouhlasily s přiznanou výší nemajetkové újmy. Skutečnost, že u poškozených v důsledku úmyslného jednání obžalovaného došlo XXX, jasně potvrzuje znalecký posudek znalkyně PhDr. Košťálové. V případě nezletilé XXX se jedná o XXX. V případě nezletilého XXX nastavení vadného vzorce řešení sporů v interpersonálních vztazích a vzorce chápání role otce v rodině. Nejvýraznější poškození bylo zjištěno u nezletilého XXX, u něhož je jeho osobnostní vývoj XXX. Zavadové chování obžalovaného vedlo u poškozeného XXX ke XXX. XXX je vážně XXX a je nepochybné, že týrání, které se obžalovaný vůči jmenovanému dopouštěl po dlouhou dobu, zanechalo XXX.

Závažnost jednání obžalovaného podtrhuje i samotný fakt, že skutek je právně kvalifikován jako zločin týrání svěřené osoby podle § 198 odst. 1, odst. 2 písm. c), d) tr. zákoníku. Jednalo se o zásah do osobnostních práv poškozených, který byl závažný, ke snížení důstojnosti došlo ve značné míře a je zjevné, že není postačující morální zadostiučinění a je namístě přiznat právo na náhradu této nemajetkové újmy v penězích. Za adekvátní výši této újmy jsou pak částky ve výších uplatněných prostřednictvím zmocněnkyně. Odvoláním tak je žádáno, aby napadené výroky byly zrušeny a odvolacím soudem rozhodnuto tak, že je obžalovaný povinen zaplatit na náhradě nemajetkové újmy poškozenému XXX částku XXX Kč a poškozeným XXX každému částku ve výši XXX Kč.

8. Invervenující státní zástupkyně uvedla, že napadený rozsudek považuje ve výrocích o vině i o trestu za správný. Obžalovaný je z žalovaného jednání jednoznačně usvědčován výpověďmi všech poškozených, které jsou podporovány výpověďmi osob, kterým se svěřovali. Žádné zásadní rozpory v dokazování neshledala. Zjištěným skutečným stavem by měly odpovídat i výše přiznané nemajetkové újmy, kdy vzhledem k dlouhodobosti jednání obžalovaného by částkami odpovídajícími, a to i praxí odvolacího soudu, byly částky nejméně dvojnásobné, než ty přiznané nalézacím soudem. K námitce ohledně nesprávného procesního postupu ve vztahu ke znaleckým posudkům připomněla znění § 108 trestního řádu. Námitku uložení souhrnného trestu považuje za nedůvodnou, neboť soud správně vycházel z ustanovení § 43 odst. 4 tr. zákoníku. Státní zástupkyně navrhla odvolání obžalovaného jako nedůvodné zamítnout a odvolání poškozených nezletilých dětí naopak vyhovět, když požadované částky zohledňují dlouhou dobu páchání činu, jakož i způsobené následky, které si nezletilí vinou obžalovaného nesou do budoucna.
9. Odvolání obžalovaného i poškozených nezletilých dětí je třeba považovat za podané včas, oprávněnou osobou, ve znění písemného odůvodnění splňující nároky kladené na obsah odvolání podle § 249 odst. 1 tr. řádu. Krajský soud tedy neshledal důvody pro zamítnutí či odmítnutí odvolání z formálních důvodů ve smyslu § 253 tr. řádu.
10. V rámci veřejného zasedání a z podnětu podaného odvolání přezkoumal krajský soud podle § 254 odst. 1 tr.ř. zákonnost a odůvodněnost všech výroků napadeného rozsudku, vůči nimž bylo odvolání podáno, jakož i správnost postupu řízení, které mu předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad. K vadám, které nebyly odvoláním vytýkány, by krajský soud přihlédl, jen pokud by měly vliv na správnost výroku, proti němuž byla odvolání podána. Poté krajský soud dospěl k následujícím závěrům.
11. V řízení, které předcházelo vyhlášení rozsudku, nezjistil krajský soud takové vady, které by mohly způsobit nesprávnost napadených výroků. Orgány přípravného řízení i okresní soud respektovaly ustanovení zajišťující právo na obhajobu obžalovaného, jakož i ustanovení směřující k objasnění věci a upravující realizaci jednotlivých důkazů.
12. Okresní soud postupoval podle § 2 odst. 5 tr. řádu tak, aby byl zjištěn skutkový stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro jeho rozhodnutí. Přitom vycházel pouze z těch důkazů, které byly provedeny v hlavním líčení.
13. V této souvislosti lze k námitce obžalovaného vznesené v podaném odvolání, že v hlavním líčení nebyl řádně proveden důkaz znaleckými posudky a okresní soud tak v rozporu s § 220 odst. 2 tr. řádu přihlížel ke skutečnostem, které při hlavním líčení nebyly probrány, uvést, že nemá oporu v zákoně. Vzhledem k tomu, že obžalovaný nedal ve smyslu ustanovení § 211 odst. 5 tr. řádu souhlas se čtením znaleckých posudků vypracovaných v této věci, bylo všech pět znalců, kteří byli v trestním řízení přibráni k vypracování znaleckých posudků již v přípravném řízení, slyšeno při hlavním líčení. Všichni znalci po řádné poučení stvrdili své znalecké posudky, které ve věci

vypracovali v písemné podobě, s tím, že na svých závěrech trvají. Daný postup je jednoznačně souladný s ustanovení § 108 odst. 1 tr. řádu, dle kterého postačí, vypracoval-li znalec posudek písemně, aby se při výslechu naň odvolal a stvrdil jej. Stranám řízení pak byl nalézacím soudem dán prostor, aby jednotlivým znalcům položily otázky, přičemž z protokolu o hlavním líčení ze dne 20. 12. 2021 je zřejmé, že obhájkyň obžalovaného v případě všech znalců dané možnosti využila. Krajským soudem tak nebyla v postupu soudu nalézacího shledána žádná vada a posuzovaná námitka byla shledána zcela nedůvodnou.

14. Důkazy provedené při hlavním líčení soud pečlivě zhodnotil jednotlivě i ve vzájemných souvislostech, a to logickým a přesvědčivě zdůvodněným způsobem, jemuž v souladu s ustanovením § 2 odst. 6 tr. řádu nelze nic vytknout. Při hodnocení důkazů nedošlo k nesprávnostem a ani k tomu, že by byl některý důkaz pomínut, popř. z něj byly vyvozeny skutečnosti, které z něj logicky nevyplývají.
15. K odvolání obžalovaného je třeba předem uvést, že odvolací soud je zásadně vázán hodnocením důkazů provedených soudem I. stupně. Odchýlit se od tohoto hodnocení a skutkového stavu věci obsaženého v napadeném rozsudku by mohl pouze za podmínek stanovených zákonem. Do hodnocení důkazů okresním soudem by mohl zasáhnout jen v případě, že by vybočovalo ze zásad formální logiky, bylo by neúplné, nebo nebralo na zřetel podstatné skutečnosti významné pro stanovení skutkových zjištění. K takovým pochybením však v dané věci nedošlo.
16. O skutkovém stavu věci, jak byl zjištěn a popsán ve výroku napadeného rozsudku, nejsou ani podle přesvědčení odvolacího soudu důvodné pochybnosti. S odůvodněním okresního soudu se tak krajský soud zcela ztotožnil, proto na správné a přesvědčivé odůvodnění rozsudku okresního soudu pro stručnost zcela odkazuje.
17. Pokud jde o námitky obžalovaného uplatněné v podaném odvolání, tyto shledal krajský soud neopodstatněnými. Většina z nich jsou v zásadě opakováním jeho obhajoby, s níž se okresní soud v odůvodnění napadeného rozsudku náležitě vypořádal, když vyložil, které skutečnosti vzal za prokázané, o které důkazy svá skutková zjištění opřel a jakými úvahami se při hodnocení provedených důkazů řídil. Nad rámec zde uvedeného a k námitkám obžalovaného krajský soud dodává následující.
18. Obžalovaný při hlavním líčení připustil, že v soužití s poškozenou XXX docházelo k hádkám, při nichž se vzájemně vulgárně oslovovali, připustil také, že poškozenou ve dvou případech fyzicky napadl, přičemž se jednalo o facku otevřenou dlaní. Vyloučil, že by k hádkám docházelo v přítomnosti dětí, vyloučil, že by poškozenou napadal způsobem, který mu je kladen za vinu, vyloučil, že by poškozenou omezoval v kontaktech s kamarádkami. Skutek pod bodem 2) jednoznačně popřel, když uvedl, že s poškozenou udržovali intimní vztah až do konce roku 2019. Ve vztahu k nezletilým dětem doznal jednání ze dne XXX. 2019, kdy mu ujely nervy a XXX XXX „zmydlil.“ Velmi toho lituje. Popřel však, že by nezletilé děti týral způsobem popsáním v obžalobě. Vyloučil, že by je škrtil, napadal údery pěstí, příp. při trestání použil obušek; ten sloužil pouze k zastrašení. Připustil, že děti občas dostávaly na zadek, jednalo se však o výchovné tresty. Sám byl takto vychováván.
19. V dané věci lze konstatovat, že veškeré důkazy, které byly v průběhu hlavního líčení provedeny a které byly nalézacím soudem v podrobnostech rozebrány v odůvodnění napadeného rozsudku tvoří ucelený řetězec důkazů, které bez pochybností usvědčují obžalovaného z posuzovaného jednání. Jedinými přímými důkazy, jak vyplývá i z charakteru projednávaného jednání, a tedy i důkazy stěžejními pro posouzení skutkové děje, jsou výpovědi poškozených. Poškozená XXX při své výpovědi při hlavním líčení ve shodě s výpovědí z přípravného řízení spontánně a

podrobně popsala jednání obžalovaného vůči ní i vůči všem třech nezletilým dětem žijícím s nimi ve společné domácnosti. Taktéž všechny nezletilé děti XXX, jejichž výpovědi z přípravného řízení byly dle § 102 odst. 2 tr. řádu čteny, v rámci svých výpovědí konkrétně, každý svým vlastním způsobem, úměrně věku, s důrazem na odlišné detaily, avšak bez zásadnějších rozporů v podstatných otázkách, popsaly jednání obžalovaného vůči nim; ve shodě popsaly, že byly opakovaně přítomny fyzickému násilí obžalovaného vůči poškozené XXX, kdy poškozená měla poté XXX a brečela. Všichni poškození taktéž popsali, jakým způsobem chování a jednání obžalovaného vnímali a jak na něj reagovali, přičemž skutečnosti jimi uváděné korespondují s popisem skutku. V kontextu se všemi dalšími důkazy shledal i krajský soud ve shodě se soudem okresním jejich výpovědi věrohodnými. Je nutné zmínit, že poškození byli řádně poučeni o trestněprávních následcích křivé výpovědi a křivého obvinění. Lze si jen těžko představit, že by obžalovaného křivě obvinili, vědomi si toho, že budou muset o daných otázkách opakovaně lživě vypovídat.

20. Výpovědi poškozených, které jsou vzájemně v podstatných bodech souladné, nejen že nebyly ostatními provedenými důkazy vyvráceny, příp. zpochybněny, ale naopak jsou řadou dalších důkazů podporovány; nejsou tak v žádném případě důkazy osamoceny.
21. Závěru o věrohodnosti výpovědí všech poškozených svědčí zjištění znalkyň Mgr. Lenky Čermákové a PhDr. Ivy Košťálové, které ve věci vypracovaly psychologické znalecké posudky. Znalkyně Mgr. Čermáková, která vypracovala znalecký posudek ve vztahu k poškozené XXX, mimo jiné uzavřela, že poškozená je schopna si zapamatovat a později věrně reprodukovat prožitý děj, nebyly u ní zjištěny sklony ke konfabulaci; jednání obžalovaného spíše bagatelizovala. Znalkyně dospěla k závěru, že poškozená se jeví jako pravá oběť domácího násilí ze strany obžalovaného. Taktéž znalkyně PhDr. Iva Košťálová dospěla k závěru, že všechny nezletilé děti jsou schopny zapamatovat si a reprodukovat prožitý děj. Byť jsou jejich výpovědi ovlivněny situací v rodině a jejich postavením, žádný přímý návod či tlak míru pravdivosti výpovědi nezletilých neovlivnil, jejich výpovědi jsou při líčení jednotlivých konfliktních situací v jádru líčením prožitého. Výpověď XXX lze dle znalkyně považovat za realistickou výpověď pravdy. Naopak XXX, který má k XXX nejbližší, má tendenci jednání obžalovaného spíše bagatelizovat. V případě XXX dospěla k závěru, že jmenovaný se nepravdivým vyjádřením nevyhne, vzhledem k jeho konfliktnímu vztahu s obžalovaným k určitému zkreslení a zveličování dojit mohlo, avšak v detailech a konkrétních případech je dle znalkyně možné jeho líčení považovat za pravdivé a je odrazem prožívání situací jako velmi náročných, v některých případech traumatizujících.
22. Na posouzení věrohodnosti výpovědi nezletilého XXX nemá vliv ani zjištění jmenované znalkyně, která vypracovala psychologický znalecký posudek i v rámci opatrovnického řízení vedeného o péči nezletilého XXX kde konstatovala, jak namítá i obžalovaný ve svém odvolání, že poškozená XXX vytvořila s nezletilým XXX koalici vůči němu. Byť znalkyně konstatovala, že tato koalice negativně ovlivňuje jejich vzájemný vztah, který primárně ale nezvládá obžalovaný, přímé navádění nezletilého neshledala.
23. Obžalovaný až v rámci veřejného zasedání namítal kvalifikaci jmenovaných znalkyň, když zpochybnil specializaci těchto znalkyň s tím, že obor, pro který byly jmenovány, tj. obor školství a kultura, považuje za nedostatečný pro vypracování znaleckého posudku. Obě jmenované znalkyně jsou řádně zapsány v seznamu znalců. Byť jsou zapsány pro obor školství a kulturu, jedná se o odvětví psychologie. V případě obou znalkyň může krajský soud konstatovat, že se jedná o velmi zkušené znalkyně, které zpracovaly již řadu znaleckých posudků v trestních věcech a nikdy jejich odbornost zpochybněna nebyla. Znalecké posudky, které v posuzované věci vypracovaly v písemné podobě, obsahují veškeré náležitosti, které jsou vyžadovány, navíc obě znalkyně své závěry při hlavním líčení náležitě obhájily a odpověděly na všechny položené dotazy.

Skutečnost, že obžalovaný se závěry znalkyň nesouhlasí, nemůže mít vliv na odbornost a dostatečnost znaleckého zkoumání. Z těchto důvodů krajský soud považuje vznesenou námitku obžalovaného za námitku zcela neopodstatněnou a nalézací soud jednoznačně mohl z těchto znaleckých posudků při posuzování skutkového stavu věci vycházet.

24. Výpovědi poškozených jsou nepřímo podporovány a obžalovaný z trestné činnosti usvědčován i svědeckou výpovědí XXX. Byť lze do jisté míry připustit námitku obžalovaného, že se jedná o kamarádku poškozené XXX, sama tato okolnost nemůže bez dalšího vést k závěru o její nevěrohodnosti. Svědkyně po řádné poučení uvedla, že se jí nezletilé děti a posléze i sama poškozená XXX s chováním a jednáním obžalovaného vůči nim svěřovaly. Uvedla, že nezletilé děti při svěřování se s jednáním obžalovaného byly vystrašené, nezletilá XXX. Na poškozené XXX opakovaně viděla i zranění; popsala i rozpoložení poškozené, na které byl XXX. Ve vztahu ke skutku pod bodem 2) svědkyně potvrdila, že jí poškozená bezprostředně poté volala, byla ubrečená, vystresovaná, klepal se jí hlas a sdělovala jí, že ji chtěl obžalovaný znásilnit. Pokud obžalovaný namítá nevěrohodnost této svědkyně s odůvodněním, že některé skutečnosti, které uváděla, se neprokázaly (např. házení kamení do okna azylového domu, poničené zuby), lze pouze konstatovat, že tyto nebyly naopak ani vyvráceny, resp. prokazovány, neboť nebyly obžalovanému kladeny za vinu. Ve shodě se jmenovanou svědkyní popsala rozpoložení poškozené XXX po telefonické komunikaci s obžalovaným i další svědkyně XXX, která taktéž potvrdila, že se jí poškozená svěřila s tím, že jí měl obžalovaný násilím nutit k tomu, aby ho hladila mezi nohama, a byla přítomna i telefonátu, při kterém se obžalovaný poškozené dotazoval, zda s ním nekomunikuje proto, že po ní chtěl sex. Jak již bylo konstatováno, výpovědi obou svědkyň jsou souladné s ostatními provedenými důkazy, nebyly v řízení žádným způsobem zpochybněny a závěr nalézacího soudu, že se jedná o výpovědi věrohodné, prokazující vinu obžalovaného, je závěrem zcela správným.
25. K námitce obžalovaného ohledně rozporu ve výpovědi svědkyně XXX, která zmiňovala viditelná zranění u poškozené, a svědka XXX, který naopak uvedl, že poranění na poškozených neviděl, krajský soud konstatuje, že danou námitku obžalovaný uplatnil již v řízení před soudem a nalézací soud se s ní také ve svém odůvodnění řádně vypořádal. Ani krajský soud žádný rozpor ve zmíněných výpovědích neshledává, neboť fakt, že si svědek, který mimo jiné taktéž potvrdil, že se mu poškozená s násilným jednáním obžalovaného, včetně násilí fyzického, svěřovala, žádných zranění nevšiml, ještě nevylučuje, že poškozená daná zranění utrpěla. Obdobným způsobem lze, k námitce obžalovaného, nahlížet i na zprávy dětských lékařek, v nichž je konstatováno, že nemají poznatky o XXX nezletilých, když v době preventivních, tj. plánovaných, kontrol dětí žádné XXX skutečně být ani nemusely.
26. Dalšími důkazy podporujícími obžalobu jsou bezpochyby i listinné důkazy. Lékařská zpráva XXX, Oddělení dětské chirurgie, prokazuje zranění poškozeného XXX způsobená obžalovaným dne XXX 2019, násilné jednání obžalovaného vůči nezletilému XXX dokladuje i zpráva OSPODu, kam se poškozený po ataku obžalovaného dostavil. Ze zpráv Základní školy, XXX, kterou poškozený XXX navštěvoval, taktéž vyplývá, že situace v rodině byla neutěšená, škola měla podezření, že poškozený je nepřiměřeně fyzicky trestán, když z jeho vyjadřování bylo patrné, že se XXX a posléze se sám s násilím v rodině svěřil a ukazoval XXX, které mu měl obžalovaný způsobit. Zprávou XXX pak bylo prokázáno, že i nezletilá XXX opakovaně mluvila o obžalovaném negativně; po rozchodu rodičů se změnila, je pozitivní, uvolněná.
27. V naprostém souladu se všemi důkazy provedenými v tomto řízení, důkazem zcela jednoznačně zapadajícím do skutkových zjištění a tedy důkazem svědčícím o vině obžalovaného jsou závěry znalce Doc. PhDr. Jana Laška, CSc., který mimo jiné uvedl, že obžalovaný není primárním

agresorem, XXX. Znalec uvedl, že ve vztahu nastavení role otce a partnera je obžalovaný značně konzervativní, připomínající definování role otce v rodině v 19. století.

28. Obžalovaný v rámci podaného odvolání namítl, že pokud by poškozenou XXX týral způsobem, který mu je kladen za vinu, nechápe její následné jednání, kdy s ním dobrovolně komunikovala. Taktéž zpochybnil, že by poškozená z něj měla strach, neboť pokud by tomu tak bylo, jistě by v rámci řízení o osvojení nezletilého XXX neuvedla, že mají harmonický vztah. Dlužno podotknout, že v případech posuzované trestné činnosti není chování a jednání poškozené, jakožto oběti domácího násilí, nikterak výjimečné, naopak je zcela běžné. V této souvislosti lze poukázat zejména na závěry psychologického znaleckého posudku, kdy znalkyně jednoznačně konstatovala, že poškozená v patologickém vztahu s obžalovaným setrvala, neboť je osobou velmi XXX. Z těchto důvodů rezignovala, své potřeby potlačovala a impulzem, který ji přiměl k řešení neutěšené situace, bylo až brutální napadení nezletilého XXX. Vznesenou námitku obžalovaného ve vztahu k přístupu poškozené k obžalovanému i k jejímu chování po dobu společného soužití i po jeho ukončení, tak krajský soud hodnotí, i s ohledem na znaleckým zkoumáním prokázaný negativní vliv jednání obžalovaného na psychiku poškozené, o němž bude zmiňováno níže, jako nedůvodnou.
29. Pokud obžalovaný v podaném odvolání poukazoval na závěrečnou zprávu XXX, v níž je mimo jiné zmiňována komplikovaná osobnost poškozeného XXX, skutečnost, že chování poškozeného bylo a je problémové, není v řízení skutečností sporovanou, určitá provinění v tomto směru připouštěl i sám poškozený, avšak ani případné výchovné problémy a nedostatky v chování poškozeného neospravedlňují velmi agresivní až brutální jednání obžalovaného, které zcela jednoznačně nelze považovat za přiměřené výchovné trestání, kterým se hájí obžalovaný.
30. Na základě všech shora uvedených skutečností lze i dle krajského soudu uzavřít, že posuzované jednání obžalovaného tak, jak bylo popsáno v napadeném rozsudku, bylo jednoznačně prokázáno.
31. Okresní soud nepochybil, pokud jednání obžalovaného pod bodem 1) ve vztahu k poškozené XXX právně kvalifikoval jako zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) tr. zákoníku a ve vztahu k nezletilým dětem dovedl naplnění všech znaků skutkové podstaty zločinu týrání svěřené osoby podle § 198 odst. 1, odst. 2 písm. c), d) tr. zákoníku, když po dobu delší ve smyslu odst. 2 písm. d) daných ustanovení (po dobu devíti let ve vztahu k poškozené XXX, když poškozená časově vymezila výrazné zhoršení jednání obžalovaného v době dvou let před odchodem ze společné domácnosti, a po dobu minimálně dvou let ve vztahu k nezletilým dětem), psychicky (zejména poškozenou XXX), a to nadávkami a ponižováním, ale rovněž i fyzicky, a to opakovanými údery rukou do obličeje a různých částí těla, kopáním, chytáním a pevným držením pod krkem, bitím gumovým obuškem, týral svou XXX a tři své nezletilé děti, které s ním žily ve společné domácnosti, a toto jeho jednání se vyznačovalo vyšším stupněm hrubosti, necitelnosti a bezohlednosti, což u poškozených mělo negativní dopad na jejich psychiku, když nezletilý XXX byl nucen vyhledat odbornou pomoc a u poškozené XXX vyústilo XXX. Pokud obžalovaný namítal, že své mladší děti netýral, že se jednalo o pouhé výchovné trestání, lze sice připustit, že v jejich případě jednání obžalovaného nedosahovala takové intenzity a brutálnosti jako v případě XXX, avšak i přesto šlo ve svém souhrnu o jednání jednoznačně nepřipustné, na které je již nutné nahlížet jako na jednání trestné.
32. Dle již ustálené judikatury je pod pojmem „týrání“ z hlediska trestního práva třeba rozumět takové jednání pachatele, které se vyznačuje zlým nakládáním buď s osobou blízkou nebo i jinou osobou, s níž pachatel žije ve společném obydlí, současně se vyznačuje i určitou mírou trvalosti a dosahuje takové intenzity, aby bylo způsobitelné vyvolat stav, který pociťuje postižená osoba jako

těžké příkoří, respektive psychické nebo i fyzické útrapy. Tuto definici jednání obžalovaného zcela jednoznačně naplnilo. Obžalovaný jednal v úmyslu nepřímém, neboť jednal vůči poškozeným velmi zle a byl srozuměn s tím, že jim tím ubližuje a že poškozené pocítují jeho chování jako těžké příkoří.

33. Taktéž jednání obžalovaného uvedené ve výroku 2) napadeného rozsudku nalézací soud správně právně kvalifikoval jako přečin znásilnění podle § 185 odst. 1 tr. zákoníku, když bylo jednoznačně prokázáno, že obžalovaný za použití násilí k překonání odporu poškozené XXX vykonat s poškozenou pohlavní styk, přičemž dle ustálené judikatury je pohlavním stykem jakýkoli způsob ukájení pohlavního pudu na těle jiné osoby, tj. i osahávání genitálií, jak tomu bylo v nyní posuzovaném případě. Prokazatelně došlo k dokonání činu, proto námitka obžalovaného o dobrovolném zanechání dalšího jednání je námitkou zcela bezpředmětnou. I v daném případě obžalovaný jednal minimálně v úmyslu nepřímém ve smyslu ustanovení § 15 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku. K námitce obžalovaného, že danému jednání nebyl nikdo přítomen a že se tak jedná pouze o tvrzení proti tvrzení, lze pouze konstatovat, že vzhledem k charakteru posuzovaného jednání je typické, že se jednání odehrává pouze za přítomnosti aktérů, přímé svědectví je spíše výjimkou. V daném případě však výpověď poškozené nebyla důkazem osamoceným, neboť byla podpořena i výpověďmi svědkyň XXX, kterým se poškozená s jednáním obžalovaného bezprostředně poté svěřila. Závěr nalézacího soudu, že posuzované jednání obžalovaného bylo prokázáno bez jakýkoli pochybností, je tak závěrem správným.
34. Krajský soud neshledal pochybení ani ve výroku o trestu, pokud jde o jeho druh a výměru. Okresní soud správně hodnotil hlediska stanovená v § 38 a 39 tr. zákoníku, tj. že při stanovení druhu trestu a jeho výměry je třeba mj. přihlídnout k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům pachatele a k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnosti jeho nápravy. Obžalovanému nesvědčí žádná polehčující okolnost, k trestné činnosti se nedo znal; pokud ve vztahu k nezletilým dětem připustil určitou formu fyzického násilí, hájil se tím, že se jednalo o výchovné tresty. Do znal pouze jednání dne XXX 2019, kdy nastalou situaci nezvládl v klidu a nezletilého XXX zbil obuškem. Oproti tomu v neprospěch obžalovaného svědčí řada přitěžujících okolností. Obžalovaný je trestán za více trestných činů, dva trvající zločiny spáchal vůči členům rodiny, XXX a třem nezletilým dětem, tedy osobách, které na něm byly zejména citově závislé a kterým měl poskytovat ochranu a pocit bezpečí. Nebylo možné odhlédnout od doby, po kterou závadové jednání obžalovaného vůči poškozeným trvalo, ani od četnosti a brutality útoků, když se jednalo nejenom o slovní napadání, ale především o napadání fyzické. Je zřejmé, že následky na duševním zdraví si všichni poškození, zejména pak poškozená XXX a nezletilý XXX ponесou dlouhodobě ve svém dalším životě. Jednání obžalovaného tak i krajský soud shledává jednáním vysoce společensky nebezpečným, na které je nutné reagovat důrazným represivním trestem, tj. trestem spojeným s přímým odnětím svobody obžalovaného. Nebylo možné přisvědčit námitce obžalovaného, že v jeho případě by byl trestem dostačujícím trest výchovného charakteru, když s ohledem na povahu a závažnost posuzovaného jednání a řadu přitěžujících okolností okresní soud zcela správně uzavřel, že účel trestního řízení není možné naplnit jiným druhem trestu než nepodmíněným trestem odnětí svobody.
35. Důvodnou neshledal odvolací soud ani námitku obžalovaného vznesenou v podaném odvolání ve vztahu k uložení souhrnného trestu, když podmínky pro uložení souhrnného trestu ve smyslu ustanovení § 43 odst. 2 tr. řádu byly i dle krajského soudu splněny. Soud správně uložil souhrnný trest ve vztahu k trestnímu příkazu Okresního soudu v Pardubicích ze dne 30. 6. 2020, sp. zn. 2T 87/2020, neboť nyní posuzovaného jednání se obžalovaný dopustil před vyhlášením tohoto rozhodnutí, když předmětné rozhodnutí bylo obžalovanému doručeno dne 18. 7. 2020. Byť ještě před vyhlášením napadeného rozhodnutí uplynula celá zkušební doba podmíněného odsouzení

z daného rozhodnutí, dosud nebylo rozhodnuto o osvědčení obžalovaného. Dřívější rozhodnutí tak není takové povahy, že se na pachatele hledí, jako by nebyl odsouzen ve smyslu ustanovení § 43 odst. 4 tr. zákoníku. Závěr nalézacího soudu o splnění podmínek pro uložení souhrnného trestu, je tak závěrem zcela opodstatněným a správným.

36. Ani výši uloženého trestu nelze považovat za nepřiměřeně přísnou. Obžalovanému je trest ukládán v rámci trestní sazby uvedené v § 198 odst. 2 tr. zákoníku, kde je ohrožen sazbou od dvou do osmi let. Posuzovaným souhrnným trestem, který je ukládán správně podle nejprísnější trestní sazby, je obžalovaný trestán za dva zločiny a dva přečiny. Je zřejmé, že okresní soud ke všem rozhodným okolnostem přihlédl, když obžalovanému při existenci výrazných přitěžujících okolností uložil ještě trest pod polovinou zákonné trestní sazby uvedené v § 198 odst. 2 tr. zákoníku ve výměře čtyř let a šesti měsíců. Zásah odvolacího soudu do výroku o trestu je potřebný pouze tehdy, pokud by se jednalo o zřejmý nepoměr mezi uloženým trestem a zákonnými hledisky. Okresním soudem uložený trest však vystihuje hlediska o ukládání trestu a odpovídá jak povaze a závažnosti spáchané trestné činnosti, tak i osobním poměrům obžalovaného a možnostem jeho náprav. Nejedná se o trest nepřiměřeně přísný, resp. naopak nepřiměřeně mírný, a krajský soud tak neshledal zákonná hlediska, která by jej k zásahu do výroku o trestu opravňovala.
37. Okresní soud taktéž správně zařadil obžalovaného pro výkon trestu do věznice s ostrahou, když obžalovaný splňuje formální požadavky uvedené v § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku pro zařazení do tohoto typu věznice.
38. Přes námitku obžalovaného a poškozených nezletilých dětí krajský soud neshledal pochybení ani ve výroci, kterými bylo rozhodnuto o nárocích poškozených na náhradu nemajetkové újmy. K trestnímu řízení se s nárokem na náhradu nemajetkové újmy připojili všichni čtyři poškození. Přesto, že poškozená XXX svůj nárok blíže nespecifikovala, je z něj patrné, z jakého důvodu je požadován, s vylíčením skutkových okolností, a v jaké konkrétní výši je uplatňován a lze tak na něj nahlížet jako na nárok uplatněný řádně. S nárokem na náhradu nemajetkové újmy se řádně připojily s konkrétními částkami i všechny poškozené děti, a to prostřednictvím své zmocněnkyně, když z písemného podání je zřejmé, že se stejně jako v případě prvé poškozené jedná o nárok na nemajetkovou újmu spočívající v zásahu do jejich osobnostních práv, tj. nárok ve smyslu ustanovení § 2956 a 2957 občanského zákoníku. Nalézací soud posuzované adhezní výroky ve svém rozhodnutí náležitě odůvodnil, když velmi podrobně vyložil, z jakých skutečností vycházel a jakými úvahami se řídil, přičemž odvolací soud se s jeho závěry plně ztotožňuje.
39. Provedeným dokazováním bylo prokázáno, že se obžalovaný trestné činnosti dopustil a trestná činnost negativně zasáhla do osobnostních práv poškozených, přičemž k charakteru a intenzitě takového zásahu nebylo nutné ani dle krajského soudu provádět další dokazování, neboť podstatné skutečnosti jsou již obsaženy ve spise. Bylo prokázáno, že obžalovaný po velmi dlouhou dobu svou bývalou XXX slovně i fyzicky napadal, přičemž v jednom případě se dopustil i sexuálního násilí. Vedle ponižování, vulgárních nadávek a výhrůzek se jednalo především i fyzické násilí – údery otevřenou dlaní i pěstmi do obličeje, vlasové části hlavy, kopy do břicha i celého těla, držení pod krkem. Stejně tak v případě nezletilých dětí bylo prokázáno, že je po dobu nejméně dvou let neadekvátně fyzicky trestal, když je napadal otevřenou dlaní do obličeje a různých částí těla, bil je gumovým obuškem, nezletilé XXX házel na podlahu či postel a nezletilému XXX v jednom případě způsobil zranění, která si vyžádala lékařské ošetření a následnou hospitalizaci. Nelze taktéž pominout skutečnost, že nezletilé děti byly přítomny i fyzickému napadání své XXX, viděly ji brečet a je nepochybné, že dané situace vnímaly velmi negativně. Je zřejmé, že jednání obžalovaného zásadním způsobem ovlivnilo psychiku všech poškozených, což lze dovodit nejen z jejich výpovědí, kdy hovořily o strachu z obžalovaného, o

způsobené bolesti, o obavách o sebe a své blízké, ale zejména ze závěrů znaleckých posudků. Nejvíce byla jednáním obžalovaného zasažena poškozená XXX, u které se vlivem dlouhodobého konfliktního soužití a vlivem násilného jednání obžalovaného rozvinula XXX. Následky jednání u nezletilých pak podrobně popsala ve svém znaleckém posudku znalkyně PhDr. Iva Košťálová. V případě XXX.

40. Z výše uvedeného je zřejmé, že všem poškozeným nemajetková újma nepochybně vznikla, když jednání obžalovaného v nich vyvolalo obavy, strach, fyzickou bolest a v případě poškozené XXX a poškozeného XXX vyústilo v psychické problémy, pro které byli nuceni vyhledat odbornou pomoc. Závažnost zásahu do osobní sféry všech poškozených, potažmo závažnost a rozsah nemajetkové újmy vyjadřuje i skutečnost, že skutky obžalovaného jsou kvalifikovány jako dva zločiny s trestní sazbou od dvou do osmi let. Význam má taktéž sekundární újma, kdy se poškození byli nuceni podrobit úkonům trestního řízení. Dle ustanovení § 43 odst. 3 tr. řádu je možné v adhezním řízení navrhnout uložení povinnosti obžalovanému nahradit nemajetkovou újmu jen v penězích; nepeněžní reparace nemajetkové újmy v trestním řízení nepřichází v úvahu. Z ustanovení § 2951 odst. 2 občanského zákoníku pak vyplývá, že nemajetková újma se odčiní přiměřeným zadostiučiněním a zadostiučinění musí být poskytnuto v penězích, nezajistí-li jeho jiný způsob skutečné a dostatečně účinné odčinění způsobené újmy.
41. Ve shodě s nalézacím soudem má i odvolací soud jednoznačně za to, že v daném případě je namíste přiznat všem poškozeným právo na náhradu vzniklé nemajetkové újmy v penězích. Přiznání nemajetkové újmy podle § 2956 občanského zákoníku je do jisté míry věcí úvahy soudu. Charakteru, dlouhodobosti i četnosti jednání obžalovaného vzhledem k jednotlivým poškozeným i dle krajského soudu odpovídají částky přiznané nalézacím soudem, který náležitým způsobem zohlednil i skutečnost, že chování a jednání vůči poškozené XXX a nezletilému XXX bylo podstatně intenzivnější a závažnější, když těmto poškozeným v porovnání s nezletilými dětmi XXX přiznal dvojnásobné částky. V této souvislosti je namíste zmínit i skutečnost, že vzniklá nemajetková újma byla částečně odčiněna i samotným projednáním věci trestním soudem a odsouzením obžalovaného. Přiznané částky se tak jeví odpovídající nejenom okolnostem, za kterých došlo k zásahu do základních práv poškozených, ale jeví se souladné i s obecnou zásadou přiměřenosti neboli spravedlivé únosnosti. Vzhledem k tomu, že poškození požadovali částky vyšší, byli zcela v souladu s ustanovením § 229 odst. 2 tr. řádu se zbytky svých nároků na náhradu nemajetkové újmy odkázáni na řízení ve věcech občanskoprávních. Pro úplnost krajský soud dodává, že nebylo možné vyhovět návrhu zmocněnkyně, aby částka přiznaná nezletilému XXX byla splatná nikoli k rukám opatrovníka XXX, avšak k rukám XXX, když řízení o jmenování opatrovníka není pravomocně skončeno a soud musel vycházet ze stavu v době rozhodnutí ve věci.
42. Vzhledem ke všem shora uvedeným skutečnostem, když krajský soud neshledal pochybení ve výrocích o vině obžalovaného, o uložení trestu ani ve výrocích o náhradě nemajetkové újmy, byla odvolání obžalovaného i poškozených nezletilých dětí jako nedůvodná podle § 256 tr. řádu zamítnuta.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **není** další řádný opravný prostředek přípustný.

Nejvyšší státní zástupce a obviněný však mohou proti tomuto rozhodnutí podat **dovolání**. Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno.

Dovolání se podává u okresního soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni, a to do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. Navrácení lhůty k podání dovolání není přípustné. Dovolání jen proti důvodům rozhodnutí není přípustné.

O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud České republiky v Brně.

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 4/ tr.řádu) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1) písm.a) až l) nebo § 265b) odst. 2) tr.řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného.

Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Pardubice 26. dubna 2022

JUDr. Aleš Holík v. r.
předseda senátu

Zpracovala:
JUDr. Brigita Košinová

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Pardubicích rozhodl v hlavním líčení konaném dne 2. listopadu 2021 v senátu složeném z jeho předsedy JUDr. Lukáše Kratochvíla a přísedících Jitky Kuchařové a Mgr. Aleny Stieberové,

takto:

Obžalovaný

XXX, narozený **XXX**, posledně bytem **XXX**, nyní ve Vazební věznici v **XXX**,

je vinen že,

od přesně nezjištěné doby, přibližně od roku 2008, když se s **XXX**, narozenou **XXX** přestěhoval z **XXX** do České republiky, ji postupně v bytech v **XXX**, které v průběhu let vystřídali, posledně v bytě na adrese **XXX**, **XXX** v rámci společného soužití v přesně nezjištěných dnech, v nepravidelných intervalech avšak opakovaně, zpravidla minimálně jednou do měsíce a od léta 2020 častěji, zejména v rámci slovních rozepří a hádek, které vyvolával téměř výhradně, když byl opilý, sprostě urážel, choval se k ní hrubě a bezcitně a fyzicky ji napadal, a to tak, že ji bil fackami nebo zat'atými pěstmi do obličeje a vlasové části hlavy, i do celého těla, čímž jí v nemálo případech způsobil **XXX**, tahal ji za vlasy, mlátil jí hlavou o zeď, kopal do jejího těla a házel s ní o zem, taktéž jí vyhrožoval zabitím, což poškozená nesla úkorně,

příčemž se takto nejen choval před **XXX**, a to **XXX**, narozenou **XXX**, a **XXX**, narozeným **XXX**, kteří s nimi společně žily, ale i k nim byl velmi hrubý a bezcitný, vulgárně jim nadával a řval na ně i v nočních hodinách, ponižoval je a minimálně od roku 2010 až 2012 je taktéž v rámci fyzického napadání **XXX**, tedy převážně ve stejných intervalech, bil, a to tak, že je fackoval přes obličej, později i bil pěstmi do obličeje, házel s nimi o gauč, kopal do nich, házel po nich věci, tahal je za vlasy a vyhrožoval jim smrtí, přičemž tak nezřídka činil i v nočních hodinách, pročež kvůli těmto hádkám a následnému bití nemohly **XXX** spát, a takto se vůči **XXX** choval buď v rámci jeho

Shodu s prvopisem potvrzuje Dana Horáková.

potřeby je takto vychovávat, nebo v jejich pokročilejším věku proto, že mu chtěly zabránit, aby bil XXX, eventuálně si vybíjel zlost přímo na nich, v XXX 2017 dal XXX takovou facku, že jí způsobil XXX, což si vyžádalo opakované lékařské vyšetření a klidový režim,

v důsledku jednání obviněného jeho XXX v XXX 2020 společné bydlení opustila natrvalo,

načež chování obviněného vůči jeho XXX a XXX eskalovalo počátkem XXX 2021 dvěma incidenty, kdy nejprve dne XXX 2021 po XXX hodin v bytě na adrese XXX, začal obviněný pod značným vlivem alkoholu XXX opět napadat a křičel na ni, kde byla, že s XXX dělají věci za jeho zády a podobně, chytl ji za vlasy a hlavou jí několikrát udeřil do zdi, poté ji hodil na zem a opakovaně ji udeřil pěstmi do hlavy a obličeje, poté, co se do bytu dostavil na obranu XXX XXX a volal na policii, napadl úderem pěstí i jeho, také ho držel pod krkem, přičemž až za přítomnosti Policie ČR opustil byt; následně po propuštění z Protialkoholní záchytné stanice v XXX dne XXX 2021 kolem XXX hodin, když se vrátil do společného bytu, opět pod značným vlivem alkoholu, znovu nejdříve verbálně a poté fyzicky napadal XXX, a to tak, že nejprve v době, kdy krájela nožem o délce čepele 18 cm maso, tento nůž vzal a začal s ním chodit po bytě se slovy, že je všechny zabije, nožem na ni a na XXX ukazoval, kdy, přestože toto nebylo z bezprostřední blízkosti, měla strach o život a zdraví jí samotné i XXX, nato položil nůž a začal ji tahat za vlasy, opakovaně jí udeřil hlavou o zeď a dal jí rány pěstí do oka a do hlavy, a poté, co syn začal XXX bránit, napadl také jeho pěstmi do obličeje, čímž jí způsobil XXX, a synovi XXX, na to byl přivolanou policejní hlídkou zadržen a následně vzat soudem do vazby,

tedy

týral osobu, která byla v jeho péči a výchově, a páchal takový čin nejméně na dvou osobách a po delší dobu,

týral osobu blízkou žijící s ním ve společném obydlí a páchal takový čin po delší dobu,

čímž spáchal

zločin týrání svěřené osoby podle § 198 odst. 1, 2 písm. c), d) trestního zákoníku v jednočinném souběhu se zločinem týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, 2 písm. d) trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 198 odst. 2 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **2 (dvou) let a 6 (šesti) měsíců.**

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon trestu zařazuje **do věznice s ostrahou.**

Podle § 228 tr. řádu je obžalovaný povinen zaplatit poškozenému XXX, narozenému XXX, na náhradu nemajetkové újmy **částku XXX Kč.**

Odůvodnění:

1. Státní zástupce podal dne 8. 10. 2021 obžalobu na obžalovaného XXX pro skutky uvedené ve výroku rozsudku. Soud rozhodoval v hlavním líčení konaném dne 2. 11. 2021.

Rozhodnutí o vině

Shodu s prvopisem potvrzuje Dana Horáková.

2. Obžalovaný u hlavního líčení prohlásil vinu v plném rozsahu dle podané obžaloby. Jelikož toto prohlášení viny koresponduje s ostatními důkazy zajištěnými v přípravném řízení, soud je přijal a neprováděl další dokazování ohledně viny obžalovaného. Obžalovaný tak byl uznán na vinu shodně s podanou obžalobou.

Právní hodnocení

3. Trestného činu týrání svěřené osoby podle § 198 odst. 1 tr. zákoníku, se dopustí ten, kdo týrá osobu, která je v jeho péči nebo výchově. Objektem tohoto trestného činu je zájem společnosti na ochraně osob, které vzhledem ke svému věku nebo z jiných důvodů jsou v péči nebo výchově jiných osob. Podle soudní praxe týrání je „zlé nakládání“ se svěřenou osobou, vyznačující se vyšším stupněm hrubosti a bezcitnosti a určitou trvalostí, které tato osoba pociťuje jako těžké příkoří. Odnětím svobody na dvě léta až osm let bude pachatel potrestán spáchá-li takový čin nejméně na dvou osobách, nebo páchá-li takový čin po delší dobu (§ 198 odst. 2 písm. c), d) tr. zákoníku). Trestný čin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 tr. zákoníku je specifický. Jedná se o trestnou činnost mezi dvěma vzájemně citově provázanými osobami, před ostatními skrytou, která je charakteristická tím, že vztah partnerů (agresora a oběti) je značně asymetrický, vyznačuje se zpravidla eskalujícím a dlouhodobě hrubým jednáním agresora vůči oběti. Odnětím svobody na dvě léta až osm let bude pachatel potrestán páchá-li takový čin po delší dobu (§ 199 odst. 2 písm. d) tr. zákoníku). Tyto trestné činy jsou považovány za trvající delikty. Soud akceptoval právní názor státního zástupce týkající se spáchání shora označených zločinů, a to v jednočinného souběhu (podrobněji rozvedený v bodě 40. obžaloby). V řízení bylo prokázáno, že obžalovaný se ve své rodině choval dlouhodobě, trvale, opakovaně vulgárně a násilnický, zejména pod vlivem alkoholu, když ve společné domácnosti v období od roku 2008 do XXX 2021 týral poškozené, tedy nyní již XXX XXX a XXX – XXX a XXX. Obžalovaný jednal v úmyslu přímém, kdy jeho motivem bylo egocentrické, dominantní prosazování svých osobních zájmů a uplatňování naprosto neakceptovatelných výchovných metod ve formě tvrdých fyzických trestů. Při reakci na zátěž se u něj objevila klasická rovnice frustrace – agrese, kterou se vybíjel na svých nejbližších neschopných odplaty, kteří toto jeho jednání úkorně snášeli. Tím byly naplněny všechny znaky skutkové podstaty citovaných zločinů. Znalci u obžalovaného konstatovali XXX. Ze znaleckých posudků z oboru psychiatrie na poškozené děti byla zjištěna přítomnost znaků dlouhodobého násilí psychického a fyzického, objevují se u nich známky syndromu CAN způsobené spojením týrání fyzického i psychického.

Uložený trest

4. Při stanovení druhu trestu a jeho výměry soud přihlédl k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům pachatele a k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnosti jeho nápravy. Soud přihlédl také k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro budoucí život pachatele.
5. Povaha a závažnost trestného činu jsou určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou jeho zavinění a jeho pohnutkou, záměrem nebo cílem. Při stanovení druhu trestu a jeho výměry soud přihlédl k polehčujícím a přitěžujícím okolnostem (dle § 41 a 42 tr. zákoníku), k době, která uplynula od spáchání trestného činu, k případné změně situace a k délce trestního řízení, trvalo-li nepřiměřeně dlouhou dobu.
6. Obžalovanému polehčuje jeho prohlášení viny, projevená lítost a omluva všem poškozeným i to, že je doposud osobou netrestanou.

7. Co se týče přitěžujících okolností, tak zde soud musel přihlídnout k tomu, že obžalovaný páchal závažnou trestnou činnost dlouhodobě, opakovaně v uzavřeném kruhu rodiny, vůči svým nejbližším, tedy osobám ve vztahu k němu citově i finančně závislým, které objektivně nebyly schopny se adekvátně bránit. Dále soud musel přihlídnout k tomu, že se optikou obžalovaného jednalo o „běžný“ způsob života, kterým bezohledně prosazoval své osobní zájmy a agresivně vybíjel pod vlivem alkoholu své frustrace.
8. Obhájce navrhoval stanovit podmíněný trest s delší zkušební dobou. Pokud by byl uložen trest nepodmíněný, pak při samé spodní hranici trestní sazby, a to s přihlídnutím k prohlášení viny i k tomu, že pro obžalovaného bez znalosti českého jazyka by byl výkon trestu v ČR velmi traumatizující, když ve vazbě si uvědomil své nevhodné jednání a projevil značnou míru sebereflexe.
9. Trest navrhovaný státním zástupcem v trvání 5 let nepodmíněně resp. alternativně v trvání 3 let spojený s trestem vyhoštění na 5 let soud považuje za nepřiměřeně přísný.
10. Po zhodnocení polehčujících a přitěžujících okolností a zejména k závažnosti trestné činnosti dospěl soud k závěru, že není na místě na obžalovaného působit jiným, než nepodmíněným trestem odnětí svobody. S ohledem na skutečnost, že obžalovaný páchal trestnou činnost v rámci rodiny, v České republice je dlouhodobě etablovaný, má zde zázemí a zaměstnání, neshledává soud podmínky pro uložení trestu vyhoštění. Zmínka obžalovaného o možném návratu do Mongolska na tomto závěru soudu ničeho nemění. Je třeba zdůraznit, že obžalovaný je osobou dosud netrestanou, pochází z jiného kulturního prostředí, prohlásil vinu, projevil lítost a poškozeným se omluvil. Zároveň soud přihlédl k tomu, že je i v zájmu poškozených dětí obžalovaného, aby jejich otec byl schopen zajistit si v budoucnu odpovídající příjem, neboť jeho vyživovací povinnost k nim stále trvá. Za této situace má soud za přílehlivé uložení nepodmíněného trestu odnětí svobody u spodní hranice zákonné trestní sazby (2-8 let), tedy konkrétně uložení úhrnného trestu (§ 43 odst. 1 tr. zákoníku) v trvání 2 let a šesti měsíců, kdy tato délka by měla postačovat k tomu, aby si obžalovaný dostatečně uvědomil závažnost svého jednání. Pro výkon tohoto trestu byl obžalovaný zařazen do věznice s ostrahou, jelikož soud neshledal důvodů pro jeho zařazení do věznice se zvýšenou ostrahou.

Náhrada škody

11. Poškozený XXX obžalovaného XXX se k trestnímu řízení připojil s nárokem na náhradu nemajetkové újmy (§ 2910 občanského zákoníku ve spojení s § 2951 odst. 2, 2956, 2957 o.z.) ve výši XXX Kč, která mu vznikla v přímé souvislosti s jednáním obžalovaného, pro které byl uznán vinným. Obžalovaný svým absolutně nepřijatelným jednáním zásadním způsobem zasáhl do práv poškozeného, podstatně zhoršil jeho komfort života, jednalo se o traumatizující zásah zvýrazněný tím, že probíhal v rámci rodiny. Lze předpokládat, že jednání obžalovaného negativně ovlivní i budoucí partnerský a rodinný život poškozeného, u kterého se rozvinul syndrom CAN, jak vyplynulo ze znaleckého posudku z oboru psychiatrie. Vzhledem k charakteru a délce škodlivého jednání obžalovaného soud považoval uplatněný nárok za přiměřený okolnostem případu.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení jeho opisu. Odvolání se podává u Okresního soudu v Pardubicích a rozhoduje o něm Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích.

Shodu s prvopisem potvrzuje Dana Horáková.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Rozsudek lze napadnout odvoláním také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout též příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh.

Odvolání musí být ve stanovené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Právo podat odvolání nemá ten, kdo se ho platně vzdal.

V případě, že je obžalovaný odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody a je-li zároveň přiznán poškozenému alespoň zčásti nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, může poškozený požádat o vyrozměnění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění z trestu odnětí svobody. Žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v prvním stupni.

Pardubice 2. listopadu 2021

JUDr. Lukáš Kratochvíl v.r.
předseda senátu

USNESENÍ

Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 12. ledna 2022 o **odvolání obžalovaného XXX, narozeného XXX**, posledně bytem XXX, toho času ve vazbě ve Vazební věznici v XXX a **státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Pardubicích** proti rozsudku Okresního soudu v Pardubicích ze dne 2. listopadu 2021, č. j. 12 T 63/2021 - 458,

takto:

Odvolání obžalovaného a státního zástupce se podle § 256 tr. řádu zamítají.

Odůvodnění:

Napadeným rozsudkem byl obžalovaný uznán vinným zločinem týrání svěřené osoby podle § 198 odst. 1, 2 písm. c) d) tr. zákoníku v jednočinném souběhu se zločinem týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, 2 písm. d) tr. zákoníku a odsouzen podle § 198 odst. 2 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání dvou roků a šesti měsíců (krajský soud doplňuje, že správně mělo být uvedeno i ustanovení § 43 odst. 1 tr. zákoníku, neboť je v daném případě ukládán úhrnný trest odnětí svobody) a pro jeho výkon byl obžalovaný podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku zařazen do věznice s ostrahou. Podle § 228 tr. řádu byla obžalovanému uložena povinnost zaplatit poškozenému XXX, nar. XXX na náhradu nemajetkové újmy částku XXX Kč.

Podle skutkových zjištění okresního soudu se obžalovaný shora uvedených zločinů dopustil tím, že od přesně nezjištěné doby, přibližně od roku 2008, když se s XXX, narozenou XXX, přestěhoval z XXX do České republiky, ji postupně v bytech v XXX, které v průběhu let vystřídali, posledně v bytě na adrese XXX v rámci společného soužití v přesně nezjištěných dnech, v nepravidelných intervalech avšak opakovaně, zpravidla minimálně jednou do měsíce a od XXX 2020 častěji, zejména v rámci slovních rozepří a hádek, které vyvolával téměř výhradně, když byl opilý, sprostě urážel, choval se k ní hrubě a bezcitně a fyzicky ji napadal, a to tak, že ji bil fackami nebo zaťatými pěstmi do obličeje a vlasové části hlavy, i do celého těla, čímž jí v nemálo případech způsobil XXXy, tahal ji za vlasy, mlátil jí hlavou o zeď, kopal do jejího těla a házel s ní o zem, taktéž jí vyhrožoval zabitím, což poškozená nesla úkorně,

příčemž se takto nejen choval před jejich společnými tehdy XXX, a to XXX, narozenou XXX, a XXX XXX, narozeným XXX, kteří s nimi společně žily, ale i k nim byl velmi hrubý a bezcitný, vulgárně jim nadával a řval na ně i v nočních hodinách, ponižoval je a minimálně od roku 2010 až 2012 je taktéž v rámci fyzického napadání XXX, tedy převážně ve stejných intervalech, bil, a to tak, že je fackoval přes obličej, později i bil pěstmi do obličeje, házel s nimi o gauč, kopal do nich, házel po nich věci, tahal je za vlasy a vyhrožoval jim smrtí, přičemž tak nezřídka činil i v nočních hodinách, pročež kvůli těmto hádkám a následnému bití nemohly XXX spát, a takto se vůči XXX choval buď v rámci jeho potřeby je takto vychovávat, nebo v jejich pokročilejším věku proto, že mu chtěly zabránit, aby bil XXX, eventuálně si vybíjel zlost přímo na nich, v XXX 2017 dal XXX takovou facku, že jí způsobil XXX, což si vyžádalo opakované lékařské vyšetření a klidový režim, v důsledku jednání obžalovaného XXX v XXX 2020 společné bydlení opustila natrvalo, načež chování obžalovaného vůči jeho XXX a XXX eskalovalo počátkem XXX 2021 dvěma incidenty, kdy nejprve dne XXX 2021 po XXX hodin v bytě na adrese XXX, začal obžalovaný pod značným vlivem alkoholu XXX opět napadat a křičel na ni, kde byla, že s XXX dělají věci za jeho zády a podobně, chytl ji za vlasy a hlavou jí několikrát udeřil do zdi, poté ji hodil na zem a opakovaně ji udeřil pěstmi do hlavy a obličeje, poté, co se do bytu dostavil na obranu XXX XXX a volal na

policii, napadl úderý pěstí i jeho, také ho držel pod krkem, přičemž až za přítomnosti Policie ČR opustil byt; následně po propuštění z Protialkoholní záchytné stanice v XXX dne XXX2021 kolem XXX hodin, když se vrátil do společného bytu, opět pod značným vlivem alkoholu, znovu nejdříve verbálně a poté fyzicky napadal XXX, a to tak, že nejprve v době, kdy krájela nožem o délce čepele 18 cm maso, tento nůž vzal a začal s ním chodit po bytě se slovy, že je všechny zabije, nožem na ni a na XXX ukazoval, kdy, přestože toto nebylo z bezprostřední blízkosti, měla strach o život a zdraví jí samotné i XXX, nato položil nůž a začal ji tahat za vlasy, opakovaně jí udeřil hlavou o zeď a dal jí rány pěstí do oka a do hlavy, a poté, co XXX začal XXX bránit, napadl také jeho pěstmi do obličeje, čímž jí způsobil XXX v XXX, XXX a na XXX, a XXX XXX, na to byl přivolanou policejní hlídkou zadržen a následně vzat soudem do vazby.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný v zákonné lhůtě odvolání, přičemž napadl výrok o trestu a náhradě nemajetkové újmy. Svě odvolání obžalovaný odůvodnil tím, že uložený trest považuje za nepřiměřeně přísný, neboť v jeho případě by postačovalo uložení pouze podmíněného trestu odnětí svobody. Obžalovaný kvituje, že okresní soud při uložení trestu a jeho výši přihlédl k polehčujícím okolnostem, jakými jsou čistý rejstřík trestů, lítost projevená obžalovaným nad svým jednáním, omluva poškozeným členům rodiny, závazek obžalovaného do budoucna finančně podporovat svou rodinu a především učiněné prohlášení viny obžalovaného. Obžalovaný však rozporuje skutečnost, že se soud dostatečným způsobem vypořádal se všemi okolnostmi významnými pro určení druhu a výše trestu. Okresní soud se vůbec nezabýval posouzením doby, která uplynula od spáchání trestného činu a především délku trestního řízení. Vzhledem k tomu, že obžalovaný nebyl nikdy v minulosti trestaný, je cizí národnosti s téměř nulovou znalostí českého jazyka a s ohledem na jeho samotářskou povahu je pro něj pobyt ve vazební věznici velmi traumatizující záležitostí. K uvedenému mělo být při ukládání druhu a výše trestu přihlédnuto. Vzhledem k tomu, že projednávaný trestný čin byl spáchán pouze uprostřed rodiny a nebylo zapotřebí např. vyslyšet v rámci trestního řízení jiné osoby, považuje obžalovaný trestní řízení za nepřiměřeně dlouhé. Za dobu, co byl umístěn ve vazbě, si veškerá popsána jednání uvědomil a velmi jich lituje. Vzal si z nich ponaučení a jeho cílem je, aby mohl alespoň finančně a na dálku své XXX a XXX podporovat, tedy částečně odčinit následky svého protiprávního jednání. Z těchto důvodů má za to, že není na místě uložení nepodmíněného trestu odnětí svobody, ale je dán prostor pro podmíněný odklad výkonu trestu, byť za současného stanovení zkušební doby v nejdelší možné výměře, tedy pěti let. Pokud krajský soud dospěje k závěru, že nejvhodnějším druhem trestu je nepodmíněný trest odnětí svobody, navrhuje obžalovaný, aby tento byl uložen při samé spodní hranici zákonné trestní sazby, tedy ve výměře dvou let.

Dále obžalovaný napadl výrok o jeho povinnosti nahradit poškozenému XXX nemajetkovou újmu ve výši XXX Kč. Ačkoliv je připraven v budoucnu finančně podporovat XXX a uvědomuje si závažnost svého jednání, považuje rozhodnutí o přiznání nároku na náhradu nemajetkové újmy za nepřiměřeně přísné a rovněž za nepřezkoumatelné. Obžalovaný má za to, že se okresní soud nijak nevypořádal s posouzením výše uplatněného nároku ze strany opatrovníka poškozeného, když v trestním řízení nebyla důkazně podložena a soudu nebyl předložen ani konkrétní výpočet náhrady za způsobené duševní útrapy, ani odkaz na příslušnou judikaturu. Okresní soud se nezabýval majetkovými poměry obžalovaného a dále skutečností, že byl dlouhodobě ve vazbě, a tudíž nemá jakékoliv příjmy, které nebude mít ani v následném nepodmíněném trestu odnětí svobody. Obžalovaný připomíná, že se s XXX domluvil, že veškerý jejich majetek připadne XXX a v případě XXX je sjednáno stavební spoření, na kterém bude k XXX 2023 naspořeno 100.000 Kč. Z těchto důvodů obžalovaný navrhl, aby krajský soud vedle výroku o nepodmíněném trestu odnětí svobody zrušil i výrok o jeho povinnosti zaplatit poškozenému XXX na nemajetkovou újmu částku XXX Kč.

V neprospěch obžalovaného, a to do výroku o trestu, podal odvolání státní zástupce, který uložený trest považuje za nepřiměřeně mírný. Svě odvolání státní zástupce odůvodnil tím, že se obžalovaný dopustil dvou trvajících zločinů, jednalo se o trestnou činnost páchanou proti těm nejzranitelnějším a nejbližším osobám obžalovaného, tedy jeho XXX a XXX, a to po dlouhou dobu – více jak deseti

let. Obžalovaný se trestné činnosti dopouštěl pod vlivem alkoholu a nepochybně XXX a oběma XXX způsobil traumata, která si ponese velmi dlouhou dobu. V případě XXX znalkyně zjistila syndrom týraného dítěte. Jak náročné a dětskou psychiku devastující muselo být chování obžalovaného, dokresluje skutečnost, že XXX obžalovaného nejednou utekl z domu a XXX po dosažení zletilosti se odstěhovala natrvalo. Obžalovaného nemůže vyvinít, že pochází z jiného kulturního prostředí, případně, že jím uplatňovaný výchovný model přísného trestání, je v jeho původním prostředí normální, to ho nejenom nemůže vyvinít z trestní odpovědnosti, ale ani ho to neomlouvá, neboť týrání dětí nepochybně je trestné i v jeho rodné zemi. Přestože se obžalovaný k trestné činnosti doznal a projevil nad jejím spácháním lítost a doposud nebyl soudně trestán, tak přitěžující okolnosti převažují a obžalovanému měl být uložen podstatně přísnější nepodmíněný trest odnětí svobody. Státní zástupce poukazuje na skutečnost, že jednání obžalovaného bude mít nepochybně vliv na další život XXX, které mohou předmětný model chování přenést i do svých budoucích partnerských vztahů. Z těchto důvodů státní zástupce navrhl, aby krajský soud napadený rozsudek zrušil ve výroku o trestu a obžalovanému uložil nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání pěti let a pro jeho výkon obžalovaného zařadil do věznice s ostrahou.

Krajský soud přezkoumal podle § 254 odst. 1 tr. řádu zákonnost a odůvodněnost výroků rozsudku, proti nimž bylo podáno odvolání, jakož i správnost postupu řízení, které jejich vydání předcházelo a dospěl k těmto závěrům.

Napadený rozsudek vzešel z řízení, které nebylo zatíženo procesními vadami, jež by znamenaly porušení práva na obhajobu nebo by mohly nepříznivě ovlivnit náležité objasnění věci. Okresní soud provedl zákonným způsobem dostatek důkazů k tomu, aby mohl zjistit skutkový stav věci v rozsahu nezbytném pro rozhodnutí, aniž by o jeho zjištěních přetrvaly důvodné pochybnosti. Správně zjištěný skutkový stav také odpovídajícím způsobem právně posoudil, když výrok o vině zločiny týrání svěřené osoby podle § 198 odst. 1, 2 písm. c) d) tr. zákoníku a týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, 2 písm. d) tr. zákoníku, nebyl ani podanými odvoláními napadán.

Krajský soud neshledal pochybení ani ve výroku o trestu, pokud jde o jeho druh a výměru. Krajský soud přisvědčil námitkám státního zástupce v podaném odvolání o existenci řady přitěžujících okolností na straně obžalovaného – spáchání dvou trvajících zločinů vůči nejbližším členům jeho rodiny, kteří na něm byli nejenom finančně, ale především citově závislí a fakticky se nebyli schopni objektivně bránit jeho násilnému jednání, délce doby (12 let), po kterou jednání obžalovaného vůči poškozené XXX trvalo, když vůči XXX bylo pouze z časového hlediska nepatrně kratší. Ani krajský soud nemohl přehlédnout četnost případů, kdy se obžalovaný násilným jednáním choval vůči členům své rodiny, a to nejenom slovně (vulgárními nadávkami a výhrůzkami zabitím), ale především fyzickým napadáním (údery dlaní i pěstí do těla, včetně hlavy poškozených, kopy, údery hlavou o zeď a házením na zem), dále, že napadal tři osoby včetně dvou XXX. V důsledku tohoto jednání poškozený XXX utíkal z domu, případně se ze školy nechtěl vracet do místa bydliště a XXX obžalovaného odešla natrvalo z domova ihned poté, co dosáhla zletilosti. Následky na duševním zdraví poškozených - XXX a obou XXX, jsou podrobně popsány ve znaleckých posudcích a je zřejmé, že si je poškození dlouhodobě ponese ve svém dalším životě. Provedeným dokazováním byl zjištěn motiv protiprávního jednání obžalovaného – jeho egocentrické a dominantní prosazování osobních zájmů a řešení vlastní frustrace prostřednictvím násilí na jemu blízkých osobách. Ani krajský soud nepřisvědčil tvrzení obžalovaného o nutnosti podstatněji přihlídnout k tomu, že pochází z jiného kulturního prostředí, respektive že se protiprávním způsobem choval pouze pod vlivem alkoholu, neboť jak bylo v dosavadním trestním stíhání prokázáno i v zemi původu obžalovaného je nepřipustné fyzicky či psychicky týrat XXX a XXX, a pokud jde o požívání alkoholu, tak obžalovaný, byť znalecky nebylo zjištěno, že by byl na jeho užívání závislý, tak dobře znal jeho působení na svou osobu, včetně toho, že se pod jeho vlivem dopouští násilného jednání vůči dalším osobám. Na druhé straně však musel i krajský soud přihlídnout k polehčujícím okolnostem na straně obžalovaného, především jeho plnému doznání k trestné činnosti, dosavadnímu bezúhonnému způsobu života, kdy nebyl soudně trestán ani

projednávan pro přestupky, skutečnosti, že nad svým protiprávním jednáním projevil lítost a omluvil se všem třem poškozeným. Z těchto důvodů dospěl krajský soud k závěru, že uložený nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání dvou roků a šesti měsíců je trestem přiměřeným, když pochybení nebylo shledáno ani v zařazení obžalovaného pro výkon tohoto trestu za použití § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku do věznice s ostrahou.

K dalším námitkám uplatněným obžalovaným proti uloženému trestu krajský soud uvádí, že nebylo možno důsledněji přihlídnout k délce doby, která uplynula od spáchání trestných činů, respektive délce dosavadního trestního řízení, neboť trestná činnost obžalovaného byla ukončena až v únoru 2021 a trestní řízení i s ohledem na nutnost ve věci vypracovat celkem šest znaleckých posudků, nelze proto považovat za nepřiměřeně dlouhé. Na uvedeném nic nemění, že obžalovaný byl v průběhu přípravného řízení umístěn ve vazbě, neboť z jeho opakujícího se protiprávního jednání byly důvodné obavy, že by mohl v trestné činnosti pokračovat, jak se ostatně stalo i při incidentech 8. a 9. 2. 2021. Svou roli nepochybně sehrála i skutečnost, že se obžalovaný k trestné činnosti doznal až u hlavního líčení, když v přípravném řízení nevypovídal a naopak ve svých písemných vyjádřeních spáchání trestné činnosti sporoval (viz stížnost proti usnesení o zahájení trestního stíhání na čl. 22). Krajský soud nemohl přisvědčit námitce obžalovaného, že v jeho případě bylo možno uložit ještě trest nespojený s přímým omezením osobní svobody, když s ohledem na závažnost projednávané trestné činnosti a řadu přitěžujících okolností na jeho straně okresní soud správně uzavřel, že není namístě uložit jiný druh trestu než nepodmíněný trest odnětí svobody.

Přes námitky obžalovaného krajský soud neshledal pochybení ani ve výroku, jímž mu byla podle § 228 odst. 1 tr. řádu byla uložena povinnost zaplatit poškozenému XXX na náhradě nemajetkové újmy částku XXX Kč. Především je nutno zdůraznit, že způsob protiprávního jednání obžalovaného vůči poškozenému XXX byl bezpečně prokázán a v důsledku prohlášení viny obžalovaným je možno vycházet z popisu skutku v napadeném rozsudku. Obžalovaný tedy nejen svou XXX a XXX, ale i poškozeného XXX po dobu osmi až jedenácti let, tedy fakticky po celé jeho XXX, slovně a fyzicky napadal. Vedle výhrůzek a vulgárních nadávek se především jednalo o fyzické násilí - údery pěstí či dlaní a kopy do různých částí těla, v důsledku nichž poškozenému XXX vznikaly XXX a opakovaně docházelo i k úderům hlavy poškozeného XXX o zeď a jeho házení obžalovaným na zem. To že měl poškozený z obžalovaného skutečný strach, vyplývá nejenom z jeho výpovědi, ale i prokázané skutečnosti, že se bál chodit ze školy domů a při útocích obžalovaného z místa bydliště utíkal. Ze znaleckého posudku z oboru školství a kultura, odvětví psychologie zpracovaného PhDr. Mgr. Terezou Sejkorovou Benešovou vyplývá, že u poškozeného XXX byly zjištěny znaky dlouhodobého psychického a fyzického násilí, kdy následky tohoto jednání obžalovaného ovlivnily zásadně psychiku poškozeného. U poškozeného XXX došlo k XXX. U poškozeného byly zjištěny znaky syndromu týraného dítěte v důsledku násilí fyzického, ale i psychického. Poškozený vnímal chování obžalovaného nejen vůči sobě, ale i vůči své XXX a XX velmi úkorně a v důsledku toho došlo k narušení všech rodinných vazeb mezi členy rodiny a následný odchod XXX poškozeného způsobil, že ten se cítí XXX. Poškozený má vlivem prožitých událostí poškozené XXX. XXX. Z provedeného dokazování vyplývá, že k bití poškozeného docházelo vyjma prvních pár let po přestěhování rodiny do České republiky v rámci napadání XXX obžalovaným, a pokud se obžalovaný choval agresivně k XXX, tak následně přešel na své XXX, a to tím spíše, pokud poškozený XXX začal bránit. Jednání obžalovaného tak v poškozeném vyvolávalo oprávněný strach z možných následků na jeho zdraví. Pouze pro úplnost krajský soud odkazuje na již zmíněnou dlouhou dobu trvání protiprávního jednání obžalovaného vůči poškozenému a četnost případů, kdy k fyzickému a psychickému týrání poškozeného ze strany obžalovaného docházelo. Újma na zdraví poškozeného tedy vznikla v přímé příčinné souvislosti s jednáním obžalovaného, který nepřijatelným a zásadním způsobem zasáhl do jeho práv a jak uvedl již okresní soud, obžalovaný podstatně zhoršil komfort života poškozeného, kdy jeho jednání traumaticky zasáhlo osobnost poškozeného, kdy lze důvodně předpokládat negativní následky na budoucí nejen rodinný, ale i partnerský život poškozeného XXX. Charakter jednání a jeho délka vůči poškozenému pak odpovídá okresním soudem přiznané částce XXX Kč, když nelze přisvědčit námitce obžalovaného v podaném odvolání, že provedeným dokazováním nebyla důvodnost a

výše uplatněného nároku náležitě prokázána. Obžalovaný nedůvodně namítá nedostatek finančních prostředků na jeho straně v důsledku výkonu vazby a nepodmíněného trestu odnětí svobody, neboť tato skutečnost není rozhodným kritériem při přiznání nemajetkové újmy. Pro doplnění krajský soud uvádí, že na rozdíl od poškozeného XXX XXX obžalovaného a XXX žádnou náhradu nemajetkové újmy nepožadují, a pokud by tak učinily, byla by jim nepochybně přiznána.

Protože krajský soud vedle výroku o trestu neshledal pochybení ani ve výroku o náhradě nemajetkové újmy, byla odvolání obžalovaného a státního zástupce jako nedůvodná podle § 256 tr. řádu zamítnuta.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **není** další řádný opravný prostředek přípustný.

Nejvyšší státní zástupce a obžalovaný však mohou proti tomuto rozhodnutí podat dovolání.

Obžalovaný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Dovolání se podává u okresního soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni, a to do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. Navrácení lhůty k podání dovolání není přípustné. Dovolání jen proti důvodům rozhodnutí není přípustné.

O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud ČR v Brně.

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 3 tr. řádu) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) nebo § 265b odst. 2 tr. řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Pardubice 12. ledna 2022

JUDr. David Čejka v. r.
předseda senátu

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Pardubicích rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Roberta Vršanského a přísedících Marcely Kertové a Zdeňka Honse v hlavním líčení konaném dne 11. prosince 2023 v Pardubicích

takto:

Obžalovaný

XXX, narozený XXX v XXX, bytem XXX, XXX

je vinen, že

I.

přibližně od přelomu XXX a XXX 2021 do XXX. 2022, tedy v době, kdy žil s XXX, narozenou XXX, ve společném obydlí v jejím pronajatém bytě na adrese XXX, ji v rámci konfliktů slovně napadal vulgárními výrazy, když k jejímu oslovení užíval výrazů např. „XXX“, nadměrně a nepatřičně kritizoval její péči o děti a domácnost, po narození jejich společných dětí ji omezoval v kontaktu s rodinou, ničil doma věci, když dvakrát rozbil televizi a několikrát i její mobilní telefon, zejména ji však po předchozích slovních rozepřích, které vyvolával, opakovaně, přibližně minimálně v sedmi až osmi případech, fyzicky napadal, a to se vzrůstající intenzitou násilí a narůstající četností zejména po narození jejich dětí v XXX 2022, respektive v posledních dvou, třech měsících vztahu, konkrétně na přelomu XXX a XXX 2021, na XXX roku 2021, někdy na přelomu XXX a XXX 2022, v XXX 2022, začátkem XXX 2022, kdy na ni vylil Coca-Colu a chtěl, aby to uklidila, přičemž ji bil zejména fackami do hlavy a následně XXX i škrtil, v průběhu XXX 2022, kdy po ní hodil autosedačku, pak ji strčil na XXX, narozeného XXX, načež ji fackoval a bil i vařečkou, vícekrát v XXX 2022, kdy ji mimo jiné ohrožoval nožem, tahal za vlasy, a naposledy dne XXX 2022, kdy napadení sama oznámila na linku 158,

činil tak zejména údery otevřenou dlaní a údery pěstí vedených pocitově (podle poškozené) větší intenzitou převážně do obličejové, ale i vlasové části hlavy, případně do horní části těla a do horních končetin, při některých napadeních kopal do jejích nohou, též ji v rámci některých napadení tahal

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Drápalíková.

za vlasy, přičemž jí vytrhl prameny vlasů, což musela řešit i částečným ostříháním, přibližně čtyřikrát ji škrtil, avšak bez zjevného úmyslu ji usmrtit; při jednom z posledních konfliktů ji ohrožoval nožem, který jí přiložil k břichu, aby ji omezil v pohybu, a při posledním konfliktu v XXX 2022 ji ohrožoval nůžkami, když jí hrozil, že ji ostříhá, čemuž se bránila, protože jí přiložil nůžky ostrou špičkou na krk, netlačil však na ně, v důsledku čehož poškozená pronesla, ať jí raději ostříhá, XXX, načež jí obžalovaný řekl, že ji ostříhá a že bude vypadat jako chlap a bude odporná, a to proto, aby jí nikdo nechtěl,

přičemž se k ní popsaným způsobem choval i v době jejího těhotenství (tj. do začátku XXX 2022, neboť porod XXX proběhl dne XXX 2022) a dále v převážné většině případů před XXX a následně i před jejich XXX, narozenými XXX 2022,

a uvedenými útoky jí v dílčích případech způsobil mnohačetné modřiny a zhmožděniny na atakovaných částech jejího těla, které maskovala líčením a oblečením, a při útoku v XXX 2022 jí přímým úderem pěstí na ústa urazil dva přední horní řezáky, které však již předtím nebyly v dobrém stavu, protože nebylo třeba k ulomení velké síly, a dále zapříčinil, že má XXX po soužití s ním psychické problémy, XXX,

tedy

týral osobu blízkou žijící s ním ve společném obydlí a páchal takový čin po delší dobu,

II.

v období od XXX 2021 do XXX 2022 v městském bytě na adrese XXX, kde bydlel společně se svou partnerkou XXX, narozenou XXX, která s ním tehdy byla těhotná, a s XXX, narozeným XXX 2016, který XXX, se dopouštěl na nezletilém XXX, o kterého, byť nebyl jeho vlastní syn, společně se svou partnerkou (matkou nezletilého) pečoval, psychického násilí zejména tak, že jej někdy nutil spát nahého a nepřikrytého, k čemuž dodával, že si nezaslouží spát přikrytý a ustrojený, a opakovaně mu ničil či vyhazoval jeho hračky, což dítě stresovalo, dále se na něm dopouštěl fyzického násilí, když nepravdělně, minimálně ve čtyřech případech, a to na XXX 2021, v XXX 2022, poté ještě jednou mezi XXX a XXX a naposledy dne XXX 2022 fyzicky napadal nezletilého XXX, přičemž napadání spočívalo v tom, že jej intenzivně bil fackami a údery pěstí po celém těle (břicho, záda, hlava), dále jej též intenzivně zejména do oblasti rukou, nohou a přes zadek bil vařečkou, občas jej škrtil (bez úmyslu jej usmrtit), též s ním házel o zem a postel,

načež dne XXX 2022 agrese obviněného vyvrcholila, neboť jej hodil ustrojeného do vany, kde jej sprchoval studenou vodou i přesto, že věděl o tom, že nezletilý XXX, poté jej, nedbaje pláče nezletilého, jednak v koupelně, jednak následně i na posteli v pokoji přibližně v rádech minut až desítek minut bil údery rukou (fackami a pěstmi) a vařečkou prakticky do celého těla takovou intenzitou, že XXX, ani tehdy toho obžalovaný nezanechal a nutil jej XXX, přičemž matce nezletilého nedovolil syna bránit;

přičemž výše popsanými napadeními mu způsobil opakovaně mnohačetné modřiny a podlitiny prakticky všude po těle a nezletilý XXX po napadání vícekrát krvácel z úst a nosu, a poslední útok mohl vést k poranění nezletilého na těle, které by mu po nikoli krátkou dobu znepříjemnilo obvyklý způsob života, zejména bolestivostí těla na místech úderů a omezením již tak omezeného pohybu,

tedy

týral osobu, která byla v jeho výchově, a páchal takový čin zvláště surovým způsobem a po delší dobu,

dopustil se jednání, které bezprostředně směřovalo k ublížení na zdraví jiného, a to v úmyslu takový čin spáchat na dítěti mladším patnácti let, avšak k dokonání trestného činu nedošlo,

III.

v přesně nezjištěné době v průběhu XXX 2022 své jím týrané partnerce XXX, narozené XXX, vyhrožoval, že pokud napadení jejího, též jím týraného, syna XXX obžalovaným oznámí na policii či s ním půjde k lékaři, tak zabije buď ji, nebo jejího syna, případně oba,

tedy

nutil jiného pohružkou násilí, aby něco opominul, a takový čin spáchal na svědkovi v souvislosti s výkonem jeho povinnosti,

čímž spáchal

I.

zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, 2 písm. d) tr. zákoníku,

II.

zločin týrání svěřené osoby podle § 198 odst. 1, 2 písm. a), d) tr. zákoníku,

pokus přečinu ublížení na zdraví podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku k § 146 odst. 1, 2 písm. b) tr. zákoníku,

III.

zločin vydírání podle § 175 odst. 1, 2 písm. f) tr. zákoníku

a odsuzuje se

za uvedené trestné činy a za sbíhající se

přečin ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 tr. zákoníku a přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku, jimž byl uznán vinným trestním příkazem Okresního soudu v Pardubicích ze dne 3. 4. 2023, č. j. 1 T 68/2023-129,

přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku, jimž byl uznán vinným rozsudkem Okresního soudu v Pardubicích ze dne 11. 9. 2023, č. j. 1 T 128/2023-81, z nichž se podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku zrušují výroky o trestu, jakož i všechna další rozhodnutí na tyto výroky obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu,

podle § 175 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 2 tr. zákoníku k souhrnnému nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 5 (pěti) let a 6 (šesti) měsíců.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon trestu zařazuje do věznice s ostrahou.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu se obžalovanému ukládá povinnost, aby poškozené XXX, nar. XXX, bytem v XXX, nahradil nemajetkovou újmu ve výši 100 000 Kč.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu se obžalovanému ukládá povinnost, aby poškozenému XXX, nar. XXX, bytem v XXX, nahradil nemajetkovou újmu ve výši XXX Kč.

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Drápalíková.

Odůvodnění:

1. Provedeným dokazováním bylo prokázáno, že se obžalovaný dopustil jednání popsaného ve výrokové části rozsudku.
2. Obžalovaný spáchání trestné činnosti popřel. Připustil, že mezi ním a poškozenou docházelo k hádkám, a to XXX 2021. Dále přiznal, že došlo také k fyzické konfrontaci v roce 2022, kdy poškozené dal pár facek, neboť se mu nelíbilo, jak se stará o jejího nezletilého syna XXX (dále jen „nezletilý“). Jednou jí také plácl vařečkou přes stehno, důvod si již nepamatuje. Připustil, že uhodil do televize, protože se mu nelíbilo, že ji poškozená nadměrně sledovala. Vyhrožoval ji toliko ostríháním, neboť poškozená o sebe dostatečně nepečovala, XXX, když z toho důvodu jí řekl, že je špína. Nůžky, dětské, měl jen v ruce, nůž ani v ruce neměl. Předmětem hádek s poškozenou byla její z pohledu obžalovaného nedostatečná péče o domácnost, nezletilého, o sebe, a exekuce. Obžalovaný popřel i jednání vůči nezletilému, které mu je v obžalobě kladeno za vinu, choval se k němu jako k vlastnímu, staral se o něho, chodil s ním na procházky, na hřiště. Doprovázel jej s poškozenou do školy apod. Do sprchy ho nikdy nebral, vždy jej sprchovala poškozená. Vařečku vůči němu použil cca 3x přes zadek, když měl ještě plínu. Ohledně své povahy se vyjádřil tak, že často vybuchne. V průběhu vztahu s poškozenou pil alkohol pravidelně, cca 4 piva a placatku vodky o objemu 0,2 l, někdy i denně. Do narození XXX pracoval, poté byl nějakou dobu doma bez práce a pomáhal poškozené s péčí o děti, nepil vůbec. S poškozenou měli oba exekuce.
3. Z trestné činnosti je obžalovaný usvědčován především výpovědí poškozené v kombinaci s dalšími důkazy, které byly provedeny při hlavním líčení. Výpověď poškozené soud vyhodnotil jako zcela věrohodnou, logickou. Poškozená v rámci hlavního líčení vypovídala stejně jako v přípravném řízení. Popsala vývoj jejich vzájemného soužití, které od bezproblémového chování obžalovaného postupným vývojem eskalovalo až k domácímu násilí, kterého se obžalovaný dopouštěl nejen na poškozené, ale i na nezletilém. Pro oběti domácího násilí je typické, že se za situaci, kterou prožívají, stydí, jsou na pachateli citově závislé, mnohdy mají pocit, že si za danou situaci mohou samy, oběť je násilnou osobou systematicky a vytrvale přesvědčována, že je neschopná, nemožná, nic neumí a je kritizován její vzhled. Její sebevědomí postupně klesá, nevěří si, není schopna aktivního odporu. V tomto směru lze odkázat např. na usnesení Ústavního soudu ze dne 26. 6. 2008, sp. zn. III. ÚS 1285/08, podle něž ustanovení § 215a tr. zákona (nyní § 199 tr. zákoníku) chrání osoby, u nichž vůči pachateli je dána specifická forma vzájemné závislosti, která v nejširším smyslu vyplývá z nutnosti sdílet s pachatelem určitý soukromý prostor jako obydlí (srov. Šámal, P., Púry, F., Rizman, S.: Trestní zákon. Komentář. II. díl. 6. doplněné a přepracované vydání. Praha: C. H. Beck, 2004, str. 1271). Tato závislost může být založena nejen faktickou neschopností oběti sdílené obydlí opustit (např. z důvodů ekonomických, jež jí neumožňují se odstěhovat), ale může jít i o určitý typ závislosti sociální a psychické, jež vzniká mezi blízkými osobami a zabraňuje poškozenému, aby soužití s pachatelem ukončil.
4. Stejně tomu tak bylo v nyní projednávané věci. Pokud poškozená nikomu nic neříkala, nikde nic nehlásila a soužití neukončila, nesnižuje to věrohodnost její výpovědi o prožitých skutečnostech. Opačný závěr by popíral samotnou existenci fenoménu domácího násilí. Je také naprosto typické, že v případech domácího násilí, které se děje tzv. za zavřenými dveřmi, jsou jeho jedinými svědky právě pouze jeho aktéři, tedy násilná osoba a oběť, tudíž možnosti jiných osob zachytit autentickou atmosféru domácnosti jsou velmi omezené. Tím je limitována i hodnota výpovědí osob, které do domácnosti docházely pouze občas, popřípadě v ní pobývaly jen přechodně nebo se s obžalovaným s poškozenou stýkaly sporadicky. Právě v tomto kontextu soud hodnotil výpovědi svědků XXX, XXX a XXX, z kterých vyplynulo, že poškozenou s obžalovaným vídali spíše sporadicky a toliko mimo jejich domácnost a o jejich vztahu v podstatě nic nevěděli. Pokud je viděli či potkali společně venku, jejich vzájemné chování bylo normální. Právě s ohledem na zcela omezený vzhled svědků do reálného soužití poškozené s obžalovaným, soud těmito výpovědím nepřikládal zásadní význam, co do objektivního pohledu na vztah poškozené s obžalovaným. Ohledně vztahu obžalovaného k nezletilému je třeba uvést, že je stíhán pro jednání od XXX 2021, kdy ve vztahu s poškozenou

byl více než rok, nelze proto považovat za nelogické, že svědci vypověděli, obžalovaného viděli, jak se o nezletilého stará a chová se k němu hezky. Soud nemá pochybnost, že po určitou dobu tomu tak mohlo být.

5. Skutečnost, že ostatní osoby vídaly poškozenou s obžalovaným venku na společných procházkách nebo jak si obžalovaný venku na hřišti hraje s nezletilým, nevypovídá nic o věcech, které se děly doma mimo oči ostatních. Není totiž neobvyklé, že násilná osoba navenek v interakci s cizími, ale i blízkými lidmi, vystupuje jako osoba hodnověrně pečující a laskavá, zatímco v bezpečí domova se vůči nejbližším projevuje jako tyran. Skutečnost, že v důsledku zacházení obžalovaného s nezletilým tento neměl výraznější zranění vyžadující lékařské ošetření, je dílem náhody. Výpověď poškozené je v tomto ohledu, ale i ve vztahu k vlastní osobě, podporována znaleckým posudkem MUDr. Jana Rejthárka a jeho doplňkem. Znalecký posudek se vyjadřoval k mechanismům fyzických napadení a k jejich možným následkům z teoretického hlediska, když v lékařských zprávách, z nichž znalec v posudku vycházel, žádná zranění zaznamenaná nebyla. V tomto ohledu soud považuje vysvětlení matky, že po napadení s nezletilým k lékaři nikdy nešla z důvodu obavy z obžalovaného, za věrohodné, protože lékařské vyšetření by znamenalo odhalení domácího násilí, čehož se poškozená bála a ještě toho nebyla schopna. Nelze ani souhlasit s námitkou obhajoby ohledně nepřesvědčivosti výpovědi poškozené pro tvrzené zveličování četnosti a způsobů napadání v rámci její výpovědi při hlavním líčení. O skutečnosti, že obžalovaný hodil s nezletilým, se poškozená v rámci výslechu na policii zmínila, a celá její výpověď nikterak nevybočovala a ani se pro soud zásadním způsobem neodlišovala od výpovědi před policií v rámci přípravného řízení. Pokud se týká hození nezletilého na zem ze stoje, znalec uzavřel, že by nemuselo být způsobeno zranění vyžadující okamžité lékařské vyšetření, což zjevně závisí na způsobu tohoto hození, které může být od intenzivního pohybu házejícího přímo směrem k zemi po prosté puštění z držení, což má soud za prokázané, že se stalo v této věci. Skutečnost, že XXX u nezletilého neshledal žádné známky fyzického násilí, nesvědčí o nevěrohodnosti poškozené, protože poslední vyšetření proběhlo dne XXX 2021, tedy v době, kdy nebylo tvrzeno, že by se obžalovaný na nezletilém dopouštěl násilí, a další neproběhlo z důvodu obav matky. Z této zprávy je pak zřejmý zdravotní stav nezletilého, jak je uveden ve výroku rozsudku. Nakonec pokud se týká namítaného rozporu ve výpovědích poškozené z přípravného řízení a z hlavního líčení ohledně velikosti XXX, který obžalovaný donutil nezletilého XXX, soud neshledal důvod, který by svědčil o nevěrohodnosti poškozené, není třeba vyžadovat, aby právě v tomto ohledu vždy uvedla stejné, natož přesné rozměry, když z popisu skutku je evidentní, že ani neměla možnost je zjistit, a mimo to jak v přípravném řízení, tak u hlavního líčení o této velikosti vypověděla shodně.
6. Stejně tak pokud nejsou žádní přímí svědci násilného chování pachatele, neznamená to, že se pachatel takto nechová. Poškozená jednala jako typická oběť domácího násilí, pro které je příznačné, že i před orgány veřejné moci, jako například OSPOD nebo Policií ČR, bagatelizují prožívanou situaci, tedy i když se na nich pachatel dopouští násilného chování, tuto skutečnost nesdělí, ať již z důvodu studu či strachu z pachatele, se kterým žije v jedné domácnosti. Rovněž nelze očekávat, že nezúčastněná osoba (v této věci pracovník Střediska rané péče docházející do domácnosti 1x za 1-2 měsíce) při pobytu v domácnosti automaticky pozná, že je v rodině domácí násilí, protože oběť se ze strachu snaží prezentovat tak, aby k tomuto odhalení, kterého sama není schopna a kterého se bojí kvůli možné reakci násilné osoby, došlo.
7. Konkrétní případy fyzického násilí však byly prokázány i dalšími důkazy, které podporující výpověď poškozené jakožto stěžejní důkaz. Jedná se o výpověď svědkyně XXX, která zcela jednoznačně popsala útok obžalovaného na poškozenou, kdy jej nejprve viděla před domem, jak pije vodu, poté z ničeho nic vyběhl za poškozenou nahoru do bytu, nadával jí, bil ji, slyšela zvuky rozbíjených věcí i obžalovaného, který projevoval nespokojenost s tím, jak poškozená vaří. Dále se jedná o lékařskou zprávu ze dne XXX 2023, z níž se podává zranění poškozené po fyzickém útoku, což zcela koresponduje s její výpovědí o napadení ze strany obžalovaného, stejně tak jako zprávu Městského úřadu XXX ze dne 10. 10. 2022, která obsahuje informace o fyzickém napadení poškozené obžalovaným ze XXX 2022, přičemž obžalovaný své jednání vůči poškozené přiznal,

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Drápalíková.

včetně toho, že byl pod vlivem alkoholu, oznámení přestupku ze dne XXX. 2022 včetně fotografií, na nichž jsou zaznamenány modřiny na poškozené. Modřiny na poškozené v průběhu vztahu zaznamenala i XXX, včetně incidentu s přeraženými zuby, který vysvětlovala pádem z kola, a tento je dále podporován lékařskou zprávou zubařky poškozené, že se k ní dostavila k ošetření dvakrát v XXX 2022, jednomu incidentu byl přítomen XXX poškozené, který přespával u nich v bytě a byl svědkem toho, jak obžalovaný přišel v XXX 2021 domů pozdě večer a opilý a poškozenou seřval až k slzám.

8. O chování obžalovaného v průběhu soužití s poškozenou pak dále svědčí ve výroku citovaný trestní příkaz zdejšího soudu ze dne 3. 4. 2023, jímž obžalovaný uznán vinným za fyzické napadení postupně 3 osob před XXX ve XXX, kterým jedné z nich způsobil újmu na zdraví, pro kterou byla v pracovní neschopnosti po dobu jednoho měsíce, přičemž se jednalo o delší dobu trvající napadání pěstmi a kopy zejména do oblasti hlavy. Tohoto jednání se dopustil dne XXX 2022, tedy 12 dnů po narození XXX, kdy ve výpovědi tvrdil, že po jejich narození nepil vůbec. S ohledem na způsob spáchání trestného činu a čas a místo, kde byl spáchán, považuje soud za vyloučené, že by nebyl pod vlivem alkoholu. Obžalovaný sám v rámci výpovědi připustil, že má výbušnou povahu, vypověděla o tom i poškozená a svědkyně XXX. K hodnocení osobnosti obžalovaného, jeho sklonům k násilí a k užívání alkoholu, a věrohodnosti výpovědi zejména jeho a poškozené je třeba dále přihlídnout k trestnímu příkazu Okresního soudu v Pardubicích ze dne 23. 12. 2016, sp. zn. 3 T 262/2016, jímž byl odsouzen pro přečin ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku, a k trestnímu příkazu Okresního soudu v Pardubicích ze dne 10. 9. 2018, sp. zn. 1 T 160/2018, jímž byl odsouzen pro přečin ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 tr. zákoníku a přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1 tr. zákoníku. Byť se jedná o zahlazená odsouzení, soud k nim přihlíží v duchu východisek Ústavního soudu, který již v minulosti vyložil, že zahlazení odsouzení se vztahuje toliko k uloženému trestu, nikoliv i k závěru, že odsouzený se dopustil trestné činnosti. Zahlazením odsouzení se tak nevytváří právní fikce, že odsouzený nikdy žádný trestný čin nespáchal, ale jen že za něj nebyl potrestán. Přihlížení i k zahlazeným odsouzením nikoliv z hlediska trestů, které za ně byly uloženy, ale z hlediska sklonů pachatele páchat trestnou činnost, způsobu jejího páčání míře jeho kriminální narušenosti atd. přípustné je [srov. k tomu např. stanovisko Nejvyššího soudu ze dne 4. 4. 1974, sp. zn. Tpjf 28/73 (R 10/1974); nález Ústavního soudu ze dne 1. 12. 2005, sp. zn. II. ÚS 715/04 (N 219/39 SbNU 323) či usnesení sp. zn. IV. ÚS 2549/16 ze dne 14. 2. 2017, bod 39.].
9. K námitce obhajoby týkající se nenaplnění znaků skutkové podstaty trestného činu týrání svěřené osoby podle § 198 tr. zákoníku, a to znaku „svěřené osoby“, tj. „osoby, která je v jeho péči nebo výchově“, lze uvést, že z judikatury Nejvyššího soudu, zde například usnesení ze dne 30. 11. 2016, sp. zn. 8 Tdo 1561/2016 vyplývá, že pojmem „péče nebo výchova je třeba rozumět jakoukoliv péčí nebo výchovu, ať je jejím důvodem trvalý či přechodný vztah a bez ohledu na to, čím byl tento vztah založen. Základ péče nebo výchovy může spočívat jak v platné právní úpravě, v úředním rozhodnutí, v pracovní smlouvě, jiné smlouvě nebo i v konkludentních činech“. Není tedy vyžadováno, aby vztah pachatele a poškozené osoby byl založen nějakým formalizovaným aktem, na základě kterého by poškozená osoba byla svěřena do péče nebo výchovy pachatele, když pro naplnění znaků skutkové podstaty daného trestného činu postačuje i taková situace, kdy pachatel žije ve společné domácnosti s nezletilým poškozeným a jeho rodičem a jedná se o soužití srovnatelné rodinným soužitím (viz usnesení Nejvyššího soudu ze dne 27. 1. 2011, sp. zn. 4 Tdo 8/2011). Proto na základě shora uvedeného soud dospěl k závěru, že jestliže obžalovaný žil s poškozenou a nezletilým ve společné domácnosti v bytě poškozené a společně se podíleli na nákladech soužití, a obžalovaný se staral se o nezletilého jím uváděným způsobem, čímž se podílel i na jeho výchově a péči, tak lze jednoznačně jejich soužití označit jako rodinné soužití, a je tedy možné bez pochyby konstatovat, že nezletilý byl osobou svěřenou do péče obžalovaného. Způsob, kterým jej týral, zejména dne XXX 2022, je zvláště surový, o to více vzhledem k jeho zdravotnímu stavu fyzickému i psychickému.

10. Týrání je zlé nakládání s osobou blízkou nebo jinou osobou žijící s pachatelem ve společném obydlí vyznačující se vyšším stupněm hrubosti a bezcitnosti a určitou trvalostí, které tato osoba pociťuje jako těžké příkoří (srov. R 20/2006). Vyznačuje se určitou trvalostí, přičemž dosahuje takové intenzity, aby bylo způsobilé vyvolat stav, který týraná osoba pociťuje jako těžké příkoří. Opodstatněnost závěru, že týraná osoba pociťuje jednání pachatele jako těžké příkoří, je nutné posuzovat podle srovnatelných případů. Pro naplnění tohoto znaku není rozhodné, zda nastal následek na fyzickém nebo duševním zdraví týrané osoby (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 24. 1. 2018, sp. zn. 7 Tdo 40/2018). V dané věci se bezpochyby o týrání jedná.
11. Soud tedy shrnuje, že výpovědi poškozeného jakožto stěžejním důkazem, ale i výpovědi obžalovaného a dalšími provedenými důkazy, které jsou hodnoceny výše, bylo prokázáno, že se obžalovaný dopustil všech jednání, která jsou mu obžalobou kladeny za vinu, a to způsobem, který je v obžalobě popsán, ke změně popisu skutku tedy nedošlo. Obžalovaný svým jednáním naplnil znaky skutkové podstaty zločinu týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, 2 písm. d) tr. zákoníku, neboť týral osobu blízkou, poškozenou, žijící s ním ve společném obydlí, a páchal takový čin po delší dobu více než jednoho roku, zločinu týrání svěřené osoby podle § 198 odst. 1, 2 písm. a), d) tr. zákoníku, neboť týral osobu, která byla v jeho výchově, tedy nezletilého, a páchal takový čin zvláště surovým způsobem a po delší dobu devíti měsíců, pokusu přechinu ublížení na zdraví podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku k § 146 odst. 1, 2 písm. b) tr. zákoníku, neboť se dopustil jednání, které bezprostředně směřovalo k ublížení na zdraví jiného, a to v úmyslu takový čin spáchat na dítěti mladším patnácti let, tedy na nezletilém, avšak k dokonání trestného činu nedošlo, a znaky skutkové podstaty zločinu vydírání podle § 175 odst. 1, 2 písm. f) tr. zákoníku, když nutil jiného pohrůzkou násilí, aby něco opominul, a takový čin spáchal na svědkovi, tedy poškozené, v souvislosti s výkonem její povinnosti, přičemž je bez významu, že vyděračské jednání směřuje právě proti osobě, na které byl předtím spáchán trestný čin, z něhož by pachatel mohl být usvědčen její svědeckou výpovědí jako poškozeného, a že časově následuje bezprostředně po spáchání trestného činu, z něhož by mohl být pachatel trestného činu vydírání usvědčen (srov. R 48/2013).
12. Při úvaze o druhu a výši ukládaných trestů soud vycházel z hledisek uvedených v § 38, 39, 41, 42 a 55 tr. zákoníku. Obžalovaný je odsuzován za spáchání tří zločinů a jednoho přechinu a za sbíhající se další tři přechiny, vše násilnou trestnou činností. Závažnost jednání plyne především ze způsobu páchání zločinů, a to jak vůči poškozené, tak ještě více vůči nezletilému, a to před zraky poškozené, které bránil v tom, aby mu pomohla. Osoba obžalovaného z hlediska jeho trestní minulosti byla hodnocena výše. Polehčující okolnosti soud neshledal. K dvěma odsouzením uvedeným ve výroku bylo nutné uložit trest souhrnný, neboť se žalovaných jednání dopustil dříve, než mu byl doručen citovaný trestní příkaz a všechna jednání tomuto doručení předcházejí. Nejpřísněji trestnými činy jsou v tomto případě týrání svěřené osoby podle § 198 odst. 2 písm. d) tr. zákoníku, týrání osoby žijící ve společné domácnosti podle § 199 odst. 2 písm. a), d) tr. zákoníku a vydírání podle § 175 odst. 2 písm. f) tr. zákoníku, u nichž zákon stanoví rozpětí trestní sazby od 2 do 8 let trestu odnětí svobody, nejpřísnější je pak posledně citovaný vzhledem k jeho zařazení v trestním zákoníku. Za přiměřený trest vzhledem k absenci polehčujících okolností a vzhledem k závažnosti činu a počtu spáchaných trestných činů na poškozené, nezletilém a dalších 6 osobách dle sbíhajících se trestných činů, soud považoval trest odnětí svobody stanovený mírně nad polovinou zákonné trestní sazby. Pro výkon trestu byl obžalovaný zařazen do věznice s ostrahou, pro zařazení do věznice se zvýšenou ostrahou nebyly shledány důvody.
13. Oba poškození se řádně a včas připojili k trestnímu řízení se svými nároky na náhradu nemajetkové újmy za duševní útrapy. Poškozená požadovala na náhradě 100 000 Kč, zmocněnkyně nezletilého XXX Kč. Provedeným dokazováním bylo prokázáno, že se obžalovaný trestné činnosti dopustil, jedná se o trestnou činnost závažného charakteru a všechny trestné činy byly spáchány úmyslně. Trestná činnost výrazně negativně zasáhla do osobnostních práv poškozených. Oblast nemajetkové újmy je zahrnuta v ustanovení § 81 a 82 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku (dále jen „o. z.“), tato ustanovení realizují právo na ochranu osobnosti člověka včetně všech jeho

přirozených práv. Podle § 81 odst. 2 o. z. ochrany požívají zejména život a důstojnost člověka, jeho zdraví a právo žít v příznivém životním prostředí, jeho vážnost, čest, soukromí a jeho projevy osobní povahy. V § 82 odst. 1 o. z. je pak zakotveno právo člověka, jehož osobnost byla dotčena domáhat se toho, aby bylo od neoprávněného zásahu upuštěno nebo aby byl odstraněn jeho následek. S ohledem na ustanovení § 43 odst. 3 tr. řádu, kdy v adhezním řízení je možné navrhnout uložení povinnosti obžalovanému nahradit nemajetkovou újmu jen v penězích, nepřichází nepeněžní reparace nemajetkové újmy v trestním řízení v úvahu. Podle § 2951 odst. 2 o. z. nemajetková újma se odčiní přiměřeným zadostiučiněním a zadostiučinění musí být poskytnuto v penězích, nezajistí-li jeho jiný způsob skutečné a dostatečně účinné odčinění způsobené újmy. Pokud jde o způsob rozhodnutí o výši náhrady nemajetkové újmy v penězích, tu upravuje § 2955 o. z., a to tak, že nelze-li výši náhrady přesně určit, určí ji podle spravedlivého uvážení jednotlivých okolností případu soud. Podle § 2956 o. z. vznikne-li škůdci povinnost odčinit člověku újmu na jeho přirozeném právu chráněném ustanoveními první části občanského zákoníku, nahradí škodu i nemajetkovou újmu, kterou tím způsobil; jako nemajetkovou újmu odčiní i způsobené duševní útrapy. Pokud jde o způsob a výši přiměřeného zadostiučinění, musí být určeny tak, aby byly odčiněny i okolnosti zvláštního zřetele hodné, jimiž jsou úmyslné způsobení újmy, zvláště pak způsobení újmy s použitím lsti, pohrůžky, zneužitím závislosti poškozeného na škůdci a vezme se v úvahu i obava poškozeného ze ztráty života nebo vážného poškození zdraví, pokud takovou obavou hrozba nebo jiná příčina vyvolala (viz § 2957 o. z.).

14. U nároků poškozených na náhradu nemajetkové újmy dospěl soud k závěru, že není třeba provádět další doplňující dokazování ani k charakteru zásahu do osobnostních práv, ani ve vztahu k intenzitě takového zásahu, neboť podstatné skutečnosti, z nichž je možné nárok na nemajetkovou újmu dovodit, jsou obsaženy již v trestním spise. Předmětné trestné činy výrazně negativně zasáhly do osobnostních práv poškozených. Výše přiznaného nároku na náhradu nemajetkové újmy se odvíjí zejména od podstaty jednání páchaného na poškozených a od způsobených následků. U obou poškozených soud uzavřel, že se jedná o poškození, které byly na škůdci (obžalovaném) závislé, přičemž obžalovaný této závislosti zneužil při páchání popsané trestné činnosti (viz usnesení Nejvyššího soudu ze dne 22. 6. 2017, sp. zn. 8 Tdo 478/2017). U poškozené byla shledána především citová závislost na obžalovaném a u nezletilého poškozeného především závislost existenční, neboť ten si nemohl vybrat, s kým a za jakých podmínek bude žít.
15. Poškozená, u níž soud dovodil citovou závislost na obžalovaném, byla jeho trestnou činností zasažena poměrně intenzivním způsobem, když k této docházelo pravidelně, před zraky jejího nezletilého syna a také v době, kdy byla gravidní s XXX (následně i před novorozenci dětmi), tudíž ke strachu o svou osobu byl připojen strach o nezletilého syna a nenarozené děti, což zvyšovalo již tak značnou psychickou zátěž na poškozenou. Z výpovědi poškozené bylo zjištěno, že jednání obžalovaného mělo negativní dopad na její psychické zdraví, když poškozená měla problém se XXX, trpěla a doposud XXX. Z těchto okolností soud dovodil, že náhrada nemajetkové újmy je u poškozené v požadované výši.
16. U nezletilého soud dovodil existenční závislost na obžalovaném, který byl v rozhodném období partnerem jeho matky. U tohoto poškozeného soud vzal významně do úvahy, že se jedná o zvlášť zranitelnou oběť, tedy dítě, přičemž v tomto konkrétním případě dítě, které je stížené zdravotním hendikepem. Vzhledem k situaci, že nezletilý byl nejen po dlouhou dobu vystavován psychickému a fyzickému násilí ze strany obžalovaného jako svědek, ale následně mu byl ve vysoké intenzitě vystaven jako samotná oběť, tak nemajetková újma je spatřována jak ve skutečnosti, že nezletilý poškozený po dobu několika měsíců žil v domácnosti, kde byla týrána jeho matka, když byl právě i on přítomen jejímu napadání, tak ve skutečnosti, že i on sám byl obětí trestného činu týrání svěřené osoby podle § 198 odst. 1, 2 písm. a) tr. zákoníku. Jednáním obžalovaného došlo k zásahu do osobnostních práv nezletilého ve vysoké míře, požadovaná výše náhrady nemajetkové újmy se zcela adekvátní.

Poučení:

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Drápalíková.

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení jeho opisu. Odvolání se podává u Okresního soudu v Pardubicích a rozhoduje o něm Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích. Právo podat odvolání nemá ten, kdo se ho platně vzdal.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Rozsudek lze napadnout odvoláním také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout též příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh.

Odvolání musí být ve stanovené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytykány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Pardubice 11. prosince 2023

JUDr. Robert Vršanský v. r.
předseda senátu

USNESENÍ

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích projednal ve veřejném zasedání konaném dne 10. dubna 2024 **odvolání obžalovaného XXX**, narozeného XXX, trvale bytem XXX, proti rozsudku Okresního soudu v Pardubicích ze dne 11. prosince 2023, č. j. 1 T 117/2023-257, a rozhodl

takto:

Odvolání obžalovaného se podle § 256 tr. řádu zamítá.

Odůvodnění:

Napadeným rozsudkem byl obžalovaný uznán vinným zločinem týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, 2 písm. d) tr. zákoníku, zločinem týrání svěřené osoby podle § 198 odst. 1, 2 písm. a), d) tr. zákoníku, pokusem přečinu ublížení na zdraví podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku k § 146 odst. 1, 2 písm. b) tr. zákoníku a zločinem vydírání podle § 175 odst. 1, 2 písm. f) tr. zákoníku, za což mu byl uložen souhrnný trest odnětí svobody v trvání 5 let a 6 měsíců, pro jehož výkon byl zařazen do věznice s ostrahou. Dále mu byla uložena povinnost zaplatit poškozené XXX částku 100 000 Kč a poškozenému nezl. XXX částku XXX Kč na náhradě nemajetkové újmy. Současně byly zrušeny výroky o trestech z trestního příkazu Okresního soudu v Pardubicích ze dne 3. 4. 2023, č.j. 1 T 68/2023-129 a z rozsudku Okresního soudu v Pardubicích ze dne 11. 9. 2023, č.j. 1 T 128/2023-81, jakož i všechna další rozhodnutí na tyto výroky navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Dle skutkových zjištění okresního soudu se uvedeného jednání dopustil tím, že:

I.

přibližně od přelomu XXX a XXX 2021 do XXX. 2022, tedy v době, kdy žil s partnerkou XXX, narozenou XXX, ve společném obydlí v jejím pronajatém bytě na adrese XXX, ji v rámci konfliktů slovně napadal vulgárními výrazy, když k jejímu oslovení užíval výrazů např. „špXXX“, nadměrně a nepatřičně kritizoval její péči o děti a domácnost, po narození jejich společných dětí ji omezoval v kontaktu s rodinou, ničil doma věci, když dvakrát rozbil televizi a několikrát i její mobilní telefon, zejména ji však po předchozích slovních rozepřích, které vyvolával, opakovaně, přibližně minimálně v sedmi až osmi případech, fyzicky napadal, a to se vzrůstající intenzitou násilí a narůstající četností zejména po narození XXX v XXX 2022, respektive v posledních dvou, třech měsících vztahu, konkrétně na přelomu XXX a XXX 2021, na XXX 2021, někdy na přelomu XXX a XXX 2022, v XXX 2022, začátkem XXX 2022, kdy na ni vylil Coca-Colu a chtěl, aby to uklidila, přičemž ji bil zejména fackami do hlavy a následně v koupelně i škrtil, v průběhu XXX 2022, kdy po ní hodil autosedačku, pak ji strčil na XXX XXX, narozeného XXX, načež ji fackoval a bil i vařečkou, vícekrát v XXX 2022, kdy ji mimo jiné ohrožoval nožem, tahal za vlasy, a naposledy dne XXX. 2022, kdy napadení sama oznámila na linku 158,

činil tak zejména údery otevřenou dlaní a údery pěstí vedených pocitově (podle poškozené) větší intenzitou převážně do obličejové, ale i vlasové části hlavy, případně do horní části těla a do horních končetin, při některých napadeních kopal do jejích nohou, též ji v rámci některých napadení tahal za vlasy, přičemž jí vytrhl prameny vlasů, což musela řešit i částečným ostříháním, přibližně čtyřikrát ji škrtil, avšak bez zjevného úmyslu ji usmrtit; při jednom z posledních konfliktů ji ohrožoval nožem, který jí přiložil k břichu, aby ji omezil v pohybu, a při posledním konfliktu v XXX 2022 ji ohrožoval nůžkami, když jí hrozil, že ji ostříhá, čemuž se bránila, pročež jí přiložil nůžky ostrou špičkou na krk, netlačil však na ně, v důsledku čehož poškozená pronesla, at' XXX,

Shodu s prvopisem potvrzuje Dita Šimková

nebo měla strašný strach, plakala, načež jí obžalovaný řekl, že ji ostříhá a že bude vypadat jako chlap a bude odporná, a to proto, aby jí nikdo nechtěl, přičemž se k ní popsáním způsobem choval i v době jejího těhotenství (tj. do začátku XXX 2022, neboť porod dvojčat XXX XXX. 2022) a dále v převážné většině případů před jejím synem XXX a následně i před jejich XXX, narozenými XXX 2022, a uvedenými útoky jí v dílčích případech způsobil mnohačetné modřiny a zhmožděny na atakovaných částech jejího těla, které maskovala líčením a oblečením, a při útoku v XXX 2022 jí přímým úderem pěstí na ústa urazil dva přední horní řezáky, které však již předtím nebyly v dobrém stavu, protože nebylo třeba k ulomení velké síly, a dále zapříčinil, že má XXX po soužití s ním psychické problémy, XXX,

II.

v období od XXX 2021 do XXX 2022 v městském bytě na adrese XXX, kde bydlel společně se svou XXX, narozenou XXX, která s ním tehdy byla těhotná, a s jejím nezletilým synem XXX, narozeným XXX, který XXX, se dopouštěl na nezletilém XXX, o kterého, byť nebyl jeho vlastní syn, společně se svou partnerkou (matkou nezletilého) pečoval, psychického násilí zejména tak, že jej někdy nutil spát nahého a nepříkrytého, k čemuž dodával, že si nezaslouží spát přikrytý a ustrojený, a opakovaně mu ničil či vyhazoval jeho hračky, což dítě stresovalo, dále se na něm dopouštěl fyzického násilí, když nepravdělně, minimálně ve čtyřech případech, a to na XXX 2021, v XXX 2022, poté ještě jednou mezi XXX a XXX a naposledy dne XXX. 2022 fyzicky napadal nezletilého XXX, přičemž napadání spočívalo v tom, že jej intenzivně bil fackami a údery pěstí po celém těle (břicho, záda, hlava), dále jej též intenzivně zejména do oblasti rukou, nohou a přes zadek bil vařečkou, občas jej škrtil (bez úmyslu jej usmrtit), též s ním házel o zem a postel, načež dne XXX 2022 agrese obviněného vyvrcholila, neboť jej hodil ustrojeného do vany, kde jej sprchoval studenou vodou i přesto, že věděl o tom, že nezletilý XXX, poté jej, nedbaje pláče nezletilého, jednak v koupelně, jednak následně i na posteli v pokoji přibližně v rádech minut až desítek minut bil údery rukou (fackami a pěstmi) a vařečkou prakticky do celého těla takovou intenzitou, že se XXX, ani tehdy toho obžalovaný nezanechal a nutil jej XXX, přičemž matce nezletilého nedovolil syna bránit; přičemž výše popsány napadeními mu způsobil opakovaně mnohačetné modřiny a podlitiny prakticky všude po těle a nezletilý XXX po napadání vícekrát krvácel z úst a nosu, a poslední útok mohl vést k poranění nezletilého na těle, které by mu po nikoli krátkou dobu znepráhnilo obvyklý způsob života, zejména bolestivostí těla na místech úderů a omezením již tak omezeného pohybu,

III.

v přesně nezjištěné době v průběhu XXX 2022 své jím týrané XXX, narozené XXX, vyhrožoval, že pokud napadení jejího, též jím týraného, syna XXX obžalovaným oznámí na policii či s ním půjde k lékaři, tak zabije buď ji, nebo jejího syna, případně oba.

Proti tomuto rozsudku podal včas odvolání obžalovaný, a to do všech jeho výroků. V odvolání obžalovaný nesouhlasí s tím, jaká skutková zjištění učinil okresní soud, kdy tato zjištění nebyla učiněna dostatečně, jejich interpretace není správná a na základě toho došel okresní soud i k nesprávnému právnímu závěru. Podle jeho názoru nebylo v řízení spolehlivě prokázáno, že by se skutek stal, respektive že by se stal způsobem, jak jej popisuje poškozená. Obžalovaný uvádí, že okresní soud vycházel v rozhodnutí o vině především z výpovědi poškozené XXX. Již ze samotného úvodu odůvodnění napadeného rozsudku je zřejmé, že okresní soud bral v potaz prakticky výlučně výpověď poškozené a na daný případ aplikoval jakési obecné vzorce chování obětí obdobné trestné činnosti, čímž fakticky pouze paušalizoval, že neexistují-li v daném konkrétním případě až na výpověď poškozené jiné důkazy, je věrohodnost poškozené založena právě tímto obecným modelem chování obětí obdobné trestné činnosti. Věrohodnost poškozeného nelze založit pouze na skutečnosti, že v přípravném řízení vypovídá poškozený obdobně jako před soudem, aniž by soud bedlivě zvážil, zda zde neexistují důkazy nebo okolnosti, které by takovouto věrohodnost zpochybňovaly, a právě v tomto ohledu má obžalovaný za to, že

okresní soud nepostupoval při své úvaze o tom, zda se skutek stal, nebo zda se stal skutečně tak, jak jej poškozená XXX popisuje. Obžalovaný má za to, že okresní soud nekriticky hodnotil důkazy svědků v neprospěch obžalovaného a tyto nezřídka vykládal k jeho tíži, aniž by se zabýval dalšími důkazy, které by svědčily proto, že poškozená XXX nevypráví pravdu, případně takovéto důkazy bagatelizoval a nesrovnalosti ve výpovědích poškozené odůvodnil právě strachem poškozené z obžalovaného, studem za to, co dle jejího mínění se mělo odehrávat, případně soudem tvrzenou závislostí poškozené na obžalovaném. Obžalovaný rozsudku dále vytýká, že se okresní soud v hodnocení případu nezřídka uchyluje pouze k tvrzení, že některá skutečnost je osvědčována výpovědí některého ze svědků, aniž by blíže specifikoval, o jaké konkrétní tvrzení těchto svědků se opírá. Rozsudek je v tomto směru nepřezkoumatelný. Obžalovaný má za to, že okresní soud nesprávně posoudil některé podstatné provedené důkazy. Pokud by je okresní soud vyhodnotil správně, případně se jimi v jejich širším měřítku a ve vzájemné souvislosti dostatečně zabýval, neměl okresní soud dojít k závěru, že výpověď poškozené je věrohodná do takové míry, že zde neexistují důvodné pochybnosti, pro které by neměl být obžalovaný viny z uvedených trestných činů zproštěn.

Z podstatných skutečností zmiňuje obžalovaný především následující. Poškozená v rámci své výpovědi před okresním soudem zcela transparentně a demonstrativně předváděla, jakým způsobem měl obžalovaný z úrovně svých ramen odhazovat vymrštěním rukou vpřed nezletilého XXX na podlahu a tímto způsobem s ním opakovaně udeřovat o zem. Z uvedeného doplnku znaleckého posudku MUDr. Rejtárka vyplývá, že v případě, že by dítě, zejména pak dítě s XXX, bylo aktivně mrštěno proti podložce, je tento mechanismus způsobitelný ke vzniku vážnějších poranění, (například zlomeniny hrudní kosti, žeber, obličejových kostí), která by si vždy vyžádala lékařského ošetření, případně by byla schopna ohrozit život a vyžadovala by poskytnutí intenzivní lékařské péče. U XXX však nebyla zjištěna žádná poranění, a to ani poranění mnohem méně závažná, která by jakkoliv odůvodňovala závěr, že by se obžalovaný měl na poškozeném dopouštět jakéhokoliv násilí. Poškozená XXX opakovaně uváděla, že měl obžalovaný nezletilého XXX bít i několik desítek minut v kuse. Jen těžko si lze představit, že by takovéto zacházení nezanechalo na nezletilém takové stopy, kterých by si nikdo nevšiml, nebo že by takovéto jednání nezanechalo na XXX takové psychické změny, které by nikdo nepostřehl ani v rámci jeho opakovaných vyšetření, například ve Středisku rané péče v XXX, ve kterém matka s XXX absolvovala v období od XXX 2022 do XXX 2022 celkem sedm vyšetření, v rámci těchto vyšetření matka uvedla, že u XXX se vyskytují změny jeho chování patrně v důsledku jeho reakce na narození XXX. Ani ze zprávy XXX z XXX 2021, ani ze zprávy XXX z XXX 2022 nevyplývá, že by tito na XXX shledali jakákoliv, byť drobná poranění, která by mohla odpovídat násilí na něm páchaném. Závěry o možných následcích na zdraví poškozeného pak tento znalec učinil pouze na základě výpovědi matky, které však ani v jednom případě nemají oporu v objektivně zjištěných skutečnostech. Poškozená pak v průběhu přípravného řízení i před okresním soudem popisovala, jak byla opakovaně bita obžalovaným, takže měla četné podlitiny na těle i v obličeji, jak dlouhé dny a týdny nevycházela ven, nebo tyto podlitiny maskovala make-upem nebo slunečními brýlemi. Tato její tvrzení jsou však vyvrácena svědectvím svědků, kteří v hlavním líčení uváděli, že jí vidali venku prakticky na denní bázi a žádné podlitiny, make-up nebo sluneční brýle neviděli a nikdy si žádných podlitin nevšimli. Jestliže matka poškozené zaznamenala na poškozené v jednom případě modřiny, toto ještě neznamená, že jí je způsobil obžalovaný. Obžalovaný také poukazuje na skutečnost, že poškozená v rámci svého vyjádření před OSPOD dne XXX. 2022 uvedla, že se v rámci rodiny ohrožena necítí a že napadení, ke kterému mělo dojít ze strany obžalovaného, bylo ojedinělou záležitostí. K tomuto napadení se pak obžalovaný doznal, což rovněž nesvědčí o tom, že by měl své jednání dlouhodobě popírat nebo situaci jakkoliv zkreslovat. Rovněž ze zprávy integrační školky a rehabilitačního centra XXX vyplývá, že ani terapeutičtí pracovníci tohoto zařízení neshledali na nezletilém XXX jakékoliv známky neobvyklého chování, náznaky týrání nebo emoční nestability. Z uvedené zprávy vyplývá, že to byla matka, která k uvedeným terapiím přistupovala nezodpovědně, omlouvala se a přesouvala návštěvy, což nakonec vedlo k tomu, že

byly terapie ukončeny. Konečně pak i samotné tvrzení matky o tom, že jí při jednom z incidentů měl obviněný vyrazit dva přední zuby, lze mít za sporné. Z lékařské zprávy ošetřující lékařky XXX je nadevší pochybnost zřejmé, že již v roce 2017 měla matka chrup ve zcela tristním stavu, XXX. Přesto se po dobu dalších pěti let poškozená k žádnému ošetření zubů nedostavila, o stavu jejího chrupu vypovídá i fotodokumentace obsažená v soudním spisu. Lze pak jen s obtížemi s jistotou konstatovat, že důvodem, proč neměla poškozená přední zuby, mělo být napadení ze strany obžalovaného. Konečně o věrohodnosti poškozené v tomto případě nesvědčí ani to, že poškozená nahlásila, že se po úrazu zubů léčí u XXX, což tato lékařka ve své zprávě nepotvrdila. O přístupu poškozené k plnění svých povinností, jak ve vztahu ke svému zdraví, tak ve vztahu ke zdraví a výchově syna XXX, lze usuzovat právě z lékařských zpráv a zpráv ostatních institucí, které jsou ve spisu založeny. Obžalovanému nepřísluší spekulovat o tom, co vede poškozenou k tomu, že uvádí, že se na ní a nezletilém XXX měl dopouštět dlouhotrvajícího fyzického násilí. Nicméně by se bylo možné domnívat, že právě výmluva na dlouhotrvající násilí v rodině by mohla být důvodem, kterým poškozená jako matka omlouvá svoji dlouhodobě zoufalou péči, jak o sebe, tak o svého syna, se kterým prakticky nenavštěvuje žádné lékaře nebo nedochází do terapeutického centra XXX. Obžalovaný v řízení nepopřel, že by z jeho strany v minulosti, a to ve zcela ojedinělých případech, nedošlo ke konfliktům s poškozenou, nicméně popírá, že by tyto konflikty byly v takovém rozsahu, že by se z jeho strany jednalo o týrání osoby žijící ve společném obydlí. Obžalovaný dále namítá, že skutky, které poškozená popisuje a jichž se měl dopustit vůči nezletilému XXX, jsou zcela smyšlené a vykonstruované. O tom svědčí i výpovědi svědků, kteří byli u hlavního líčení slyšeni a kteří vypověděli, že když, jak v minulosti, tak i nyní potkají obžalovaného a vidí jej v přítomnosti nezletilého XXX, choval se a chová se XXX k obžalovanému zcela přirozeně a s důvěrou. Kdyby se však choval obžalovaný v minulosti k XXX tak, jak popisuje poškozená, takovéto chování XXX by se dozajista nedalo očekávat. Na okraj pak obžalovaný dodává, že není ani pravdou, že by jakkoliv vyhrožoval poškozené, že v případě, že cokoliv oznámí na policii, tak špatně dopadne, tomu nenasvědčuje žádný objektivní důkaz, dokonce je takové tvrzení v rozporu s tím, že se v průběhu měsíce srpna jsa konfrontován orgánem OSPOD s jeho konfliktem s poškozenou a jejím fyzickým napadením, ke svému jednání doznal a uznal svoji chybu. Závěrem uvádí, že má za to, že okresní soud nesprávně posoudil provedené dokazování, učinil nesprávný závěr o skutkovém stavu a vyvodil z toho i nesprávný právní závěr o vině obžalovaného. Okresní soud až nekriticky hodnotil výpovědi poškozené jako věrohodné, a to pouze na základě jakýchsi obvyklých modelů chování poškozených. Proto navrhl, aby odvolací soud napadené rozhodnutí okresního soudu zrušil a nově rozhodl tak, že se obžalovaný zprošťuje viny v celém rozsahu.

Krajský soud z podnětu podaného odvolání ve smyslu ustanovení § 254 odst. 1 tr. řádu přezkoumal zákonnost a odůvodněnost všech výroků napadeného rozsudku, které byly odvoláním napadeny, jakož i správnost postupu řízení, jež jeho vydání předcházelo, a dospěl k závěru, že odvolání vyhovět nelze.

Napadený rozsudek vzešel z řízení, v němž bylo postupováno podle trestního řádu a v němž nedošlo k žádným podstatným vadám, zejména pokud by mohly mít vliv na objasnění věci nebo na možnost uplatnění práva obhajoby. V takto provedeném řízení okresní soud vykonal všechny důkazy nutné pro zjištění skutkového stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu nezbytném pro jeho rozhodnutí, přičemž tyto důkazy zhodnotil jednotlivě i ve vzájemných souvislostech a i v celém souhrnu logickým a podrobně odůvodněným způsobem, kterému z hlediska pravidel stanovených pro hodnocení důkazů nelze nic vytknout.

Krajský soud nepřisvědčil námitkám obžalovaného uplatněným v podaném odvolání.

Obžalovaný popřel, že by se daného jednání dopustil, nicméně ve své výpovědi připustil, že k určitým konfliktům došlo. Připustil, že docházelo k hádkám a přiznal i několik fyzických napadení poškozené, které dal pár facek, jednou jí plácl vařečkou přes stehno, připustil i rozbití televizoru a výhrůžku ostriháním s tím, že nůžky však měl pouze v ruce. Předmětem hádek byla

z jeho pohledu nedostatečná péče o domácnost a nezletilého ze strany poškozené. Zcela pak popřel jednání vůči nezletilému XXX, kde připustil, že asi ve třech případech mu dal přes zadek vařečkou. Sám o sobě uváděl, že často vybuchne a vyjádřil se i k množství alkoholu, které pil, někdy i denně. Z toho vyplývá, že obžalovaný připouští nejen hádky, ale i jisté fyzické konfrontace mezi ním a poškozenými a rovněž připouští, že je výbušné povahy. Tomu pak odpovídá i popis jeho chování ze strany poškozené a dále jeho výbušné povaze nasvědčuje i množství odsouzení pro násilnou a výtržnickou trestnou činnost, jak zmiňoval okresní soud v odůvodnění svého rozhodnutí a jak je patrné ze založených rozhodnutí ve spise. Obžalovaný je osobou, která evidentně svou agresivitu nemá zcela pod kontrolou, o čemž vypovídá fakt, že je schopen napadat ostatní, ať muže, či ženy a nebere si žádné servítky. Jeho sklony k násilnému chování jsou proto více než patrné, a i z tohoto pohledu je pak třeba poměřovat věrohodnost jeho výpovědi a výpovědi poškozené XXX.

Poškozená vypovídala velmi podrobně jak v přípravném řízení, tak u hlavního líčení a její výpověď je v zásadě shodná. Pokud došlo k nějakým drobným rozporům, ty lze vysvětlit odstupem času mezi jednotlivými výpověďmi, popř. i uplynulou dobou od spáchání skutku a pokud si poškozená nebyla jista, uvedla, že si již na okolnosti přímo nepamatuje a tyto jí pak byly předestřeny přečtením její výpovědi z přípravného řízení, kdy tuto výpověď potvrdila. Nebyly tedy shledány žádné zásadní rozpory, které by věrohodnost jejích tvrzení jakkoli zpochybňovaly. Ani krajský soud neměl důvodu pochybovat o tom, že poškozená popsala poměrně detailně soužití s obžalovaným od jeho počátku, kdy nejprve k žádným konfliktům nedocházelo, až po období, kdy se obžalovaný začal vůči ní i nezl. XXX chovat násilně a podrobně popsala i některé fyzické útoky a projevy chování obžalovaného ve shodě s tím, jak jsou popsány ve skutkových větvích. Okresní soud měl možnost sledovat poškozenou při její výpovědi před soudem a posoudit z hlediska jejího projevu i to, zda tvrzení, která z její výpovědi vzešla, mohou mít oporu v reálných situacích či nikoliv, kdy často byla výpověď poškozené při líčení detailů provázena i emočně pláčem poškozené. Nutno podotknout, že je to právě okresní soud, který provádí důkaz výsledkem svědka a může tak velmi objektivně posoudit, zda jde o smyšlené skutečnosti či hrané skutečnosti, nebo zda jde o vylíčení skutečně prožitých událostí. Okresní soud neměl pochyby o věrohodnosti tvrzení poškozené a nutno podotknout, že byť se v rámci tohoto druhu trestné činnosti převážně jedná o omezené množství důkazů, přesto lze některá tvrzení poškozené podpořit i dalšími provedenými důkazy a nejde tak o zcela ojedinělý důkaz. Navíc jde o důkaz přímý, který je pak podpořen i některými dalšími důkazy. Poškozená vypověděla, že po útocích obžalovaného nevyhledávala lékařskou pomoc ani ona ani se synem, stalo se tak až po posledním útoku, který ji vedl již k tomu, že vše oznámila. Agrese obžalovaného se postupem času stupňovala jak vůči ní, tak vůči nezl. XXX a po posledním útoku ze XXX 2022 byly z lékařské zprávy zaznamenány na těle poškozené XXX hematomy na obou dolních končetinách, na bříše, na pažích v pravém podžebří, byly patrné známky po škrábancích na krku a po trhání vlasů. Dle poškozené i předchozí útoky obžalovaného vedly ke způsobení hematomů, které maskovala oblečením, make-upem, popř. slunečními brýlemi. Z výpovědi svědků vyplývá, že někteří zaznamenali, že poškozená nosila sluneční brýle, někteří to neviděli, nicméně nelze z toho dovozovat, že by hematomy poškozená neměla. Mohla je mít po těle, což při běžném pohybu venku, je-li oblečená, není vidět a v obličejí, pokud je maskovala make-upem či slunečními brýlemi, pak nemusely být také patrné. Kromě toho k útokům nedocházelo každý den, ale v určitých časových odstupech a obdobích, nešlo o denní bití, takže hematomy nepochybně postupem času mizely a nemusely být na první pohled vůbec patrné. Přitom XXX poškozené XXX vypověděl, že viděl na těle poškozené modřiny i drobná zranění a stejně tak její XXX XXX také modřiny na těle poškozené viděla. XXX poškozené pak byl dokonce přítomen jednoho výstupu obžalovaného, když v noci přišel opilý domů a křikem dohnal poškozenou až k slzám. Ostatně o útoku obžalovaného vůči poškozené vypovídala i nezávislá svědkyně XXX, která hovořila o popíjení obžalovaného alkoholu před domem a následném útoku z jeho strany vůči poškozené a rozbíjení věcí. Právě i incident ze XXX 2022 byl hlášen ze strany sousedů Policii ČR a tehdy obžalovaný nepopíral, že poškozenou fyzicky napadl. Poškozená to

Shodu s prvopisem potvrzuje Dita Šimková

sice Policii ČR potvrdila, že byla napadena, avšak následně odmítla vypovídat a přestupek tak nebyl ani řešen.

Pokud jde o vyražení zubů, poškozená uvedla, že měla zuby ve špatném stavu, ostatně o tom vypovídá i zpráva její ošetřující zubní lékařky a také fotodokumentace založená ve spise, nicméně daná skutečnost nemá vliv na to, že došlo k vyražení předních zubů po útoku obžalovaným, jak poškozená vypověděla, přičemž daná skutečnost může mít význam v tom, že nemuselo být použito ani nějaké mimořádně vysoké síly k tomu, aby došlo k vyražení zubů, které nebyly v dobrém stavu. Jedná se o jeden z incidentů, které poškozená popisovala. Ostatně o agresivním chování obžalovaného pak vypovídaly další svědkyně, a to sestra a matka poškozené, které byly přítomny napadení poškozené po žalovaném období. To jen dokresluje chování obžalovaného vůči poškozené

K námitkám obžalovaného ohledně toho, že svědci na jejím těle nezaznamenali stopy po násilí, lze uvést, že v daném případě byl slyšen svědek XXX, který uvedl, že nechodil do domácnosti obžalovaného a poškozené, pouze 1x ji viděl venku, kdy působili normálně, ale poškozenou samotnou venku sám neviděl a neviděl ani obžalovaného s nezl. XXX. Svědkyně XXX také uvedla, že v domácnosti obžalovaného a poškozené nebyla, vídali se na hřišti, a i podle ní se chovali normálně, neviděla modřiny na těle poškozené a potkávali se takto venku zhruba 2x týdně. To je v podstatě jediná slyšená svědkyně, která hovoří o vyšší četnosti setkání venku na hřišti, nicméně ani z této výpovědi nelze činit zásadní závěry o tom, že by nemělo docházet k domácímu násilí. Ani jeden ze svědků nebyl nikdy přítomen žádné hádky ani nějakého incidentu mezi obžalovaným a poškozenou a to, že svědkyně vídala oba venku, neznamená, že by se domo žádné násilí neodehrávalo. Ostatně tak to bývá obvyklé v takovýchto případech, že navenek působí pár normálním dojmem a za zavřenými dveřmi se odehrává násilí, kdy právě oběť takového násilí z pocitu studu a obav z toho, že pokud by něco někomu sdělila, mohlo by být násilí ještě horší, se chová v přítomnosti jiných osob normálně a snaží se neventilovat své problémy a svěřovat se s nimi cizím lidem. Pokud svědkyně neviděla na poškozené modřiny, pak to nevypovídá nic o tom, že na těle neměla poškozená modřiny, protože ty nebyly pro svědkyni viditelné, byly pod oblečením, a pokud na obličej měla make-up, či brýle, ani tak na první pohled nemusely být modřiny patrné, a navíc je nemusela mít po každém napadení v obličej.

Obvyklé bývá, že domácí násilí se odehrává za zavřenými dveřmi, kde tomu není nikdo přítomen. Mnohdy se dokáží pachatelé takové trestné činnosti na veřejnosti chovat a vystupovat tak, že by nikdo nevěřil tomu, že by se v soukromí takto mohli chovat. Stává se, že se oběť domácího násilí stydí za to, jak to v domácnosti a ve vztahu vypadá a nemá potřebu se někomu svěřovat, zejména za situace, kdy sebe obviňuje z toho, že ten vztah je takový, jaký je, což je přirozené právě u obětí domácího násilí. Nicméně nelze zcela odmítat i sdělení, která poškozená učinila poté, kdy odešla od obžalovaného a s tím, co se odehrávalo v době jejich soužití, se svěřila teprve poté dalším osobám a ty pak podaly zprostředkovaně informace, které od poškozené měly. To je běžné a jde o nepřímé důkazy, které je třeba hodnotit v kontextu všech dalších provedených důkazů, a pokud tyto zapadají do celkového rámce hodnocení všech důkazů, pak není důvod tyto důkazy přehlížet a nepřikládat jim žádný význam. Takto o tom, co se dozvěděli od poškozené, vypovídali její XXX, XXX a XXX (XXX, XXX, XXX a XXX). Svědkyně XXX, XXX obžalovaného byla v jednom případě (ohledně útoku ze XXX 2022) upozorněna sousedy na konflikt v rodině jejího XXX, a dokonce XXX vykázala z bytu, potvrdila i rozbití televize ze strany XXX, takže i z této výpovědi vyplývá, že se XXX choval agresivně. Svědkyně často do domácnosti poškozené nedocházela a nemohla tak podat kompletní obraz toho, jak to mezi jejím XXX a poškozenou vypadalo. Sama uváděla, že u nich byla tak 3x až 4x a ani oni k ní moc nechodili, spíše s nimi chodila ven, tudíž nebyla přítomna žádných konfliktních situací mezi nimi.

Ostatně to je právě o partnerských vztazích, jak jsou nastaveny a jak je kdo ochoten se přizpůsobit potřebám druhého partnera a jakých kompromisů je schopen. Pokud však závadové chování obžalovaného vůči poškozené trvalo cca jeden a půl roku a stupňovalo se, docházelo k urážkám,

ponižování a neustálým výtkám na adresu poškozené, pak nelze takové jednání vnímat jinak než jako psychické týrání. I tento vztah mezi obžalovaným a poškozenou byl zpočátku několik měsíců bezkonfliktní, problémy nastaly postupně, kdy poškozená otěhotněla. Poškozená se v průběhu vztahu nikomu nespověděla a nestěžovala si ne chování obžalovaného, protože si to dávala za vinu sama sobě a až teprve postupem času si uvědomila, že takový vztah nemá budoucnost a nepřinášel jí uspokojení, ale pouze obavy a strach z toho, jak se k ní obžalovaný bude nadále chovat a posledním impulsem pro její odchod od obžalovaného bylo napadení dne XXX. 2022.

K námitkám obžalovaného ve vztahu k nezl. XXX, že žádní lékaři ani instituce nezaznamenali známky jeho týrání, lze uvést, že ani tyto námitky nebyly shledány důvodnými. Období, kdy se měl obžalovaný vůči nezl. XXX chovat násilně a hrubě je vymezeno XXX2021 do XXX 2022. Ze zpráv založených ve spise vyplývá, že u neurologa XXX byl nezl. XXX na návštěvě v XXX 2021, tedy ještě před žalovaným obdobím a posléze až dne XXX 2023, tedy již po žalovaném období. Proto je logické, že nemohl daný lékař na těle XXX shledat žádné známky násilí či týrání. U dětské lékařky byl XXX dne XXX. 2022 na očkování, nikoliv na prohlídce, a to, že lékařka nezaznamenala v tento jediný den v průběhu žalovaného období na jeho těle známky násilí či týrání, neznamená, že k němu nedocházelo, navíc k násilí vůči němu nedocházelo denně a v daný den tak nemusel mít na těle žádné známky násilí. Pokud jde o zprávu rehabilitačního zařízení XXX, tak tam XXX docházel od XXX 2021 do XXX 2021, tedy opět před žalovaným obdobím. Ze zprávy Střediska rané péče vyplývá, že v žalovaném období sice byly vykonány některé návštěvy doma, avšak jak bylo konstatováno již výše, násilí neprobíhalo každý den, a pokud se návštěvy uskutečňovaly jednou za měsíc, či za dva měsíce, nemuselo jít nutně o dobu, kdy měl XXX na těle nějaké známky násilí, nehledě na to, že cvičení s ním probíhalo, když byl oblečen a nějaké modřiny tak nemusely být patrné a jak bylo uváděno i výše, před cizími lidmi se oběti domácího násilí obvykle snaží chovat normálně, aby nedaly najevo, že v rodině nějaký problém je, protože se za to stydí, či se obávají daleko horšího průběhu následného násilí. Naproti tomu ze zprávy Mateřské školky ve XXX vyplývá, že k nim nezl. XXX začal docházet od XXX 2022 a všimli si starších menších modřin na jeho rukou a na nohách.

Pokud jde tedy o veškeré námitky obžalovaného uplatněné v podaném odvolání, tyto neshledal krajský soud opodstatněnými. Obžalovaný své jednání nedoznává, a v podstatě jde o opakování jeho obhajoby z řízení před okresním soudem, kdy ze svého pohledu hodnotí provedené důkazy. Je však třeba podotknout, že ne všechny důkazy hodnotí v jejich celkovém kontextu a v návaznosti na další provedené důkazy, ale v podstatě z některých důkazů vybírá jen ty skutečnosti, které mají odůvodnit jeho nevinu, a naopak zpochybňuje důkazy, které jednoznačně v jeho neprospěch ohledně jeho viny vypovídají, např. výpověď poškozené XXX, svědkyně XXX, svědka XXX, svědkyně XXX, XXX a XXX.

K námitkám obžalovaného ohledně požívání drog ze strany poškozené nutno uvést, že z provedených důkazů nevyplývá, že by poškozená byla osobou drogově závislou, ona sama připustila užívání drog před několika lety, a to v době, kdy žila s předchozím partnerem a nyní pouze ojedinele, avšak nebylo z žádných důkazů prokázáno, že by měla problém s drogami, nikdo o tom nevypovídal a nikdo nikdy nehodnotil její chování pod vlivem drog, a to ani z rodiny. Kromě toho ani taková skutečnost by nemohla mít vliv na posouzení chování obžalovaného vůči ní a důvodnost pochybovat o věrohodnosti její výpovědi.

K motivaci jednání poškozené ve vztahu k obžalovanému lze uvést, že ani tyto námitky neshledal krajský soud důvodnými. Krajský soud neshledal na straně poškozené žádný motiv pro smyšlené obvinění obžalovaného. Poškozená měla obžalovaného ráda, dlouho omlouvala jeho jednání a dlouho je snášela. Neměla žádný finanční motiv, protože byla v exekuci, a ani jiný motiv, např. z hlediska pomsty vůči němu. Jen po delším období a posledním napadení již usoudila, že je nutné věc řešit, zejména pak i ve vztahu k nezl. XXX. Skutečnost, že výše požadované nemajetkové újmy by měla být oním motivem, proč proti němu vypovídá, se jeví ve světle osobnostního nastavení poškozené jako vyloučená. Poškozená nevedla s obžalovaným žádný civilní spor o děti, nebyli

manželé, nevedla spor ani o nezl. XXX, který nebyl jeho biologickým synem, měla svůj vlastní byt, kam se obžalovaný přistěhoval, měla své příjmy a nebyl tedy důvod, pokud předtím byla ve vztahu spokojena, aby nyní nepravdivě proti němu vypovídala snad proto, že by tím mohla získat nějaké peníze, notabene pokud byl obžalovaný nezaměstnaný. Ostatně o možnosti žádat nemajetkovou újmu byla poučena až v rámci již probíhajícího trestního řízení jako oběť domácího násilí, ale z žádných důkazů nevyplývá, že by předtím takovou povědomost měla a že by snad tato měla být motivem nepravdivého obvinění obžalovaného. Ostatně, jak bylo uvedeno již shora, tak její výpověď byla velmi podrobná a zapadla i do rámce některých dalších provedených důkazů, což vylučuje smyšlenou motivaci k nepravdivému obvinění obžalovaného.

K námitkám ohledně odhození nezl. XXX obžalovaným dle popisu události ze strany poškozené je třeba uvést, že k dané problematice byl zpracován znalecký posudek MUDr. Jana Rejthárka, z jehož závěrů vyplývá, že mechanismus pádu nezl. poškozeného z výšky stoje dospělého muže s dopadem zády či břichem na podlahu, příp. na koberec, je při působení malé intenzity až střední intenzity násilí obecně způsobitelné ke vzniku nezávažných poranění, např. podkožní krevní výrony, oděrky kůže, tržné či tržně zhmožděné rány apod., která by ze soudně-lékařského hlediska bylo možné posuzovat jako poranění nepatrného významu. Při působení velké intenzity násilí, např. při aktivním mrštění dítětem proti podložce je tento mechanismus obecně způsobitelný ke vzniku i vážnějších poranění, např. zlomeniny hrudní kosti, žeber, zlomeniny kostí obličeje, příp. zlomeniny kostí končetin, apod., která již vždy vyžadují lékařské ošetření a která by ze soudně lékařského hlediska bylo nutné hodnotit jako poranění lehká ve smyslu celkové poruchy zdraví se znesnadněním běžného způsobu života poškozeného, případně až život ohrožujících poranění, např. zlomeniny žeber s posunem úlomků, poraněním plic a krvácením a průnikem vzduchu do pohrudničních dutiny, zlomeniny kostí klenby a spodiny lební, apod., která obvykle vyžadují urgentní poskytnutí pomoci. Z těchto závěrů vyplývá, že vždy záleží na intenzitě použitého násilí, tudíž pokud nedošlo ke vzniku závažnějších poranění, pak však mechanismus použitého násilí byl způsobitelný přivodit poškozenému poruchu zdraví, proto bylo toto jednání kromě jiného nakládání obžalovaného s poškozeným, posouzeno jako pokus trestného činu ublížení na zdraví, protože porucha zdraví reálně při tomto způsobu provedení činu a použitém mechanismu nepochybně hrozila. Jen shodou náhod a okolností nedošlo k závažnějšímu následku na zdraví. To, jak poškozená popisovala odhození syna ze strany obžalovaného, bylo posouzeno z jejího subjektivního pohledu a v kontextu pak odpovědi znalce je zřejmé, že bylo způsobitelné přivodit poškozenému XXX zranění, přičemž však při použití malé intenzity až střední intenzity násilí zranění nehrozilo.

Všechny shora uvedené skutečnosti a důkazy jednoznačně svědčí pro závěr, že k danému jednání v intenzitě popsané ve skutkové větě rozsudku skutečně docházelo. Soužití obžalovaného a poškozené nebylo rozhodně idylické, měli partnerské problémy, kdy obžalovaný většinou po požití alkoholických nápojů a nevhodných urážek na adresu poškozené, kdy užíval výrazů jako „XXX“, této vyčítal a kritizoval její péči o děti a o domácnost, ničil doma věci, kdy rozbil televizi i mobilní telefon, ale zejména jí po slovních rozepřích i fyzicky napadal se vzrůstající intenzitou násilí a četnosti takových útoků spočívajících zejména ve fackách do hlavy, škrcení, bití vařečkou, kopáním do nohou, taháním za vlasy a posléze jí i při jednom konfliktu ohrožoval nožem a při jednom nůžkami, a takto se vůči poškozené choval i v době, kdy byla těhotná.

Obdobně se pak násilně choval i vůči nezl. XXX, o němž věděl, že trpí XXX, přesto se vůči němu dopouštěl jednak psychického násilí (nutil jej spát nahého, nepřikrytého, ničil mu a vyhazoval jeho hračky), a jednak i fyzického násilí, kdy jej fyzicky napadal fackami a údery pěstí po celém těle, zejména pak do oblasti rukou, nohou a přes zadek, bil ho i vařečkou a občas ho i škrtil, přičemž jeho agrese vyvrcholila hozením ustrojeného nezl. XXX do vany, kde ho sprchoval studenou vodou, i když věděl, že XXX, a pak jej bil údery rukou a vařečkou do celého těla, přičemž se nezletilý XXX.

Dominantní ve vztahu byl obžalovaný, zatímco poškozená se jevila jako submisivní, která si s chováním obžalovaného nevěděla rady, podřizovala se mu a úkorně jeho nevhodné a hrubé chování snášela, byť jí způsobovalo duševní i fyzickou bolest. Nezl. XXX pak s ohledem na svou fyzickou konstituci i svůj handicap nebyl vůbec schopen se jakkoli hrubého chování obžalovaného bránit.

Jak správně konstatoval okresní soud a jak plyne z ustálené judikatury, za „týrání“ je považováno takové jednání pachatele, které se vyznačuje zlým nakládáním buď s osobou blízkou nebo jinou osobou, s níž pachatel žije ve společném obydlí, jímž pachatel se zřetelem k formě použitého násilí a jeho následků projevuje hrubší stupeň necitelnosti a bezohlednosti, takové jednání se vyznačuje určitou trvalostí popřípadě i soustavností, přičemž se nevyžaduje, aby blízké osobě vznikla újma na zdraví, ale musí jít o jednání, které blízká osoba pro jeho hrubost, bezohlednost nebo bolestivost pocítuje jako těžké příkoří (viz např. rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR, sp.zn. 2 Tz 1/83).

V tomto konkrétním případě je nepochybné, že obžalovaný se opakovaně ve vztahu k poškozené i ve vztahu k nezl. XXX dopouštěl naprosto hrubého a necitelného jednání, když vyvolával slovní konflikty, opakovaně poškozenou verbálně a hrubě napadal, dehonestoval její schopnosti a její vzhled, ponižoval jí a vyhrožoval jí. Vše pak vyvrcholilo i opakovaným fyzickým napadením jak poškozené, tak nezl. XXX, po kterých obvykle poškozená nevyhledala lékařské ošetření až pro sebe ani pro XXX, neboť jí ze strany obžalovaného bylo vyhrožováno, že pokud tak učiní, tak zabije jí i nezl. XXX a teprve až po posledním napadení ze dne XXX2022 sebrala odvalu, vyhledala lékařské ošetření a věc nahlásila Policii ČR. Jeho jednání poškozená vnímala velice úkorně, měla z obžalovaného strach, byla ve stresu, a to nejen ohledně toho, jak se choval obžalovaný k ní, ale také jak se choval k nezl. XXX, kterého se snažila bránit, ale bezúspěšně. Stejně tak nezl. XXX prožíval pocity bezmoci, strachu a bolesti, kdy s ohledem na svůj handicap nebyl vůbec schopen se útokům obžalovaného bránit a jeho agresivita mu musela způsobovat velkou bolest psychickou i fyzickou.

Vzhledem ke shora naznačené definici „týrání“ lze tedy uzavřít, že se v tomto případě nejednalo o běžné vzájemné partnerské rozpory, ale že šlo o jasné převažující vymezení role agresora na straně obžalovaného a role oběti na straně poškozené. Ta nebyla ve všech případech schopna se nevhodnému chování obžalovaného účinně bránit, jeho nevhodné a časté ataky snášela, byť jí způsobovaly především újmu psychickou, ale i fyzickou a nepochybně musela chování obžalovaného pocítovat jako těžké příkoří. Obdobně pak stejné příkoří musel pocítovat i nezl. XXX. Obžalovaný tak zneužíval svého dominantního postavení v rodině i ve vztahu. Nejednalo se o ojedinělý útok, ale jednalo se opakované útoky trvající u poškozené cca 1,5 roku a nezl. XXX cca 9 měsíců. Krajský soud je toho názoru, že chování obžalovaného vykazuje znaky domácího násilí, a to v řadě jeho konkrétních forem (fyzické, psychické a sociální).

Pokud jde o délku doby, po kterou mělo k jednání obžalovaného docházet, jak bylo naznačeno již výše, tak soudní praxe považuje za rozhodující pro posouzení tohoto znaku nejen celkovou dobu týrání, ale přihlíží i ke konkrétnímu způsobu provedení činu, intenzitě týrání, jeho četnosti apod., přičemž v závislosti na konkrétních okolnostech není vyloučeno, aby i doba několika měsíců naplnila tento zákonný znak (viz rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR, sp.zn. 8 Tdo 105/2008). V daném případě bylo chování obžalovaného velmi časté, intenzivní s projevy necitelnosti i hrubosti ve vztahu k oběma poškozeným, kteří byli po dobu řady měsíců vystaveni týrání ze strany obžalovaného. Pokud tedy způsob chování a jednání obžalovaného ve vztahu k poškozené trval cca 1,5 roku a ve vztahu k nezl. XXX cca 9 měsíců, pak rozhodně lze takovou dobu považovat za znak podmiňující použití vyšší trestní sazby podle § 199 odst. 2 písm. d) tr. zákoníku i § 198 odst. 2 písm. d) tr. zákoníku. Je logické, že týrání netrvá nepřetržitě dvacet čtyři hodin denně a že v daném období se mohla vyskytnout i období tzv. klidu, nicméně z popisu poškozené jednoznačně vyplývá, že k atakům obžalovaného docházelo poměrně často, jeho agresivita se postupem času zvyšovala a útoky byly četnější, takže poškozená žila v neustálém strachu a napětí. Ve skutkové

větě jsou vypíchnuty ty nejzávažnější útoky, a to jako příklady nevhodného chování obžalovaného, což však neznamená, že by k jiným fyzickým útokům méně závažným nedocházelo, když poškozená popisovala četnost útoků ve své výpovědi. U nezl. XXX pak s ohledem na způsoby zacházení s ním, zejména pokud jde o házení s ním na zem, ale i hození do sprchy, sprchování studenou vodou, opakované bití rukou i vařečkou, jakož i nucení k XXX svědčí o mimořádně surovém způsobu chování obžalovaného vůči postiženému dítěti a naplnění kvalifikované podstaty i dle § 198 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku.

Obžalovaný jednal v úmyslu přímém ve smyslu ustanovení § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, neboť chtěl porušit zájmy chráněné trestním zákoníkem. Jednání obžalovaného velmi nepříznivě působilo zejména na psychiku obou poškozených. Pokud obžalovaný nepříznivě působil jak na psychickou, tak i na tělesnou stránku poškozených, je třeba takové jednání považovat ve vztahu k poškozené XXX za týrání blízké osoby žijící s ním ve společném obydlí páchané po delší dobu a takové jednání naplňuje všechny zákonné znaky zločinu týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, 2 písm. d) tr. zákoníku a obžalovaný si musel být následků svého jednání velmi dobře vědom. Ve vztahu k nezl. XXX se pak jednalo o zločin týrání svěřené osoby podle § 198 odst. 1, 2 písm. a), d) tr. zákoníku, protože byť nezl. nebyl biologickým synem obžalovaného, tento se přesto v důsledku vedení společné domácnosti s jeho matkou podílel na jeho výchově a tím naplnil požadované znaky tohoto trestného činu, přičemž i v jeho případě trvalo jednání po dobu cca 9 měsíců, tedy delší dobu a bylo v některých případech provedeno zvláště surovým způsobem (hození na zem, sprchování studenou vodou, opakované bití i vařečkou, XXX apod.). Dále v důsledku jednání obžalovaného mohlo vést jeho jednání a násilí vůči postiženému nezl. XXX i ke způsobení následku na zdraví a jen shodou náhod a okolností nedošlo k žádnému závažnějšímu zranění, proto jeho jednání bylo správně vyhodnoceno i jako pokus přečinu ublížení na zdraví podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku k § 146 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku, protože se dopustil jednání směřujícího k ublížení na zdraví na dítěti mladším patnácti let, ale k dokonání činu nedošlo. Konečně pak bylo jednání obžalovaného posouzeno i jako zločin vydírání podle § 175 odst. 1, 2 písm. f) tr. zákoníku, protože obžalovaný nutil poškozenou pohružkou násilí (že udělá něco jí nebo synovi) k tomu, aby nikomu neoznamovala napadení z jeho strany, ani nevyhledala pomoc lékaře, přičemž použil i výhrůžky zabitím obou dvou poškozených.

Pokud jde o uložený trest, ani v případě tohoto výroku odvolací soud neshledal žádné pochybení. Okresní soud respektoval všechny zásady pro ukládání trestu uvedené v § 39 tr. zákoníku, a pokud uložil trest odnětí svobody v trvání 5 roků a 6 měsíců nepodmíněně, pak nelze hovořit o tom, že by takový trest byl s přihlédnutím k povaze a závažnosti jednání obžalovaného, ale i s přihlédnutím k hodnocení jeho osoby, k jeho osobním, rodinným a majetkovým poměrům, s přihlédnutím ke způsobu života obžalovaného a možností jeho nápravy, ale i s přihlédnutím k polehčujícím a přitěžujícím okolnostem, jako trest nepřiměřeně přísný.

Obžalovanému neshledává žádná polehčující okolnost. Přitěžující okolností je spáchání více trestných činů a skutečnost, že se jednání dopouštěl i na handicapovaném dítěti zvláště surovým způsobem. Obžalovaný je osobou, která inklinuje k agresivnímu a násilnickému chování, o čemž vypovídá fakt, že je nyní stíhán pro tři závažné zločiny a jeden přečin a navíc mu byl správně ukládán okresním soudem i souhrnný trest ve vztahu k dalším dvěma odsouzením rovněž pro násilnou trestnou činnost spočívající ve výtržnictví a ublížení na zdraví vůči většímu počtu osob. Obžalovaný nemá evidentně svou agresivitu pod kontrolou a sebemenší záminka, je-li navíc pod vlivem alkoholu, odbourává tuto jeho stránku povahy a dochází z jeho strany k násilným projevům a ublížením na zdraví třetím osobám. Nelze přehlédnout, že je nyní odsuzován za celkem sedm trestných činů násilného charakteru a v minulosti již problémy s násilným chováním také měl, o čemž vypovídá rejstřík trestů. Být jde o zahrazená odsouzení a nelze je hodnotit jako přitěžující okolnost, lze však k nim přihlédnout z hlediska hodnocení osobnosti obžalovaného a jeho sklonům k páčání trestné činnosti. Okresní soud ukládá za nyní projednávanou trestnou činnost souhrnný trest ke dvěma odsouzením, neboť nyní posuzované trestné činnosti se obžalovaný

dopustil dříve než mu byl doručen trestní příkaz Okresního soudu v Pardubicích ze dne 3. 4. 2023, č.j. 1 T 68/2023-129 a dříve než mu byl doručen rozsudek Okresního soudu v Pardubicích ze dne 11. 9. 2023, č.j. 1 T 128/2023-81, kterým byl ukládán souhrnný trest k citovanému trestnímu příkazu Okresního soudu v Pardubicích ze dne 3. 4. 2023, sp.zn. 1 T 68/2023. Celkově mu byl uložen souhrnný trest odnětí svobody v trvání 15 měsíců s odkladem na zkušební dobu 4 roků. K tomuto trestu byl nyní ukládán trest souhrnný a vezmeme-li v úvahu počet spáchaných trestných činů (celkem 7), osobnost obžalovaného, způsob provedení činu, délku doby, po kterou k jednání docházelo, a zejména pak skutečnost, že šlo o hrubé a surové chování nejen ve vztahu k poškozené, ale zejména k nezl. XXX, který je XXX, kdy věděl, že poškozený trpí XXX, přesto se k němu choval hrubě a surově a zcela bezohledně i když nezletilý v důsledku jeho chování trpěl, musel mít bolesti, plakal, tak svého jednání nezanechal.

Jestliže okresní soud za tohoto stavu v sazbě, která se pohybuje u nejprísnějšiho trestného činu od 2 do 8 let, uložil trest mírně nad polovinou zákonné trestní sazby ve výměře 5 let a 6 měsíců, pak se rozhodně nejedná o trest ani nepřiměřený ani přísný. Jde o trest důrazný, avšak na druhou stranu nelze přehlédnout shora zmíněné skutečnosti a fakt, že násilí ze strany obžalovaného bylo opakované, velké, surové a časté a způsobilo oběma poškozeným velké útrapy a psychickou i fyzickou bolest.

Pro výkon trestu byl obžalovaný správně zařazen do věznice s ostrahou, neboť jsou pro tento postup splněny všechny zákonné podmínky.

Správným shledal krajský soud i výrok o náhradě nemajetkové újmy ve vztahu k oběma poškozeným, kdy poškozené XXX okresní soud přiznal náhradu nemajetkové újmy na jejich přirozených právech v důsledku jednání obžalovaného ve výši 100.000 Kč a nezl. XXX přiznal tuto náhradu ve výši XXX Kč. Okresní soud použil přílehlavou právní argumentaci s odkazem na příslušná ustanovení občanského zákoníku, konkrétně § 2951 odst. 2, § 2955 a § 2957. V dané věci krajský soud dospěl k závěru, že shora zmíněné podmínky ustanovení § 2951 odst. 2, § 2956 a § 2957 občanského zákoníku pro poskytnutí nemajetkové újmy v penězích byly splněny. Jednáním obžalovaného, který poměrně výrazným způsobem dlouhodobě psychicky a zejména i fyzicky týral poškozené, došlo k hrubému a poměrně zavrženíhodnému zásahu do jejich základních práv, jako jsou lidská důstojnost, soukromý a rodinný život, a to ve smyslu čl. 1 a čl. 10 odst. 1,2 Listiny základních práv a svobod. V daném případě se jednalo o zásah do osobnostních práv poškozených, který byl závažný, a nepochybně tím došlo ke snížení jejich důstojnosti ve značné míře, přičemž zjevně není postačující pouze morální zadostiučinění.

Vzhledem k charakteru spáchané trestné činnosti, jejímu rozsahu i délce doby, po kterou k týrání docházelo, je evidentní, že s ohledem na projevy obžalovaného vůči oběma poškozeným, které značně snižovalo jejich sebevědomí, dehonestovalo osobnost poškozené a ponižovalo jí jako ženu, a u nezl. poškozeného nejenže docházelo k jeho ponižování, ale zejména pak k tomu, že jako zdravotně postižené dítě muselo být po delší dobu vystaveno nejen projevům obžalovaného ohledně týrání jeho matky, ale sám pak byl obětí týrání z jeho strany, došlo nepochybně jednáním obžalovaného k výraznému zásahu do osobnostní sféry obou poškozených a ke snížení jejich důstojnosti, kdy vzhledem ke konkrétní situaci, ve které k zásahu do jejich osobnostních práv došlo, lze dovodit, že by vzhledem k intenzitě a trvání škodlivého následku, které spočívalo ve snížení důstojnosti poškozených, pocit'ovala obdobně jako závažnou újmu zpravidla každá fyzická osoba nacházející se ve stejném postavení jako poškození. Ze strany obžalovaného se jednalo o výrazný zásah zejména do psychické, ale zejména do fyzické integrity poškozených, kdy jeho jednání bylo trvalé, dlouhodobé, stupňující se s prvky agrese a neurvalého velmi hrubého a vulgárního jednání, které oba poškozené citelně zraňovalo, nebyli schopni se mu bránit, ponižovalo je to a v celkovém kontextu pak vedlo u poškozených k negativním dopadům na jejich psychické zdraví, kdy poškozená měla strach o svého syna, o sebe i nenarozené děti a měla pak problémy se XXX a trpěla i dosud trpí XXX. Nezl. XXX pak nepochybně musel také prožívat vysoký stres a psychickou zátěž, neboť jednak byl svědkem nevhodného a surového jednání

Shodu s prvopisem potvrzuje Dita Šimková

obžalovaného vůči jeho matce, a navíc sám pocítil dopad surového chování obžalovaného, což vedlo k tomu, že křičel, plakal, nebyl k utišení a musel prožívat opakovaně psychickou i fyzickou bolest.

Obžalovaný jednal zcela dominantně, nerespektoval názory a přání poškozené, dehonestoval její schopnosti, vzhled a názory, ponižoval ji opakovanými slovními útoky za to, jak vypadá, jak se stará o domácnost, vulgárně jí napadal, což bylo z psychologického hlediska pro ni značně zraňující a navíc jí opakovaně fyzicky napadal poměrně surovým způsobem a jeho ataky se stávaly stále častější. Jestliže takovéto necitlivé a ponižující jednání trvalo cca jeden a půl roku, pak částka 100 000 Kč zcela odpovídá nejen charakteru spáchané trestné činnosti, ale i tomu, že vedle tohoto finančního zadostiučinění je obžalovaný postižen tím, že byl pravomocně odsouzen za zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, 2 písm. d) tr. zákoníku a za zločin vydírání podle § 175 odst. 1, 2 písm. f) tr. zákoníku a že mu byl uložen trest. Svůj význam pak má i sekundární újma, která poškozené vznikla v souvislosti s vyšetřováním této trestné činnosti, tedy důsledky tzv. sekundární viktimizace, neboť byla nucena se podrobit úkonům trestního řízení. U nezl. XXX pak byla shledána přiznaná částka ve výši XXX Kč rovněž jako odpovídající, neboť v jeho případě vedle tohoto finančního zadostiučinění byl obžalovaný uznán vinným rovněž zločinem týrání, a to svěřené osoby podle § 198 odst. 1, 2 písm. a), d) tr. zákoníku a pokusem přechinu ublížení na zdraví podle § 21 odst. 1 k § 146 odst. 1, 2 písm. b) tr. zákoníku a že mu byl uložen vcelku důrazný trest. U nezl. XXX je třeba vzít v úvahu i fakt, že se jednalo o dítě, tedy zvlášť zranitelnou oběť, která nebyla s ohledem na své postižení schopna se vůbec bránit a vzhledem k projevům jeho chování je patrné, že jednání obžalovaného v něm vzbuzovalo obavy, strach a stres, což se projevovalo křikem a pláčem a nemožností jeho utišení.

Tyto částky odpovídají nejenom okolnostem, za kterých došlo k hrubému porušení základních práv poškozených, ale jeví se jako souladné i s obecnou zásadou přiměřenosti (proporcionality) neboli spravedlivé únosnosti. Tato zásada z pohledu obžalovaného znamená, že opatření přinesená v podobě omezení základního práva obžalovaného se nesmí dostat do nepoměru s užitekem, který byl omezením základního práva dosažen. Z tohoto pohledu proto uložené opatření obstálo v testu proporcionality a nezatěžuje obžalovaného nadměrně, resp. zatížení není pro něj neúnosné. Pochopitelně lze předpokládat, že přiznanou částku nebude obžalovaný schopen uhradit jednorázově, nicméně je v souladu s citovanou zásadou spravedlivé únosnosti, aby obžalovaný s ohledem na všechny okolnosti případu byl zatížen finanční povinností ve prospěch poškozených po určité část svého života. Navíc obžalovaný je stále v produktivním věku, může pracovat a je v jeho možnostech nemajetkovou újmu hradit, byť třeba postupně či ve splátkách.

Odvolací soud nezjistil důvod pro změnu kteréhokoli z přezkoumávaných výroků, všechny výroky okresního soudu považuje za správné a odpovídající zákonu, a proto nezbylo, než odvolání obžalovaného podle § 256 tr. řádu zamítnout.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **není** další řádný opravný prostředek přípustný.

Nejvyšší státní zástupce a obviněný však mohou proti tomuto rozhodnutí podat dovolání. Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Dovolání se podává u okresního soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni, a to do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. Navrácení lhůty k podání dovolání není přípustné. Dovolání jen proti důvodům rozhodnutí není přípustné.

O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud ČR v Brně.

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 3 tr. řádu) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se odvolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na

zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) nebo § 265b odst. 2 tr. řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda jej podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného.

Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Pardubice 10. dubna 2024

JUDr. Šárka Pfeiferová v.r.
předsedkyně senátu